

วิจารณ์และอวิจารณ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบน
เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สุธาสินี พ่วงพลับ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2548

ISBN 974-04-6690-7

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

วิจารณ์และอวิจารณ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบน
เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

..... กุศลสินี พ่วงพลับ

นางสาวกุศลสินี พ่วงพลับ

ผู้วิจัย

..... *กุศลสินี พ่วงพลับ*

รองศาสตราจารย์ดวงพร คำบุญวัฒน์, M.A.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... *ดวงพร คำบุญวัฒน์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาลย์ บุราสิทธิ์, ศศ.ม.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... *สุภาพร ฤทธิงาม*

อาจารย์สุภาพร ฤทธิงาม, ศศ.ม.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... *ดร. ว. ชินอนุสร*

ศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.ชินอนุสร สวัสดิวัตน์, Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

..... *ดวงพร คำบุญวัฒน์*

รองศาสตราจารย์ดวงพร คำบุญวัฒน์, M.A.

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ

วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

วจนสารและอวจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบน

เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ได้รับพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

.....
ศุภาสิณี พ่วงพลับ

นางสาวศุภาสิณี พ่วงพลับ

ผู้วิจัย

.....
เนน เนน

รองศาสตราจารย์ดวงพร คำบุญวัฒน์, M.A.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
วิจิตร งาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขัยงยุทธ บุนาสีทธิ์, ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
เนน เนน

รองศาสตราจารย์เมตตา วิวัฒนานุกูล, M.A.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
วิจิตร งาม

ศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว. ชัยอนุสรณ์ สวัสดิวัฒน์, Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
วิจิตร งาม

อาจารย์สุภาพร ฤดีจำเริญ, ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
วิจิตร งาม

รองศาสตราจารย์ ดร. โสภณา ศรีจำปา, Ph.D.

ผู้อำนวยการ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากการให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ดวงพร คำณูวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุทธ บุราสิทธิ์ อาจารย์สุภาพร ฤดีจำเริญ และรองศาสตราจารย์เมตตา วิวัฒนานุกูล คณะกรรมการสอบและควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และแนวทางการทำวิทยานิพนธ์ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านจากสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ จากสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนาสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท ที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยหาข้อมูลในบางส่วนของงานวิจัย

และสุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ล่งลับของผู้วิจัย ที่เป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยมีความเพียรพยายามในการศึกษาหาความรู้และทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จตามความตั้งใจ

สุธาสินี พ่วงพลับ

วจนสารและอวจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
(VERBAL AND NON-VERBAL FOR PROMOTING ECOTOURISM ON WEBSITE TOURISM
AUTHORITY OF THAILAND)

สุชาลีณี พ่วงพลับ 4637042 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ดวงพร คำณูวัฒน์, M.A., ยงยุทธ บุราสิทธิ์, ศศ.ม., สุภาพร ฤดีจำเริญ, ศศ.ม.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่องวจนสารและอวจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (<http://www.tat.or.th/thai>) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวจนสารและอวจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และบทบาทของสารดังกล่าวในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สำหรับวิธีดำเนินการศึกษา จะใช้การวิเคราะห์สาร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจาก 5 เมนูหลัก คือ กิจกรรมท่องเที่ยว เทศกาลและงานประเพณี ข่าวท่องเที่ยว ท่องเที่ยวน่ารู้ และเทศกาลน่าเที่ยว ที่นำเสนอบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในระหว่างวันที่ 1-31 มกราคม พ.ศ. 2548 จากนั้นจึงนำผลการศึกษามาวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วย การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว และการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เมื่อวิเคราะห์พบว่าเนื้อหาแต่ละประเด็นมีส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และมีความสอดคล้องกับหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลักษณะที่แตกต่างกัน

การใช้วจนภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศพบใน 2 ลักษณะ คือ 1) วจนภาษาในการตั้งชื่อข้อมูลข่าวสาร เช่น การใช้นามและนามวลี ชื่อเฉพาะ กริยาวลี คำสัมผัสคล้องจอง คำแสดงการเชิญชวน ประโยคบอกเล่า และประโยคในเชิงคำถาม และ 2) วจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร เช่น การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความ คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ คำสัมผัสคล้องจอง และคำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์ ส่วนการใช้อวจนภาษาเป็นการใช้ภาพประกอบข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยว ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยว และภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง จากการวิเคราะห์ พบว่า การใช้วจนภาษามีส่วนในการเสริมประเด็นเนื้อหาให้ชัดเจนขึ้น และอวจนภาษามีลักษณะบางประการที่สอดคล้องหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คำสำคัญ : วจนสาร / อวจนสาร / การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ / เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

220 หน้า. ISBN 974-04-6690-7

**VERBAL AND NON-VERBAL FOR PROMOTING ECOTOURISM ON
WEBSITE TOURISM AUTHORITY OF THAILAND.**

SUTHASINEE POUNGPLUB 4637042 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND
DEVELOPMENT)THESIS ADVISORS : DUANGPORN KAMNOONWATANA, M.A.,
YONGYUT BURASITH, M.A., SUPAPORN RUDICHAMROEN, M.A.**ABSTRACT**

This research was a study of verbal and non-verbal language and content for promoting ecotourism on the website of the Tourism Authority of Thailand (www.tat.or.th/thai). The aim was to study verbal and non-verbal ecotourism information and the role of messages in promoting ecotourism. As for the research methodology, this research was content analysis based ecotourism information from five menus : Activities, Festivals and Holidays, News, Travel Tips, and Coming Attractions between January 1-31, 2005 on the website of the Tourism Authority of Thailand. Moreover, persuasive communication, public relations, ecotourism, and tourism theories were also analyzed.

The results showed that ecotourism content issues consisted of giving primary ecotourism information, reference to past events or ecotourism historical evidence, presentations on the advantages of ecotourism for tourists, and giving tourists suggestions or regulations regarding ecotourism. When the results on the theories were analyzed, it was found that in each there were parts promoting ecotourism which agreed with ecotourism principles in different ways.

The use of verbal language in ecotourism information had two characteristics : 1) verbal in naming information topics, such as the use of nouns and noun phrases, specific names, verb phrases, rhyme and alliteration, invitation and request words, statements, and question sentences, and 2) verbal content, such as the use of intense words or phrases to emphasize content, pronouns of address in conversational aspect, repetition of words, rhyme and alliteration, and figurative language. As for non-verbal language, pictures inserted into the content, such as ecotourism attraction pictures, ecotourism activities pictures, and festival, tradition, and local products pictures were used. When they were analyzed, it was found that verbal language helped to raise and make clear content issues, and non-verbal language had some aspects which agreed with ecotourism principles.

**KEY WORDS : VERBAL / NON-VERBAL / ECOTOURISM / WEBSITE
TOURISM AUTHORITY OF THAILAND**

220 pp. ISBN 974-04-6690-7

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อศึกษา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	8
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.4 ขอบเขตในการศึกษา.....	8
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	12
2.1 แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสาร โน้มน้ำใจ.....	14
2.1.1 แบบจำลองกระบวนการสื่อสาร.....	14
2.1.2 หน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารของผู้ส่งสาร.....	15
2.1.3 ลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่ดี.....	15
2.1.4 ลักษณะทั่วไปของการสื่อสาร โน้มน้ำใจ.....	15
2.1.5 องค์ประกอบพื้นฐานในการโน้มน้ำใจ.....	16
2.1.6 การเลือกใช้สื่อเพื่อการโน้มน้ำใจ.....	17
2.1.7 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow.....	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์	18
2.2.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์	19
2.2.2 วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์	19
2.2.3 การให้ข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์	21
2.3 แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	22
2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	22
2.3.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	24
2.3.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	26
2.3.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	27
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	29
2.4.1 ความหมายของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ	30
2.4.2 ประเภทของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	30
2.4.3 ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	31
2.5 องค์ประกอบทางด้านกระบวนการสื่อสารกับบทบาทในสังคมไทย	33
2.5.1 ลักษณะของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ส่งสาร ที่เป็นหน่วยงานราชการกับการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้รับสาร	33
2.5.2 คุณสมบัติของสารที่มีส่วนช่วยสร้างการโน้มน้าวใจให้เกิดขึ้นใน เนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	34
2.5.3 ธรรมชาติของสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นสื่อใหม่ซึ่งมีส่วนกระตุ้นการรับรู้ ของผู้รับสาร	34
2.5.4 ลักษณะของผู้อ่านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในฐานะผู้รับสาร ที่มีหลากหลายประเภทและมีเป็นจำนวนมาก	35
2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1 การเตรียมงานวิจัย	46
3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	47
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	53
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	57
3.6 การสรุปและอภิปรายผลการศึกษา	58
บทที่ 4 ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	59
4.1 ประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	59
4.1.1 ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	60
4.1.2 ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	71
4.1.3 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว	76
4.1.4 ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบ่งชี้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิง นิเวศแก่นักท่องเที่ยว	87
4.2 ภาพรวมของประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	93
4.3 การวิเคราะห์บทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยอิงกับ ประเด็นเนื้อหา	95
4.3.1 หลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา	97
4.3.2 หลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืนที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา	98
4.3.3 หลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้อง กับประเด็นเนื้อหา	99

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3.4 หลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา	101
บทที่ 5 วจนภาษาและอวจนภาษาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	103
5.1 การใช้วจนภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	103
5.1.1 การใช้วจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	104
5.1.2 การใช้วจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	119
5.1.3 ลักษณะของวจนภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	144
5.2 การใช้อวจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	151
5.2.1 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	152
5.2.2 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	163
5.2.3 การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	170
5.2.4 ลักษณะของอวจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	178
5.3 การวิเคราะห์วจนภาษาและอวจนภาษาที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	180
5.3.1 การวิเคราะห์วจนภาษาในข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	180
5.3.2 การวิเคราะห์อวจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	183

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	187
6.1 สรุปผลการวิจัย	187
6.2 อภิปรายผลการวิจัย	192
6.2.1 ผลการศึกษาเรื่องประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ	193
6.2.2 ผลการศึกษาเรื่องการใช้วีจันภาษาและอวีจันภาษาในการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	197
6.2.3 ผลการศึกษาเรื่องวีจันสารและอวีจันสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับ งานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	198
6.3 ข้อเสนอแนะ	200
6.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป	200
6.3.2 ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรวิจัยนอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้	201
บรรณานุกรม.....	202
ประวัติผู้วิจัย.....	206
Executive Summary.....	207

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยเรียงลำดับจากประเด็นที่พบมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด.....	93
ตารางที่ 4.2 แสดงขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา.....	96
ตารางที่ 5.1 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้จรรยาบรรณในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	116
ตารางที่ 5.2 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้จรรยาบรรณในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	141
ตารางที่ 5.3 แสดงลักษณะการใช้จรรยาบรรณประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	174
ตารางที่ 6.1 แสดงแนวคิดความต้องการตามลำดับขั้นของมนุษย์ (Human Needs) ที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	194

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อศึกษา

ในสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่ดำเนินไปอย่างเสรี ก่อให้เกิดปัญหาทางการแข่งขันที่เน้นผลกำไรสูงสุด เน้นการเพิ่มพูนรายได้และการบริโภควัตถุนิยม ส่งผลให้เกิดการแก่งแย่งแข่งขันกันในตลาด มีการเอารัดเอาเปรียบ และทำให้ประชาชนเกิดความตึงเครียดเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันเราจึงพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มักจะเดินทางไปท่องเที่ยวหรือพักผ่อนหย่อนใจตามสถานที่ต่างๆ ดังจะเห็นได้จากการท่องเที่ยว อันเป็นอุตสาหกรรมบริการด้านนันทนาการได้มีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะนอกจากจะสามารถนำเงินตราต่างประเทศมาเป็นรายได้ให้แก่ประเทศชาติเป็นจำนวนมากแล้ว ยังช่วยให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราภายในประเทศ เกิดการสร้างงาน การกระจายความเจริญออกไปสู่ภูมิภาค และเป็นการผ่อนคลายความเครียดของประชาชน ได้อย่างดีอีกด้วย

ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา การท่องเที่ยวของประเทศไทยเจริญก้าวหน้ามาโดยลำดับ เป็นผลทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนมีมูลค่านับแสนล้านบาท ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ แต่ในด้านกลับกัน การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ดำเนินอยู่นั้น มักจะเป็นไปในลักษณะของการท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยมเป็นส่วนใหญ่ คือ มีลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นรูปแบบที่ตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอย่างฉาบฉวย ทุกอย่างล้วนขึ้นอยู่กับความต้องการของนักท่องเที่ยว และเป็นการจัดการแบบเน้นการจัดหารายได้เป็นหลัก

จากการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยว และการขยายตัวของธุรกิจอุตสาหกรรมบริการต่างๆ ทำให้เมืองเกิดการขยายตัว มีการบุกรุกพื้นที่ป่า พื้นที่สาธารณะ เพื่อสร้างโรงแรม

รีสอร์ท บ้านพัก คอนโดมิเนียม ร้านอาหาร สนามกอล์ฟ สถานบันเทิงเรีงรมย์ เช่น ไนท์คลับ ผับ บาร์ ต่างๆ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดมลพิษอย่างมากมายต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่ยังขาดการบำบัดมลพิษอย่างเหมาะสมและเข้มงวด นอกจากนี้ ยังทำให้สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวถดถอยลง ซึ่งการจัดการท่องเที่ยวโดยทั่วไปมักจะประสบปัญหาที่สวนทางกันระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม

การพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางที่ต้องการประสานกับการอนุรักษ์นั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้มีความพยายามกระทำมาโดยตลอด ด้วยการวางกลยุทธ์ในการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฉบับต่างๆ ที่มีการดำเนินการตรงตามหลักวิชาการ แต่ในการดำเนินการที่ผ่านมาแนวทางต่างๆ เหล่านี้ยังไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยสาเหตุหลายประการ สาเหตุประการหนึ่งคือ ความสับสนในการพัฒนาระหว่างความต้องการทางเศรษฐกิจกับการอนุรักษ์ การขาดการจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสม และการขาดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ดี

ความต้องการของประเทศไทยในการสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ และกระแสของโลกที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงก่อให้เกิดกระแสที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ประการ คือ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2544 : 1)

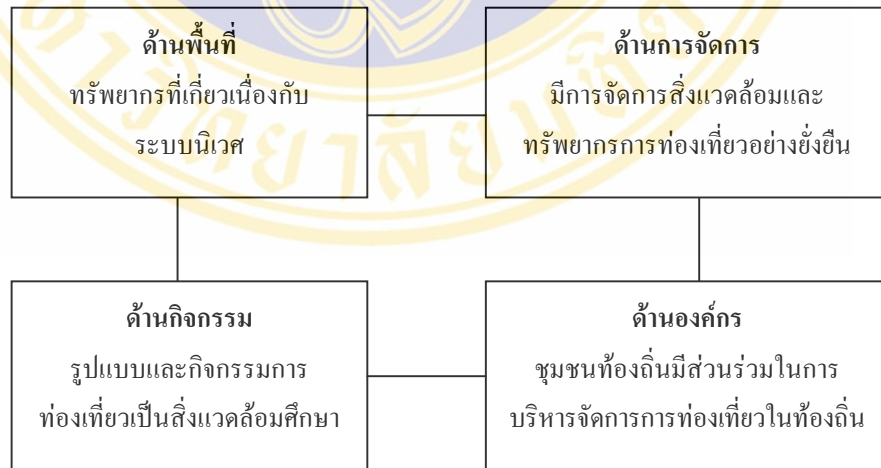
1. กระแสความต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
2. กระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวในการศึกษาเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
3. กระแสความต้องการพัฒนาคน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากกระแสดังกล่าวนี้ ทำให้เกิดแนวคิดการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเพื่อรักษาระบบนิเวศของธรรมชาติ ซึ่งก็คือ Green Tourism หรือ Ecotourism ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีกรอบและโครงสร้างเล็กๆ รวมกัน แล้วสามารถนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้ นักวิชาการจากสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคพื้นแปซิฟิก (PATA) องค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO) และนักวิชาการในอุตสาหกรรมทั้งจากยุโรปและสหรัฐอเมริกา ต่างให้คำจำกัดความของ Ecotourism บนพื้นฐานองค์ประกอบว่า เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible) ในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (Natural-based Tourism) มีการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management) และการให้ความรู้เรื่องการศึกษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(Environmental Education-based Tourism) โดยประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการ (Community Based Participation) ร่วมคิด ดำเนินการ ได้รับผลประโยชน์ และบำรุงรักษา เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ในเวลาต่อมา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) ทำการศึกษาเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ และขอให้ราชบัณฑิตยสถานกำหนดความหมายของคำว่า Ecotourism หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน” (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2544 : 2)

จากความหมายที่กล่าวมานั้น ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบด้วยหลักการสำคัญ 4 ประการ คือ พื้นที่ท่องเที่ยว การจัดการอย่างยั่งยืน กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น ดังแสดงในแผนภูมิ

ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 4 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity of Authentic or Endemic or Unique) ทั้งนี้ รวมถึงแหล่งวัฒนธรรม

และประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับระบบนิเวศ (Eco-system) ในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้น องค์ประกอบด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Natural-based Tourism)

2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืน ครอบคลุมไปถึง การอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably Managed Tourism) เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) ที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึก ที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education-based Tourism)

4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of Local Community or People Participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดแล้ว ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี้เริ่มต้นจากระดับรากหญ้า (Grass Root) จนถึงการปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation-based Tourism)

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวปี 2546 – 2549 ไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน <http://www.tat.or.th/thai>)

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคตามนโยบายรัฐบาล

2. ส่งเสริมและพัฒนาคำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งกำหนดจุดขายของประเทศไทย (Positioning Thailand) ให้มีความชัดเจน

3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อร่วมกันจัดอุปสรรคทางการท่องเที่ยว และเป็นหนทางก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย

4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (Driving Force) ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรในบทบาทเชิงวิชาการและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตลาด

5. เร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (E-Tourism) เพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการดำเนินการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการดำเนินงานด้านการตลาดด้วยระบบสารสนเทศ โดยมีกลไกในการควบคุมและป้องปรามเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

ปัจจุบันนี้ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นเรื่องที่ได้รับความนิยมกันมากขึ้นในประเทศไทย เพราะการท่องเที่ยวในลักษณะนี้เป็นรูปแบบของการผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและการศึกษาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ควบคู่ไปกับความเพลิดเพลินและความพึงพอใจที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากนักท่องเที่ยวชาวไทย มีหลาย

กิจกรรมด้วยกัน อาทิเช่น การนั่งเรือชมเกาะแก่ง ดำน้ำ ชมปะการัง การเดินป่า ดูนก และการส่องสัตว์ เป็นต้น

จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น ถือเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของนักท่องเที่ยวในการเข้าไปพักผ่อนในพื้นที่ธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่เหล่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นผลเนื่องมาจากการท่องเที่ยวที่ไม่ได้รับการจัดการดูแลอย่างเหมาะสม ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงไป

นอกจากนี้ ภาครัฐยังมีการอนุมัติงบประมาณอย่างเร่งด่วนเพื่อหวังเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวในระยะสั้น โดยไม่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบน้ำประปา ระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดการขยะแบบถาวร หรือการทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม มีความเข้าใจทิศทางของการพัฒนา มีความตระหนักถึงการอนุรักษ์ท้องถิ่น ประเพณี และวัฒนธรรมดั้งเดิม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ แหล่งท่องเที่ยว และการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงรัฐบาลยังไม่มีงบค้ำใช้กฎหมายควบคุมดูแล จัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว อาทิ การทำลายปะการังที่เกาะรัง โดยชาวประมงที่ลักลอบทำประมงโดยใช้สารไซยาไนด์เข้าไปในบริเวณปะการังเพื่อน็อกปลา และการบุกรุกที่ดิน คลองสาธารณะ ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศด้วยกันทั้งสิ้น

เนื่องจากปัญหาในด้านการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศในการท่องเที่ยวอาจยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สนใจในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมเท่าที่ควร จึงทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจว่า เนื้อหาของวารสารและวารสารทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดีควรมีลักษณะเป็นอย่างไร ซึ่งในปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เผยแพร่และให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่น่าสนใจสื่อหนึ่งก็คือ สื่ออินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพราะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย (วท.) เป็นผู้ริเริ่มนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงปรับเปลี่ยนลักษณะการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังมีการ โฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านสื่อต่างๆ มากมาย เช่น การโฆษณาทางโทรทัศน์หรือสื่อสิ่งพิมพ์ ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นอย่างดี ดังนั้น เมื่อนักท่องเที่ยวต้องการค้นหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว วิธีที่

สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และง่ายต่อการสืบค้นมากที่สุดก็คือ การเข้ามาใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยเข้ามาที่เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั่นเอง

สาเหตุสำคัญที่ผู้ศึกษาเลือกศึกษาเรื่อง “วัฒนธรรมและอวัจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” เนื่องจากว่า ทุกครั้งที่ผู้ศึกษาต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเข้าไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ก็จะเข้าไปค้นหาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ตเสมอ เพราะเป็นสื่อใหม่ที่ให้ข้อมูลทันสมัยและมีรูปแบบที่เร้าความสนใจ รวมถึงจะมีข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยวต่างๆ อย่างครบถ้วน ประกอบกับให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างมาก อย่างไรก็ตาม นอกจากผู้ศึกษาจะมีความสนใจเป็นส่วนตัวแล้ว ยังพบว่า มีนักท่องเที่ยวอีกเป็นจำนวนมากที่นิยมหาข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อนี้ เพราะเป็นสื่อที่ใช้ง่าย มีความสะดวกรวดเร็ว และประหยัดเวลาในการค้นหาข้อมูล แต่ก็พบว่านักท่องเที่ยวอีกมากมายที่ยังคงไม่ทราบถึงวิธีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธี ทำให้สภาพแวดล้อมถูกทำลายไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น ผู้ศึกษาจะเลือกที่วัฒนธรรมและอวัจนสาร โดยสาเหตุที่เลือกวัฒนธรรมเพราะในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์หรือทางสื่อสิ่งพิมพ์ ภาษาเขียนเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะเป็นตัวถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารได้เพียงอย่างเดียว ส่วนในด้านอวัจนสาร จะคัดเลือกวิเคราะห์เฉพาะภาพประกอบที่แทรกอยู่ในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว เช่น ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพสถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ เนื่องจากอวัจนสารที่เป็นองค์ประกอบของเว็บไซต์มีอยู่เป็นจำนวนมาก การคัดเลือกภาพประกอบจึงใช้เกณฑ์การอยู่ร่วมกับข้อมูลข่าวสาร และมีส่วนช่วยเสริมให้ข้อมูลชัดเจนมากขึ้นเป็นหลัก

ด้วยการที่สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อใหม่ที่จะมีบทบาทสำคัญต่อไปในอนาคตในด้านการสื่อสารส่งผ่านข้อมูลต่างๆ เหล่านี้สู่ประชาชน ดังนั้น เนื้อหาของวัฒนธรรมและอวัจนสารทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และบทบาทของสารดังกล่าวในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จึงเป็นปัญหาสำคัญของการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การประชาสัมพันธ์ และการใช้ภาษาของวัฒนธรรมและอวัจนสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต รวมถึงเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลที่ต้องการ เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาวิจัยงานสารและอวัจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 2) เพื่อศึกษาบทบาทของงานสารและอวัจนสารที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบถึงเนื้อหาของสารทั้งงานสารและอวัจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 2) มีความเข้าใจบทบาทของงานสารและอวัจนสารที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.4 ขอบเขตในการศึกษา

- 1) การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยงานสารและอวัจนสารที่ใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยการเก็บกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้ศึกษาจะใช้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเดือนมกราคม พ.ศ. 2548 จาก 5 เมนูหลักที่อยู่ในเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เป็นภาษาไทยเท่านั้น คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาล และงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว ซึ่งเป็นเมนูที่ได้รับความนิยมจากผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ โดยจะทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างใน 2 วัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อศึกษาวิจัยงานสารและอวัจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาถึงบทบาทของสารดังกล่าวที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ไม่ได้ครอบคลุมถึงประเด็นที่ว่าผู้รับสารจะได้รับผลกระทบหรือได้รับอิทธิพลจากการสื่อสารของเว็บไซต์ดังกล่าวหรือไม่

2) ในด้านงานสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะศึกษาลักษณะเนื้อหาที่เป็นประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งผู้ส่งสารได้นำเสนอแก่ผู้รับสาร เช่น การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงศึกษาบทบาทที่สารดังกล่าวมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3) ในด้านอวัจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะศึกษาภาพถ่ายที่ประกอบหรือแทรกอยู่ในข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นการเพิ่มความชัดเจนให้กับเนื้อหา หรือดึงดูดความสนใจผู้เข้าชมเว็บไซต์ เช่น การใช้ภาพกิจกรรมการขี่จักรยานเสือภูเขาประกอบข้อมูลข่าวสารเรื่องจักรยานในแง่การออกกำลังกาย เป็นต้น รวมถึงศึกษาบทบาทที่สารดังกล่าวมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4) การใช้ภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะศึกษาใน 3 ลักษณะ คือ 1) การใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งชื่อหัวข้อดังกล่าวจะนำมาจากชื่อเมนูหลัก ชื่อเมนูย่อย ชื่อหัวข้อใหญ่ ชื่อหัวข้อย่อย และชื่อข่าวสาร 2) การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร และ 3) การใช้วัจนภาษาในด้านภาพถ่ายประกอบข้อมูลข่าวสารเพื่อเพิ่มความชัดเจนให้แก่เนื้อหา

5) ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ปรากฏในงานวิจัยครั้งนี้ จะนำข้อมูลมาจากเนื้อหาในเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในส่วนที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต้องการเผยแพร่เท่านั้น ซึ่งการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ จะไม่ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวซึ่งมาจากภายนอกองค์กร เช่น กระดานสนทนา ลิงก์ที่เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่นๆ การค้นหาข้อมูล และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงไม่ทำการศึกษาว่าข้อมูลข่าวสารมีความเหมาะสมที่จะปรากฏบนเว็บไซต์หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการศึกษาที่ได้รับมีความชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยมากที่สุด

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศด้วยความระมัดระวังที่จะไม่ให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ทำลายคุณค่า หรือกระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ทางสิ่งแวดล้อมภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง กิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีคำแนะนำและข้อบังคับให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบและปฏิบัติตามเพื่อคงความสมดุลให้แก่ระบบนิเวศ กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ กิจกรรมในค่ายทหาร (ตั้งแคมป์) จักรยานท่องเที่ยว ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดูดาว (ศึกษาท้องฟ้า) ดูนก (ส่องสัตว์) เดินป่า ดำน้ำ (ดูปะการังน้ำตื้น-น้ำลึก) ที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ น้ำตก ปีนหน้าผา ล่องแก่ง-แคนู-คยัค อุทยานประวัติศาสตร์ และโฮมสเตย์

เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หมายถึง เว็บไซต์ที่จัดทำโดยหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวสู่สาธารณชนผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต โดยทำการศึกษาเฉพาะวารสารและอวารสารที่เป็นภาษาไทยผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าว

วารสารที่ใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง ลักษณะเนื้อหาประเด็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นภาษาไทย ซึ่งมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น

อวารสารที่ใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง ลักษณะของภาพถ่ายที่ใช้ประกอบหรือแทรกอยู่ในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีลักษณะส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเป็นการเพิ่มความชัดเจนให้เนื้อหามากยิ่งขึ้น เช่น การใช้ภาพประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

การใช้ภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การใช้ภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อต่างๆ ของข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วยชื่อเมนูหลัก ชื่อเมนูย่อย ชื่อหัวข้อใหญ่ ชื่อหัวข้อย่อย และชื่อข่าวสาร รวมไปถึงการใช้ภาษาในเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งการใช้ภาษาดังกล่าวจะศึกษาวัจนภาษาที่ให้รายละเอียดหรืออธิบายข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอวัจนภาษาในด้านภาพถ่ายที่ใช้ประกอบหรือแทรกอยู่ในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่อง วิจารณ์และวิจารณ์ที่ใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น มีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา องค์ประกอบทางด้านกระบวนการสื่อสารกับบทบาทในสังคม และเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาดังกล่าว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารโน้มน้าวใจ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

1.1 แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ

1.1.1 แบบจำลองกระบวนการสื่อสาร

1.1.2 หน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารของผู้สื่อสาร

1.1.3 ลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่ดี

1.1.4 ลักษณะทั่วไปของการสื่อสารโน้มน้าวใจ

1.1.5 องค์ประกอบพื้นฐานในการโน้มน้าวใจ

1.1.6 การเลือกใช้สื่อเพื่อการโน้มน้าวใจ

1.1.7 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow (Maslow's Hierarchy of Human Needs)

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์

1.2.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

1.2.2 วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

1.2.3 การให้ข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์

- 1.3 แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - 1.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - 1.3.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - 1.3.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - 1.3.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว
 - 1.4.1 ความหมายของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ
 - 1.4.2 ประเภทของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - 1.4.3 ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. องค์ประกอบทางด้านกระบวนการสื่อสารกับบทบาทในสังคมไทย มีดังนี้
 - 2.1 ลักษณะของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ส่งสารที่เป็นหน่วยงานราชการกับการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้รับสาร
 - 2.2 คุณสมบัติของสารที่มีส่วนช่วยสร้างการโน้มน้าวใจให้เกิดขึ้นในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - 2.3 ธรรมชาติของสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นสื่อใหม่ซึ่งมีส่วนกระตุ้นการรับรู้ของผู้รับสาร
 - 2.4 ลักษณะของผู้อ่านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในฐานะผู้รับสารที่มีหลากหลายประเภทและมีเป็นจำนวนมาก
3. เอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารโน้มน้าวใจ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนักท่องเที่ยว เป็นเอกสารและงานวิจัยของผู้ที่สนใจในงานด้านศิลปศาสตร์ นิเทศศาสตร์ และสังคมศาสตร์เป็นหลัก

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนักท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ในการติดต่อกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลโดยมีจุดประสงค์ที่จะนำเสนอเรื่องราวต่างๆ อันได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลรับรู้ เรียกว่า การสื่อสาร โดยถือว่าการสื่อสารเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นและดำเนินไปในสังคม โดยอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร องค์ประกอบทั้ง 4 ประการนี้จะทำงานร่วมกัน หากขาดส่วนใดส่วนหนึ่งจะถือว่า การสื่อสารไม่สามารถเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ กระบวนการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับระบบของสังคมและวัฒนธรรมที่สถานการณ์การสื่อสารนั้นเกิดขึ้นและดำเนินไปอีกด้วย (ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2540 : 1)

2.1.1 แบบจำลองกระบวนการสื่อสาร

การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการสื่อสาร ได้เริ่มต้นมาเป็นเวลานานนับพันปีแล้ว โดยบุคคลผู้หนึ่งที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารโดยอาศัยคุณสมบัติภายในองค์ประกอบของการสื่อสารไว้อย่างชัดเจนคือ เดวิด เค. เบอร์โล (David K. Berlo) ในช่วงทศวรรษ 1960 แบบจำลองของเบอร์โลเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า SMCR ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

S (Source) หรือผู้ส่งสาร ประกอบด้วย ทักษะทางการสื่อสาร ทักษะคติ ความรู้ บทบาทหน้าที่ในสังคม และวัฒนธรรม

M (Message) หรือสาร ประกอบด้วย โครงสร้าง เนื้อหาสาระ ปริมาณ หลักเกณฑ์ และวิธีการใช้

C (Channel) หรือช่องทางการสื่อสาร (สื่อ) ประกอบด้วย การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น และการลิ้มรส

R (Receiver) หรือผู้รับสาร ประกอบด้วย ทักษะทางการสื่อสาร ทักษะคติ ความรู้ บทบาทหน้าที่ในสังคม และวัฒนธรรม

การจำแนกคุณสมบัติของการสื่อสารแต่ละองค์ประกอบนี้ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรม การสื่อสารและการรับสาร และเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับและส่งสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.1.2 หน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารของผู้ส่งสาร

ในด้านการสื่อสารมวลชนนั้น เป็นการสื่อสารไปสู่สาธารณชนจำนวนมาก ในขณะเดียวกัน ข่าวสารจะส่งผ่านไปสู่อุสธารณชนในเวลาอันสั้น ปริมาณข่าวสารที่ส่งมาก็มีอย่างมากมาย และมักจะมีข้อมูลข่าวสารหลากหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งข้อมูลข่าวสารก็มีหน้าที่ที่แตกต่างกัน ดังนี้ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ 2542 : 12)

- 1) หน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชน เพื่อให้ผู้รับสารหรือสาธารณชนรับทราบสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการนำเสนอ
- 2) หน้าที่ในการชักจูงใจ เพื่อชักจูงใจให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมหรือการกระทำบางสิ่งบางอย่างให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร
- 3) หน้าที่ในการให้การศึกษา เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้รับสาร
- 4) หน้าที่ในการให้ความบันเทิง เพื่อสร้างความบันเทิงใจ ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย ความตึงเครียดให้แก่ผู้รับสาร เช่น การนำเสนอข่าวการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

2.1.3 ลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่ดี

ในการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภพดีนั้น หากพิจารณาในด้านตัวสารหรือข้อมูลข่าวสาร ควรมีการเตรียมข้อมูลข่าวสารให้มีความเหมาะสมก่อน ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ กล่าวคือ สารที่ส่งออกไปนั้นควรมีปริมาณที่เหมาะสม และมีจำนวนครั้งหรือความถี่ที่พอดีกันด้วย ดังเช่น ในการประชาสัมพันธ์ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นแก่คนหมู่มาก จึงจำเป็นต้องพยายามส่งสารให้กระจายอย่างทั่วถึง ในระยะเวลาสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการจดจำและระลึกได้ นอกจากนี้สารต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน ไม่ก่อให้เกิดความสับสน รวมถึงต้องคำนึงถึงความยากง่ายของสารเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้รับสารด้วย (ดวงพร กำภูณวัฒน์ และวาสนา จันทร์สว่าง 2536 : 39)

2.1.4 ลักษณะทั่วไปของการสื่อสารโน้มน้าวใจ

การสื่อสารโน้มน้าวใจ เป็นการชักจูงหรือเชิญชวนของผู้ส่งสารเพื่อให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมหรือการกระทำบางอย่างที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร ซึ่งจากการศึกษานั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะโน้มน้าวใจนักท่องเที่ยวให้หันมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อรักษาความสมดุลของสภาพแวดล้อมมาโดยตลอด

ทั้งนี้ วิธีการสร้างสารเพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารนั้น จำเป็นต้องมีการสร้างสารให้มีน้ำหนัก เกิดความน่าเชื่อถือ มีการอ้างหลักฐาน การใช้สถิติ การยกตัวอย่าง การใช้วิธีเปรียบเทียบ การให้รายละเอียด ฯลฯ ซึ่งจะเริ่มต้นจากการจัดลำดับสารอย่างเป็นขั้นตอน และนำเสนอสารผ่านสื่อต่างๆ แล้วท้ายที่สุดจึงสร้างแรงจูงใจในสารด้วยการกระตุ้นให้เกิดความสนใจทางด้านอารมณ์

2.1.5 องค์ประกอบพื้นฐานในการโน้มน้าวใจ

อรวรรณ ปิลาพันธ์โอวาท (2537) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานในการโน้มน้าวใจว่ามีดังนี้

1) เมื่อมองจากภายนอกของผู้รับสาร องค์ประกอบในการโน้มน้าวใจมี 4 ประการคือ

1.1 ความแตกต่างภายในผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารแต่ละคนจะมีปัจจัยต่างๆ กัน ทำให้มีความน่าโน้มน้าวใจไม่เหมือนกัน เช่น บทบาททางสังคม สัมพันธภาพกับผู้รับสาร ฯลฯ

1.2 ความแตกต่างภายในสาร สารแต่ละชิ้นจะมีความน่าโน้มน้าวใจแตกต่างกัน การพูดหรือการเขียนมีความน่าโน้มน้าวใจไม่เหมือนกัน ความแตกต่างในหัวข้อหรือเนื้อหาของสาร ลักษณะของการโน้มน้าวใจที่ใช้ การจัดเรียบเรียงสาร ข้อโต้แย้งที่ใช้ ภาษา ตลอดจนลักษณะของท่วงทำนองลีลา

1.3 ความแตกต่างของสื่อ ความน่าโน้มน้าวใจของสารจะแตกต่างกันเมื่อเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับสื่อสารโดยผ่านสื่อ

1.4 ความแตกต่างภายในสภาพการณ์ สภาพการณ์ที่มีบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือขาดบุคคลหนึ่งบุคคลใด ความคุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคยของผู้รับสารต่อสภาพการณ์หนึ่งๆ การมีตัวเร้าบวกหรือลบในสภาพการณ์

2) สำหรับตัวผู้รับสารเอง การที่ผู้รับสารคนหนึ่งๆ จะมีความละเอียดอ่อนต่อการถูกโน้มน้าวใจเพียงใด อาจพิจารณาจากลักษณะของประชากร ทัศนคติ ความรู้ อารมณ์ ความสำคัญที่ผู้รับสารให้แก่หัวข้อหนึ่งๆ และวิธีการที่ผู้รับสารรับรู้สภาพการณ์หนึ่งๆ

2.1.6 การเลือกใช้สื่อเพื่อการโน้มน้าวใจ

ในการเลือกใช้สื่อเพื่อการโน้มน้าวใจ มีหลักเกณฑ์ดังนี้ (พีระ จีระ โสภณ 2532 อ้างถึงใน คารุเรศ กาศโอสถ 2543 : 85-86)

- 1) ด้านความสะดวกในการเข้าถึง (Availability) จะพิจารณาว่าสื่อใดที่ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงง่ายที่สุด
- 2) ด้านการครอบคลุมของสื่อ (Coverage) หมายถึง ความสามารถหรือประสิทธิภาพของสื่อที่จะไปถึงผู้รับสาร ทั้งนี้ โดยพิจารณาในแง่การครอบคลุมพื้นที่หรือบริเวณที่ผู้รับสารอาศัยอยู่
- 3) ด้านประสิทธิผลของสื่อ (Effectiveness) จะพิจารณาจากการเรียกความสนใจจากผู้รับสาร การให้ความเข้าใจแก่ผู้รับสาร การชักจูงใจผู้รับสาร และการสร้างความจดจำให้แก่ผู้รับสาร
- 4) ด้านความน่าเชื่อถือ (Media Credibility) จากการวิจัยยังไม่มีผลสรุปที่ชัดเจนว่าสื่อชนิดใดที่ผู้รับสารให้ความเชื่อถือมากที่สุด

2.1.7 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow (Maslow's Hierarchy of Human Needs)

เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความต้องการพื้นฐานของบุคคลว่า แบ่งออกเป็น 5 ลำดับขั้น ดังนี้ (หลุย จำปาเทศ 2535 อ้างถึงใน คารุเรศ กาศโอสถ 2543 : 126-128)

- 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อให้มนุษย์อยู่รอด ผู้ส่งสารที่เรียนรู้เรื่องความต้องการทางด้านร่างกายจะทำให้ทราบถึงสิ่งที่ทำให้ร่างกายเหนื่อยชาลง เรียนรู้ถึงการกระตุ้น การเร้าใจ การจูงใจโน้มน้าวให้ผู้รับสารแสดงพฤติกรรมที่ปรารถนา
- 2) ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Need) เป็นความต้องการความปลอดภัยทั้งทางกายและทางใจ ผู้ส่งสารสามารถนำสาระสำคัญของหลักการความต้องการในขั้นนี้มาใช้เป็นประเด็นในการโน้มน้าวใจผู้รับสาร

3) ความต้องการการยอมรับ (Belongingness and Love Need) เป็นความต้องการการให้และได้รับความรัก ความพึงพอใจที่มีต่อคนรอบข้าง บุคคลที่มีความรู้สึกที่รุนแรงต้องการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

4) ความต้องการการนับถือ (Esteem Need) เป็นความต้องการความภาคภูมิใจ มีชื่อเสียง มีสถานภาพ มีอำนาจ มีความสำคัญ มีคุณค่า สรรเสริญ การชมเชย เอาใจใส่จากผู้อื่น ในการโน้มน้าวใจผู้ส่งสารต้องพึงระวังไม่ควรเสนอสารแก่ผู้รับสารให้เกิดผลตรงกันข้าม เพราะผู้ที่มีการนับถือตนเองสูงจะเป็นคนมั่นใจในตนเอง มองโลกในแง่ดี ในขณะที่คนที่มีความนับถือตนเองน้อยจะถูกโน้มน้าวใจได้ง่าย

5) ความต้องการการสัมฤทธิ์ผล (Self-Actualization Need) เป็นความต้องการพัฒนาศักยภาพที่แท้จริงของตน เพื่อความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง ต้องการใฝ่หาและพัฒนาการกระทำที่เหมาะสมกับตนให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้รับสารบรรลุความต้องการขั้นอื่นๆ ทั้งหมดแล้ว

แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสาร โน้มน้าวใจสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัย คือ ทำให้ทราบถึงวิธีการและขั้นตอนในการสื่อสารโดยทั่วไป เข้าใจองค์ประกอบของการสื่อสาร ระบุบทบาทหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยว่ามีความต้องการอะไรในการส่งสาร ทำให้ทราบถึงลักษณะของข้อมูลข่าวสารและการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ดี รวมถึงทราบคุณสมบัติของสื่อซึ่งในงานวิจัยจะมุ่งเน้นที่สื่ออินเทอร์เน็ต และเข้าใจผู้รับสารคือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ นอกจากนี้ ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการนำไปวิเคราะห์เรื่องวงจรรายและอวัจนสารที่ใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยนำหลักการดังกล่าวไปเป็นพื้นฐานของการศึกษาในครั้งนี้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์

ในการเผยแพร่ข่าวสารของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น นอกจากจะมีลักษณะให้ความรู้ความเข้าใจผ่านข้อมูลข่าวสาร โดยเน้นให้ผู้เข้าชมหันมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้ว ยังมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโดยผ่านข่าวสารประจำวันอีกด้วย

2.2.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

เอช.กอร์ดอน เลวิส (1976 อ้างถึงใน วิรัช ลภีรัตนกุล 2527 : 2) กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์ว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อการชักจูงประชามติ (Public Opinion) ด้วยวิธีการติดต่อสื่อสาร (Communication) เพื่อให้กลุ่มประชาชนเป้าหมาย (Target Publics) เกิดมีความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อหน่วยงาน องค์กร และสถาบัน

อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโมยิต (2542 : 1) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการติดต่อสื่อสารเพื่อเป็นการถ่ายทอดเรื่องราว ข่าวสาร ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากสถาบันหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งไปสู่กลุ่มประชาชนเป้าหมาย โดยมีการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ และดำเนินการเพื่อบอกกล่าวให้ทราบ ทั้งนี้ เพื่อชี้แจงให้เข้าใจถูกต้อง อันเป็นการสร้างเสริมและรักษาความสัมพันธ์อันดี ตลอดจนเพื่อสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี อันจะนำไปสู่การสนับสนุนและการได้รับความร่วมมือจากกลุ่มประชาชนเป้าหมาย

ดวงพร คำณูวัฒน์ และวาสนา จันทร์สว่าง (2536 : 55) อธิบายว่า การประชาสัมพันธ์ คือ การสื่อสาร (Communication) สาขาหนึ่งภายในรูปแบบของการสื่อสารองค์กร (Organizational Communication) ที่ต้องอาศัยความชำนาญเฉพาะด้านเป็นอย่างมาก ต้องใช้ความสามารถทั้งศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินงานสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์ความรู้ ความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกันระหว่างบุคลากรภายในองค์กร ที่เรียกว่า เป็นการประชาสัมพันธ์ภายใน และความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเรียกว่า การประชาสัมพันธ์ภายนอก เพื่อก่อให้เกิดความสนับสนุน ร่วมมือ เชื่อถือ ศรัทธา ตลอดจนการสร้างชื่อเสียง เกียรติยศ การยอมรับ การไว้วางใจ อันจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงาน เพื่อความสำเร็จในงานขององค์กร

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์นั้น โดยทั่วไปจะมีวัตถุประสงค์ดังนี้ (ดวงพร คำณูวัฒน์ และวาสนา จันทร์สว่าง 2536 : 58-59)

- 1) เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจ เหตุการณ์พิเศษ และการสร้างความสัมพันธ์อันดีในการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

การประชาสัมพันธ์ภายใน คือ การประชาสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กร เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และอุดมการณ์ขององค์กร เสริมสร้างขวัญและกำลังใจและความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ลดช่องว่างระหว่างฝ่ายบริหารและบุคลากร กระตุ้น ชักจูงใจ และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานเต็มที่ด้วยความเต็มใจ และทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์องค์กรพร้อมกันไปด้วย โดยมีความรู้สึกจงรักภักดีต่อองค์กร รู้สึกมีส่วนร่วมในความสำเร็จ มีความภาคภูมิใจในเกียรติยศและชื่อเสียงของหน่วยงานนั้น ทั้งนี้ การประชาสัมพันธ์ภายในเป็นเรื่องที่สำคัญมากเป็นอันดับแรก ตลอดจนมีผลกระทบโดยตรงต่อการประชาสัมพันธ์ภายนอก เพราะการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ภายนอกจะไม่ประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้ หากปราศจากการประชาสัมพันธ์ภายในหรือการประชาสัมพันธ์ภายในล้มเหลว

การประชาสัมพันธ์ภายนอก คือ การดำเนินการประชาสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือสื่อมวลชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินงานขององค์กร มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ตลอดจนบอกกล่าวเกี่ยวกับการดำเนินงานในเหตุการณ์พิเศษ เพื่อการสนับสนุนร่วมมือในการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จของงานในองค์กรนั้น

2) เพื่อสร้างและเผยแพร่ชื่อเสียงขององค์กรให้เป็นที่รู้จัก ได้รับความไว้วางใจ ความนิยมยกย่อง ความเชื่อถือและศรัทธาจากประชาชน โดยการแสดงเจตนารมณ์หรืออุดมการณ์ที่แน่วแน่ในการดำเนินงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม เพื่อมุ่งมั่นสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ชุมชนและสังคมโดยรวม การกระทำดีและแสดงให้เห็นคุณงามความดี ทั้งนี้ หากว่าองค์กรไม่ได้รับความนิยมและความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชนแล้ว ย่อมปราศจากการสนับสนุนร่วมมือ ซึ่งจะอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานขององค์กรเป็นอย่างยิ่ง

3) เพื่อป้องกันและรักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ (Image) ขององค์กร การประชาสัมพันธ์ในลักษณะนี้ เป็นการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ โดยมีการตรวจสอบความคิดเห็นและประชามติของประชาชนเกี่ยวกับองค์กรเป็นระยะๆ การตรวจสอบและประเมินผลงาน หรือข่าวสารที่ประชาชนได้รับเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร แล้ววางแผนดำเนินการเพื่อการป้องกัน รักษา และเตรียมพร้อมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น จะต้องประกอบ ด้วยสิ่งสำคัญต่างๆ ดังนี้ (อุบลวรรณ ปิติพัฒนะ โขมิต 2542 : 2)

- 1) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและนโยบายของหน่วยงานต่อกลุ่มเป้าหมายภายใน และภายนอกหน่วยงาน
- 2) การสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยงาน ต้องสร้างความภาคภูมิใจในกิจการ สร้างความจงรักภักดีให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในหน่วยงาน
- 3) การสร้างชื่อเสียง ความน่าเชื่อถือศรัทธา ให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน โดยการอธิบายและสร้างความเข้าใจในธุรกิจ นโยบาย และแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน
- 4) การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ให้ทราบถึงประชาคมติหรือความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่มีต่อหน่วยงาน

2.2.3 การให้ข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์

ข้อความที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์นั้น ถือว่าเป็นข้อความในการเขียนที่ต้องใช้ ศิลปะเป็นอย่างมาก เพราะมีเพียงตัวอักษรที่ทำหน้าที่ในการสื่อความหมายและความรู้สึก ภาษาที่ใช้ จึงต้องได้รับการกลั่นกรองและเรียบเรียงจากนักประชาสัมพันธ์มาเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิด มโนภาพ เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และช่วยสร้างความประทับใจ ทำให้สามารถจดจำเรื่องราวได้ง่าย (รุ่งรัตน์ ชัยสำเริง 2538 อ้างถึงใน อุบลวรรณ ปิติพัฒนะ โขมิต 2542 : 9) โดยการให้ข้อมูลข่าวสาร ทางด้านวงนภาษาเพื่อการประชาสัมพันธ์จะมีหลายประเภท เช่น

- 1) ข้อความแบบบรรยาย เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ เป็นการเล่าเหตุการณ์ ต่างๆ โดยเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์หรือการให้ความรู้
- 2) ข้อความแบบพรรณนา เป็นการเขียนเพื่อบอกลักษณะหรือเรื่องราวความเป็นจริง โดยถ่ายทอดความรู้สึก จินตนาการ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ตามถ้อยคำนั้น
- 3) ข้อความแบบจงใจ เป็นการเขียนเพื่อเชิญชวน ชักจูงโน้มน้าวใจให้คล้อยตาม เช่น การเขียนคำขวัญเพื่อการประชาสัมพันธ์
- 4) ข้อความอธิบาย เป็นการเขียนเพื่อบอกวิธีทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อชี้แจงความรู้ อธิบายเรื่องยากให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
- 5) ข้อความแบบอภิปราย เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องราว อาจแสดง ความคิดเห็นเพียงอย่างเดียว หรือมีคำแนะนำ ข้อคิด ประกอบด้วยก็ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพราะเป็นการศึกษาถึงข่าวสารการประชาสัมพันธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการสื่อสารในด้านการใช้สื่อใหม่ คือ สื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อให้ข้อมูลด้านข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่ผู้รับสารหรือนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.3 แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในประเทศไทย โดยเน้นที่การรักษาความสมดุลของระบบนิเวศและให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยให้ประชาชนที่มีส่วนร่วมช่วยกันดูแล รักษา และเข้าใจถึงสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

อลิซาเบท บู (1991 อ้างถึงใน นาคม ชีรสวรรณจักร 2541 : 33-34) ซึ่งเป็นบุคคลที่คลุกคลีกับงานวิจัยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลาตินอเมริกา และหมู่เกาะแคริบเบียน พร้อมกับเขียนรายงานเรื่อง “Ecotourism : The Potentials and Pitfalls” ได้ให้คำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่าการท่องเที่ยวธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีรายได้สำหรับการดูแลรักษาพื้นที่ การสร้างงานในชุมชนหรือท้องถิ่น และการสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม

The Ecotourism Society (1991 อ้างถึงใน นาคม ชีรสวรรณจักร 2541 : 34) ซึ่งเป็นองค์กรภาคเอกชนที่มีบทบาทโดยตรงเกี่ยวกับการศึกษา วางแผน และเผยแพร่ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้กำหนดความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในช่วงแรกว่า การเดินทางไปเยือนแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศ และในขณะเดียวกันช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น

วู้ด (2534 อ้างถึงใน นาคม ชีรสวรรณจักร 2541 : 34) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ความตั้งใจท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติเพื่อศึกษาความเป็นไปของสภาพแวดล้อมของธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างระมัดระวังที่จะไม่ให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ และให้คนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

โอรล์ริช (2537 อ้างถึงใน นาคม ชีรสวรรณจักร 2541 : 34) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวที่ให้ความรับผิดชอบและสงวนรักษาไว้ซึ่งมรดกของวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และเพิ่มพูนคุณประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และสังคมสู่ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

แมนด้าเรย์ (นามแฝง) (2538 อ้างถึงใน นาคม ชีรสวรรณจักร 2541 : 35) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่รบกวนธรรมชาติให้น้อยที่สุด เพื่อช่วยกันเก็บรักษาธรรมชาตินั้นให้อยู่ยืนยงตลอดไปชั่วลูกชั่วหลาน

ยูดี นิรัตน์ตระกูล (2538 อ้างถึงใน นาคม ชีรสวรรณจักร 2541 : 35) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นคำผสมกันระหว่าง Ecology (นิเวศวิทยา) กับ Tourism (การท่องเที่ยว) ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันดังนี้ Nature - Base - Based Tourism, Green Tourism และ Bio Tourism และได้สรุปความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ดังนี้ คือ

- 1) แหล่งท่องเที่ยวที่จะเสริมและพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และอาจรวมไปถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นด้วย
- 2) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งนอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวกด้วย
- 3) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและระบบนิเวศ โดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
- 4) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันจะเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม

5) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะมุ่งเน้นที่คุณค่าธรรมชาติหรือลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ไม่ใช่เน้นที่การเสริมแต่ง หรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2539 อ้างถึงใน นาคม ชีรสุวรรณจกร 2541 : 36) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวโดยเข้าไปสัมผัสกับธรรมชาติ ซึ่งต้องมีการได้ความรู้ทางนิเวศวิทยาจากผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ อย่างแท้จริง เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้าไปมีความรู้เพิ่มขึ้น รวมถึงการสัมผัสสภาพธรรมชาติ วิธีความเป็นอยู่ของประชากรในท้องถิ่น และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่ต้องรักษาไว้

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 : 2) ได้กำหนดความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศด้วยความระมัดระวังที่จะไม่ให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ทำลายคุณค่าหรือกระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ทางสิ่งแวดล้อมภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศ และในขณะเดียวกัน ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

2.3.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ยูวดี นิรัตน์ตระกูล (2538 อ้างถึงใน นาคม ชีรสุวรรณจกร 2541 : 36-37) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่า

1) พัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจของนักท่องเที่ยวในการทำคุณประโยชน์แก่สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ

- 2) เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณภาพหรือคุณค่าสูงให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยว
- 3) เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่
- 4) เพื่อดูแลรักษาและคงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

นวรรตน์ ไกรพานนท์ (2539 อ้างถึงใน นาคม ชีรสุวรรณจักร 2541 : 37) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงผลประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ (Nature Conservation) และมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่น (Local Development) เป็นประการสำคัญ

วรรณ วลัยวานิช (2539 อ้างถึงใน นาคม ชีรสุวรรณจักร 2541 : 37) กล่าวเกี่ยวกับแนวความคิดของการอนุรักษ์ว่าจะประสบผลสำเร็จได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ในการปฏิบัติ ดังนี้

- 1) การใช้อย่างฉลาด คือ การใช้ทรัพยากรแต่ละชนิดจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ
- 2) การประหยัด หมายถึง ทรัพยากรใดมีน้อยหรือหายากจะต้องพยายามรักษาไว้หรือใช้ทรัพยากรอื่นทดแทน
- 3) หาวิธีการฟื้นฟูทรัพยากรที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น
- 4) ดูแลรักษาทรัพยากรที่หายากและมีน้อยให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ยาวนานและทำให้เพิ่มมากขึ้น
- 5) ทรัพยากรแต่ละชนิดมีความสัมพันธ์กัน การใช้ทรัพยากรอย่างหนึ่งจะต้องคำนึงถึงทรัพยากรอีกอย่างหนึ่งที่สัมพันธ์กัน เพราะอาจจะมีผลกระทบต่อกัน หรือก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 6) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก นอกจากเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์แล้ว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติยังเป็นผลทางด้านจิตใจด้วย

จะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ทำให้นักท่องเที่ยวได้มีความเข้าใจและได้ประสบการณ์ที่มีค่า ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติดีขึ้น และยังทำให้แหล่งท่องเที่ยวคงอยู่ตลอดไป

2.3.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กำหนดองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ 4 ประการ คือ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2544 : 2-3)

1) องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity of Authentic or Endemic or Unique) ทั้งนี้ รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ (Eco-system) ในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้น องค์ประกอบด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Natural-based Tourism)

2) องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึง การอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably Managed Tourism) เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) ที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

3) องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนัก และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education-based Tourism)

4) องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of Local Community or People Participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดแล้ว ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี้เริ่มต้นจากระดับรากหญ้า (Grass Root) จนถึงการปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจรวม

ไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation-based Tourism)

เสรี เวชชบุษกร (2538 อ้างถึงใน นาคม ชีรสวรรณจักร 2541 : 38) นักวิชาการป่าไม้ประจำสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้ ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) จะต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

- 1) จะต้องมีผลกระทบน้อยที่สุดต่อธรรมชาติ
- 2) จะต้องมี การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว
- 3) จะต้องให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว
- 4) ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจ และการจัดการ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ว่า นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ รวมไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว จะต้องมีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ นักท่องเที่ยวต้องได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติในแง่มุมต่างๆ รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นก็ต้องมีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจ และการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน และประชาชนในท้องถิ่นจะต้องได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมด้วย

2.3.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในกระบวนการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งนั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ เพลิดเพลิน และมีความสุขจากการท่องเที่ยวหรือนันทนาการนอกเวลาว่างตามปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น จะให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมาก เพราะกิจกรรมต่างๆ นั้น จะเป็นสื่อกลางในการนำการท่องเที่ยวไปสู่เป้าหมายได้ กิจกรรมที่เหมาะสมจึงควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการศึกษาหาความรู้ในระบบนิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่นควบคู่ไปกับการได้รับความเพลิดเพลิน ทั้งนี้ ต้องเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบน้อยที่สุดหรือเป็นผลกระทบที่สามารถป้องกันหรือแก้ไขได้

กิจกรรมการท่องเที่ยวอาจจำแนกเป็นกิจกรรมที่เน้นการพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมที่เน้นการแสดงออก และกิจกรรมที่เน้นการศึกษาหาความรู้ ซึ่งสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้ศึกษาทบทวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการท่องเที่ยวทั้งสิ้นจำนวน 28 กิจกรรม พบว่า เป็นกิจกรรมที่เน้นการแสดงออกมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมในการแสวงหาความรู้ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมต่างๆ นี้อาจมีความเหลื่อมซ้อนหรือสามารถปฏิบัติร่วมกันได้ แต่การประกอบกิจกรรมอาจมีวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน และจากกิจกรรมท่องเที่ยวจำนวน 28 กิจกรรมดังกล่าว นั้น มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องหรือจัดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ 19 กิจกรรม ดังต่อไปนี้ (สยามล ชัยรัตน์อุดมกุล 2544 : 42-44)

1) กิจกรรมเชิงนิเวศในแหล่งธรรมชาติ ได้แก่

- เดินป่า Hiking, Trekking, Walking
- ศึกษาธรรมชาติ Nature Educating
- ส่องสัตว์/ดูนก Animal/Bird
- เทียวถ้ำ/น้ำตก Cave/Waterfall Exploring
- พายเรือ แคนู Canoeing
- คายัค Kayak
- เรือใบ Sail Boating
- กระดานโต้ลม Wind Surfing
- ดูปะการังน้ำตื้น/น้ำลึก Snorkeling/Scuba Diving
- ตั้งแคมป์ Tent Camping
- ล่องแพ Rafting
- จิ่ม้า นั่งช้าง Horse/Elephant Riding

2) กิจกรรมกึ่งนิเวศ ได้แก่

- ถ่ายรูป บันทึกภาพ/เสียง Photographing
- ศึกษาท้องฟ้า Sky Interpretating
- จักรยานท่องเที่ยว (เสือภูเขา) Terrain/Mountain Biking
- ปีน/ไต่เขา Rock/Mountain Climbing
- ตกปลา Fishing

3) กิจกรรมทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ได้แก่

- ชมความงาม ความเก่าแก่ ลักษณะเฉพาะตัวของแหล่งประวัติศาสตร์
- ศึกษาเรียนรู้ประวัติ ความเป็นมาของแหล่ง โบราณคดีและประวัติศาสตร์
- ศึกษาชื่นชมงานศิลปกรรมและวัฒนธรรม
- ร่วมกิจกรรม เรียนรู้พฤติกรรมของผู้คน
- การศึกษาเรียนรู้การผลิตของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง

กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้มีลักษณะเฉพาะเหมาะกับบางพื้นที่ และบางกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกหรือเครื่องมือที่ต่างกัน รวมทั้งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับที่ต่างกันด้วย

ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว เมื่อพิจารณาประกอบกับกรอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถประเมินความเหมาะสมในการจัดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ ซึ่งกิจกรรมที่มีแนวโน้มเป็นกิจกรรมเชิงนิเวศหรือกึ่งนิเวศ จะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับระบบนิเวศในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนหรือชุมชน ในท้องถิ่นค่อนข้างมาก กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความเหมาะสม ต้องมีการจัดการการลดผลกระทบด้วย เพราะหากปราศจากมาตรการลดผลกระทบที่ดีแล้ว กิจกรรมเหล่านั้นจะเป็นตัวเร่งการทำลายทรัพยากรให้เสียหายเร็วยิ่งขึ้น

แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ในแง่ของ วัฒนธรรมและอวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทำให้ทราบถึงภาพรวมและลักษณะสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า เป็นการท่องเที่ยวแบบใด และมีความแตกต่างจากการท่องเที่ยวในอดีตอย่างไร รวมถึงทราบกิจกรรมต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและกึ่งนิเวศ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ มักจะเป็นนักท่องเที่ยว นักเรียนนักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาค้นหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว จึงกล่าวได้ว่า ผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์หรือนักท่องเที่ยวจัดเป็นผู้รับสารและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร

2.4.1 ความหมายของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ

สมพุทธ ฐุรเจน (2540 อ้างถึงใน สยามล ชัยรัตน์อุดมกุล 2544 : 39) กล่าวว่า จากการสัมมนาซึ่งจัดโดยความร่วมมือระหว่างองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งแคนาดา (Canadian Government Office of Tourism) และสหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (IOUTO) เมื่อ ค.ศ. 1975 และการประชุม Expert Panel on Tourism Statistics ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองแมดริด ประเทศสเปน เมื่อ ค.ศ. 1978 ได้ให้ความหมายของคำว่า นักท่องเที่ยวภายในประเทศ หมายถึง

“บุคคลซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เดินทางไปยังที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งมีชี้อาศัยตามปกติของตน ภายในประเทศนั้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง หรือหนึ่งคืน โดยมีวัตถุประสงค์อื่นที่มีชี้อประกอบกิจกรรมที่มีการจ่ายค่าจ้าง ณ สถานที่ที่ไปเยือน”

องค์การท่องเที่ยวแห่งโลก (WTO) (2540 อ้างถึงใน สยามล ชัยรัตน์อุดมกุล 2544 : 39-40) ได้ให้ความหมายของคำว่า นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourist) หมายถึง บุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศนั้นๆ เดินทางไปในที่ต่างๆ ภายในประเทศ นอกเหนือจากที่อยู่อาศัยปกติเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง หรือหนึ่งคืน เพื่อจุดมุ่งหมายใดก็ได้ได้นอกจากการทำกิจกรรมเพื่อให้ได้รับค่าตอบแทน ซึ่งแรงผลักดันดังกล่าวอาจจะเป็นเพื่อการใช้เวลาว่าง (พักผ่อน วันหยุด สุขภาพ เรียน ศาสนา กีฬา) หรือเพื่อธุรกิจ เยี่ยมญาติ ผู้แทน ประชุม

2.4.2 ประเภทของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ศรีพร สมบุญธรรม (2536 อ้างถึงใน สยามล ชัยรัตน์อุดมกุล 2544 : 40) จากสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมได้ให้ความเห็นว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถแบ่งได้ตามความสนใจเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1) กลุ่มนักธรรมชาติวิทยา (Naturalists) ซึ่งมีจุดประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศหนึ่งๆ
- 2) กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้รักธรรมชาติ (Nature Tourists) หรือที่รู้จักกันในนามของนักนิยมไพร จะมีจุดสนใจหลักที่ความงามของธรรมชาติและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของคนท้องถิ่น
- 3) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ชอบแสวงหาความตื่นเต้นและแปลกใหม่ (Mainstream Nature Tourists) ในสภาพธรรมชาติที่ห่างไกลความเจริญและมีความลำบากในการเข้าถึง

4) กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ต้องการชื่นชมธรรมชาติ (Casual Tourists) เพื่อเป็นการเสริมความหลากหลายให้กับประสบการณ์ในการท่องเที่ยวของตน

2.4.3 ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2540 อ้างถึงใน สยามล ชัยรัตนอุดมกุล 2544 : 40-41) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ดังนี้ คือ จะต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกให้มีความตระหนักในการอนุรักษ์ธรรมชาติ ส่วนการวัดความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถพิจารณาจากความเข้มข้นได้จากปัจจัยต่อไปนี้

1) ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว พิจารณาประเภทและรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมไปเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งเสริมความรู้ การอนุรักษ์ การรักษาสีเขียวและสิ่งแวดล้อมและการสร้างความตระหนักในการพัฒนาที่ยั่งยืน ระดับความเข้มข้นของความสนใจมีดังนี้

- สนใจแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหรือวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะถิ่น มีความสมบูรณ์หลากหลาย ต้องใช้ความตั้งใจในการท่องเที่ยวสูง มีกิจกรรมที่แตกต่างจากความเคยชินตามปกติ หรือมีระดับความสนใจลดลงตามลำดับ
- มีกิจกรรมท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เรียนรู้ สัมผัส และดูแลรักษาสภาพธรรมชาติและระบบนิเวศ เช่น การศึกษาธรรมชาติ การเดินป่า การดำน้ำดูปะการัง การดูนก ส่องสัตว์ เป็นต้น

2) การเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรจะ

- มีการเตรียมการศึกษาหาความรู้ โดยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและ/หรือเข้ารับการอบรมก่อนเดินทาง หรือโดยการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ก่อนเดินทาง
- มีการเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือในการท่องเที่ยวครบถ้วนด้วยตนเอง หรือตามคำแนะนำ โดยให้ความสำคัญในอุปกรณ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และไม่ทิ้งให้เป็นมูลฝอยในขณะท่องเที่ยว เช่น กระจกน้ำ กล่องอาหาร กล่องรองเท้าไกล

- 3) การปฏิบัติตัวในการท่องเที่ยวระหว่างการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรจะ
 - ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นหรือที่เห็นสมควร
 - มีความกระตือรือร้นในการรักษาสิ่งแวดล้อม
 - มีความสนใจใฝ่รู้ในระหว่างการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญต่อข้อมูล กิจกรรมการสื่อความหมาย หรืออื่นๆ ที่จะเสริมสร้างความรู้และความตระหนักที่ดี
 - มีความยินดีง่ายในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม (เน้นการจ่ายทางตรงลงในพื้นที่ท่องเที่ยว เช่น การบริจาค การจ่ายค่าบริการ การส่งเสริมแนะนำ เป็นต้น)
- 4) การปฏิบัติหลังการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรปฏิบัติดังนี้
 - เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรที่ได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังจกการท่องเที่ยว
 - มีการเรียนรู้ต่อเนื่อง
 - ช่วยสื่อ ขยาย เผยแพร่ข้อมูลที่ได้รับต่อผู้อื่น

จากเกณฑ์การพิจารณาทั้ง 4 ประการดังกล่าว จะเห็นได้ว่า มิได้ใช้เกณฑ์ในเรื่องขนาด เชื้อชาติ หรือเกณฑ์การใช้จ่ายเป็นตัววัดความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนั้น นักท่องเที่ยวขนาดใหญ่ นักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายเงินมาก หรือนักท่องเที่ยวที่ต้องการความสะดวกสบาย จึงอาจมีลักษณะเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ หากมีลักษณะตามเกณฑ์ 4 ประการข้างต้น

แนวคิดเรื่องนักท่องเที่ยวสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัย เพื่อให้ทราบถึงกลุ่มผู้รับสารของการนำเสนอสารของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งก็คือ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ นั่นเอง ทำให้ทราบว่า ผู้รับสารมีลักษณะเป็นอย่างไรและนิยมการท่องเที่ยวแบบใด

โดยสรุป แนวคิดต่างๆ อันได้แก่ แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแนวคิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว มีส่วนช่วยสนับสนุนและสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาเรื่อง วิจารณ์สารและอวิจารณ์สารที่ใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยแนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสาร และวิเคราะห์วิจารณ์สารและอวิจารณ์สารในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการใช้ภาษาที่มีลักษณะโน้มน้าวใจ แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์นำมาใช้ในการศึกษาข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นข่าว

ประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนำมาใช้ในการศึกษาข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแนวคิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวทำให้ทราบถึงบุคลิกลักษณะของผู้รับสารที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2.5 องค์ประกอบทางด้านกระบวนการสื่อสารกับบทบาทในสังคมไทย

กระบวนการสื่อสารประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการหลัก คือ ผู้ส่งสาร สารสื่อ และผู้รับสาร ซึ่งในการสื่อสารของงานวิจัยครั้งนี้ มีผู้ส่งสารคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สารคือ ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นวันสารและอวันสารที่ใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สื่อคือ เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นสื่ออินเทอร์เน็ต และผู้รับสารคือ ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ดังกล่าว ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวและบุคคลทั่วไป ซึ่งองค์ประกอบทั้งสี่ประการนี้สามารถนำมาพิจารณาถึงบทบาทในสังคมได้ดังต่อไปนี้

2.5.1 ลักษณะของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ส่งสารที่เป็นหน่วยงานราชการกับการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้รับสาร

แนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์ กล่าวว่า การสื่อสารมวลชนเป็นการสื่อสารไปสู่สาธารณชนจำนวนมาก ในขณะเดียวกันข่าวสารจะส่งผ่านไปสู่อุสาหรณชนในเวลาอันสั้น ปริมาณข่าวสารที่ส่งมาก็มีอย่างมากมาย และมักจะมีข้อมูลข่าวสารหลากหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งข้อมูลข่าวสารจะมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน ได้แก่ หน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชน เพื่อให้ผู้รับสารหรือสาธารณชนรับทราบสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการนำเสนอ หรือหน้าที่ในการชักจูงใจ เพื่อชักจูงใจให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมหรือการกระทำบางสิ่งบางอย่างให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ส่งสารที่เป็นหน่วยงานราชการ ก็มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปยังผู้รับสาร โดยมีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว เนื่องจากผู้รับสารของกระบวนการสื่อสารนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก ข่าวสารสามารถส่งผ่านไปยังผู้รับสารในเวลาอันสั้น และจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นสื่อที่มีความรวดเร็วในการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารปริมาณข่าวสารก็มีเป็นจำนวนมากและมีหลากหลายประเภท ทั้งข้อมูลข่าวสารในลักษณะอธิบายความและข้อมูลข่าวสารที่มีหน้าที่ในการชักจูงใจ เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความเชื่อถือในสารที่ผู้ส่งสารนำเสนอออกไป อย่างไรก็ตาม การที่หน่วยงานการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นองค์กรภาครัฐเป็นผู้ริเริ่มการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศร่วมกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

ไทย และมีการนำเสนอสารด้านการท่องเที่ยวอย่างหนักแน่น ทำให้ผู้รับสารเกิดความเชื่อถือในตัวผู้ส่งสารได้ง่าย และเมื่อเกิดความเชื่อถือในลักษณะดังกล่าวแล้ว จึงอาจพัฒนาไปสู่การเชื่อถือในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและปฏิบัติตามได้ในที่สุด

2.5.2 คุณสมบัติของสารที่มีส่วนช่วยสร้างการโน้มน้าวใจให้เกิดขึ้นในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในการนำเสนอเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารให้เกิดการกระทำ ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารนั้น ผู้ส่งสารมักจะไม่นำใจผู้รับสารโดยตรง แต่จะแสดงเนื้อหาในลักษณะแจ้งให้ทราบก่อนเป็นเบื้องต้น แล้วเมื่อผู้รับสารรับรู้เนื้อหาหรือสารนั้นๆ แล้ว ก็อาจพัฒนาไปสู่ความสนใจ จนเกิดความเชื่อถือในเนื้อหาได้ในที่สุด แนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์กล่าวว่า ข้อความที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์นั้น ถือเป็นข้อความที่ต้องใช้ศิลปะเป็นอย่างมาก เพราะมีเพียงตัวอักษรที่ทำหน้าที่ในการสื่อความหมายและความรู้สึก ภาษาที่ใช้จึงต้องได้รับการกลั่นกรองและเรียบเรียงจากนักประชาสัมพันธ์มาเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และช่วยสร้างความประทับใจ ทำให้สามารถจดจำเรื่องราวได้ง่าย ซึ่งการใช้ภาษาในข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวนั้น อาจมีส่วนสำคัญที่ช่วยสร้างการโน้มน้าวใจให้เกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นศิลปะของการใช้ภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร หรือในเนื้อหาของข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้การใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีการใช้คำได้หลากหลาย การถ่ายทอดเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารจึงแสดงความไพเราะของภาษา เกิดความสละสลวย และสามารถสร้างการโน้มน้าวใจให้เกิดขึ้นได้ ดังแนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจที่ว่า สารแต่ละชิ้นจะมีความน่าโน้มน้าวใจแตกต่างกัน ดังนั้น ลักษณะของการโน้มน้าวใจที่ใช้ การจัดเรียบเรียงสาร ภาษา ตลอดจนจนลักษณะของท่วงทำนองลีลา จึงเป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร โน้มน้าวใจให้เกิดผลสัมฤทธิ์

2.5.3 ธรรมชาติของสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นสื่อใหม่ซึ่งมีส่วนกระตุ้นการรับรู้ของผู้รับสาร

เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นเว็บไซต์หนึ่งที่ทำให้รายละเอียดและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นไปที่การท่องเที่ยวเชิงทั่วไปและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงเป็นเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในการเข้ามาค้นหาข้อมูลเป็นอย่างมาก แนวคิดเรื่องสื่ออินเทอร์เน็ต กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่จัดทำขึ้นบนอินเทอร์เน็ต ถือเป็นสื่อสมัยใหม่ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้เช่นเดียวกับสื่ออื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นระบบสื่อสารด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ครอบคลุมไปทั่วโลก จึงสามารถที่จะเจาะไปถึงกลุ่มคนไทยหรือบุคคลต่างๆ ได้ทั่ว

ทุกมุมโลก ให้เปิดเข้ามาดูสิ่งที่ต้องการจะเผยแพร่ โดยข้อดีของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตคือ ทำให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลเข้าถึงคนจำนวนมาก สามารถให้ข้อมูลที่เป็นจริงได้ มีความคุ้มค่า และมีคุณภาพกว่าสื่ออื่นๆ ไป ทั้งรูปแบบ สี เสียง และเคลื่อนไหวได้ด้วย ผู้รับสารสามารถดูเว็บไซต์ที่ตนสนใจได้นานและละเอียดเท่าที่ต้องการ โดยไม่จำกัดเวลา เป็นสื่อที่มีราคาถูกกว่าสื่ออื่นๆ ไป (เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าในแง่ของเนื้อหาในการเผยแพร่ และความถี่ในการเผยแพร่) และยังเป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงได้ดี และสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลอื่นๆ ได้ง่าย ภาพลักษณ์ของสื่ออินเทอร์เน็ตจะเน้นด้านเทคโนโลยีและความทันสมัย สามารถรับผลตอบกลับจากกลุ่มเป้าหมายได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว และสามารถแสดงสถิติและประเมินผลของผู้ที่เข้ามาใช้งานอย่างละเอียด ซึ่งจากข้อดีของสื่อใหม่นี้ ทำให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านทางเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นมีความน่าสนใจ แปลกใหม่ กระตุ้นการรับรู้และสร้างความสนใจของผู้รับสาร เพราะนอกจากสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีความแตกต่างจากสื่ออื่นๆ ดังได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้ว ในปัจจุบันผู้รับสารส่วนใหญ่ยังนิยมเข้ามาใช้งานเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อศึกษาหาความรู้อันเป็นประโยชน์ต่อตนเองอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การใช้สื่อนี้ยังมีข้อจำกัดที่ว่า ผู้ที่จะใช้สื่อได้จำเป็นต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์และโมเด็มเพื่อให้สามารถเข้าไปดูข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ได้

2.5.4 ลักษณะของผู้อ่านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในฐานะผู้รับสารที่มีหลากหลายประเภทและมีเป็นจำนวนมาก

ผู้อ่านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จัดเป็นผู้รับสารซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ ดังแนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจที่กล่าวว่า การที่ผู้รับสารคนหนึ่งๆ จะมีความละเอียดอ่อนต่อการถูกโน้มน้าวใจเพียงใด อาจพิจารณาจากลักษณะของประชากร ทัศนคติ ความรู้ อารมณ์ ความสำคัญที่ผู้รับสารให้แก่หัวข้อหนึ่งๆ และวิธีการที่ผู้รับสารรับรู้สภาพการณ์หนึ่งๆ ซึ่งผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มักจะเป็นนักท่องเที่ยว นักเรียนนักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาค้นหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว โดยแนวคิดเรื่องนักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกให้มีความตระหนักในการอนุรักษ์ธรรมชาติ ส่วนการวัดความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถพิจารณาระดับความเข้มข้นได้จากความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งความสนใจแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหรือวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะถิ่น และมีกิจกรรมท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เรียนรู้ สัมผัส และดูแลรักษาสภาพธรรมชาติและระบบนิเวศ เช่น การศึกษาธรรมชาติ การเดินป่า การดำน้ำดูปะการัง การดูนก ส่องสัตว์ เป็นต้น จากการที่ผู้อ่านข้อมูลข่าวสารผ่านทาง

เว็บไซต์มีเป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีส่วนในการกำหนดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของผู้ส่งสาร และเป็นที่น่าสังเกตว่า ภายในเว็บไซต์จะพยายามแสดงความเป็นกันเองกับผู้รับสารให้มากที่สุด เช่น การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะคล้ายการสนทนากับผู้รับสาร หรือการใช้ภาษาถึงทางการ ทั้งนี้ สาเหตุเนื่องมาจากผู้รับสารมีหลากหลายประเภทและมีเป็นจำนวนมากนั่นเอง

โดยสรุป องค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารในงานวิจัยนี้ ทั้งในส่วนของกาท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การสื่อสารประสบผลสัมฤทธิ์ด้วยกันทั้งสิ้น โดยทั้งสององค์ประกอบนี้จะทำหน้าที่เชื่อมโยงการสื่อสารทั้งระบบเข้าไว้ด้วยกัน

สำหรับเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสื่อสาร โน้มน้ำใจ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนักท่องเที่ยว มีดังนี้

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่า มีผู้ทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำนวนหนึ่ง ทั้งในด้านศิลปศาสตร์ นิเทศศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะมุ่งเน้นที่รูปแบบของการสื่อสาร ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และผู้รับสารคือ นักท่องเที่ยว เป็นหลัก โดยงานวิจัยดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

นพรัตน์ มุณีรัตน์ (2541) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในชุมชนคีรีวงมองว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ก็คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในมิติที่หลากหลาย ซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวที่ไม่ทำลาย 2) การท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตกับชาวบ้าน 3) การท่องเที่ยวที่ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการจัดการ

2. มีรูปแบบการสื่อสารปรากฏขึ้นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ประกอบด้วย 4 รูปแบบ คือ 1) การสื่อสารสองทางที่ไม่เป็นทางการ 2) การสื่อสารสองทางที่เป็นทางการและมีปฏิริยาโต้ตอบมาก 3) การสื่อสารสองทางที่เป็นทางการแต่มีปฏิริยาโต้ตอบน้อย 4) การสื่อสารทางเดียวที่ไม่เป็นทางการ

3. ผู้นำในชุมชนคีรีวง ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวงนั้นประกอบด้วย ผู้นำที่เป็นทางการ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อบต. และผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ ผู้อาวุโส ประชาน และกรรมการ กลุ่มองค์กรในชุมชน โดยกลุ่มผู้นำเหล่านี้ต่างมีบทบาทร่วมกันในฐานะคณะกรรมการชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง นับตั้งแต่การก่อตั้งชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง รวมไปถึงการกำหนดแผนการจัดการ และกฎระเบียบ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การดูแลและบริการนักท่องเที่ยว รวมทั้งการแก้ไขปัญหา

4. ปัญหาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวงเกิดขึ้นจาก 1) ปัจจัยภายในชุมชน ได้แก่ ความสับสนด้านข้อมูล ความขัดแย้งระหว่างผู้นำ การประสานงานไม่ราบรื่น ชาวบ้านให้ความสำคัญกับอาชีพการทำสวน การปฏิบัติอย่างขัดแย้งกับแนวคิดการอนุรักษ์ ประชานชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวงขาดอำนาจ และ อบต. ไม่ดำเนินการ 2) ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ การรุกรานจาก ททท. จนชุมชนตั้งรับไม่ทัน ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาในทัศนคติของชาวคีรีวง คือ ใช้ความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติ

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการสื่อสารของประชาชนในชุมชนและการจัดการกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งสามารถนำมาศึกษาในด้านการพัฒนาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ยังสวนทางกับการปฏิบัติของชุมชน

วรารงคณา รัตนรักษ์ (2540) ศึกษาเรื่อง กระบวนการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเพื่อการรณรงค์โครงการ “ไทยเที่ยวไทย” ผลการวิจัยพบว่า ททท. ยึดหลักการหาช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลที่แน่นอนเป็นหลักในการดำเนินงาน ด้วยการใช้งบประมาณในการเช่าซื้อเวลา และสนับสนุนรายการที่ได้รับความนิยม และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้หลากหลายกลุ่ม ในสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ และให้ความสำคัญกับความถี่ในการนำเสนอ เงื่อนไขอีกประการหนึ่งที่สามารถเข้าไปใช้ช่องทางที่แน่นอนได้ คือ ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าของเวลาด้วย รูปแบบการนำเสนอสารเป็นสารคดีสั้น สารคดียาว สารคดีวาไรตี้ และสารคดีเชิงข่าว เพื่อนำเสนอข้อมูลเฉพาะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เนื้อหา

สารที่นำเสนอเป็นข้อมูลทางการท่องเที่ยวโดยทั่วไป และข้อมูลทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยใช้จุดร่ำใจต่างๆ คือ จุดร่ำใจที่เป็นเหตุเป็นผล จุดร่ำใจด้านอารมณ์ จุดร่ำใจในเชิงลบ และจุดร่ำใจโดยใช้กลุ่มอ้างอิง

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการนำเสนอสาร โดยการใช้จุดร่ำใจต่อผู้รับสารในด้านต่างๆ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการสื่อสารโน้มน้ำวใจ

ศิริสา สอนศรี (2541) ศึกษาเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ปีท่องเที่ยวไทยของจังหวัดเชียงใหม่ การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ การมีส่วนร่วมสนับสนุนการท่องเที่ยวไทยของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการประชาสัมพันธ์สื่อมวลชนเป็นสื่อหลัก โดยมีสื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชนเป็นสื่อรอง 2. การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงใหม่ยังขาดความสม่ำเสมอและความต่อเนื่องของเนื้อหา 3. กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในระดับสูงมาก เปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจและสื่อบุคคลในระดับปานกลาง 4. กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน 5. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้ 6. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว 7. การรับรู้เรื่องของปีท่องเที่ยวไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว 8. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และการรับรู้เรื่องของปีท่องเที่ยวไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ปีท่องเที่ยวไทย และแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเดินทางมาท่องเที่ยว

นริศรา นงนุช (2544) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนมอญเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสื่อสารปรากฏขึ้นในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนมอญเกาะเกร็ดประกอบด้วย 4 รูปแบบ คือ 1. การสื่อสารสองทางที่ไม่เป็นทางการ 2. การสื่อสารสองทางที่เป็นทางการและมีปฏิริยาโต้ตอบมาก 3. การสื่อสารสองทางที่เป็นทางการแต่มีปฏิริยาโต้ตอบน้อย 4. การสื่อสารทางเดียวที่ไม่เป็นทางการ ในส่วนของผู้นำชุมชนที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนมอญเกาะเกร็ดนั้น ประกอบด้วย ผู้นำ

ที่เป็นทางการ ได้แก่ นายอำเภอ ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อบต. หน่วยงานภายนอก และผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ เจ้าอาวาส ผู้อาวุโส เจ้าของกิจการเรือข้ามฟาก โดยกลุ่มผู้นำเหล่านี้ต่างมีบทบาทร่วมกันในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนมอญเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี นับตั้งแต่การก่อตั้ง การดำเนินการ การประสานงานเพื่อจัดการการท่องเที่ยว รวมไปถึงการกำหนดแผนการจัดการและกฎระเบียบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การดูแลและบริการนักท่องเที่ยว รวมทั้งการแก้ไขปัญหา

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการสื่อสารของชุมชนว่า ชุมชนมีบทบาทในการจัดการการท่องเที่ยวและมีส่วนกำหนดในเรื่องการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้วย แสดงให้เห็นว่า ผู้รับสารก็มีส่วนในการกำหนดวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารเช่นเดียวกัน

วิณี วรรณสกุล (2542) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจจากสื่อประเภทต่างๆ ต่างกัน 2. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจต่างกัน 3. การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ 4. การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ 5. ความถี่ในการท่องเที่ยวเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจได้ดีที่สุด ส่วนตัวแปรการเปิดรับข่าวสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว สามารถอธิบายพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจได้ในอันดับที่ 4 เท่านั้น

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้รับสารด้วย

ณัฐชามณูย์ สุวิทย์พันธุ์ (2545) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า 1. นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์อยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติ

ที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ และมีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง 2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน ผู้มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์จากสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน แต่เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ สถานภาพสมรส การศึกษา และรายได้ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน 3. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ 4. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์จากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ 5. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ 6. ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ 7. ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ในระดับปานกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ มีแนวโน้มในการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในระดับสูง แต่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องโฮมสเตย์ในระดับต่ำ ทำให้นักท่องเที่ยวยังไม่ทราบถึงลักษณะของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์อย่างแท้จริง

พิชญ์สินี แสงขำ (2538) ศึกษาเรื่อง การสื่อความหมายในการจูงใจนักท่องเที่ยวผ่านเนื้อหาในแผ่นพับ เพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ขององค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2536-2537 ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาในสื่อแผ่นพับด้านวจนภาษา พบว่า เทคนิควิธีการจูงใจสามารถทำได้โดยการใช้จุดจับใจสองประเภท คือ จุดจับใจด้านอารมณ์ ความรู้สึก และจุดจับใจที่เป็นเหตุผล และการใช้จุดจับใจด้านอารมณ์ความรู้สึก จะมีการเลือกรหัสสารด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้การจูงใจมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการจูงใจในแผ่นพับจะมีจุดจับใจทั้งสองด้านควบคู่กันไป นอกจากนี้จากการวิเคราะห์เนื้อหาด้านวจนภาษา และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีหน้าที่สร้างสรรค์งานโฆษณา พบว่า การจูงใจสามารถสร้างสรรค์งานผ่านสี ภาพประกอบ การจัดหน้า ตัวอักษร

เพื่อให้เกิดการรับรู้และเกิดความรู้สึกที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์พนักงานท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า ในกระบวนการเข้ารหัสสาร ยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทิศทางและลักษณะของเนื้อหา คือ ปัจจัยในการเข้ารหัสสารของผู้ส่งสาร ได้แก่ ความรู้ ทักษะ สถานภาพทางสังคม และวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังพบว่า โครงการรณรงค์เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวของสื่อแผ่นพับ ซึ่งก็คือ การปรับเปลี่ยนเนื้อหาทั้งด้านวันภาษากับอวัจนภาษาไปตามโครงการรณรงค์

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการจูงใจผ่านอวัจนภาษาสามารถนำไปสู่พฤติกรรมในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้ และจุดจับใจด้านอารมณ์ ความรู้สึก และเหตุผลของการจูงใจผ่านอวัจนภาษาสามารถนำไปสู่การตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้เช่นกัน

สุพัตรา พรประสิทธิ์ (2541) ศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือ รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่อโฆษณาประเภทโทรทัศน์ นิตยสาร/วารสาร และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ เมื่อรับทราบแล้วบางส่วนก็ติดตามค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม บางส่วนก็ไม่ได้ติดตาม ผู้ที่ติดตามหาข้อมูลเพิ่มเติมจะค้นหาจากนิตยสารหรือวารสารมากที่สุด รองลงมาคือ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีความสนใจ และมีความพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สำหรับพฤติกรรมการท่องเที่ยวนั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเชียงใหม่แล้วมากกว่า 5 ครั้ง โดยจะเดินทางมาเองหรือมาที่รถประจำทาง สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่นิยมไปก็คือ ดอยสุเทพ น้ำตกต่างๆ ดอยอินทนนท์ วัดสำคัญต่างๆ และปางช้าง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความประทับใจกับจังหวัดเชียงใหม่ และตั้งใจจะกลับมาอีก รวมทั้งแนะนำให้กับคนอื่นมาเที่ยวเชียงใหม่ด้วย โดยที่นักเรียน นักศึกษาจะแนะนำบุคคลอื่นมากที่สุด รองลงมาคือ ข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนปัญหาที่นักท่องเที่ยวพบมากที่สุดคือ นักท่องเที่ยวจะไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ และไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำสถานที่หรือถ้ามีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จะไม่มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ ดีพอ ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ห้องน้ำไม่สะอาดและไม่เพียงพอ

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และมีความเข้าใจที่ถูกต้อง แต่ยังไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและไม่มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ มากนัก

สุธาดา วรรณะมานี (2542 อ้างถึงใน สยามล ชัยรัตนอุดมกุล 2544 : 47-48) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อวิทยุมากที่สุด มีความรู้และพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับปานกลาง และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักศึกษา มหาวิทยาลัยที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงมีความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องของความคิด ผู้หญิงจะมีความละเอียดรอบคอบมากกว่าเพศชาย ทำให้เมื่อกลุ่ม ตัวอย่างเพศหญิงได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะพิจารณาในรายละเอียดต่างๆ ได้ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย และนักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีทัศนคติ ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน คือ นักศึกษาเพศหญิงได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่นำไปสู่การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้มากกว่านักศึกษาเพศชาย กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความรู้เรื่องท่องเที่ยว เชิงนิเวศมากเท่าไร ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้นเท่านั้น ดังทฤษฎี KAP ที่ กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้าบุคคลมีความรู้ความเข้าใจดี ทัศนคติก็จะ เปลี่ยน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้งความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม มีความสัมพันธ์เชื่อมโยง กัน ส่วนทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ทัศนคติเป็นสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมปฏิบัติของบุคคล โดยทัศนคติทางบวกจะมีส่วนทำให้มีปฏิกิริยา ด้านดีต่อบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้รับสารได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากเท่าใด ก็จะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากเท่านั้น และมีความต้องการจะเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศอีกด้วย

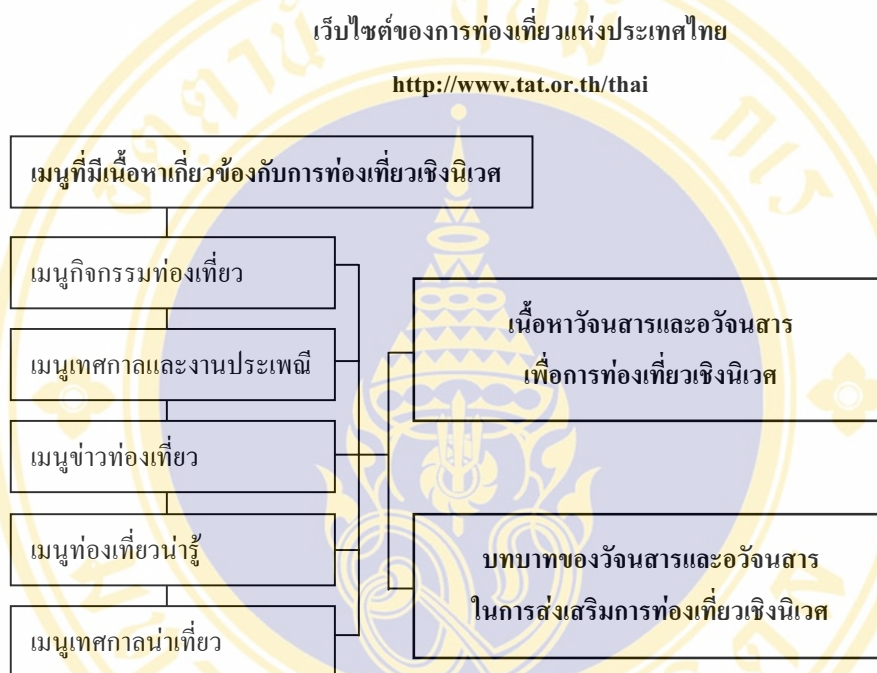
เฉลิมศักดิ์ อธิปัญญาสุยดี (2544) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารโน้มน้าวใจ : ศึกษากรณีรายการสนทนานายมัน ชูชาติ และนายคง รักไทย สมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารแต่งกายตามรัฐนิยม ฉบับ 10 นำเสนอด้วยประเด็นแสดงความเป็นอารยชน ประเด็นป้องกันเอกราชของชาติ ประเด็นทำให้หญิงไทยสวยงาม ประเด็นทำให้ผู้อื่นอยากคบหาสมาคมด้วยและประเด็นแสดงความเป็นผู้มีเกียรติ นำเสนอเนื้อหาเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเลิกกินหมากด้วยประเด็นป้องกันโรคภัยต่างๆ ประเด็นทำให้ผู้อื่นอยากคบหาสมาคมด้วย ประเด็นผู้หญิงไทยสวยงามขึ้น ประเด็นแสดงความเป็นอารยชน และประเด็นล้มเลิกประเพณีที่ไม่ใช่ประเพณีไทย และนำเสนอเนื้อหาโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเคารพธงชาติ ด้วยประเด็นแสดงความเป็นไทย ประเด็นแสดงความเป็นเอกราชของชาติไทย ประเด็นแสดงความเป็นอารยชน ประเด็นเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาติ และประเด็นให้ผู้อื่นอยากติดต่อและคบหาสมาคมด้วย ซึ่งเนื้อหาทุกประเด็นมีแรงจูงใจในสารสอดคล้องกับความต้องการด้านความปลอดภัย ความต้องการความรัก และความต้องการได้รับการยกย่อง ส่วนในด้านการใช้ภาษาพบว่ามีลักษณะเด่น 4 ประการ คือ การเลือกใช้คำและกลุ่มคำที่ให้ความหมายเชิงหนักแน่นเป็นส่วนขยาย การใช้ภาษาเปรียบเทียบให้เห็นภาพจนการู้การใช้ภาษาสัมผัสคล้องจอง และการใช้การซ้ำคำเพื่อย้ำความสำคัญ

งานวิจัยนี้แม้จะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่มีลักษณะเป็นงานวิจัยเนื้อหาของสาร โดยศึกษาถึงประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในสารเพื่อการโน้มน้าวใจ รวมถึงศึกษาลักษณะของภาษาที่มีลักษณะโน้มน้าวใจผู้รับสารด้วย

โดยสรุป เอกสารและงานวิจัยส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารโน้มน้าวใจผ่านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมักจะเป็นลักษณะของการสื่อสารทั้งกระบวนการ รูปแบบการสื่อสาร การศึกษาผู้ส่งสาร การศึกษาสื่อหรือเนื้อหา และการศึกษาผู้รับสาร ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลบางส่วนมาประยุกต์และใช้เป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัยเฉพาะองค์ประกอบด้านสาร (Message) ได้ในระดับหนึ่ง

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษางานวิจัยเรื่อง วจนสารและอวจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น สามารถอธิบายการดำเนินงานทางการศึกษาโดยผ่านกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้ศึกษานำวจนสารและอวจนสารทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาจากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยจำแนกเมนูหลักที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาศึกษารวมทั้งสิ้น 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว ผู้ศึกษาจะเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยศึกษาใน 2 ประเด็น คือ

1) ศึกษาเนื้อหาวจนสารและอวจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ในด้านประเด็นเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร วจนภาษา และอวจนภาษาที่ใช้ ซึ่งมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2) ศึกษาบทบาทของวจนสารและอวจนสารที่ใช้ส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ว่าสารดังกล่าวมีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไร และสอดคล้องกับขอบเขตทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือไม่

ในบทสรุปจะนำผลการวิเคราะห์ทั้งหมดมาแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาของสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และพิจารณาถึงบทบาทของสารที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏในเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยอ้างอิงกับแนวคิดต่างๆ รวมถึงพิจารณาว่าเนื้อหาดังกล่าวมีส่วนช่วยสร้างความตระหนักรู้และมีลักษณะโน้มน้าวใจแก่นักท่องเที่ยวให้รู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกต้องได้มากน้อยเพียงใด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาของสาร (Content Analysis) เพื่อการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนสื่ออินเทอร์เน็ต กล่าวคือ เป็นการศึกษาวิจัยและอวัจนสารทางการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่
นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปสืบค้นก่อนการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรืองาน
เทศกาลต่างๆ ที่อยู่ภายในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักท่องเที่ยวหรือผู้เข้าเยี่ยมชม
เว็บไซต์รู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธี ซึ่งผู้ศึกษาจะศึกษาในแง่เนื้อหาวัจนสารและอวัจนสาร
เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และบทบาทของสารดังกล่าวในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏ
บนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับข้อมูลต่างๆ ที่นำมาศึกษาคือ วัจนสารและ
อวัจนสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Verbal and Non-Verbal Messages) ที่พบในเว็บบไซต์ดังกล่าว
โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

3.1 การเตรียมงานวิจัย

เริ่มจากการทบทวนวรรณกรรม อันประกอบด้วย เอกสาร ข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่
หอสมุดกลาง และห้องสมุดสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
หอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ
ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่ออินเทอร์เน็ต คือ จากเว็บบไซต์ต่างๆ ทั้งของ
หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อที่จะทำการศึกษา ตั้งปัญหาใน
การศึกษา กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการศึกษา ขอบเขตการศึกษา และประเมินระยะเวลาใน
การทำการศึกษอย่างคร่าวๆ รวมถึงได้ทำการทบทวนทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็น

แนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วย จากนั้น จึงนำแนวทางต่างๆ ปรึกษากับ อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ประจำวิชา และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนขึ้น ผู้ศึกษาจึงได้มีการนำเสนอโดยอธิบายผ่านกรอบแนวคิดในงานวิจัย เพื่อให้เข้าใจขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาที่ถูกต้อง

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ วิจารณ์และวิจารณ์สารทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นภาษาไทย ซึ่งปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจาก 5 เมนูหลัก ได้แก่ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 - 31 มกราคม พ.ศ. 2548 โดยมีที่มาของกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1) เริ่มจากการเข้าสู่เว็บไซต์ <http://www.tat.or.th/thai> เพื่อสืบค้นข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เป็นภาษาไทย หรือเข้าสู่เว็บไซต์ <http://www.tourismthailand.org> แล้วคลิกเลือก “ภาษาไทย” ก็จะเข้าสู่หน้าเมนูหลักเช่นเดียวกัน

2) ในการค้นหาข้อมูล เมื่อเข้าสู่หน้าหลักของเว็บไซต์แล้ว จะเชื่อมโยงไปยังเมนูต่างๆ ที่อยู่ในเว็บไซต์ทุกเมนู ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 15 เมนูหลัก ประกอบด้วย

2.1) เมนูการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นเมนูที่แสดงโครงสร้างองค์กร ประวัติความเป็นมา นโยบาย แผนการตลาด การดำเนินงานของสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ บริการด้านต่างๆ และห้องสมุด รวมไปถึงข่าวประกวดราคา และการประกาศรับสมัครบุคลากรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2.2) เมนูข้อมูลท่องเที่ยว 76 จังหวัด เป็นเมนูที่แสดงข้อมูลการท่องเที่ยวต่างๆ ไปโดยแบ่งตามภาค เป็นข้อมูลของภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วจำแนกย่อยออกเป็นแต่ละจังหวัด

2.3) เมนูข้อมูลการเดินทาง เป็นเมนูที่แสดงข้อมูลการเดินทางโดยเครื่องบิน รถไฟ รถโดยสาร เรือ และบอกระยะทางระหว่างจังหวัด

2.4) เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นเมนูที่ให้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างๆ เช่น กิจกรรมในค่ายทหาร (ตั้งแคมป์) จักรยานท่องเที่ยว ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดูดาว (ศึกษาท้องฟ้า) ดูนก (ส่องสัตว์) เดินป่า ดำน้ำ (ดูปะการังน้ำตื้น-น้ำลึก) ฯลฯ

2.5) เมนูเทศกาลและงานประเพณี เป็นเมนูที่ให้ข้อมูลเทศกาลและงานประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม ประกอบด้วย เมนูย่อย World Events, Calendar และ Highlight

2.6) เมนูข่าวท่องเที่ยว เป็นเมนูที่แสดงหัวข้อและรายละเอียดของข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย เมนูย่อยข่าว, ปฏิทินข่าว และปฏิทินท่องเที่ยว

2.7) เมนูข้อมูลเชิงวิชาการ เป็นเมนูที่แสดงสถิตินักท่องเที่ยว ระบบสืบค้นข้อมูลห้องสมุดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ e-TAT tourism journal

2.8) เมนูเว็บบอร์ด เป็นเมนูที่แสดงกระทู้ถาม-ตอบ โดยผู้เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์สามารถส่งข้อความเข้ามาเผยแพร่และสนทนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้ในหลากหลายรูปแบบ

2.9) เมนู LINK เป็นเมนูที่แสดงรายชื่อสำนักงาน หน่วยงานทางการท่องเที่ยว บริษัทขนส่ง และจังหวัด พร้อมมีรายชื่อเว็บไซต์ให้คลิกเข้าไปค้นหาข้อมูล

2.10) เมนูติดต่อ ททท. เป็นเมนูที่แสดงสถานที่ตั้ง แผนที่ เว็บไซต์ และหมายเลขโทรศัพท์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2.11) เมนูค้นหาข้อมูลท่องเที่ยว เป็นเมนูที่ใช้ในการค้นหาข้อมูลโดยให้ผู้เยี่ยมชมคลิกเลือกสถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร หรือค้นหาด้วยคำสำคัญอื่นๆ

2.12) เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้ เป็นเมนูที่มีข้อมูลข่าวสารหลากหลายประเภท มีทั้งข่าวทั่วไป ข่าวการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ข่าวฝากประชาสัมพันธ์ และข่าวเบ็ดเตล็ดอื่นๆ

2.13) เมนูกิจกรรมดีๆ ททท. เป็นเมนูที่แสดงรายชื่อกิจกรรมต่างๆ ที่ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และหน่วยงานภายนอกต้องการเผยแพร่ โดยบางข้อมูลจะถูกคัดเลือกมาจากในเมนูเทศกาลและงานประเพณี และเมนูข่าวท่องเที่ยว

2.14) เมนูเทศกาลน่าเที่ยว เป็นเมนูที่แสดงชื่อเทศกาลและงานประเพณีที่น่าสนใจในช่วงเดือนนั้นๆ ให้คลิกเลือกเข้าไปอ่านรายละเอียดได้

2.15) เมนูมุมเบ็ดเตล็ด เป็นเมนูที่แสดงรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ เช่น การให้ดาวน์โหลด Wallpaper, E-Card, Screensaver, VDO Clip, อนุสาร อสท., Unseen Paradise, Photo Gallery, รายงานประจำปี 2546 TAT Annual Report 2003, ข้อมูลประเทศไทย และข้อมูล OTOP

เมื่อนำข้อมูลข่าวสารจากทั้ง 15 เมนูหลัก มาพิจารณาในภาพรวมแล้ว จะพบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เช่น ข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยว เทศกาลและงานประเพณี กิจกรรมการท่องเที่ยว ฯลฯ รวมไปถึงข้อมูลทางวิชาการและทางด้านการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การให้ความรู้ การค้นหาข้อมูล และรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ทั้งนี้ยังสามารถนำข้อมูลข่าวสารทั้งหมดมาทำการจัดกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เมนูที่แสดงข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นเมนูที่เน้นลักษณะการดำเนินงาน ประวัติความเป็นมา สถิตินักท่องเที่ยว สถานที่ตั้งของหน่วยงาน และข้อมูลอื่นๆ ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเมนูที่สามารถจัดให้อยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ เมนูการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เมนูข้อมูลเชิงวิชาการ และเมนูติดต่อ ททท.

กลุ่มที่ 2 เมนูที่แสดงข้อมูลทางการท่องเที่ยวในระดับกว้าง เป็นเมนูที่เน้นข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีปริมาณข่าวสารอย่างมากมาย และมีขอบเขตที่กว้างออกไป เมนูที่สามารถจัดให้อยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ เมนูข้อมูลท่องเที่ยว 76 จังหวัด เมนูข้อมูลการเดินทาง และเมนูกิจกรรมดีๆ ททท.

กลุ่มที่ 3 เมนูที่แสดงข้อมูลที่มาจากภายนอกเว็บไซต์ ซึ่งมีลักษณะเชื่อมโยงกับเนื้อหาทางการท่องเที่ยว เป็นเมนูที่มีเนื้อหาหลากหลายประเภท โดยอาจเป็นการส่งข้อมูลข่าวสารโดยผู้เข้าชมเว็บไซต์ หรือการเชื่อมโยงผ่านเว็บไซต์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เมนูที่สามารถจัดให้อยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ เมนูเว็บบอร์ด เมนู LINK เมนูค้นหาข้อมูลท่องเที่ยว และเมนูมุมเบ็ดเตล็ด

กลุ่มที่ 4 เมนูที่แสดงข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง เป็นเมนูที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ทางการท่องเที่ยวในหลากหลายแง่มุม เมนูที่สามารถจัดให้อยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว

จากการจัดกลุ่มทั้งสี่ลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้ศึกษาได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทางการศึกษามาจากข้อมูลในกลุ่มที่ 4 คือ เมนูที่แสดงข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง โดยเมนูที่นำมาศึกษามีลักษณะดังนี้ คือ

- เป็นเมนูที่มีผู้เข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก
- เป็นเมนูที่ผู้รับสารซึ่งมีความสนใจด้านการท่องเที่ยวจะเปิดรับข้อมูลข่าวสาร เพื่อความรู้หรือต้องการข้อมูลทางการท่องเที่ยว
- ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ภายในเมนูจะต้องมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง หรือเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ จึงมีทั้งหมด 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว โดยสามารถอธิบายถึงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 เมนูหลักได้ดังนี้

เมนูที่ 1 กิจกรรมท่องเที่ยว เป็นเมนูที่ให้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วย กิจกรรมเชิงนิเวศต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมในค่ายทหาร (ตั้งแคมป์) จักรยานท่องเที่ยว ท่องเที่ยวเชิงเกษตร คูดาว (ศึกษาท้องฟ้า) ดูนก (ส่องสัตว์) เดินป่า ดำน้ำ (ดูปะการังน้ำตื้น-น้ำลึก) เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ น้ำตก ปีนหน้าผา ล่องแก่ง-แคนู-คายัค อุทยานประวัติศาสตร์ และโฮมสเตย์ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง

เมนูที่ 2 เทศกาลและงานประเพณี เป็นเมนูที่ให้ข้อมูลเทศกาลและงานประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมเป็นหลัก ได้แก่ เมนูย่อย World Events ให้ข้อมูลเทศกาลระดับชาติ, Calendar ให้ข้อมูลเทศกาลและงานประเพณีการท่องเที่ยวในแต่ละเดือน และ Highlight จะให้ข้อมูลเทศกาลและงานประเพณีที่น่าสนใจหรือเป็นจุดเด่นที่เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอยากเชิญชวนให้มาท่องเที่ยว

เมนูที่ 3 ข่าวท่องเที่ยว เป็นเมนูที่แสดงหัวข้อและรายละเอียดของข่าวสารการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่จะสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น ประกอบด้วย เมนูย่อยข่าว จะแสดงหัวข้อและการรายงานข่าวต่างๆ รวมไปถึงการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, เมนูย่อยปฏิทินข่าว จะให้รายละเอียดย่อๆ เกี่ยวกับสถานที่และเวลาในการจัดกิจกรรมหรืองานต่างๆ และเมนูย่อยปฏิทินท่องเที่ยว จะให้รายละเอียดของเทศกาลและงานประเพณีที่เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอยากเชิญชวนให้มาท่องเที่ยว ซึ่งข้อมูลในเมนูย่อยนี้จะถูกคัดเลือกมาจากบางส่วนที่อยู่ภายในเมนูย่อย Calendar ของเมนูเทศกาลและงานประเพณี

เมนูที่ 4 ท่องเที่ยวนำรู้ เป็นเมนูที่เมื่อเปิดหน้าแรกของเว็บไซต์จะพบว่า มีแถบหัวข้อข่าวเลื่อนลงให้ผู้เยี่ยมชมคลิกเลือกเข้าไปอ่านรายละเอียดได้ จะมีทั้งข่าวทั่วไป ข่าวการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ข่าวฝากประชาสัมพันธ์ และข่าวเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ทั้งนี้ จะคัดเลือกเฉพาะข่าวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และข่าวฝากประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเป็นหลัก

เมนูที่ 5 เทศกาลน่าเที่ยว เป็นเมนูที่เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยใช้เพื่อเป็นจุดเด่นในการแนะนำนักท่องเที่ยวว่าช่วงนี้มีเทศกาลใดน่าสนใจบ้าง โดยแสดงเป็นชื่อเทศกาลและงานประเพณีให้คลิกเลือกอ่านรายละเอียดได้ ข้อมูลที่อยู่ภายในเมนูนี้จะเชื่อมโยงไปยังสำนักงานการท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ และบางหัวข้อก็เชื่อมโยงไปยังเมนูเทศกาลและงานประเพณี เช่น เมื่อคลิกเลือกหัวข้องานไม้ดอกเมืองหนาว จังหวัดเลย ก็จะลิงก์ไปยังสำนักงานการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย หรือหากคลิกเลือกหัวข้อเทศกาลร่มบ่อสร้าง ก็จะลิงก์ไปยังหัวข้องานร่มบ่อสร้างที่อยู่ในเมนูเทศกาลและงานประเพณี เป็นต้น

นอกจากนี้ ทั้ง 5 เมนูหลัก ยังมีการเคลื่อนไหวของข้อมูลในลักษณะแตกต่างกัน กล่าวคือ เมื่อกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นเมนูที่ไม่มีการเคลื่อนไหวของข้อมูลเลยตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ส่วนเมนูอื่นๆ ได้แก่ เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว จะมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้

เมนูเทศกาลและงานประเพณี เป็นเมนูที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างช้า แต่เปลี่ยนแปลงทุกเดือน โดยจะมีการอัปเดตข้อมูลเมื่อมีเทศกาลหรืองานประเพณีใหม่ๆ เข้ามา โดยจะรักษารูปแบบขององค์ประกอบเว็บไซต์แรกของเมนูไว้คงเดิม

เมนูข่าวท่องเที่ยว จะมีการเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน บางวันมีข่าวสารเข้ามามาก บางวันมีข่าวสารเข้ามาน้อย หรือบางวันไม่มีข่าวสารเข้ามาใหม่เลย แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีข่าวสารเข้ามาเกือบทุกวัน นอกจากนี้ในแต่ละเดือนก็จะมีการปรับหน้าเว็บเพจของเมนูดังกล่าวให้ตรงกับข้อมูลในเดือนนั้นๆ เช่น เดือนมกราคม พ.ศ. 2548 หน้าเว็บเพจจะเป็นข้อมูลและรายละเอียดของเดือนมกราคม ส่วนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้าเว็บเพจก็จะเป็นข้อมูลของเดือนกุมภาพันธ์ แต่ทั้งนี้ผู้เข้าชมสามารถเข้าไปสืบค้นข้อมูลในเดือนก่อนหน้านั้นได้

เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ เป็นเมนูที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างบ่อย เพราะมีข่าวมาจากหลายแหล่งข่าว รวมไปถึงข่าวเบ็ดเตล็ดต่างๆ เช่น การโฆษณาขายหนังสือการท่องเที่ยว ฯลฯ จึงเป็นเมนูที่มีการเปลี่ยนแปลงเกือบทุกวัน

เมนูเทศกาลน่าเที่ยว เป็นเมนูที่มีการเปลี่ยนแปลงบ้างภายใน 1 สัปดาห์ โดยจะเพิ่มงานเทศกาลใหม่ๆ เข้ามาแทนที่ เพราะในหน้าแรกของเว็บไซต์จะแสดงเพียง 4-5 หัวข้องานเท่านั้น เมื่อมีหัวข้อใหม่เข้ามา หัวข้อที่อยู่ด้านล่างก็จะถูกลบออกไป

สาเหตุที่ผู้ศึกษาเลือกวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2548 เพราะเป็นช่วงเทศกาลการท่องเที่ยวในฤดูหนาว เป็นช่วงเทศกาลงานปีใหม่ และเป็นช่วงเดือนหลังจากเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติที่จังหวัดในภาคใต้ของไทยด้วย โดยการศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวดังกล่าวใน 2 ลักษณะ คือ

1) ศึกษาวิจัยในด้านเนื้อหาประเด็นข้อมูลข่าวสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้ภาษาในวัฒนธรรมและอวัจนสารที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2) ศึกษาบทบาทของวัฒนธรรมและอวัจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยอิงกับขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งมีหลักการสำคัญ 4 ประการ คือ หลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว หลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน หลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ และหลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาจะนำแนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนักท่องเที่ยว มาวิเคราะห์ในบทสรุปของงานวิจัยครั้งนี้ด้วย

กล่าวโดยสรุป กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้ คือ วัฒนธรรมและอวัจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จาก 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 - 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และทำการวิเคราะห์ใน 2 ลักษณะ คือ เนื้อหาวัฒนธรรมและอวัจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และบทบาทของสารดังกล่าวในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้ศึกษาได้จำแนกวัฒนธรรมในด้านเนื้อหาประเด็นเนื้อหาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้ภาษาในวัฒนธรรมและอวัจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยทำการแจกแจงเป็นตารางเพื่อแสดงรายละเอียด และนำไปสู่การวิเคราะห์ผลการศึกษาดังตัวอย่างตารางต่อไปนี้

1) ตัวอย่างตารางแสดงขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความสอดคล้องกับประเด็น
เนื้อหา

ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
1. หลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว	1.1
2. หลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน	2.1
3. หลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้	3.1
4. หลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น	4.1

2) ตัวอย่างตารางแสดงลักษณะการใช้เงินภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการใช้เงินภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
1. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวิลี		
2. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ		
3. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาวลี		

3) ตัวอย่างตารางแสดงลักษณะการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างเนื้อหาในข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
1. การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยาย		
2. การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา		
3. การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ		

4) ตัวอย่างตารางแสดงลักษณะการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร	ลักษณะย่อยของวัจนภาษา	ตัวอย่างการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร
1. การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1.1 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 1.2 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์	
2. การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2.1 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม 2.2 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว	
3. การใช้ภาพเทศกาลงานประเพณี และสินค้าพื้นเมืองประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.1 การใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณี 3.2 การใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น	

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ วิจารณ์และอวิจารณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 - 31 มกราคม พ.ศ. 2548 รวมทั้งสิ้น 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว ผู้ศึกษาจะทำการเก็บข้อมูลอย่างละเอียด แล้วบันทึกเก็บรวบรวมไว้ สร้างตารางเครื่องมือในการวิจัยเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 การเก็บข้อมูลข่าวสารในประเด็นเนื้อหาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้ศึกษาจะทำการอ่านกลุ่มตัวอย่างในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารจาก 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว โดยศึกษาว่ามีวิจารณ์ในประเด็นใดบ้าง แต่ละเมนูมีการใช้ประเด็นใดในการนำเสนอแก่ผู้อ่าน มีปริมาณมากน้อยเพียงใด ต่อมาจึงมองภาพรวมของประเด็นเนื้อหาทั้งหมดที่พบ แล้วทำการวิเคราะห์ประเด็นเนื้อหาโดยพิจารณาถึงบทบาทของเนื้อหาอิงตามขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงพิจารณาว่ามีลักษณะสอดคล้องกับหลักเกณฑ์กระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจหรือไม่ อย่างไร

3.4.2 การเก็บข้อมูลข่าวสารด้านการใช้วิจารณ์ภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้ศึกษาจะทำการอ่านกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งหมดจาก 5 เมนูหลัก ได้แก่ ชื่อเมนูหลัก ชื่อเมนูย่อย ชื่อหัวข้อใหญ่ ชื่อหัวข้อย่อย และชื่อข่าวสาร แล้วจึงรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจำแนกว่า ในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารมีการใช้ลักษณะภาษาอย่างไรบ้าง เช่น การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลี การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง เป็นต้น

3.4.3 การเก็บข้อมูลข่าวสารด้านการใช้วิจารณ์ภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้ศึกษาจะทำการอ่านกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นส่วนของเนื้อหาทั้งหมดจาก 5 เมนูหลัก แล้วจึงรวบรวมข้อมูลโดยพิจารณาว่ามีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจอย่างไรที่เป็นจุดเด่นและมีความน่าสนใจ เช่น การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจนหรือ

หนักแน่นขึ้น การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ เป็นต้น

3.4.4 การเก็บข้อมูลข่าวสารด้านการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้ศึกษาจะเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5 เมนูหลัก แล้วศึกษาวัจนภาษาที่เป็นภาพถ่ายประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พิจารณาส່วนที่มีลักษณะกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกอยากไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว และรู้จักวิธีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธี โดยจำแนกประเภทของวัจนภาษาที่พบในกลุ่มตัวอย่างเพื่อแสดงให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น จากนั้นนำผลการศึกษาด้านการใช้วัจนภาษาและวัจนภาษามาวิเคราะห์กับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว จะนำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามทฤษฎีและแนวคิดทางการสื่อสาร ในเรื่องของกระบวนการสื่อสาร โน้มน้าวใจ แนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์ แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแนวคิดเรื่องนักท่องเที่ยว โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

3.5.1 การวิเคราะห์วัจนสารในด้านประเด็นเนื้อหาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากกลุ่มตัวอย่าง 5 เมนูหลัก ที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะนำประเด็นที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์โดยอิงกับขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 4 ประการ คือ หลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว หลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน หลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ และหลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น รวมถึงพิจารณากับแนวคิดต่างๆ ได้แก่ แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสาร โน้มน้าวใจ แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์ และแนวคิดเรื่องนักท่องเที่ยว เพื่อให้ทราบถึงเนื้อหาสารดังกล่าวว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวหรือไม่

3.5.2 การวิเคราะห์การใช้ภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะเก็บรวบรวมในเรื่องการใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาของข้อมูลข่าวสาร และการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ จะนำวัจนสารและอวัจนสารดังกล่าวมาวิเคราะห์กับแนวคิดเรื่องการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้ทราบว่า การใช้ภาษาของข้อมูลข่าวสารที่นำมาวิเคราะห์นั้น มีลักษณะโน้มน้าวใจหรือมีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างไร หากสอดคล้องกับหลักการของแนวคิดดังกล่าว แสดงว่า การใช้ภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเว็บไซต์ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตรงกับแนวทางของหลักการดังกล่าว

3.6 การสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาในหัวข้อที่ 3.5 แล้ว ในขั้นตอนต่อไปก็คือ ขั้นตอนสุดท้ายของงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การสรุปผล และการนำผลการวิเคราะห์ทั้งหมดมาทำการอภิปราย โดยอิงกับแนวคิดทฤษฎีเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ แนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์ แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแนวคิดเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว รวมไปถึงงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งนำเสนอข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย อันเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำการสืบค้นและวิเคราะห์งานทางด้านวัจนสารและอวัจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือในด้านอื่นๆ ผ่านทางเว็บไซต์ต่อไปในอนาคต

บทที่ 4

ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในบทที่ 4 นี้จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลการศึกษาในแง่ของประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภาพรวมของประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการวิเคราะห์บทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยอิงกับประเด็นเนื้อหา โดยผลการศึกษาและการวิเคราะห์ดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากการศึกษาเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจาก 5 เมนูหลัก ได้แก่ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว จากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 – 31 มกราคม พ.ศ. 2548 พบว่า เมนูกิจกรรมท่องเที่ยวมีหัวข้อรวมทั้งสิ้น 217 หัวข้อย่อย จาก 13 เมนูย่อย, เมนูเทศกาลและงานประเพณีมีหัวข้อรวมทั้งสิ้น 30 หัวข้อย่อย จาก 3 เมนูย่อย, เมนูข่าวท่องเที่ยวมีหัวข้อรวมทั้งสิ้น 79 หัวข้อย่อย จาก 3 เมนูย่อย, เมนูท่องเที่ยวน่ารู้มีหัวข้อรวมทั้งสิ้น 14 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย และเมนูเทศกาลน่าเที่ยวมีหัวข้อรวมทั้งสิ้น 10 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารจาก 5 เมนูหลัก จึงมีหัวข้อทั้งหมด 350 หัวข้อย่อย ซึ่งใน 350 หัวข้อย่อยนี้ มีประเด็นต่างๆ ที่ผู้ส่งสาร หรือเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต้องการนำเสนอให้ผู้อ่านสนใจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งสิ้น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่

- 1) ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2) ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 3) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว
- 4) ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นดังกล่าวนี้ มีส่วนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในวิธีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากยิ่งขึ้น โดยผู้ส่งสารจะนำเสนอประเด็นต่างๆ เป็นจำนวนหลายครั้งผ่านเมนูย่อยและหัวข้อย่อยต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวเกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นไว้เป็นเบื้องต้น สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว และการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว มีดังต่อไปนี้

4.1.1 ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจ การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารเป็นการปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจให้กับผู้รับสาร ทั้งในด้านการท่องเที่ยวโดยทั่วไปและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้ผู้รับสารเกิดการตระหนักรู้และซึมซับข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นไว้เป็นอันดับแรก แล้วจึงนำมาผ่านกระบวนการตีความ เกิดความเข้าใจในเนื้อหา แล้วจึงอาจคล้อยตามความคิดเห็นของผู้ส่งสารได้ ซึ่งในการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ จะเป็นการแสดงข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว งานเทศกาล กิจกรรมการท่องเที่ยว หรือข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ

การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นประเด็นที่พบทั้ง 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว โดยมีปริมาณการนำเสนอมาก-น้อยแตกต่างกัน โดยเมนูกิจกรรมท่องเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 162 หัวข้อย่อย เมนูเทศกาลและงานประเพณีมีปริมาณการนำเสนอ 30 หัวข้อย่อย เมนูข่าวท่องเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 65 หัวข้อย่อย เมนูท่องเที่ยวน่ารู้มีปริมาณการนำเสนอ 12 หัวข้อย่อย และเมนูเทศกาลน่าเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 9 หัวข้อย่อย รวมจำนวนการนำเสนอจาก 5 เมนูหลักเป็นจำนวน 278 หัวข้อย่อย ซึ่งในที่นี่ ยังสามารถจำแนกการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการให้ข้อมูลโดยการขยายความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.1.1.1 การให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับชื่อสถานที่/ชื่อกิจกรรม/ชื่อโครงการ/ชื่องานเทศกาลอย่างย่อๆ อาจมีการระบุวัน-เวลา ข้อมูลการเดินทางโดยย่อ การพักแรม และการติดต่อทางโทรศัพท์ เพื่อให้ผู้สนใจติดต่อเข้ามาสอบถามเอง พบว่า เมนูกิจกรรมท่องเที่ยวมีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเป็นการให้ข้อมูลโดยย่อจำนวน 66 หัวข้อย่อย จาก 8 เมนูย่อย, เมนูเทศกาลและงานประเพณีมีการให้ข้อมูลโดยย่อจำนวน 19 หัวข้อย่อย จาก 3 เมนูย่อย, เมนูข่าวท่องเที่ยวมีการให้ข้อมูลโดยย่อจำนวน 21 หัวข้อย่อย จาก 2 เมนูย่อย และเมนูเทศกาลนำเที่ยวมีการให้ข้อมูลโดยย่อจำนวน 2 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย ส่วนเมนูท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีการให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเลย ดังนั้น จาก 4 เมนูหลัก จึงมีจำนวน 108 หัวข้อย่อยที่มีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลโดยย่อ

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีดังนี้

“สถานที่ทางประวัติศาสตร์และพิพิธภัณฑ์

- พิพิธภัณฑ์ทหารผ่านศึกเกาหลี

สอบถามรายละเอียดได้ที่ กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์

โทร. 0 3827 6170, 0 3828 8821

กิจกรรมทางทหาร

- กระโดดหอสูง 34 ฟุต
- ชมรมยิงปืน

กิจกรรมอื่นๆ

- ชมรมขี่ม้า
- ชมรมดำน้ำ”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > กิจกรรมในค่ายทหาร > จังหวัดท่องเที่ยวในเขตทหาร > ชลบุรี)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว จะเป็นการให้ข้อมูลโดยระบุชื่อสถานที่ ชื่อกิจกรรม และการติดต่อทางโทรศัพท์เท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้สนใจติดต่อเข้ามาสอบถามเอง เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นในค่ายทหารมักเป็นกิจกรรมที่กระทำเป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมออกค่ายของเยาวชน ดังนั้น การติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมทางโทรศัพท์จะให้ความชัดเจนได้มากกว่า

“เทศกาลท่องเที่ยวแม่น้ำโขง “รับตะวันใหม่ก่อนใครในสยาม”

Date : 3 ธันวาคม 2548 - 31 มกราคม 2549

Place : จังหวัดอุบลราชธานี - จังหวัดอำนาจเจริญ

Activities ล่องแม่น้ำโขง/รับ-ส่งตะวัน/ชมภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์
ผาแต้ม เทียวธรรมชาติป่านาทาม

Information สำนักงาน ททท. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2 โทร.

0 4524 3770, 0 4525 0714, อุทยานแห่งชาติผาแต้ม โทร. 0 4524 9780”

(เมนูเทศกาลและงานประเพณี > World Events)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูเทศกาลและงานประเพณี เป็นการให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับชื่องานเทศกาล วัน-เวลาจัดงาน สถานที่จัดงาน กิจกรรมภายในงานโดยย่อ และการติดต่อทางโทรศัพท์เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หากผู้อ่านสนใจก็สามารถไปเที่ยวงานตามสถานที่ดังกล่าวได้ และหากต้องการทราบข้อมูลอื่นๆ ก็สามารถสอบถามได้จากสำนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“งานศิลปะบนลานดิน ครั้งที่ 13

วันที่ : 21 มกราคม 2548 เวลา 12:00 น.

สถานที่ : ณ ชั้น 1 ศูนย์การค้า อัมรินทร์พลาซ่า

นางจุฬาร เรืองธนาษา รองผู้ว่าการฝ่ายตลาดในประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นประธานในพิธีเปิดงานศิลปะบนลานดิน ครั้งที่ 13”

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ปฏิทินข่าว)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูข่าวท่องเที่ยว เป็นการให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับ ชื่องาน วัน-เวลาจัดงาน สถานที่จัดงาน และสรุปข่าวพิธีเปิดงาน เพื่อให้ผู้อ่านรับทราบข้อมูลอย่างคร่าวๆ และสามารถเดินทางไปชมงานดังกล่าวได้ตามวัน-เวลาที่ระบุไว้

“เทศกาลร่มบ่อสร้างและหัตถกรรมสันกำแพง

Date : 21 - 23 มกราคม 2548

Place : บริเวณบ้านบ่อสร้าง ต.ต้นเปา อ.สันกำแพง

Activities ขบวนแห่วัฒนธรรมรถประดับ

การประกวดหัตถกรรม การออกร้านจำหน่ายสินค้า

การแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน

Information สำนักงาน ททท. ภาคเหนือเขต 1/0 5324 8604”

(เมนูเทศกาลน่าเที่ยว)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูเทศกาลน่าเที่ยว เป็นการให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับ ชื่องานเทศกาล วัน-เวลาจัดงาน สถานที่จัดงาน กิจกรรมภายในงานโดยย่อ และการติดต่อทางโทรศัพท์ เพื่อให้ผู้สนใจติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม โดยผู้ที่สนใจงานศิลปหัตถกรรมอาจเดินทางไปสถานที่ดังกล่าว และหากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมสามารถติดต่อไปยังสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เช่นเดียวกัน

ประเด็นการให้ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีนัยยะสำคัญ คือ เป็นเนื้อหาในลักษณะที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวในเบื้องต้นได้โดยง่าย เพราะมีการนำเสนอเนื้อหาอย่างคร่าวๆ ผู้อ่านสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ หากสนใจจะไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวหรืองานเทศกาลต่างๆ เหล่านั้น

4.1.1.2 การให้ข้อมูลโดยการขยายความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การให้ข้อมูลโดยการขยายความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานที่/ชื่อกิจกรรม/ชื่อโครงการ/ชื่องานเทศกาล มีการระบุวัน-เวลา ข้อมูลการเดินทางอย่างชัดเจน ให้ข้อมูลการพักแรม และการติดต่อทางโทรศัพท์ คล้ายกับการให้ข้อมูลโดยย่อ แต่จะเพิ่มส่วนขยายให้รับทราบข้อมูลอย่างละเอียดมากยิ่งขึ้น เช่น มีการให้ข้อมูลของ

สถานที่ท่องเที่ยว พรรณานาความสวยงามของสถานที่ ปรางค์กู่การณ์ธรรมชาติ ให้ข้อมูลงานเทศกาล/ ประเพณี รายละเอียดของกิจกรรม อุปรกรณ์ต่างๆ การให้บริการ และอาจมีการรายงานข่าวสารการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ผู้อ่านรับทราบด้วย พบว่า เมนูกิจกรรมท่องเที่ยวมีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเป็นการให้ข้อมูลโดยการขยายความจำนวน 96 หัวข้อย่อย จาก 12 เมนูย่อย, เมนูเทศกาลและงานประเพณีมีการให้ข้อมูลโดยการขยายความจำนวน 11 หัวข้อย่อย จาก 2 เมนูย่อย, เมนูข่าวท่องเที่ยวมีการให้ข้อมูลโดยการขยายความจำนวน 44 หัวข้อย่อย จาก 3 เมนูย่อย, เมนูท่องเที่ยวว่ารู้มีการให้ข้อมูลโดยการขยายความจำนวน 12 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย และเมนูเทศกาลน่าเที่ยวมีการให้ข้อมูลโดยการขยายความจำนวน 7 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย ซึ่งโดยรวมแล้ว ทั้ง 5 เมนูหลักมีการให้ข้อมูลโดยการขยายความรวมทั้งสิ้น 170 หัวข้อย่อย

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการให้ข้อมูลโดยการขยายความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีดังนี้

“อุทยานแห่งชาติภูกระดึง มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย ประกอบด้วยภูเขาที่มีธรรมชาติสวยงามมาก ที่ราบบนยอดภูกระดึง เป็นสังคมของพืชเมืองหนาว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาหินทรายที่มีพื้นที่ราบกว้างใหญ่ สลับกับเนินเตี้ยๆ ยอดภูกระดึงประกอบไปด้วยป่าสนสลักป่าก่อและทุ่งหญ้า มีพรรณไม้ดอกไม้ใบขึ้นอยู่ทั่วไปตามบริเวณน้ำตก ลำธาร และลานหิน

สภาพภูมิอากาศ บนภูกระดึงเย็นสบายตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 15 องศาเซลเซียส ในฤดูหนาวอากาศหนาวเย็นมากจนบางครั้งอุณหภูมิลดต่ำลงถึง 0 องศาเซลเซียส ช่วงฤดูฝนอากาศแปรปรวน บ่อยครั้งมีหมอกและฝนลอยต่ำ ฝนตกชุก ทำให้เกิดภัยธรรมชาติบางประการ เช่น ดินถล่มตามหน้าผาสูงชัน และน้ำป่าไหลรุนแรงตามลำธาร เชียงเขา

ป่าไม้ในเขตอุทยานฯ มีหลายชนิด เช่น ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา และป่าสนเขา มีพรรณไม้ดอกไม้ใบสวยงามออกดอกบานสะพรั่งสลับกันไปในแต่ละฤดูกาล การเดินป่าชมพรรณไม้บนภูกระดึงมีด้วยกันหลายจุด ได้แก่ ทางเดินขึ้นสู่หลังแป

ตลอดทางเดินขึ้นสู่ที่ราบบนภูกระดึง จะผ่านสภาพป่าประเภทต่างๆ นับตั้งแต่ป่าเต็งรัง ที่ต้นไม้มักจะเปลี่ยนสีใบเป็นสีเหลืองแดงทั่วป่าช่วงฤดูแล้ง

ป่าเบญจพรรณที่หลากหลายไปด้วยไม้ยืนต้นชนิดต่างๆ ป่าดิบแล้ง และป่าดิบชื้น ซึ่งจะมีไม้พื้นล่างเล็กๆ ที่น่าสนใจ อย่างพวกกล้วยไม้ดินชนิดต่างๆ และก่อนถึงหลังแปก็จะพบป่าดิบเขาที่มีไม้เขตอบอุ่นจำพวกสนสามพันปี มะขามป้อมดง และพญาไม้

ทางเดินเลียบผา เส้นทางเลียบน้ำผาทางด้านใต้บนภูกระดึง เราจะพบป่าสนสองใบและสามใบที่มีไม้พื้นล่างจำพวกกระเจียว เปราะภู และไม้ล้มลุกผลัดดอกใบขึ้นมาสลับกันไปตามฤดูกาล พวกต้นไม้มกมดแดง จำพวกหม้อข้าวหม้อแกงลิง และหยาดน้ำค้างก็พบบริเวณนี้ นอกจากนี้ตามลานหินมีกล้วยไม้ เฟิร์น มอส และไลเคน ที่น่าสนใจมากมาย

ทางเดินป่าดิบและน้ำตก เส้นทางที่ตัดผ่านป่าดิบไปยังน้ำตกต่างๆ จะพบพรรณไม้ที่โดดเด่นบนภูกระดึง นั่นคือ ต้นกุ่มแดง หรือเมเปิ้ล ไม้เมืองหนาวที่จะเปลี่ยนสีใบเป็นสีแดงสดในฤดูหนาว และกุหลาบแดงกับกุหลาบขาวที่พบตามป่าละเมาะเขาใกล้ลำธาร ส่วนบริเวณป่าดิบชื้นรอบน้ำตกจะมีเฟิร์นและกล้วยไม้เล็กๆ ที่น่าสนใจนานาชนิด

การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปตามเส้นทางหลวงหมายเลข 1 ผ่านตัวเมืองสระบุรี แล้วเลี้ยวขวาเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 21 ผ่านเขตจังหวัดลพบุรี เพชรบูรณ์ เมื่อผ่านบ้านถ้ำพระมาประมาณ 10 กิโลเมตร จะพบสี่แยกใหญ่ ให้เลี้ยวขวาเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 12 สู่อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อผ่านอำเภอคอนสารไปแล้วจะพบสามแยกใหญ่ ให้เลี้ยวซ้ายเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 201 สู่อำเภอเลย จากนั้นแยกซ้ายเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 2019 ที่กิโลเมตรที่ 276 ประมาณ 8 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการอุทยานฯ บริเวณบ้านศรีฐาน ทางขึ้นภูกระดึง

นอกจากนี้ มีรถโดยสารประจำทางสายกรุงเทพฯ-เลย ออกจากสถานีขนส่งหมอชิต (ใหม่) ทุกวัน โดยลงรถที่บ้านผานกเค้า จังหวัดเลย ติดต่อรถสองแถวเข้าไปยังที่ทำการอุทยานฯ ที่ร้านเจ๊กิม หรือลงรถที่แยกอำเภอภูกระดึง แล้วนั่งรถสองแถวประจำทางเข้าไปยังที่ทำการอุทยานฯ

อุทยานแห่งชาติภูกระดึงมีบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว เรือนแถว 2 หลัง เต็มที่ 300 หลัง นักท่องเที่ยวสามารถนำเต็นท์ขึ้นไปเองได้ โดยกางเต็นท์ในบริเวณที่จัดไว้เท่านั้น เสียค่าธรรมเนียมคนละ 5 บาท

สำหรับอาหารและเครื่องดื่มมีบริการขายที่บริเวณอุทยานแห่งชาติ
ภูกระดึง ในฤดูกาลท่องเที่ยวจะมีร้านค้าหลายร้านบนยอดภู

ติดต่อสอบถามรายละเอียดและสำรองที่พักได้ที่ส่วนอุทยานแห่งชาติ
กรมป่าไม้ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. (02) 579-7223, 579-5734
หรือที่อุทยานแห่งชาติภูกระดึง หมู่ 1 ตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง จังหวัด
เลย 42180

ถ้าจะเดินทางไปท่องเที่ยวในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว หรือเทศกาลต่างๆ
ควรจองบ้านพักล่วงหน้า อุทยานฯ จะปิดไม่ให้ท่องเที่ยวระหว่างเดือน
มิถุนายน-กันยายน ทั้งนี้ เพื่อให้ธรรมชาติฟื้นตัวและป้องกันอันตรายที่อาจ
เกิดขึ้นได้ในช่วงฤดูฝน”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เดินป่า > เส้นทางเดินป่า > ป่าสนภูกระดึง)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
ป่าสนภูกระดึง ซึ่งผู้ส่งสารแสดงข้อมูลเกี่ยวกับภูกระดึงในหลายๆ ลักษณะ ทั้งลักษณะภูมิประเทศ
ภูมิอากาศ สภาพป่า การเดินทาง การพักผ่อน การให้บริการต่างๆ และแสดงการติดต่อทางโทรศัพท์
รวมถึงยังพรรณนาถึงความสวยงามของสภาพป่าและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาสัมผัสธรรมชาติ

“งานอนุรักษ์ดอนเจดีย์และงานกาชาด

Date : 23 ม.ค. - 1 ก.พ. 2548

Place : บริเวณพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัด
สุพรรณบุรี

Activities เชิญเที่ยวงานอนุรักษ์ดอนเจดีย์ และงานกาชาดจังหวัด
สุพรรณบุรี ประจำปี 2548

จังหวัดสุพรรณบุรีร่วมกับเหล่ากาชาดจังหวัดสุพรรณบุรี และการ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กำหนดจัดงานอนุรักษ์ดอนเจดีย์และ
งานกาชาด ประจำปี 2548 ในระหว่างวันที่ 23 มกราคม – 1 กุมภาพันธ์ 2548
ณ บริเวณพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัด
สุพรรณบุรี สำหรับกิจกรรมที่น่าสนใจภายในงานปีนี้ ประกอบด้วย การ
แสดงแสง สี เสียง และสื่อผสม เรื่อง “มหาวีรกรรมยุทธหัตถี สมเด็จพระ

นเรศวรมหาราช” จัดแสดงรวม 8 รอบ ในวันที่ 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30 มกราคม และ 1 กุมภาพันธ์ 2548 ระหว่างเวลา 20.00 – 21.15 น. บัตรเข้าชม ราคา 200, 100, 50, 30 และราคา 20 บาท สำหรับนักเรียนที่เข้าชมเป็นหมู่คณะ

- กิจกรรมการออกร้านธาราภาษาชาติพหุโชค ของเหล่าภาษาชาติจังหวัดสุพรรณบุรี
- กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมบนลานวัฒนธรรม
- กิจกรรมการประกวดร้องเพลงลูกทุ่ง “ดาวรุ่งลูกทุ่งเมืองสุพรรณ”
- กิจกรรมการจัดแสดงนิทรรศการอาวชยุทโธปกรณ์ของกองทัพไทย
- การแสดงมหรสพสมโภชลิเก ภาพยนตร์ ดนตรีลูกทุ่งและสตรีงชื่อดังทุกคืน

นอกจากกิจกรรมต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2548 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของงาน จะมีกิจกรรมการประกวดคิดาคอนเจดีย์และงานมหกรรมมวยโลก เถลิงฉลองงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ “ศึกแรงเยอร์ถล่มบัลลังก์โลก” ช่อง 7 สี

ผู้สนใจสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

หมายเลขโทรศัพท์ 0 3553 6030

สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี

หมายเลขโทรศัพท์ 0 3553 5376, 0 3540 8200

Information สำนักงาน ททท. ภาคกลางเขต 1/0 34511200”

(เมนูเทศกาลและงานประเพณี > Calendar)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูเทศกาลและงานประเพณี เป็นการให้ข้อมูลงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์และงานกาชาด โดยแสดงรายการกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจ เช่น การแสดงแสง สี เสียง และสื่อผสม เรื่อง “มหาวีรกรรมยุทธหัตถี สมเด็จพระนเรศวรมหาราช” ฯลฯ แสดงวัน-เวลาจัดงาน สถานที่จัดงาน และการติดต่อทางโทรศัพท์สำหรับผู้สนใจสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

“งานพระนครคีรีเมืองเพชร 200 ปี เขาวิ้ง-เขาหลวง ครั้งที่ 19

จังหวัดเพชรบุรีร่วมกับกรมศิลปากร โดยการสนับสนุนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีและองค์การบริหารส่วนตำบลธงชัย กำหนดจัดงานพระนครคีรีเมืองเพชร 200 ปี เขาวิ้ง-เขาหลวง ครั้งที่ 19 ประจำปี 2548 ในระหว่างวันที่ 4-13 กุมภาพันธ์ 2548 บริเวณพระนครคีรีและเขาหลวงอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

สำหรับกิจกรรมในปีนี้มีพิธีเปิดในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 เวลา 16.00 น. ณ บริเวณใกล้ทางขึ้นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรี โดยจะมีขบวนแห่เทิดพระเกียรติรัชกาลที่ 4 รัชกาลที่ 5 รัชการที่ 6 และขบวนแห่จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่แสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชาวเมืองเพชร จำนวน 12 ขบวน โดยใช้สถานที่จัดงาน 3 แห่ง ประกอบด้วยสนามหน้าโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ บริเวณเขาวิ้งและบริเวณเขาหลวง ซึ่งประกอบด้วยการสาธิตและการแสดงศิลปวัฒนธรรมบนพระนครคีรี การแสดงโขนชุดใหญ่จากกรมศิลปากร การจำหน่ายสินค้า OTOP ถนนสินค้าอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ ถนนหนังสือ ถนนเกษตร ถนนสายแรงงาน กิจกรรมกาชาด และการจุดไฟตลอดทุกค่ำคืน

นอกจากนี้ ในระหว่างวันที่ 11-13 กุมภาพันธ์ 2548 ยังได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านวัวเทียมเกวียนบริเวณริมถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 171 เขตอำเภอบ้านลาด โดยแบ่งการแข่งขันภาคกลางวัน มีการแข่งขันประเภทความเร็ว การแข่งขันลี้มวัวด้วยมือเปล่า การแข่งขันป็นต้นตาล การแข่งขันวัวเทียมโซว์สวยงาม การแข่งขันประกวดทลายตาล การแข่งขันเฉาะตาล และการแข่งขันกินลูกตาล ในภาคกลางคืนมีการแข่งขันวัวลานและการแสดงและความบันเทิงต่างๆ

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรี โทร. 0-3240-1006 สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี โทร. 0-3242-5573 และที่ทำการปกครองอำเภอบ้านลาด โทร. 0-3249-1316”

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)

จากตัวอย่างเป็นการให้ข้อมูลโดยการขยายความที่ปรากฏในเมนูข่าวท่องเที่ยว เป็นการแสดงรายละเอียดงานพระนครคีรีเมืองเพชร 200 ปี เขาวัง-เขาหลวง ครั้งที่ 19 วัน-เวลา สถานที่จัดงาน กิจกรรมภายในงาน เช่น การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน และการติดต่อทางโทรศัพท์ สำหรับผู้สนใจ

“เปิดอุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติกลางกรุง สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร พร้อมเปิดตัว “อุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ” แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็กๆ เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้เด็กๆ ตระหนักถึงคุณค่าของธรรมชาติที่เกื้อหนุนกัน ตลอดจนเป็นแหล่งพักผ่อนสำหรับครอบครัวที่ดี

ภายในอุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ ได้จัดแสดงชุดนิทรรศการต่างๆ บอกเล่าเรื่องราวและวิวัฒนาการต่างๆ ของผีเสื้อ อาทิ ประเภทต่างๆ ของผีเสื้อและแมลง แหล่งกำเนิดวงจรชีวิตและประโยชน์ที่ได้รับจากผีเสื้อ ห้องสาธิตการเพาะเลี้ยงตัวอ่อนของผีเสื้อ ประกอบกับวิดีโอที่บอกเล่าเรื่องราวความน่ามหัศจรรย์ของผีเสื้อและแมลง นอกจากนี้ยังจะได้สัมผัสชีวิตของผีเสื้อและแมลงอย่างใกล้ชิดในโดมผีเสื้อที่ได้ออกแบบให้ใกล้เคียงกับบ้านผีเสื้อและแมลงตามธรรมชาติมากที่สุด

ในวันศุกร์ที่ 21 มกราคม 2548 เวลา 09.30-12.00 น. จะมีพิธีเปิดอุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ ขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยได้รับเกียรติจาก นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานในพิธีเปิด พบกับกิจกรรมการจัดแสดงละครนิทานเรื่องหนอนใหม่จี๊เซา จากกลุ่มละครนิทานกระดานหก กิจกรรมจำลองการเรียนรู้และเสริมสร้างจินตนาการของเด็ก อาทิ ประดิษฐ์เข็มกลัดผีเสื้อ การระบายสี การทำที่ติดตู้เย็นแสนสวย การเพิ่มสีสันบนร่างกาย Body Paint ลายผีเสื้อ

อุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ ตั้งอยู่ในบริเวณสวนวชิรเบญจทัศ (สวนรถไฟ) ถนนกำแพงเพชร แขวงลาดยาว เขตจตุจักร เปิดให้บริการทุกวัน ยกเว้นวันจันทร์ ไม่เสียค่าเข้าชม สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทรศัพท์ 0 2615 7333 หรือเยี่ยมชมเว็บไซต์ <http://www.bkkchildrenmuseum.com/>”

(เมนูท่องเที่ยวน่ารู้)

จากตัวอย่างเป็นข่าวฝากประชาสัมพันธ์จากเมนูท่องเที่ยวน่ารู้ เป็นการให้ข้อมูลโดยการขยายความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอุทยานผีเสื้อและแมลงกรุงเทพฯ ข้อมูลของงานเปิดอุทยานฯ กิจกรรมต่างๆ วัน-เวลาจัดงาน สถานที่ตั้ง การติดต่อทางโทรศัพท์และเว็บไซต์เพื่อค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม

“งานประเพณีบพระ – เล่นเพลง 2548

ด้วยจังหวัดกำแพงเพชรกำหนดให้มีการจัดงานประเพณีบพระ-เล่นเพลง เป็นประจำทุกปีเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเก่าแก่ของชาวจังหวัดกำแพงเพชรที่ได้สืบทอดกันมาแต่โบราณและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้แพร่หลายยิ่งขึ้น สำหรับในปี 2548 กำหนดให้มีการจัดงานดังกล่าวในระหว่างวันที่ 23 กุมภาพันธ์ – 3 มีนาคม 2548 ณ บริเวณลานโพธิ์หน้าว่าการอำเภอเมืองกำแพงเพชร ตำบลในเมือง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อเป็นการสืบสานงานประเพณีคู่บ้านคู่เมืองของชาวกำแพงเพชรและเมืองกำแพงเพชร เมืองแห่งมรดกโลกอันมีโบราณสถานที่สำคัญ เช่น วัดพระแก้วอันศักดิ์สิทธิ์ เคยเป็นที่ประดิษฐานพระรัตนปฎิมาอันสูงค่า

สำนักงาน ททท. ภาคเหนือ เขต 4 ขอเชิญชวนพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศและชาวต่างประเทศได้ร่วมสืบสานและย้อนรอยหวนสู่อดีตอันยิ่งใหญ่ ชมการแสดงประกอบแสง สี เสียง ณ บริเวณวัดพระแก้ว อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร/ชมขบวนพยุหยาตราจำลอง ไปนบพระบรมธาตุ ที่วัดพระบรมธาตุเจดีย์าราม ต.นครชุม ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2548 ซึ่งเป็นพิธีเปิดงาน

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

- สำนักงานจังหวัดกำแพงเพชร (055) 710004 - 7
- อุทยานประวัติศาสตร์ (055) 711921 ...”

(เมนูเทศกาลน่าเที่ยว)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูเทศกาลน่าเที่ยว เป็นการให้ข้อมูลโดยการขยายความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวงานประเพณีบพระ – เล่นเพลง แสดงรายการกิจกรรมต่างๆ วัน-เวลา สถานที่จัดงาน และการติดต่อทางโทรศัพท์สำหรับผู้สนใจสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

ประเด็นการให้ข้อมูลโดยการขยายความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีนัยยะสำคัญคือ เป็นเนื้อหาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจงานสารทางการท่องเที่ยวได้อย่างละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมถึงอาจเกิดความรู้สึกอยากไปเที่ยวชมงานหรือสถานที่ต่างๆ เหล่านั้น เพราะเนื้อหาที่นำเสนอมีการอธิบายความไว้อย่างครบถ้วน ทำให้ไม่จำเป็นต้องค้นหาข้อมูลหรือสอบถามเพิ่มเติมมากนัก

4.1.2 ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีลักษณะเนื้อหาเป็นการแสดงความเป็นมาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรืองานประเพณีที่สำคัญ และให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ

การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นประเด็นที่พบใน 2 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว และเมนูข่าวท่องเที่ยว โดยมีปริมาณการนำเสนอมาก-น้อยแตกต่างกัน โดยเมนูกิจกรรมท่องเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 20 หัวข้อย่อย จาก 5 เมนูย่อย และเมนูข่าวท่องเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 2 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย รวมจำนวนการนำเสนอจาก 2 เมนูหลักเป็นจำนวน 22 หัวข้อย่อย

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์มีดังนี้

“คลองบางกอกใหญ่”

คลองบางกอกใหญ่ หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “คลองบางข้าหลวง” หรือ “คลองบางหลวง” เคยเป็นชุมชนของข้าหลวง ตั้งแต่สมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี คลองนี้ก็คือแม่น้ำเจ้าพระยาสายเดิม เคยเป็นเส้นทางสำหรับเรือที่มาค้าขาย สองฝั่งคลองมีเรือนไทยให้เห็นตามรายทาง ทั้งเรือนปั้นหยา เรือนฝากระดาน เรือนทรงระบำแบบบังกะโล มีเรือแม่เข้ามาจากท่าราชินี (ปากคลองตลาด) และท่าสะพานพุทธ มีสถานที่ที่น่าสนใจดังนี้

วัดหงส์รัตนาราม (วัดเจ็สวัง)

ตั้งอยู่ที่เขตบางกอกใหญ่ เป็นวัดในสมัยอยุธยาตอนปลาย มาบูรณะในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี และครั้งใหญ่ในสมัยรัชกาลที่ 3 เพื่อถวายพระกุศลให้ท่านแก้วพระอัยยิกา ชื่อของวัดจึงประกอบด้วยสองคำ คือ คำว่า หงส์ นั้น มาจากคำว่า อาสง แถบนี้เคยมีชุมชนชาวจีนมาอยู่ก่อน ต่อมาชุมชนชาวมอญมาอยู่ ส่วนคำว่า รัตนามาจากชื่อของท่านแก้ว

โบสถ์ที่สร้างสมัยสมเด็จพระเจ้าตาก พระองค์มักจะเสด็จมานั่งวิปัสสนากรรมฐานที่วัดนี้ด้วย เมื่อบูรณะใหม่สมัยรัชกาลที่ 3 เป็นลักษณะทางสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยาตอนปลาย แต่ที่เสถียรในพระอุโบสถเป็นแบบอยุธยาตอนต้นซึ่งนำแบบอย่างมาจากสุโขทัย เป็นเสากลมเรียงเข้าไปแบ่งได้เจ็ดห้อง เขียนลายพุ่มข้าวบิณฑ์ประดับด้วยดอกพุดตานด้านใน ตรงเพดานทำลดหลั่นกันเป็นชั้น มีกระดานคอสอง และมีหงส์ฐานแบบตักท้อช้าง

จิตรกรรมฝาผนังและลวดลายแกะสลักที่ประตุนั้น ล้วนแต่เป็นลายดอกพุดตานและเบญจมาศ เป็นพระราชนิยมในรัชกาลที่ 3 ซึ่งดอกพุดตาน เบญจมาศ และโบตั้นนั้น จะเกี่ยวกับความเชื่อใน ฮก ลก ชิว ด้วย ตรงบันไดทางขึ้นพระอุโบสถมีรูปปั้นประดับแปลกกว่าที่อื่นคือเป็นรูปกบ ด้านข้างมีศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน ศาลเก่าซึ่งสร้างเป็นไม้ชำรุดทรุดโทรม ต่อมากองทัพเรือก็มาบูรณะสร้างศาลใหม่ แต่ยังรักษาศาลเก่าไว้ รายละเอียดสอบถามที่โทร. 0 2466 8126

สะพานเจริญพาสน์ 33

สร้างในสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นพระราชนิยมที่สร้างสะพานและนำหน้าชื่อด้วยคำว่า “เจริญ” และต่อด้วยเลขบอกพระชนมายุ ซึ่งรัชกาลที่ 5 พระบรมชนกนาถนิยมสร้างสะพานชุด “เฉลิม” เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาของทุกปี

วัดอินทาราม หรือวัดบางยี่เรือ

เป็นพระอารามหลวงชั้นเอกในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี เครื่องบนพระวิหารประดับด้วยชามกระเบื้อง ภายในมีพระพุทธรูปสมัยอยุธยาตอนปลาย คือ หลวงพ่อดำ และมีพระแท่นบรรทมสำหรับพระเจ้าตากเมื่อมาวิปัสสนาที่วัดแห่งนี้ พระแท่นทำด้วยไม้ พนักประดับด้วยงาช้างแกะลาย พระวิหารเปิดให้ชมทั้งวัน ส่วนพระอุโบสถเปิดในวันพระ จะมีพุทธศาสนิกชนมานั่งวิปัสสนากรรมฐาน ด้านข้างมีเจดีย์ที่บรรจุอัฐิของพระเจ้าตากและพระมเหสี เรียกว่า เจดีย์คู่ชาติและบริเวณบ้านเรือนรอบๆ วัดยังคงอนุรักษ์ไว้เป็นเรือนปั้นหยา สร้างสมัยรัชกาลที่ 6 – 7...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ > ลำคลอง > กรุงเทพมหานคร)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการแสดงหลักฐานทางประวัติศาสตร์และความเป็นมาเกี่ยวกับลำคลองและวัดวาอารามต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร ว่ามีการก่อตั้งในสมัยใด มีความสำคัญและมีรูปลักษณะเป็นอย่างไร เพื่อปลูกจิตสำนึกผู้อ่านให้เล็งเห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมแล้วร่วมกันอนุรักษ์ไว้สืบไป

“แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง

ตั้งอยู่ที่บ้านเชียง ตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

ความสำคัญ

แหล่งอารยธรรมยุคก่อนประวัติศาสตร์ที่เป็นแหล่งวัฒนธรรมสำริดที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก คือ มีอายุประมาณ 3,000 ปี และมีพัฒนาการที่สืบเนื่องยาวนาน โดยนักโบราณคดีแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

- บ้านเชียงตอนต้น อยู่ในยุคหิน อายุประมาณ 5,600-3,000 ปี
- บ้านเชียงตอนกลาง เริ่มเข้าสู่ยุคโลหะ ใช้สำริดในการทำเครื่องมือ และเริ่มมีการใช้เหล็กบ้างแล้ว อายุประมาณ 3,000-2,300 ปี
- บ้านเชียงตอนปลาย ใช้เหล็กในการทำเครื่องมืออย่างแพร่หลาย อายุประมาณ 2,300-1,800 ปี

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จึงได้ประกาศให้แหล่ง โบราณคดีบ้านเชียงเป็นมรดกโลก เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2535

จุดสนใจ

เครื่องปั้นดินเผาหลายเขียนสีที่มีความหลากหลาย ทั้งด้านรูปทรงของเครื่องปั้นดินเผาและลวดลายที่เขียนลงบนพื้นผิว อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปะบ้านเชียง ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ของมนุษย์ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่แสดงถึงพัฒนาการในการประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ นับตั้งแต่เครื่องมือหินขัด พัฒนาไปสู่เครื่องมือสำริดและเครื่องมือเหล็กในที่สุด อันสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสมัยนั้น สามารถชมได้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ตั้งอยู่ทางด้านขวาของทางเข้าในบริเวณวัดโพธิ์ศรีโน เป็นหลุมขุดค้นทางโบราณคดีในสภาพที่ขุดพบจริง มีทั้งโครงกระดูกมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องปั้นดินเผาหลายเขียนสี ซึ่งยังคงอยู่ในลักษณะเดิมที่ขุดพบครั้งแรก จัดเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งแรกของประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ตั้งอยู่ทางด้านซ้ายของทางเข้า เป็นอาคารที่จัดแสดงเกี่ยวกับเรื่องราวของวัฒนธรรมบ้านเชียงในอดีต เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ ศิลปะโบราณวัตถุ”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นเนื้อหาที่อ้างอิงหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ซึ่งจัดเป็นมรดกโลก ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาโดยแสดงสถานที่ตั้ง ความสำคัญ และจุดสนใจของสถานที่ดังกล่าว เพื่อให้ผู้อ่านตระหนักถึงคุณค่าทางโบราณคดีของไทย

“ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นดินแดนแห่งพระพุทธศาสนามาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงยุคปัจจุบัน มีประเพณีต่างๆ ที่น่าสนใจหลายประเพณี ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ นับเป็นประเพณีที่เก่าแก่และเป็นเอกลักษณ์ประเพณีหนึ่งของชาวนคร สันนิษฐานว่าเป็นประเพณีที่รับมาจากอินเดีย ตามประวัติกล่าวว่า ในสมัยพระเจ้าสามพี่น้อง คือพระเจ้าศรีธรรมโศกราช พระเจ้าจันทราชา และพระเจ้าพงษาสุระ กำลังเตรียมการสมโภชพระบรมธาตุอยู่นั้น คลื่นได้พัดเอาผ้าแถบใหญ่ยาวผืนหนึ่ง ซึ่งมีลายเขียนพุทธประวัติ เรียกว่า “ผ้าพระบฏ” ขึ้นที่ชายหาดอำเภอปากพนัง ก่อนวันสมโภชพระ

บรมธาตุไม่กี่วัน ชาวปากน้ำได้เก็บฝ้านั้นไปถวายพระเจ้าศรีธรรมโศกราช พระองค์ได้รับสั่งให้ชัก “ผ้าพระบฏ” จนสะอาด ปรากฏว่า ลวดลายบนพื้นฝ้ายเด่นชัดมิได้ลบเลือน เมื่อชักเสร็จก็ประกาศหาเจ้าของ ต่อมาได้ทราบว่าเป็นของพุทธศาสนิกชนกลุ่มหนึ่งที่ลงเรือรอนแรมมาจากเมืองอินทรีปิต (แถบลุ่มแม่น้ำโขงประเทศกัมพูชา ปัจจุบัน) จะเดินทางนำผ้าพระบฏไปบูชาพระบาทในเมืองลังกา แต่เรือโดนมรสุมเสียก่อน มีผู้รอดชีวิตเพียงสิบคน พระเจ้าศรีธรรมโศกราชพิจารณาว่าควรนำผ้าพระบฏขึ้นไปห่อพระบรมธาตุเจดีย์เป็นพุทธบูชา เนื่องในโอกาสสมโภชพระบรมพระธาตุ และได้ถือเป็นงานประจำปีของเจ้าเมืองนคร ทุกยุคทุกสมัยจะต้องจัดให้มีการสมโภชพระบรมธาตุและแห่แห่น “ผ้าพระบฏ” ขึ้นห่อองค์พระบรมธาตุสืบเนื่องถึงปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ตาม การแห่ผ้าขึ้นธาตุนิยมกระทำกันในวันมาฆบูชาและวันวิสาขบูชา

สำหรับในปีนี้ กำหนดจัดขึ้นวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2548 โดยมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเข้าร่วมงาน แล้วย้นำผ้าสีเหลือง สีแดง และสีขาว นำมาต่อกันเป็นแถบยาว บางองค์กรเขียนเป็นภาพพุทธประวัติแล้วตั้งแถวจับชายผ้าทั้งสองด้าน แห่เป็นขบวน เมื่อขบวนแห่ผ้าขึ้นธาตุมาถึงวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารก็แห่ทักษิณาวัตรรอบองค์พระบรมธาตุเจดีย์ 3 รอบ จึงนำไปโอบองค์พระบรมธาตุ เชื่อกันว่าเป็นสิริมงคลกับชีวิต จึงขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชนแวะมานมัสการพระบรมธาตุจังหวัดนครศรีธรรมราช”

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูข่าวท่องเที่ยว เป็นการอ้างอิงถึงตำนานของประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุของจังหวัดนครศรีธรรมราช ถือเป็นงานบุญของชาวพุทธ ผู้ส่งสารแสดงความเป็นมาของงานประเพณี การเตรียมงาน แล้วในตอนท้ายกล่าวข้อความเชิญชวนให้ผู้อ่านที่เป็นชาวพุทธมานมัสการพระบรมธาตุเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามต่อไป

ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์ มีนัยยะสำคัญคือ เป็นเนื้อหาที่ผู้ส่งสารพยายามสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ผู้อ่านให้รู้จักการหวงแหน บำรุงรักษา และพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงงานประเพณีที่เก่าแก่ ไม่ให้สูญหายไป นอกจากนี้ เนื้อหาจะพยายามชักจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมของไทยในอดีต รวมถึงมีความต้องการ

ไปเยี่ยมชมสถานที่หรือเที่ยวงานประเพณีต่างๆ ของไทย เพราะเข้าใจในประวัติความเป็นมาหรือความสำคัญของสถานที่หรืองานประเพณีเหล่านั้นด้วย

4.1.3 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว

เนื้อหาข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอีกลักษณะหนึ่ง คือ เนื้อหาประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยว ทำให้ผู้อ่านสังเกตเห็นประโยชน์จากการได้อ่านเนื้อหาของวารสารนั้นว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองในหลายๆ ด้าน เช่น ในด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นต้น

การนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่พบใน 4 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว แต่ไม่พบในเมนูเทศกาลและงานประเพณี โดยมีปริมาณการนำเสนอมาก-น้อยแตกต่างกัน โดยเมนูกิจกรรมท่องเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 12 หัวข้อย่อย เมนูข่าวท่องเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 12 หัวข้อย่อย เมนูท่องเที่ยวน่ารู้มีปริมาณการนำเสนอ 2 หัวข้อย่อย และเมนูเทศกาลน่าเที่ยวมีปริมาณการนำเสนอ 1 หัวข้อย่อย รวมจำนวนการนำเสนอจาก 4 เมนูหลักเป็นจำนวน 27 หัวข้อย่อย ซึ่งในที่นี่ ยังสามารถจำแนกประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยวออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ การนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว การนำเสนอประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว การนำเสนอประโยชน์ในการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว และการนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว ดังนี้

4.1.3.1 การนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว

การนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่ทำให้ผู้อ่านได้รับทราบประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารว่า หากทำกิจกรรมดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด และได้รับความรู้เพิ่มเติมจากกิจกรรมนั้นๆ ด้วย ซึ่งเป็นการตอบสนองความพึงพอใจของผู้อ่าน นอกจากนี้ ในการนำเสนอเนื้อหาดังกล่าวมักจะลงท้ายด้วยการให้ข้อมูลในการติดต่อสอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว หรือเทศกาลงานประเพณีสำหรับผู้สนใจด้วย โดยประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงนั้นเป็นประเด็นที่พบใน 4 เมนูหลัก ได้แก่ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยวนำเสนอเป็นจำนวน 7 หัวข้อย่อย จาก 5 เมนูย่อย, เมนูข่าวท่องเที่ยวนำเสนอเป็นจำนวน 5 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย, เมนูท่องเที่ยวน่ารู้

นำเสนอเป็นจำนวน 2 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย และเมนูเทศกาลนำเที่ยวนำเสนอเป็นจำนวน 1 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย ดังนั้น จาก 4 เมนูหลัก จึงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 15 หัวข้อย่อยที่นำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว มีดังนี้

“จังหวัดพิษณุโลกมีเส้นทางที่ตัดผ่านธรรมชาติที่สวยงามมากมาย บางแห่งเหมาะแก่การท่องเที่ยวโดยจักรยานเสือภูเขา โดยเฉพาะที่อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง มีเส้นทางผจญภัยที่สนุกสนาน ต้องปีนเขา ลงทางคิง และผ่านสภาพป่าหลายหลาก นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการของบริษัททัวร์ในพิษณุโลกที่มีบริการจักรยานเสือภูเขา และคนนำทางที่ชำนาญในพื้นที่”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > จักรยาน > เส้นทางที่น่าสนใจ > จังหวัดพิษณุโลก)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวว่า อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงมีเส้นทางจักรยานที่เหมาะสมแก่การผจญภัย มีความสนุกสนาน มีกิจกรรมการปีนเขา ลงทางคิง ซึ่งจะผ่านสภาพป่าในหลากหลายรูปแบบ ทำให้นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการผจญภัยเกิดความเพลิดเพลินได้ โดยเฉพาะการใช้จักรยานเสือภูเขา รวมถึงนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการของบริษัททัวร์ในจังหวัดพิษณุโลกได้อีกด้วย

“ททท. ร่วมกับ ธ.กรุงเทพ นำเที่ยวเหนือรับลมหนาว “Let’s go to the top of Thailand”

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เครือโรงแรมอิมพีเรียล และสายการบิน โอเรียนท์ไทย ร่วมกันจัดรายการนำเที่ยวพิเศษช่วงฤดูหนาว สุดสุดยอดแดนสยาม “Let’s go to the top of Thailand” ตั้งแต่เดือนมกราคม – มีนาคม 2548 ให้กับสมาชิกบัตรเครดิตท่องเที่ยวธนาคารกรุงเทพ ได้สัมผัสกับธรรมชาติของเทือกเขาและป่าไม้ที่ร่มรื่น ประทับใจไปกับอุทยานประวัติศาสตร์ที่ยังคงคุณค่าคู่บ้านคู่เมืองของ

ชาวเหนือ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกมากมายของจังหวัด เชียงใหม่ และเชียงราย ที่พร้อมรองรับแก่ผู้มาเยี่ยมชมเยือน ในราคาเพียง ท่านละ 7,490 บาท

สำหรับรายการนำเที่ยวตลอดการเดินทาง 3 วัน 2 คืน นั้น สมาชิกจะได้ตื่นตาไปกับศิลปะอันสวยงามของอารยธรรมล้านนาที่เคยรุ่งเรืองในอดีต กว่า 700 ปี ณ เวียงกุมกาม เลือกรชมและเลือกซื้อสินค้าหัตถกรรมล้านนาที่บ้านสร้างสรรค์หัตถกรรม 100 อัน 1,000 อย่าง ของอาจารย์ชรวัย ณ สุนทรชมดอกไม้ล้านนาพรรณที่กฤษดาซอย เยือนสวนสัตว์เชียงใหม่เพื่อพบความน่ารักของแพนด้าช่วงช่วงและหลินฮุ่ย สัมผัสชีวิตชาวเขาบนคดอยอ่างขาง และชมไม้ดอกไม้ผลเมืองหนาวในโครงการสถานเกษตรหลวง ทักษศึกษา พิพิธภัณฑสถาน จัปจ่ายสินค้าพื้นเมืองราคาถูกที่ทำขึ้นเหล็ก สักการะพระธาตุดอยตุง พร้อมชื่นชมความงดงามของพระตำหนักดอยตุงและพรรณไม้ดอกไม้เมืองหนาวที่สวนแม่ฟ้าหลวง

ผู้สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทรศัพท์ 0 2246 5659 ต่อ 101-108 หรือ 211-215 หรือ www.noomsaotours.com

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)

จากตัวอย่างเป็นข่าวสารจากเมนูข่าวท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่ผู้อ่าน โดยเน้นที่การเชิญชวนให้สัมผัสบรรยากาศทางธรรมชาติ พบศิลปะอันสวยงามทรงคุณค่า ชมไม้ดอกไม้ประดับ ชมความงดงามของสถานที่ต่างๆ รวมถึงสามารถเลือกซื้อสินค้าพื้นเมืองราคาถูก ฯลฯ วัจนสารดังกล่าวก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจและผ่อนคลายความตึงเครียดแก่ผู้อ่าน นอกจากนี้ ผู้ส่งสารยังได้แสดงเวลาจัดงานและเสนอสิทธิพิเศษสำหรับผู้ที่เป็นสมาชิกอีกด้วย

“หนาวนี้...มาชมป่า ชิมปลา ที่เขื่อนพระปรง

เขื่อนพระปรง ตั้งอยู่ตำบลช่องกุ่ม อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว มีต้นน้ำที่ไหลมาจากอุทยานแห่งชาติปางสีดา เป็นแหล่งน้ำสำหรับการชลประทาน แหล่งเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดนานาชนิด ที่อาศัยของนกน้ำ เช่น นก

ยางควาย นกยางเปีย นกเป็ดผีเล็ก นกอ้ายจั่ว และเขื่อนพระปรังมิศกยภาพที่
จะส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จังหวัดสระแก้วร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมให้
เขื่อนพระปรังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่ง
ใหม่ของจังหวัด

ผืนแผ่นดินที่ยื่นเข้ามาในเขื่อนพระปรังโอบล้อมด้วยภูเขาสองลูก
หรือเขาแฝดที่มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ มีน้ำใสเย็นล้อมรอบเกาะ
แผ่นดินที่ยื่นออกมาจึงเป็นจุดชมทิวทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับชมภูมิทัศน์และเป็น
จุดพักผ่อนที่ดีที่สุด ชุมชนชาวช่องกุ่มได้จัดซุ้มที่นั่งไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยว
ได้นั่งพักผ่อนหลบร้อนในช่วงเที่ยงวันและรับประทานอาหารกลางวัน มี
ร้านอาหารที่บริการอาหารและเครื่องดื่ม มีอาหารแนะนำหลายรายการ เช่น
ปลาสมุนไพโร ต้มยำปลา ปลาผัดเผ็ด ปลาทอดมัน ปลาที่นำมาปรุงส่วนใหญ่
จับจากเขื่อนพระปรัง แหล่งอาศัยของปลาไม่มีสิ่งปนเปื้อนจากสารพิษใดๆ
ส่งผลให้เนื้อปลามีรสชาติหวาน อร่อย นักชิมจึงไม่ควรพลาดเมนูเด่นๆ นี้
เลย รวมทั้งอาหารอื่นๆ อีกมากมาย

นักท่องเที่ยวที่สนใจจะล่องเรือชมป่าในอุทยานแห่งชาติปางสีดา ก็
สามารถติดต่อเช่าเรือและคนนำทางได้บริเวณจุดลงเรือเขื่อนพระปรัง การ
ล่องเรือจะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ระหว่างการล่องเรื่อนักท่องเที่ยวควร
จะมีกล้องส่องทางไกลสักตัวเพื่อสำรวจแหล่งอาศัยของนกน้ำที่เกาะตามต้นไม้
ที่ยื่นตระหง่านอยู่ใจกลางเขื่อน และหากต้องการจะใกล้ชิดธรรมชาติยิ่งขึ้น ก็
มีพื้นที่สำหรับกางเต็นท์ มีห้องน้ำไว้บริการ แต่ควรเตรียมไฟฉาย ตะเกียง
ไปด้วย เนื่องจากช่วงหลังสามทุ่มไปแล้วจะไม่มีไฟฟ้าใช้ ช่วงกลางคืนข้างแรม
พื้นที่ตรงนี้จะเห็นจุดดาวที่สวยงามที่สุด

เช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้น ชาวประมงที่ออกหาปลาเมื่อคืนนี้จะนำปลามา
ขึ้นบริเวณท่าเรือเพื่อขายให้กับพ่อค้าที่มารอรับไปขายต่อในเมือง หากจะ
ซื้อกลับบ้านชาวประมงก็มีความยินดีจะขายให้ในราคามิตรภาพ หลังจากนั้น
อาจจะแวะชมทะเลลุ-แคนยอนเมืองไทย ปราสาทศักดิ์ก้อกกรม เลือกซื้อของ
ฝากจากตลาดโรงเกลือ ก่อนเดินทางกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ

การเดินทาง จากกรุงเทพฯ – ฉะเชิงเทรา – อองครักษ์ – นครนายก (ถนน
หมายเลข 305) – ปราจีนบุรี – สระแก้ว – สี่แยกวัฒนานคร (ถนนหมายเลข

33) เลี้ยวซ้ายตามเส้นทางหลวงหมายเลข 3198 จากนั้นแยกซ้ายมือตามเส้นทางหลวงชนบทระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

- องค์การบริหารส่วนตำบลช่องกุ่ม โทร. 0-3726-1020

- สำนักงาน ททท. ภาคกลางเขต 8 โทร. 0-3731-2282, 0-3731-2284

<http://www.tat8.com/>

ล่องเรือ...กินปลา...เดินป่า...ที่เขื่อนพระปรัง

(เมนูท่องเที่ยวหน้ารัฐ)

จากตัวอย่างเป็นข่าวสารจากเมนูท่องเที่ยวหน้ารัฐ เป็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิง เมื่อนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมเขื่อนพระปรัง และทำกิจกรรมต่างๆ ที่ได้นำเสนอไว้ในเนื้อหา เช่น การได้ชิมอาหารหลากหลายชนิด การล่องเรือชมธรรมชาติ ฯลฯ ซึ่งอาจสร้างความเพลิดเพลินแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

“มหัศจรรย์! ห่อหมกปลาช่อนกระทงยักษ์ งานเทศกาลกินปลาสิงห์บุรี
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานภาคกลาง เขต 7 ขอเชิญเที่ยวงานเทศกาลกินปลา และงานกาชาดจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปี 2547 ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2547 – 2 มกราคม 2548 ณ บริเวณศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี พบกับมหัศจรรย์! ห่อหมกปลาช่อนกระทงยักษ์ อิ่มอร่อยอาหารหลากหลายจากปลาช่อนแม่ลา สิงห์บุรี 20 บาท อิ่มไม่อั้น จากฝีมือแม่ครัวหัวป่า เลือกซื้อปลาช่อนแม่ลา “ถนนสายปลา” ปลาช่อนแดดเดียว ปลาช่อนเผา กุนเชียงปลา ชมหุ่นปลา สวยงาม และหุ่นปลาไฮเทค ชมพิธีเปิดยิ่งใหญ่ตระการตา แสง สี เสียง และ พบ 4 ชุนพลเพลง (25 ธันวาคม 2547) ชาย เมืองสิงห์, เพลิน พรหมแดน, ชินกร ไกรลาส, พรเทพ พรทวี การแสดงมหรสพ 9 วัน 9 คืน เลือกซื้อสินค้า OTOP และของดีเมืองสิงห์ ร่วมงานมัจฉากาชาด และสนุกกับการแข่งขันแรลลี่รถยนต์เสริมสุขภาพ วันที่ 25-26 ธันวาคม 2547 ...”

(เมนูเทศกาลหน้าเที่ยว)

จากตัวอย่างเป็นข่าวสารจากเมนูเทศกาลน้ำเที่ยว เป็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมงานเทศกาลกินปลาสิงห์บุรี ผู้ส่งสารได้นำเสนอวัน-เวลา สถานที่จัดงาน และกิจกรรมรื่นเริงต่างๆ ภายในงาน โดยเฉพาะงานพิธีเปิดที่จัดอย่างยิ่งใหญ่ พยายามสร้างความสนุกสนานให้เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้อ่าน และกระตุ้นให้มีความต้องการมาเที่ยวชมงานดังกล่าว

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว มีนัยยะสำคัญตรงกับวัตถุประสงค์ของการส่งสาร คือ เพื่อสร้างความบันเทิง (to entertain) ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจแก่ผู้รับสาร และอาจนำไปสู่การตัดสินใจไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรืองานประเพณีต่างๆ ได้

4.1.3.2 การนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว

การนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งนี้ เนื่องมาจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิที่จังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทยเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ส่งผลให้การท่องเที่ยวของไทยประสบความเสียหายเป็นอย่างมาก และทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าเข้ามาเที่ยวชายทะเลฝั่งอันดามันด้วยเกรงว่า อาจเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวซ้ำขึ้นอีก ดังนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงเร่งดำเนินนโยบายฟื้นฟู และปรับสภาพแหล่งท่องเที่ยวให้กลับมาสมบูรณ์ดังเดิม โดยมีการระดมเงินทุนจากหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว แนวทางหนึ่งที่น่ามาใช้ในการดำเนินงาน คือ การเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมสถานที่ที่ถูกทำลายด้วยภัยธรรมชาติ และสถานที่ที่ยังคงสภาพเดิมอยู่ โดยจัดเป็นแพ็คเกจทัวร์ราคาประหยัดให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งให้เห็นถึงความงดงามทางธรรมชาติที่ยังไม่ได้ถูกทำลายและให้ช่วยกันพัฒนาพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย นอกจากนี้ ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังจัดเที่ยวฟรีให้นักท่องเที่ยวที่ประสบภัยสึนามิ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อไป

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่พบในเมนูข่าวท่องเที่ยว โดยพบเป็นจำนวน 7 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย แต่ไม่พบในเมนูอื่นๆ

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือ
นักท่องเที่ยว มีดังนี้

“ททท. ร่วมกับแอ็ดต้า พาเที่ยวปลอดภัย ฟันฟูจิตใจ

นางจุฑามาศ ศิริวรรณ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เปิดเผย
ว่า จากการที่ได้ลงไปสำรวจและตรวจเยี่ยมนักท่องเที่ยวที่ประสบภัยจาก
เหตุคลื่นถล่มในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ ซึ่งได้มีการพูดคุยและแสดงความเสียใจ
ต่อนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในความ
ช่วยเหลือและความห่วงใยต่างๆ ที่คนไทยมอบให้เป็นอย่างดี และฝาก
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ยังมีนักท่องเที่ยวอีกหลายคนที่ประสงค์
จะอยู่ในเมืองไทยในช่วงเทศกาลวันหยุดปีใหม่นี้ เพื่อที่จะท่องเที่ยวไปยัง
จังหวัดอื่นๆ เช่น เชียงใหม่ ลำปาง พัทลุง เกาะช้าง ระยอง เป็นต้น และใน
บางรายที่ยังคงตื่นตระหนกกับเหตุการณ์ และไม่ต้องการที่จะท่องเที่ยวทาง
ทะเล ททท. ก็ได้ประสานกับสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (แอ็ดต้า) จัด
นำเที่ยวชมพระบรมมหาราชวัง อยูทธยา และล่องแม่น้ำเจ้าพระยา ให้กับ
ผู้ประสบภัยฟรีโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ...”

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)

จากตัวอย่างเป็นการแถลงข่าวที่ปรากฏในเมนูข่าวท่องเที่ยว มีเนื้อหาเกี่ยวกับ
ความรู้สึกและทัศนคติของผู้ประสบภัยสึนามิ และในตอนท้ายได้นำเสนอประโยชน์ในด้านการให้
ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยโดยจัดการท่องเที่ยวให้แบบไม่คิดค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เพื่อสร้างภาพลักษณ์
ที่ดีให้แก่หน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมถึงให้ผู้อ่านเกิดทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยว
ของไทยด้วย

“ททท. ช่วยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักท่องเที่ยวผู้ประสบภัย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ซึ่งแจ้งถึงเกณฑ์ให้ความช่วยเหลือ
จากกองทุนเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัย สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับจัดสรร
จำนวน 20 ล้านบาท ซึ่งนอกจากจะรวมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหาร ที่พักแล้ว
ยังรวมค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของนักท่องเที่ยวในระหว่างที่พักรักษาตัวในโรงพยาบาล

เช่น ค่าโทรศัพท์ ค่าซื้อของใช้จำเป็นที่โรงพยาบาลออกให้ก่อน โดยโรงพยาบาลสามารถส่งใบเสร็จเรียกเก็บเงินจาก ททท. ได้ ซึ่งคาดว่าจะมีกว่า 500 ราย โดยส่วนใหญ่กระจายอยู่ ณ โรงพยาบาลเอกชนชั้นนำ ได้แก่ โรงพยาบาลบางกอกเนอร์สซิงโฮม โรงพยาบาลสมิติเวช และโรงพยาบาลกรุงเทพ

ด้านค่าใช้จ่ายเฉพาะการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย ทางโรงพยาบาลที่รับผู้ประสบภัยไว้ จะตรวจสอบในเบื้องต้นก่อนว่านักท่องเที่ยวมีประกันไว้หรือไม่ หากมีการทำประกันก็สามารถเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากบริษัทประกันได้ แต่ด้านนักท่องเที่ยวที่ไม่มีประกัน ทางสมาคมโรงพยาบาลเอกชนจะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบโดยตรง กรณีผู้ประสบเหตุที่เสียชีวิต ค่าใช้จ่ายเรื่องโลศพ และค่าขนส่งกลับประเทศ ถ้าหน่วยงานไหนรับประสานไว้แต่แรกก็อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้นๆ ทั้งนี้ การตรวจสอบรายชื่อผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต สามารถที่จะสอบถามได้จากศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงสาธารณสุขอีกหนึ่งช่องทาง โดยใช้หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ 0 2590 1994 ...”

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)

จากตัวอย่างเป็นการแถลงข่าวการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจากเมนูข่าวท่องเที่ยว แสดงเนื้อหาการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือทางด้านค่าใช้จ่ายแก่ผู้ประสบภัยสึนามิ แล้วสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาของประชาชน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวมีนัยยะสำคัญคือ เนื้อหาจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมถึงทำให้ผู้อ่านที่เป็นนักท่องเที่ยว ทั้งนักท่องเที่ยวที่ประสบภัยและนักท่องเที่ยวทั่วไป เกิดทัศนคติที่ดีและเกิดความเชื่อมั่นต่อการท่องเที่ยวของไทยและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วย

4.1.3.3 การนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว

การนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหาให้ผู้่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับการอนุรักษ์และพัฒนาสีงแวดล้อม โดยรู้จักห่วงใยสีงแวดล้อม ไม่ทำลาย ไม่สร้างมลภาวะ หวงเห่นสีงแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ส่งสารพยายามชี้ให้เห็นถึงความมดงามทางธรรมชาติ เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความตระหนักที่จะดูแลรักษาสภาพแวดล้อมไม่ให้สูญเสียวไป ซึ่งประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว พบว่า ปรากฏในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยวเป็นจำนวน 3 หัวข้อย่อย จาก 3 เมนูย่อย แต่ไม่พบในเมนูอื่นๆ

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว มีดังนี้

“การเดินทางโดยจักรยาน เป็นการเดินทางที่ไม่ทำร้ายสีงแวดล้อม ไม่มีมลภาวะ ควันพิษและสิ่งตกค้างอื่นๆ ทั้ง ยังไม่ส่งเสียงดัง ไม่มีร่องรอยแม้ร่องลึกของล้อรถ สัมผัสกับธรรมชาติได้อย่างใกล้ชิดด้วยมุมมองที่กว้างไกล หยุดได้ง่ายทุกจังหวะการเคลื่อนไหว สัมผัสธรรมชาติได้หมดทั้งไอดิน กลิ่นหญ้า ส่งผลให้ผู้เดินทางมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับธรรมชาติ มีความรักในความสวยงามกับธรรมชาติและสถานที่ไปโดยอัตโนมัติ นับเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติที่ดีอีกวิธีการหนึ่ง”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > จักรยาน > จักรยานกับสีงแวดล้อม)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว โดยให้ข้อมูลว่ากิจกรรมการขี่จักรยานเป็นกิจกรรมที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด ซึ่งถือเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง

“บ้านแม่กำปอง

มีอากาศเย็นสบายตลอดปีอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงามบนเขาสูง ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำเขตแบ่งแดนลำปาง-เชียงใหม่ อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่

51 กิโลเมตร อยู่ท่ามกลางหุบเขาแวดล้อมด้วยไร่ชา กาแฟ หมู่บ้านนี้แปรรูป
เมียงมากกว่า 100 ปี ผู้มาเยือนจะได้ศึกษาและรับประสบการณ์ตรงจากการ
เยี่ยมชมและทำกิจกรรมสวนเมียง เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากร
อย่างคุ้มค่า และยังได้ร่วมกิจกรรมศึกษาธรรมชาติน้ำตกแม่กำปอง มีกิจกรรม
ปีนเขาสู่อ้อมม่อนล้าน และยังมีกรนวดแผนโบราณ อบสมุนไพร ผู้สนใจ
ร่วมกิจกรรมติดต่อได้ที่ สหกรณ์ไฟฟ้าโครงการหลวงแม่กำปอง

โทร. 0 5322 9526 E-mail: kimrangsit@hotmail.com ...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > โฮมสเตย์ > ภาคเหนือ > เชียงใหม่)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอประโยชน์
ในด้านการเป็นผู้รักษาสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยว ให้ผู้อ่านเกิดจิตสำนึกในรักษาสภาพแวดล้อม
และทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับธรรมชาติ

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสิ่งแวดล้อมของ
นักท่องเที่ยว มีนัยยะสำคัญคือ เป็นเนื้อหาที่พยายามสร้างทัศนคติที่ดีต่อการรักษาสภาพแวดล้อม
และระบบนิเวศ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงช่วยกัน
ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ดำรงอยู่ต่อไป

4.1.3.4 การนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว

การนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหา
ให้นักท่องเที่ยวเล็งเห็นถึงความสำคัญของการมีสุขภาพดี แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ โดยมุ่ง
ไปที่การเสริมสร้างร่างกายด้วยวิธีการออกกำลังกาย ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดความเพลิดเพลินแล้ว
ยังก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากมายอีกด้วย กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหลายประเภทจึงมีส่วน
ช่วยให้นักท่องเที่ยวมีสุขภาพที่แข็งแรงได้ เช่น การขี่จักรยานท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ เป็นต้น
ประเด็นดังกล่าวพบในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยวเป็นจำนวน 2 หัวข้อย่อย จาก 1 เมนูย่อย แต่ไม่พบใน
เมนูอื่นๆ

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว
มีดังนี้

“จักรยานเป็นเครื่องมือออกกำลังกายประเภทที่ไม่ต้องลงน้ำหนัก ทำให้โอกาสที่จะเกิดอาการบาดเจ็บมีน้อย (ยกเว้นแต่จักรยานล้ม) ผลที่ได้จากการออกกำลังกายด้วยจักรยาน คือ กล้ามเนื้อสะโพก ต้นขา ตลอดถึงน่องและข้อต่อแข็งแรง หัวใจสูบฉีดโลหิตได้ดีขึ้น ทำให้ร่างกายทุกส่วนได้รับสารอาหารและอากาศบริสุทธิ์ ผิวพรรณสดใส สุขภาพจิตดี และความเพลิดเพลินจากการเดินทางด้วยจักรยาน ทำให้การออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ไม่น่าเบื่ออีกต่อไป”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > จักรยาน > จักรยานในแง่การออกกำลังกาย)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว ให้เห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกายด้วยการขี่จักรยาน ซึ่งเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างหนึ่ง นอกจากจะทำให้มีสุขภาพกายแข็งแรงแล้ว ยังทำให้เกิดความเพลิดเพลินอีกด้วย

“การใช้จักรยานเป็นพาหนะในการท่องเที่ยว เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการใช้จักรยาน ไม่เน้นความเร็ว ไม่เน้นการแข่งขัน เดินทางไปตามสถานที่ท่องเที่ยว ชี่ไปชมแหล่งท่องเที่ยวไป ได้ทั้งการออกกำลังกายและได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวไปพร้อมๆ กัน”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > จักรยาน > จักรยานท่องเที่ยว)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอทางเลือกเพื่อสุขภาพของนักท่องเที่ยว โดยเน้นที่การใช้จักรยานเป็นพาหนะ เพื่อให้รู้จักการออกกำลังกายอย่างถูกวิธีและได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวด้วย

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว มีนัยยะสำคัญคือ เป็นการนำเอาความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์มาแสดงให้เห็นชัดขึ้น คือ ความต้องการมีสุขภาพดี ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวหันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากยิ่งขึ้น

4.1.4 ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว

การให้คำแนะนำหรือการแสดงข้อบังคับแก่นักท่องเที่ยว นั้น ใช้เพื่อเป็นกฎเกณฑ์ในการท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวทราบว่าสิ่งใดสามารถปฏิบัติได้ และสิ่งใดไม่ควรปฏิบัติ เช่น คำเตือนในการเล่นน้ำตกในฤดูน้ำหลาก ซึ่งน้ำจะไหลแรงมากและอาจเกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวได้ หรือในการท่องเที่ยวดูนกตามสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักท่องเที่ยวควรแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีใกล้เคียงกับสีของธรรมชาติ เพื่อไม่ให้ดึงดูดใจจนบินหนีไป นักท่องเที่ยวจึงควรปฏิบัติตามคำแนะนำ และข้อบังคับของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด เพราะนอกจากจะช่วยให้ธรรมชาติยังคงสวยงามดั้งเดิมแล้ว ยังป้องกันอันตรายที่อาจเกิดแก่นักท่องเที่ยวได้อีกด้วย

การให้คำแนะนำหรือการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่พบในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว โดยมีปริมาณการนำเสนอ 23 หัวข้อย่อย แต่ไม่พบในเมนูอื่นๆ ซึ่งในที่นี้ ยังสามารถจำแนกการให้คำแนะนำหรือการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศออกได้เป็น 2 ประเด็นย่อย คือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว และการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังนี้

4.1.4.1 การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยวเป็นเนื้อหาที่ผู้ส่งสารเสนอแนะสิ่งที่ควรปฏิบัติและคำเตือนแก่นักท่องเที่ยว เช่น คำแนะนำในการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยว การทำกิจกรรมต่างๆ การพักผ่อน การแต่งกายในการท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวก รวมถึงการติดต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในพื้นที่ท่องเที่ยวต่างๆ ประเด็นดังกล่าวพบในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยวเป็นจำนวน 18 หัวข้อย่อย จาก 9 เมนูย่อย แต่ไม่พบในเมนูอื่นๆ

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว มีดังนี้

“นักดูดาวควรรู้อะไรบ้าง

สำหรับนักดูดาวสมัครเล่นแล้ว เมื่อจะออกไปดูดาวควรจัดหาอุปกรณ์พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการดูดาวเอาไว้ เช่น แผนที่ดาว ไฟฉาย กล้องส่องตา หรือกล้องดูดาวขนาดเล็ก การดูดาวเบื้องต้นนั้นอาจไม่จำเป็นต้องใช้

กล้องดูดาวเลยก็ได้ ควรหัดดูกลุ่มดาวต่างๆ บนท้องฟ้าให้คล่องเสียก่อนด้วย ตาเปล่า กลุ่มดาวบนท้องฟ้ามีทั้งหมด 88 กลุ่ม เราอาจจะเลือกดูกลุ่มดาวที่ดูง่าย ๆ เสียก่อน เมื่อเกิดความชำนาญแล้วค่อยศึกษากลุ่มดาวที่ดูยากทีหลัง

เมื่อออกไปดูดาวครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็สถานที่ใดก็ตาม ทุกคนต้องทราบทิศทางต่างๆ ทั้งทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก เมื่อมองจากสถานที่นั้นๆ เสียก่อน เพราะมีความสำคัญมากสำหรับใช้บอกตำแหน่งของดาวอย่างคร่าวๆ นอกจากนั้นยังต้องฝึกใช้แผนที่ดาวให้คล่องแคล่วด้วย แผนที่ดาวไม่ว่าที่ทำจากต่างประเทศหรือในเมืองไทยก็ตาม จะบอกวิธีใช้ไว้อย่างชัดเจนว่าจะดูดาววันนั้น เวลานั้น จะต้องหมุนแผนที่ดาวอย่างไร จึงจะเห็นกลุ่มดาวที่ปรากฏบนแผนที่ดาวตรงกับกลุ่มดาวที่ปรากฏบนท้องฟ้าพอดี คราวนี้เราก็พร้อมแล้วที่จะออกไปดูดาวจริงในตอนกลางคืน ควรพกไฟฉายอันเล็กๆ ติดไปด้วยเพื่อใช้ส่องดูแผนที่ดาว ถ้าเป็นแสงสีแดงไม่สว่างมากก็จะดี เพื่อที่จะได้ไม่รบกวนสายตาเวลาดูดาวจริงๆ บนท้องฟ้า”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูดาว > เกี่ยวกับดาว > นักดูดาวควรรู้)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการให้คำแนะนำในการดูดาวบนท้องฟ้า เริ่มตั้งแต่อุปกรณ์ในการดูดาว และเทคนิคการดูดาวเบื้องต้นสำหรับผู้เริ่มหัดดูดาว เพื่อให้รู้จักการดูดาวอย่างถูกวิธี

“การเตรียมตัวไปดูนก

การดูนกถือเป็นการเดินทางไปชมธรรมชาติหรือป่าเขาลำเนาไพรที่เรามากินยมนำกัน แต่ในการเดินทางไปชมธรรมชาติในครั้งนี้ เราจะเน้นที่นก ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องมีกล้องสองตา (Binoculars) หรือกล้องเทเลสโคป (Telescope) ติดตัวไปด้วย เพื่อช่วยให้เห็นนกได้อย่างชัดเจน เห็นรายละเอียดของรูปร่าง สีขน และพฤติกรรมต่างๆ ราวกับว่านกที่เราเห็นกำลังเกาะ กระจาด หรือบินอยู่ใกล้ๆ ตัวเรา

ก่อนออกเดินทางไปดูนกในธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็ในอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า พื้นที่อนุรักษ์ หรือสถานที่ดูนก

(Birding Spot) นักดูนกทุกคนควรเตรียมตัวดังต่อไปนี้ เพื่อให้การเดินทางไปดูนกในธรรมชาติได้รับประโยชน์สูงสุด

1. ศึกษาและหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่จะไปดูนกให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เช่น เส้นทางที่ใช้เดินทางไป สถานที่ดูนก เส้นทางภายในสถานที่ดูนก พืชพรรณธรรมชาติ และลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ลักษณะของที่พัก ซึ่งอาจเป็นบ้านพัก หรือต้องกางเต็นท์ รวมทั้งการขออนุญาตเข้าไปในพื้นที่ล่งหน้าด้วย
2. ศึกษาชนิดของนกที่อาจพบในสถานที่ที่จะไปดูนก โดยติดต่อขอรายชื่อคนที่สำรวจพบในพื้นที่นั้นๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. เตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดูนกภาคสนามให้พร้อม ได้แก่ กล้องสองตา กล้องโทรทรรศน์โคป คู่มือดูนก สมุด บันทึกร ปากกา หรือดินสอ ควรตรวจสอบสภาพกล้องสองตาให้เรียบร้อยก่อนออกเดินทาง
4. เตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเดินทางไปดูนกในธรรมชาติ เช่น หมวก กระจตน้ำ และอุปกรณ์ส่วนตัวอื่นๆ ถ้าหากเดินทางไปดูนกในช่วงฤดูฝน ควรเตรียมร่ม เสื้อกันฝน และถุงพลาสติก เพื่อใช้ใส่กล้องสองตาไปด้วย
5. แต่งกาย หรือจัดเตรียมเสื้อผ้า ซึ่งมีสีสันเข้ากับสภาพแวดล้อม เช่น เขียว น้ำตาล น้ำเงิน เทา หรือดำ ไม่ควรใส่เสื้อผ้าหรือหมวกสีขาว หรือสีสดใสอื่น ซึ่งถือว่าเป็นสีเตือนภัย (Warning Color) เพราะนกสามารถมองเห็นได้แต่ไกลและอาจบินหนีไปก่อนที่เราจะ "ได้เห็นตัว"

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูนก > สิ่งที่ต้องรู้ > เตรียมตัวไปดูนก)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการให้คำแนะนำในการดูนกตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เริ่มตั้งแต่คำแนะนำในการเตรียมอุปกรณ์ดูนก การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของนก และการแต่งกายของผู้ที่จะดูนก เพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมมากที่สุด

“การช่วยเหลือตัวเองเมื่อพลัดตกเรือ

เมื่อตกไปในน้ำก็ให้พยายามว่ายน้ำเข้าหาเรือ หรือเข้าฝั่งให้เร็วที่สุด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการบาดเจ็บที่จะเกิดขึ้นจากกระแสน้ำที่พัดพาตัวเราให้ไปตกอีก แ่งหนึ่งได้

เมื่อตกน้ำ ให้พยายามลอยตัวให้อยู่เหนือน้ำในลักษณะท่านอนหงาย ยกขาทั้งสองข้างขึ้นระดับผิวน้ำ เสื้อชูชีพจะช่วยพยุงตัวให้ลอย พยายามให้ขาไปข้างหน้าขณะที่ไหลไปตามกระแสน้ำ ค่อยๆ ตะขาอย่างช้าๆ เพื่อชะลอความเร็วและป้องกันตัวเองจากการกระแทกกับแก่งหิน

ที่สำคัญอย่างยิ่งในการล่องเรือ ผู้เชี่ยวชาญเน้นที่ความปลอดภัยทุกครั้ง โดยเฉพาะอุปกรณ์พื้นฐาน เช่น เสื้อชูชีพ หมวกกันน็อก เสื้อชูชีพจะช่วยพยุงตัวเราให้ลอยเหนือน้ำ ส่วนหมวกกันน็อกนอกจากจะช่วยป้องกันศีรษะกระแทกกับหินแล้ว ในกรณีตกจากเรือยังช่วยป้องกันการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุไม้พายของคนข้างหลังตีอีกด้วย”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ล่องแก่ง-แคนู-คายัค > การช่วยเหลือตัวเองเมื่อพลัดตกเรือ)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวแบบผจญภัย เช่น ล่องแก่ง พายเรือแคนู คายัค ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวทางน้ำ ผู้ส่งสารจึงให้คำแนะนำในกรณีที่หากนักท่องเที่ยวเกิดพลัดตกน้ำ จะได้ช่วยเหลือตนเองได้ทันทางที่ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ขณะท่องเที่ยวแบบผจญภัย

ประเด็นการให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยว เป็นการแสดงความปรารถนาดีของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีนัยยะสำคัญคือ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ อย่างปลอดภัย ลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ รวมถึงให้นักท่องเที่ยวรู้จักการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างถูกวิธี โดยไม่เบียดเบียนธรรมชาติ หรือทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง

4.1.4.2 การแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว

การแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นการแสดงกฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ และข้อห้ามของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อมิให้นักท่องเที่ยวทำลายสภาพแวดล้อมด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การแสดงข้อบังคับจะมีลักษณะที่หนักแน่นกว่าการให้คำแนะนำ

เพราะการให้คำแนะนำนั้นเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวจะปฏิบัติตามหรือไม่ก็ได้ และอาจไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากนัก ในขณะที่การแสดงข้อบังคับจะเป็นกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการท่องเที่ยว เนื้อหาประเด็นดังกล่าวพบในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยวเป็นจำนวน 5 หัวข้อย่อย จาก 4 เมนูย่อย แต่ไม่พบในเมนูอื่นๆ

ตัวอย่างเนื้อหาประเด็นการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว มีดังนี้

“ข้อปฏิบัติในการท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติ

1. ควรศึกษาข้อมูลของสถานที่ที่เราจะไปท่องเที่ยวก่อนการเดินทาง เช่น สภาพอากาศ ฤดูกาล เพื่อการเตรียมตัวที่เหมาะสมและปลอดภัย
2. เตรียมอุปกรณ์เพื่อช่วยให้การท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติครั้งนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น แวนิชขาย สมุดวาดภาพ กล้องส่องทางไกล หรือกล้องถ่ายภาพติดไปด้วย
3. เรียนรู้และปฏิบัติตามกฎ หรือข้อห้ามในการเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เช่น ไม่เด็ด ไม่เก็บ หรือทำลายต้นไม้ ดอกไม้ หรือลึกลอบนำติดตัวออกมา ห้ามนำอาวุธเข้าไปในเขตอุทยานฯ และที่สำคัญ ในช่วงฤดูแล้งเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวต้องระมัดระวังเรื่องไฟเป็นพิเศษ เพราะอาจเป็นต้นเหตุให้เกิด “ไฟไหม้ป่า” ได้
4. ห้ามทิ้งขยะในป่าโดยเด็ดขาด และไม่ควรนำอาหารที่บรรจุกระป๋อง กล่องโฟม น้ำดื่มในขวดพลาสติก หรือขวดแก้วเข้าไปในป่า ถ้าจำเป็นต้องนำเข้าไป ควรใช้ภาชนะที่สามารถนำกลับออกมาได้”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ชี้อัจกรยาน > สิ่งที่ต้องรู้ > ข้อปฏิบัติ)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการแสดงคำแนะนำในเบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลทางธรรมชาติและเตรียมอุปกรณ์การท่องเที่ยว แล้วแสดงข้อบังคับ กฎ และข้อห้ามในการเข้าไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ห้ามทิ้งขยะในป่า ห้ามเก็บดอกไม้ ฯลฯ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศเอาไว้

“ข้อปฏิบัติของนักท่องเที่ยวในแนวปะการัง

นักดำน้ำอาจเป็นผู้ที่ทำลายแนวปะการังลงไปโดยไม่ตั้งใจ นักดำน้ำที่ดีจะพยายามไม่แตะต้องแนวปะการังเลย เราสามารถที่จะหลีกเลี่ยงความเสียหายนี้ได้ดังต่อไปนี้

1. ใช้ตะกั่วถ่วงน้ำหนักให้เหมาะสม และเอาใจใส่กับการปรับการลอยตัวอย่างเคร่งครัด
2. ควบคุมการใช้ตีนกบเมื่อว่ายอยู่เหนือแนวปะการัง ระวังอย่าเตะตีนกบไปถูกแนวปะการัง และอย่าเตะทรายให้ฟุ้งขึ้นมา เพราะทรายที่คลุ้งลอยไปตกบนตัวปะการัง จะทำให้ปะการังตาย
3. อย่าเก็บสิ่งของจากท้องทะเลโดยเด็ดขาด
4. อย่ายืนพิงตัวบนปะการัง โขดปะการังขนาดใหญ่ แม้จะดูแข็งแรง แต่ในตัวมันนั่นคือชีวิตปะการังตัวเล็กๆ ที่อาจจะตายได้แค่ถูกสัมผัส
5. อย่าแตะต้องแนวปะการัง หลีกเลี่ยงการจับต้องปะการังที่ยังมีชีวิตอยู่ เพียงมือไปสัมผัสลงบนตัวปะการังเพียงเบาๆ แม้จะไม่ทำให้มันหักลงมาก็ตาม แต่อาจจะฆ่าตัวปะการังได้
6. เก็บอุปกรณ์ที่เป็นสายระโยงระยางให้เรียบร้อย นักดำน้ำที่ปล่อยให้สายอากาศสำรอง หรือสายวัดอากาศลากไปมักจะไปเกี่ยวกับปะการังอยู่เสมอๆ
7. รัดเข็มขัดตะกั่วให้เรียบร้อย เข็มขัดตะกั่วถ้าเกิดตกลงไปจะทำให้ปะการังเสียหายมาก
8. อย่าสัมผัสหรือจับต้องสัตว์น้ำทุกชนิด อย่าดำน้ำไล่ต้อน แต่ให้เฝ้าชมอยู่ในระยะห่างพอสมควร โดยเฉพาะสัตว์ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นปลากระเบนราหูหรือปลาลามาวา เพราะจะเป็นเหตุให้สัตว์ใหญ่เหล่านี้ตื่นกลัว และอาจจะไม่ยอมเข้าใกล้นักดำน้ำอีกเลย”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดำน้ำ > ข้อมูลที่ควรรู้ > ข้อปฏิบัติ)

จากตัวอย่างเป็นข้อมูลจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นการแสดงข้อบังคับต่างๆ ในการดำน้ำของนักดำน้ำที่ดำลงไปดูปะการัง โดยชี้ให้เห็นผลเสียของการไม่ปฏิบัติตาม เช่น

การสัมผัสปะการังอาจทำให้ตัวปะการังตายได้ ทั้งนี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดจิตสำนึกที่ดีในการรักษาสภาพแวดล้อม โดยปฏิบัติตามข้อบังคับเพื่อรักษาความสมดุลทางธรรมชาติ

ประเด็นการแสดงข้อบังคับแก่นักท่องเที่ยว มีนัยยะสำคัญคือ เป็นการป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยว โดยแสดงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากนักท่องเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือข้อห้ามต่างๆ รวมถึงทำให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศอีกด้วย

4.2 ภาพรวมของประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้ง 4 ประเด็น คือ การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว และการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว โดยจำแนกประเด็นย่อยต่างๆ ดังที่ได้กล่าวในหัวข้อ 4.1 แล้วนั้น ยังสามารถวิเคราะห์ภาพรวมของประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยการสรุปอีกครั้งหนึ่งดังตารางที่ 4.1 เพื่อแสดงปริมาณเนื้อหาประเด็นต่างๆ ในหัวข้อย่อยของแต่ละเมนู

ตารางที่ 4.1 แสดงประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยเรียงลำดับจากประเด็นที่พบมากที่สุดไปอย่างน้อยที่สุด

อันดับ	การนำเสนอประเด็นเนื้อหา	จำนวนหัวข้อย่อยในการนำเสนอ
1	ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	278
2	ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว	27
3	ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับแก่นักท่องเที่ยว	23
4	ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์	22

จากตารางที่ 4.1 สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ประเด็นแรก ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด โดยพบในทุกเมนูหลักรวมเป็นจำนวน 278 หัวข้อย่อย แบ่งออกเป็น

- เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 162 หัวข้อย่อย
- เมนูเทศกาลและงานประเพณี มีปริมาณการนำเสนอ 30 หัวข้อย่อย
- เมนูข่าวท่องเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 65 หัวข้อย่อย
- เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ มีปริมาณการนำเสนอ 12 หัวข้อย่อย
- เมนูเทศกาลน่าเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 9 หัวข้อย่อย

ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีนัยยะสำคัญคือ การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านการท่องเที่ยวในเบื้องต้นแก่ผู้อ่านหรือนักท่องเที่ยวให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการท่องเที่ยวแบบผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวทั่วไปกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง รวมถึงแนะนำผู้อ่านให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว เทศกาลงานประเพณี กิจกรรมต่างๆ หรือข่าวสารทางการท่องเที่ยว และหากผู้อ่านต้องการค้นหาข้อมูลหรือสอบถามเพิ่มเติมก็สามารถติดต่อได้ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ประเด็นที่สอง ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่พบใน 4 เมนูหลัก รวมเป็นจำนวน 27 หัวข้อย่อย แบ่งออกเป็น

- เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 12 หัวข้อย่อย
- เมนูข่าวท่องเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 12 หัวข้อย่อย
- เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ มีปริมาณการนำเสนอ 2 หัวข้อย่อย
- เมนูเทศกาลน่าเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 1 หัวข้อย่อย

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว มีนัยยะสำคัญคือการสร้างความพึงพอใจและความประทับใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว โดยมีการนำเสนอประโยชน์ในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านความบันเทิง เพื่อก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจของนักท่องเที่ยว, ด้านความช่วยเหลือ เพื่อก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและเกิดความเชื่อมั่นต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ด้านการเป็นผู้รักษาสีสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติและดูแลรักษาระบบนิเวศ และด้านสุขภาพ เพื่อให้นักท่องเที่ยวหันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่สาม ประเด็นการให้คำแนะนำหรือการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่พบใน 1 เมนูหลัก ได้แก่

- เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 23 หัวข้อย่อย

ประเด็นการให้คำแนะนำหรือการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว มีนัยยะสำคัญคือ เพื่อป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและระบบนิเวศด้วยความรู้ที่ไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยว โดยแสดงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากนักท่องเที่ยวไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำข้อบังคับหรือข้อห้ามต่างๆ รวมถึงเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ อย่างปลอดภัย ลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น และทำให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ โดยไม่เบียดเบียนธรรมชาติ หรือทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง

ประเด็นที่สี่ ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นประเด็นที่พบใน 2 เมนูหลัก รวมเป็นจำนวน 22 หัวข้อย่อย แบ่งออกเป็น

- เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 20 หัวข้อย่อย
- เมนูข่าวท่องเที่ยว มีปริมาณการนำเสนอ 2 หัวข้อย่อย

ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีนัยยะสำคัญคือ เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ผู้อ่านให้รู้จักการหวงแหน บำรุงรักษา และพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงงานประเพณีที่เก่าแก่ ไม่ให้สูญหายไป นอกจากนี้ ยังสอดแทรกการชักจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมของไทยในอดีต รวมถึงมีความต้องการไปเยี่ยมชมสถานที่หรือเที่ยวงานประเพณีต่างๆ ของไทย เพราะเข้าใจในประวัติความเป็นมาหรือความสำคัญของสถานที่หรืองานประเพณีเหล่านั้นด้วย

4.3 การวิเคราะห์บทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยอิงกับประเด็นเนื้อหา

ในการสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้สามารถควบคู่กันไปได้นั้น ก่อให้เกิดกระแสที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ประการ คือ กระแสความต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ กระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวในการศึกษาเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และกระแสความต้องการพัฒนาคอนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน กระแสดังกล่าวนี้ ทำให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและรักษา

ระบบนิเวศของธรรมชาติ คือ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ซึ่งขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะประกอบด้วยหลักการสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ พื้นที่ท่องเที่ยว การจัดการอย่างยั่งยืน กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

จากหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังกล่าว พบว่า ประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้ง 4 ประเด็น ประกอบด้วย การให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว และการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว มีลักษณะบางประการที่เข้าข่ายหลักการข้างต้น โดยสามารถแจกแจงได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา

ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
1. หลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว	1.1 ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ <ul style="list-style-type: none"> - การให้ข้อมูลโดยย่อ - การให้ข้อมูลโดยการขยายความ
	1.2 ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. หลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน	2.1 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยว
	2.2 ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - การแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตารางที่ 4.2 แสดงขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา (ต่อ)

ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. หลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้	3.1 ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - การให้ข้อมูลโดยย่อ - การให้ข้อมูลโดยการขยายความ
	3.2 ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
	3.3 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว
	3.4 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในการเป็นศูนย์กลางสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยว
4. หลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น	4.1 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.2 สามารถวิเคราะห์บทบาทของประเด็นเนื้อหาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ดังต่อไปนี้

4.3.1 หลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา

แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กล่าวว่า ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในด้านพื้นที่ท่องเที่ยวจะต้องมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Endemic) รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้น หลักการด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ เมื่อวิเคราะห์แนวคิดโดยอิงกับเนื้อหาดังกล่าว พบว่า มีประเด็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยวใน 2 ประเด็น คือ ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการให้ข้อมูลโดยย่อและการให้ข้อมูลโดยการขยายความ และประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีรายละเอียดดังนี้

1) ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการให้ข้อมูลโดยย่อและการให้ข้อมูลโดยการขยายความ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เทศกาลงานประเพณี กิจกรรม หรือข่าวสารทางการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ด้านพื้นที่ท่องเที่ยวในลักษณะที่เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Endemic) และมีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

2) ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมไทยในอดีต โดยแสดงความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น โบราณสถาน วัดวาอาราม อุทยานประวัติศาสตร์ ฯลฯ และงานประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ด้านพื้นที่ท่องเที่ยวในลักษณะที่เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่นั้นๆ

ทั้งสองประเด็นดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรม รวมถึงทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศเป็นสำคัญ ดังนั้น จึงสามารถจัดให้อยู่ในขอบเขตด้านพื้นที่ท่องเที่ยวได้

4.3.2 หลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืนที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา

แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กล่าวว่า ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในด้านการจัดการอย่างยั่งยืน จะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เมื่อวิเคราะห์แนวคิดโดยอิงกับเนื้อหาทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีประเด็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืนใน 2 ประเด็น คือ ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผูกรักษาสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยว และประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการให้คำแนะนำและการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีรายละเอียดดังนี้

1) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม รู้จักการอนุรักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ด้านการจัดการอย่างยั่งยืนในลักษณะที่เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ รวมถึงการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขตเช่นเดียวกัน

2) ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการให้คำแนะนำและการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและระบบนิเวศด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยว รวมถึงทำให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ โดยไม่เบียดเบียนธรรมชาติ หรือทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ด้านการจัดการอย่างยั่งยืนในลักษณะที่เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

ทั้งสองประเด็นดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลการจัดการอย่างยั่งยืน โดยการไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ป้องกันมลภาวะ และให้รู้จักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้น จึงสามารถจัดให้อยู่ในขอบเขตด้านการจัดการอย่างยั่งยืนได้

4.3.3 หลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา

แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กล่าวว่า ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้จะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ โดยมีกรให้การศึกษากับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนัก และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education-based Tourism) เมื่อวิเคราะห์แนวคิดโดยอิงกับเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีประเด็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ใน 4 ประเด็น คือ ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการให้ข้อมูลโดยย่อและการให้ข้อมูลโดยการขยายความ ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว และประเด็นการนำเสนอประโยชน์
ในการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังนี้

1) ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการให้ข้อมูลโดย
ย่อและการให้ข้อมูลโดยการขยายความ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวในหลากหลาย
หลายรูปแบบ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เทศกาลงานประเพณี
กิจกรรม หรือข่าวสารทางการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ด้านกิจกรรมและ
กระบวนการเรียนรู้ในลักษณะของการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่ง
ท่องเที่ยว และเป็นการเพิ่มพูนความรู้แก่นักท่องเที่ยวด้วย

2) ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม และความ
เป็นมาของสถานที่ งานประเพณี และสภาพแวดล้อมต่างๆ ดังนั้น จึงมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ด้าน
กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ในลักษณะของการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบ
นิเวศของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงเป็นการเพิ่มพูนความรู้แก่นักท่องเที่ยว

3) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว มีเนื้อหาเกี่ยว
กับการสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้รับสารเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สถานที่ท่องเที่ยว เทศกาล งาน
ประเพณี และระบบนิเวศ ดังนั้น จึงสอดคล้องกับเกณฑ์ด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ใน
ลักษณะของการสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว

4) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว
มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปลูกจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ ทำให้
นักท่องเที่ยวรู้จักการอนุรักษ์สีงแวดล้อมและวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้น จึงสอดคล้องกับ
เกณฑ์ด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ในลักษณะของการให้การศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่าง
ถูกวิธี โดยการสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว

ทั้งสี่ประเด็นดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ
ของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงมีการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว
ด้วย ดังนั้น จึงสามารถจัดให้อยู่ในขอบเขตด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ได้

4.3.4 หลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่มีความสอดคล้องกับประเด็น

เนื้อหา

แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กล่าวว่า ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of Local Community or People Participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับความประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดแล้วท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี่เริ่มต้นจากระดับรากหญ้าจนถึงการปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน เมื่อวิเคราะห์แนวคิดโดยอิงกับเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีประเด็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นใน 1 ประเด็น คือ ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิที่จังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย ทั้งผู้ประสบภัยที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยการให้ชุมชนและบุคคลภายนอกร่วมกันวางแผนจัดการฟื้นฟูการท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมให้กลับคืนมาดังเดิม รวมถึงการจัดหารายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยด้วย ดังนั้น จึงสอดคล้องกับเกณฑ์ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นในลักษณะของการมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับความประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ และร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

โดยสรุป บทบาทของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏในประเด็นเนื้อหาต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น แม้ว่าจะยังมีบทบาทไม่มากนักและอาจยังไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร แต่ก็แสดงให้เห็นว่า ผู้ส่งสารมีความพยายามที่จะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง โดยเน้นให้ผู้รับสาร

หรือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ได้รับความรู้ความเข้าใจ และปลูกจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละประเด็นจะมีความเกี่ยวข้องกับขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แม้ว่าจะมีลักษณะที่ไม่ครบทุกขอบเขตดังกล่าวก็ตาม เช่น ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะมีความสอดคล้องกับหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่สอดคล้องกับหลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว มีความสอดคล้องกับหลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน แต่ไม่สอดคล้องกับขอบเขตอื่นๆ หรือประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว มีความสอดคล้องกับหลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น แต่ไม่สอดคล้องกับขอบเขตอื่นๆ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ เนื้อหาบางส่วนยังเน้นไปที่ตัวผู้รับสารด้วย เช่น ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งแม้ว่าจะไม่สอดคล้องกับขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่สิ่งเหล่านี้จัดได้ว่าเป็นข้อมูลปลุกย่อยที่มีส่วนในการเสริมความสมบูรณ์ให้แก่เนื้อหา โดยพยายามเชื่อมโยงเรื่องการมีสุขภาพดีของนักท่องเที่ยวเข้ากับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นดังกล่าวจึงอาจตอบสนองความพึงพอใจของผู้รับสารได้ในระดับหนึ่ง

นอกจากนี้ เนื่องจากความต้องการของประเทศไทยในการสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ และกระแสของโลกที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงเกิดกระแสด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวในการที่จะศึกษาเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้เนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีปริมาณค่อนข้างมากเพื่อให้เข้ากับกระแสดังกล่าวด้วย ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมนั้น ควรเน้นหนักไปที่การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการร่วมมือกันอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควบคู่กันไป และทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

วิจนภาษาและอวิจนภาษาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในกระบวนการสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของการสื่อสารคือ การใช้วิจนสารและอวิจนสารในการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวสู่สาธารณชน โดยสารดังกล่าวจะนำเสนอในรูปแบบของภาษาที่มีส่วนช่วยในการนำเสนอเนื้อหา นั่น ซึ่งในบทที่ 5 จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลการศึกษาในแง่ของการใช้วิจนภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การใช้วิจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการวิเคราะห์วิจนภาษาและอวิจนภาษาที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 การใช้วิจนภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การใช้วิจนภาษา เป็นการใช้ภาษาเขียนในการนำเสนอเนื้อหาประเด็นข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนช่วยให้กระบวนการสื่อสารประสบผลสัมฤทธิ์ กล่าวคือ ในองค์ประกอบของการสื่อสาร จะประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร ซึ่งสาร (Message) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการถ่ายทอดทัศนคติ ความรู้ และความคิดเห็นของผู้ส่งสาร โดยในการสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะใช้วิจนภาษาหรือตัวอักษรที่เป็นภาษาเขียน เพื่อเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวไปยังผู้รับสาร ทั้งนี้ เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกถ่ายทอดออกมามีความชัดเจน การใช้วิจนภาษาหรือภาษาเขียนจึงเป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาประเด็นข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวด้วย โดยการใช้วิจนภาษาที่พบมีดังนี้

- 1) การใช้วิจัยภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2) การใช้วิจัยภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 3) ลักษณะของวิจัยภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สำหรับเนื้อหาของการใช้วิจัยภาษาทั้งสองลักษณะข้างต้น คือ การใช้วิจัยภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การใช้วิจัยภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีรายละเอียดดังนี้

5.1.1 การใช้วิจัยภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การใช้วิจัยภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ จะนำชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารต่างๆ มาจากชื่อเมนูหลัก ชื่อเมนูย่อย ชื่อหัวข้อใหญ่ที่อยู่ภายในเมนูย่อย ชื่อหัวข้อย่อยที่อยู่ภายในหัวข้อใหญ่ และชื่อของข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะนำมาจาก 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถจำแนกได้เป็น 7 ลักษณะ ดังนี้

- 1) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้คำนามและนามวลี
- 2) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้ชื่อเฉพาะ
- 3) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้กริยาวลี
- 4) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง
- 5) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ
- 6) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้ประโยคบอกเล่า
- 7) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม

5.1.1.1 การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลี

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลีนั้น แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนาม การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูล

ข่าวสารโดยใช้นามวลี และการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้

1) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนาม

คำนามเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ กิจกรรมต่างๆ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรม ส่วนการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามที่นำมาอธิบายในหัวข้อนี้จะนำเสนอเฉพาะคำนามที่เป็นคำสามัญนาม คือ คำนามที่เป็นชื่อทั่วไป เช่น ภูเขา ทะเล ฯลฯ และอาการนาม คือ คำนามที่เกิดจากคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ที่มีคำว่า “การ” และ “ความ” นำหน้า เช่น การดำน้ำ ความคล่องตัว ฯลฯ เนื่องจากเป็นลักษณะของคำนามที่พบบ่อย ส่วนคำนามในลักษณะที่เป็นวิสามานยนามหรือคำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะ จะนำมาอธิบายในหัวข้อ 5.1.1.2

ตัวอย่างคำนามที่พบในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- ข่าวนั้น (สามัญนาม)
(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)
- น้ำตก (สามัญนาม)
(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)
- แม่น้ำ (สามัญนาม)
(ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)
- แนวปะการัง (สามัญนาม)
(ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)
- การเตรียมตัว (อาการนาม)
(ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าคำนามที่ปรากฏทั้งสามนามและอาการนามจะเป็นคำที่ทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยค หรือนำมาใช้ประกอบกับส่วนขยายของประโยคก็ได้

2) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้นามวลี

นามวลี เกิดจากการนำคำนามหลายๆ คำมาเรียงกัน ได้ใจความยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค เช่น ขาดภาคประธานหรือภาคแสดง หรืออาจขาดทั้งสองอย่าง นามวลีจึงเป็นส่วนหนึ่งของประโยค โดยนามวลีส่วนใหญ่มักเป็นกลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำนามหรือมีส่วนขยายประกอบคำนามนั้นๆ ด้วย ซึ่งในที่นี้มักพบว่ากลุ่มคำที่ประกอบเป็นนามวลีมักเป็นสามานยนาม

ตัวอย่างนามวลีที่พบในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- เทศกาลนำเที่ยว

(ชื่อเมนูหลัก “เทศกาลนำเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำนามหลักคือ เทศกาล, ส่วนขยายคือ นำเที่ยว

- จักรยานในแง่การออกกำลังกาย

(ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำนามหลักคือ จักรยาน, ส่วนขยายคือ ในแง่การ

ออกกำลังกาย

- การปั่นหน้าผาและโรยตัว

(ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำนามหลักคือ การปั่นหน้าผา – โรยตัว โดยมีคำสันธานเชื่อมคือ คำว่า “และ”

- ลวดลายประดับตกแต่งสถาปัตยกรรม

(ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำนามหลักคือ ลวดลาย, ส่วนขยายคือ ประดับตกแต่ง
สถาปัตยกรรม

- การจัดระดับความยากของแ่งตามมาตรฐานสากล

(ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำนามหลักคือ การจัดระดับความยากของแ่ง ซึ่งเป็น
อาการนาม, ส่วนขยายคือ ตามมาตรฐานสากล

3) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อภาษาอังกฤษ

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามที่เป็นชื่อภาษาอังกฤษ

นอกจากการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษโดยตรงแล้ว ยังมีลักษณะของคำนามที่เป็นคำทับศัพท์ด้วย

ตัวอย่างชื่อภาษาอังกฤษที่พบในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- World Events (เทศกาลระดับชาติ)
(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”)
- Calendar (ปฏิทินท่องเที่ยว)
(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”)
- Highlight (เทศกาลที่น่าสนใจ)
(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”)
- โฮมสเตย์ (คำทับศัพท์)
(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)
- ล่องแ่ง-แคนู-คัยด์ (คำทับศัพท์)
(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง การตั้งชื่อภาษาอังกฤษมักใช้เป็นคำนามเพียงคำเดียวโดดๆ หรือเป็นคำทับศัพท์ที่ไม่นิยมเรียกโดยการแปลเป็นคำไทย เช่น คำว่า โฮมสเตย์ ก็ยังไม่มีการใช้ศัพท์บัญญัติภาษาไทย เป็นต้น

5.1.1.2 การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ เป็นการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นคำวิสามานยนาม โดยการใช้ชื่อเฉพาะที่พบจากเมนูต่างๆ นั้น ปรากฏใน 2 ลักษณะหลัก คือ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อสถานที่ และการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเทศกาลหรืองานประเพณี ซึ่งในการตั้งชื่อดังกล่าวอาจมีการใช้ส่วนขยายเพื่ออธิบายรายละเอียดของสถานที่หรือเทศกาลประกอบด้วย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อสถานที่

ชื่อสถานที่ที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร มักเป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่อยู่ในประเทศไทย หรือเป็นชื่อจังหวัดที่มีกิจกรรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว โดยตัวอย่างชื่อสถานที่ที่พบในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- หมู่เกาะสิมิลัน

(ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

- ป่าพรุสิรินธร

(ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ชื่อสถานที่คือ **ป่าสิรินธร**, ส่วนขยายคือ พรุ ซึ่งเป็นสภาพป่าที่มีลักษณะชื้นแฉะ และมีพืชพรรณที่บวมอยู่เป็นจำนวนมาก

- ล่องแก่งโป่งน้ำร้อน

(ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ชื่อสถานที่คือ **โป่งน้ำร้อน**, ส่วนขยายคือ ล่องแก่ง

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชขยายเวลาปิดเส้นทาง
เดินศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปาน

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ชื่อสถานที่คือ เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปาน,
ประธานและกริยาของประโยคคือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชขยายเวลาปิด

- แม่จัน ถนนสายอารยธรรมจีน

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ท่องเที่ยวหน้ารู้”)

จากตัวอย่าง ชื่อสถานที่คือ แม่จัน ซึ่งเป็นอำเภอในจังหวัดเชียงรายที่มี
ชุมชนไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก, ส่วนขยายคือ ถนนสายอารยธรรมจีน

- 2) การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเทศกาลหรืองานประเพณี

การตั้งชื่อเฉพาะในลักษณะนี้ จะเป็นการแสดงชื่อเฉพาะของเทศกาลท่องเที่ยว
งานประเพณี วันสำคัญ กิจกรรมพิเศษ หรือ โครงการต่างๆ โดยตัวอย่างชื่อเทศกาลหรืองานประเพณี
ที่พบในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- โครงการ “รักเธอประเทศไทย...กินความสดใสน้ำดื่ม”

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”)

- วันพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”)

- นิทรรศการ “ราชธานี 5 แผ่นดิน”

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ท่องเที่ยวหน้ารู้”)

- การแสดงแสงเสียงขนาดเล็ก “วิมานนาฏการ” จังหวัดนครราชสีมา

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ชื่อการแสดงคือ วิมานนาฏการ, ส่วนขยายคือ การแสดง
แสงเสียงขนาดเล็ก และจังหวัดนครราชสีมา

- **ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ** จังหวัดนครศรีธรรมราช

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ชื่อประเพณีคือ **ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ**, ส่วนขยายคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นสถานที่ที่จัดงานประเพณีนั้น

5.1.1.3 การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาวิ

กริยาวิ เป็นกลุ่มคำที่ใช้แสดงอาการหรือแสดงสภาพของคำนามหรือคำสรรพนาม โดยกลุ่มคำดังกล่าวจะนำหน้าด้วยคำกริยา กริยาวิสามารถใช้เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคหรือวางอยู่ในตำแหน่งภาคแสดงของประโยค แต่ยังไม่มีความสมบูรณ์ในลักษณะที่จะเป็นประโยคได้ โดยกริยาวิที่พบในเมนูต่างๆ มักปรากฏในลักษณะเป็นคำที่ชี้แจงกิจกรรมการท่องเที่ยว

ตัวอย่างกริยาวิที่พบในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- **ท่องเที่ยว**นำรู้

(ชื่อเมนูหลัก “ท่องเที่ยวนำรู้”)

จากตัวอย่าง คำกริยาหลักคือ **ท่องเที่ยว**, ส่วนขยายคือ นำรู้

- **ชี้**จักรยาน

(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำกริยาหลักคือ **ชี้**, ส่วนขยายคือ จักรยาน

- **เตรียมตัวไป**ดูนก

(ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง กลุ่มคำกริยาวิคือ **เตรียมตัวไป**, ส่วนขยายคือ นก

- **นมัสการ**พระธาตุบังพวน จังหวัดหนองคาย

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำกริยาหลักคือ **นมัสการ**, ส่วนขยายคือ พระธาตุบังพวน

จังหวัดหนองคาย

- **ท่องเที่ยว** ชายฝั่งทะเลอันดามัน

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”)

จากตัวอย่าง คำกริยาหลักคือ **ท่องเที่ยว**, ส่วนขยายคือ ชายฝั่งทะเลอันดามัน

นอกจากการใช้กริยาแล้ว ยังพบว่ามีการใช้บุพบทดี คือ กลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำบุพบทด้วย เช่น

- **เกี่ยวกับ** ดาว

(ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง คำบุพบทคือ **เกี่ยวกับ**, ส่วนขยายคือ ดาว

5.1.1.4 การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง

การใช้คำสัมผัสคล้องจอง เป็นการใช้คำที่มีลักษณะคล้องจองกัน โดยอาจเป็นการสัมผัสสระ เช่น สัมผัสเสียงสระอา ในคำว่า พราก – จาก หรือสัมผัสอักษร เช่น สัมผัสเสียงอักษร ร ในคำว่า เร้ – ร่อน หรืออาจสัมผัสทั้งสระและอักษรในคำเดียวกันก็ได้

ตัวอย่างคำสัมผัสคล้องจองที่ใช้ในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารได้แก่

- **เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ**

(ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง มีการสัมผัสสระที่คำว่า **คลอง – ล่อง** โดยใช้เสียงสระออ

- **กินปลา ชมหมาบางแก้ว เปรตแพรวุผลิตภัณฑ์** ตำบล จังหวัดพิษณุโลก

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง มีการเล่นคำว่า **กินปลา – ชมหมา** โดยสัมผัสสระที่คำว่า **ปลา – หมา** ใช้เสียงสระอา, สัมผัสอักษรที่คำว่า **กิน – แก้ว** ใช้เสียงอักษร ก, สัมผัสสระที่คำว่า **แก้ว – แพรวุ** ใช้เสียงสระแอ, และมีการเล่นคำว่า **เปรตแพรวุ – ผลิตภัณฑ์** โดยสัมผัสอักษรที่คำว่า **เปรต – แพรวุ – ผลิต – ภัณฑ์** ใช้เสียงอักษร พ

- **ราชมงคลรักษ์เหลืองจันทร์วันดอกไม้บาน** จังหวัดจันทบุรี
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)
จากตัวอย่าง มีการสัมผัสอักษรที่คำว่า **ราช – รักษ์ – เหลือง** โดยใช้เสียงอักษร ร, ล และสัมผัสสระที่คำว่า **จันทร์ – วัน** โดยใช้เสียงสระอะ
- เทศกาล**กินปลา-สินค้า**พื้นเมือง จังหวัดนครนายก
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)
จากตัวอย่าง มีการเล่นคำว่า **กินปลา – สินค้า** โดยสัมผัสสระที่คำว่า **กิน – ลิน** ใช้เสียงสระอิ และคำว่า **ปลา – ค้า** ใช้เสียงสระอา
- ประเพณีอัญเชิญพระพุทธรูป**แควเวียงเจียงฮาย** จังหวัดเชียงราย
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)
จากตัวอย่าง มีการเล่นคำว่า **แควเวียง – เจียงฮาย** โดยสัมผัสอักษรที่คำว่า **แคว – เวียง** ใช้เสียงอักษร ว และสัมผัสสระที่คำว่า **เวียง – เจียง** ใช้เสียงสระเอีย
- **หนานี้...มาชมป่า ชิมปลา** ที่เขื่อนพระปรัง
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ท่องเที่ยวหน้ารัฐ”)
จากตัวอย่าง มีการสัมผัสอักษรที่คำว่า **หนาน – ี้** โดยใช้เสียงอักษร น และสัมผัสอักษรที่คำว่า **ป่า – ปลา – ปรัง** โดยใช้เสียงอักษร ป, สัมผัสสระที่คำว่า **มา – ป่า – ปลา** โดยใช้เสียงสระอา, และเล่นคำว่า **ชมป่า – ชิมปลา** โดยสัมผัสอักษรที่คำว่า **ชม – ชิม** ใช้เสียงอักษร ช สัมผัสทั้งอักษรและสระในคำว่า **ป่า – ปลา** โดยใช้เสียงอักษร ป และใช้เสียงสระอา
- ทรุษจินนคร**สุวรรณค์ อัจจรรย์ สุวรรณค์** มังกร
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “เทศกาลน่าเที่ยว”)
จากตัวอย่าง มีการเล่นคำว่า **นครสุวรรณค์ – อัจจรรย์ – สุวรรณค์** โดยใช้คำว่า **สุวรรณค์** ซ้ำกันสองครั้ง และสัมผัสสระโดยใช้เสียงสระอะ

5.1.1.5 การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ

คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ มักใช้เป็นคำขึ้นต้นประโยคเพื่อชักจูงใจผู้รับสาร โดยมีการใช้คำว่า เชิญ, ขอเชิญ นำหน้าชื่อข้อมูลข่าวสาร

ตัวอย่างคำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูล
ข่าวสาร ได้แก่

- ขอเชิญร่วมงานสมโภชเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ประจำปี 2548
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”)
จากตัวอย่าง คำที่แสดงการเชิญชวนคือ คำว่า ขอเชิญ
- จังหวัดปราจีนบุรี ขอเชิญแต่งขาวร่วมปฏิบัติธรรมและฝึกสมาธิงาน
เทศกาลมาฆปุริมีศรีปราจีน ครั้งที่ 19 “...สุขใจที่ได้ทำบุญร่วมกับชาวปราจีนบุรี...” 15-24 กุมภาพันธ์
2548
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)
จากตัวอย่าง คำที่แสดงการเชิญชวนคือ คำว่า ขอเชิญ
- เชิญเที่ยวงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ และงานกาชาดจังหวัดสุพรรณบุรี
ประจำปี 2548
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)
จากตัวอย่าง คำที่แสดงการเชิญชวนคือ คำว่า เชิญ
- ททท. ภาคเหนือเขต 4 เชิญนักท่องเที่ยวร่วมส่งตะวันที่อุทยานแห่งชาติ
แม่เมย
(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ท่องเที่ยวหน้ารัฐ”)
จากตัวอย่าง คำที่แสดงการเชิญชวนคือ คำว่า เชิญ

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ
มักปรากฏอยู่ในการตั้งชื่อหัวข้อของข่าวสารจากเมนูข่าวท่องเที่ยวและเมนูท่องเที่ยวหน้ารัฐเป็นหลัก

5.1.1.6 การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคบอกเล่า

โครงสร้างของประโยคบอกเล่าจะประกอบด้วยประธาน กริยา กรรม และ
อาจมีบทขยายประธาน กริยา และกรรมให้ชัดเจนขึ้นก็ได้ ประโยคบอกเล่าจึงเป็นประโยคที่มี
เนื้อความบ่งชี้ให้เห็นว่าประธานทำกริยาอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อไร ดังนั้น จึงมีส่วนสำคัญ

2 ส่วนประกอบกัน คือ ภาคประธาน และภาคแสดง โดยภาคประธานจะบอกผู้แสดงอาการหรือผู้แสดงการกระทำ ในขณะที่ภาคแสดงจะเป็นส่วนที่เป็นกริยาและกรรม คือ เป็นส่วนที่แสดงอาการของประธานของประโยค เช่น “ฉันกินข้าว” คำว่า ฉัน เป็นภาคประธาน โดยมี ฉัน เป็นประธานของประโยค ส่วนคำว่า กินข้าว เป็นภาคแสดง โดยมี กิน เป็นกริยา และ ข้าว เป็นกรรมของประโยค

ตัวอย่างการใช้ประโยคบอกเล่าในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- นักท่องเที่ยวแห่เที่ยวเหนือช่วงหนาว เพิ่มมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา ยอดจองห้องพัก ร้อยละ 70-100

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ภาคประธานของประโยคคือ นักท่องเที่ยว, ภาคแสดงคือ แห่เที่ยวเหนือช่วงหนาว เพิ่มมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา ยอดจองห้องพัก ร้อยละ 70-100

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในญี่ปุ่น ระดมสรรพกำลังฟื้นฟูภูเก็ต

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ภาคประธานของประโยคคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในญี่ปุ่น, ภาคแสดงคือ ระดมสรรพกำลังฟื้นฟูภูเก็ต

- ททท. เร่งสร้างความเชื่อมั่นและฟื้นฟูภาพลักษณ์การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ภาคประธานคือ ททท., ภาคแสดงคือ เร่งสร้างความเชื่อมั่นและฟื้นฟูภาพลักษณ์การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด

- แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะของสตูลและสุราษฎร์ธานี รองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ช่วงเทศกาลปีใหม่

(ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง ภาคประธานคือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะของสตูลและสุราษฎร์ธานี, ภาคแสดงคือ รองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ช่วงเทศกาลปีใหม่

5.1.1.7 การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม

ประโยคที่มีเนื้อความในลักษณะเป็นเชิงคำถาม จะมีคำว่า หรือ, ไหม, หรือ ไม่, ทำไม, เมื่อไร, ที่ไหน, อะไร, ใคร, อย่างไร อยู่หน้าหรือท้ายประโยค ซึ่งประโยคในลักษณะนี้ จะมีทั้งประโยคคำถามที่ต้องการคำตอบ เช่น เธอชื่ออะไร และประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เช่น ใครอยากทานขนมก็สามารถหาซื้อได้ที่ร้านเบเกอรี่หน้ามหาวิทยาลัย เป็นต้น ประโยคในเชิงคำถามที่ปรากฏในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร มักจะเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ แต่กระตุ้นให้ผู้อ่านคิดแล้วจึงสามารถหาคำตอบจากในข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ได้

ตัวอย่างการใช้ประโยคในเชิงคำถามในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร
ได้แก่

- ร่วมกันอนุรักษ์น้กได้อย่างไร

(ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง มีการใช้คำแสดงคำถามคือ คำว่า อย่างไร

- ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมควรปฏิบัติตนอย่างไร

(ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”)

จากตัวอย่าง มีการใช้คำแสดงคำถามคือ คำว่า อย่างไร

โดยสรุป เพื่อให้เห็นภาพของการใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงแสดงตัวอย่างลักษณะการใช้ภาษาดังกล่าว ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
1. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลี	<p>คำนาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำตก (ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) <p>นามวลี</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>เทศกาล</u>น่าเที่ยว (ชื่อเมนูหลัก “เทศกาลน่าเที่ยว”) <p>ชื่อภาษาอังกฤษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Highlight (ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”) 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นคำสามัญนาม - คำนามหลักคือ เทศกาล, ส่วนขยายคือ น่าเที่ยว - หมายถึง เทศกาลที่น่าสนใจ
2. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ	<p>ชื่อสถานที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>ป่าพุทธรินทร</u> (ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) <p>ชื่อเทศกาลหรืองานประเพณี</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>งานประเพณีกำฟ้า</u> ประจำปี 2548 (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “เทศกาลน่าเที่ยว”) 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อสถานที่คือ ป่าสิรินธร, ส่วนขยายคือ พรุ ซึ่งเป็นสภาพป่าที่มีลักษณะขึ้นและ - ชื่อประเพณีคือ งานประเพณีกำฟ้า, ส่วนขยายคือ ประจำปี 2548
3. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาวลี	<ul style="list-style-type: none"> - <u>ท่องเที่ยว</u>น่ารู้ (ชื่อเมนูหลัก “ท่องเที่ยวน่ารู้”) - <u>ขึ้น</u>จักรยาน (ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) - <u>เตรียมตัว</u>ไปดูนก (ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) 	<ul style="list-style-type: none"> - คำกริยาหลักคือ ท่องเที่ยว, ส่วนขยายคือ น่ารู้ - คำกริยาหลักคือ ขึ้น, ส่วนขยายคือ จักรยาน - กลุ่มคำกริยาคือ เตรียมตัวไปดู, ส่วนขยายคือ นก

ตารางที่ 5.1 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้วงเล็บในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วงเล็บในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
<p>4. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ (ชื่อเมนูย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) - กินปลา ชมหมอบางแก้ว เพริศแพรว์ผลิตภัณฑ์ตำบล จังหวัดพิษณุโลก (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) - ราชมงclair์ห์เหลืองจันทน์ วันดอกไม้บาน จังหวัดจันทบุรี (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการสัมผัสสระที่คำว่า คลอง – ล่อง โดยใช้เสียงสระอ - มีการเล่นคำว่า กินปลา-ชมหมอบาง โดยสัมผัสสระที่คำว่า ปลา-หมา ใช้เสียงสระอา, สัมผัสอักษรที่คำว่า กิน-แก้ว ใช้เสียงอักษร ก, สัมผัสสระที่คำว่า แก้ว-แพรว์ ใช้เสียงสระแ, และมีการเล่นคำว่า เพริศแพรว์ – ผลิตภัณฑ์ โดยสัมผัสอักษรที่คำว่า เพริศ-แพรว์-ผลิต-ภัณฑ์ ใช้เสียงอักษร พ - มีการสัมผัสอักษรที่คำว่า ราช-รักษ์-เหลือง โดยใช้เสียงอักษร ร, ล และสัมผัสสระที่คำว่า จันทน์-วัน โดยใช้เสียงสระอะ
<p>5. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ขอเชิญร่วมงานสมโภชเจ้าแม่ ลี้มกอเหนี่ยว ประจำปี 2548 (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “เทศกาลและงานประเพณี”) - ขอเชิญร่วมงาน “ขอนแก่น มาราธอนนานาชาติ ครั้งที่ 2” (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ท่องเที่ยวน่ารู้”) 	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่แสดงการเชิญชวนคือ คำว่า ขอเชิญ - คำที่แสดงการเชิญชวนคือ คำว่า ขอเชิญ

ตารางที่ 5.1 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
	<ul style="list-style-type: none"> - <u>เชิญ</u>เที่ยวงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์และงานกาชาดจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปี 2548 (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”) 	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่แสดงการเชิญชวนคือ คำว่า <u>เชิญ</u>
<p>6. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคบอกเล่า</p>	<ul style="list-style-type: none"> - <u>การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในญี่ปุ่น</u>ระดมสรรพกำลังฟื้นฟูภูเก็ต (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”) - <u>ททท.</u> เร่งสร้างความเชื่อมั่นและฟื้นฟูภาพลักษณ์การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”) - <u>แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะของสตูลและสุราษฎร์ธานี</u>รองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ช่วงเทศกาลปีใหม่ (ชื่อข่าวสารจากเมนูหลัก “ข่าวท่องเที่ยว”) 	<ul style="list-style-type: none"> - ภาคประธานของประโยคคือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในญี่ปุ่น, ภาคแสดงคือ ระดมสรรพกำลังฟื้นฟูภูเก็ต - ภาคประธานคือ ททท., ภาคแสดงคือ เร่งสร้างความเชื่อมั่นและฟื้นฟูภาพลักษณ์การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด - ภาคประธานคือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะของสตูลและสุราษฎร์ธานี, ภาคแสดงคือ รองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ช่วงเทศกาลปีใหม่
<p>7. การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกันอนุรักษ์นก<u>ได้อย่างไร</u> (ชื่อหัวข้อย่อยจากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) - ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมควรปฏิบัติ<u>อย่างไร</u> (ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูหลัก “กิจกรรมท่องเที่ยว”) 	<ul style="list-style-type: none"> - คำแสดงคำถามคือ คำว่า <u>อย่างไร</u> - คำแสดงคำถามคือ คำว่า <u>อย่างไร</u>

การใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้ง 7 ลักษณะ คือ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลี การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาวลี การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคบอกเล่า และการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม จะแสดงเนื้อหาในลักษณะของการบอกชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ชื่องานเทศกาล ประเพณี โครงการ กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบการดำเนินงาน และข่าวสารทางการท่องเที่ยว โดยมีความหมายซึ่งบ่งถึงเนื้อหาที่จะนำเสนอต่อไป

5.1.2 การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากการศึกษาเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากเมนูหลักทั้ง 5 เมนู คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว พบว่า มีการใช้ภาษาเขียนในลักษณะกึ่งทางการ โดยการศึกษาครั้งนี้จะนำเสนอการใช้วัจนภาษาที่มีลักษณะน่าสนใจ และเป็นการใช้ภาษาที่แตกต่างไปจากการใช้ภาษาเขียนปกติ กล่าวคือ ภาษาที่ปรากฏจะมีใช้การใช้ภาษาเขียนต่างๆ ไป แต่จะมีการใช้คำในลักษณะต่างๆ เพื่อสร้างความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกหรือกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามเนื้อหาในข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น รวมถึงอาจปลุกเร้าความคิดของผู้อ่านให้เกิดความต้องการไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเทศกาลงานประเพณีต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารได้

การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แบ่งออกได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

- 1) การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจนหรือหนักแน่นขึ้น
- 2) การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา
- 3) การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ
- 4) การใช้คำสัมผัสคล้องจอง
- 5) การใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์

5.1.2.1 การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจนหรือหนักแน่นขึ้น

คำหรือกลุ่มคำที่นำมาใช้เป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจนหรือหนักแน่นขึ้น มักเป็นคำลักษณะวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำนามหรือคำกริยาเพื่อบอกลักษณะต่างๆ เช่น สวยงามมาก, ดีที่สุด, มากที่สุด, งดงามที่สุด, อันละเอียดอ่อน, ที่น่าสนใจ เป็นต้น หรือเป็นกลุ่มคำที่มีลักษณะเป็นอนุประโยคเพื่อขยายคำนาม เช่น ที่หาดูได้ยากยิ่ง, ที่มีคุณภาพสูงสุด เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้คำและกลุ่มคำเป็นส่วนขยายที่พบในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

“เส้นทางจักรยานรอบเกาะรัตนโกสินทร์

ในปัจจุบันพื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์ โดยเฉพาะส่วนในสุด ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ส่วนราชการ ในวันเสาร์กลางคืนและเข้าวันอาทิตย์ รถยนต์มีน้อย การจราจรไม่พลุกพล่าน จักรยานสามารถใช้ถนนได้อย่างสะดวกและปลอดภัย (1) จึงเป็นโอกาสอันดี (2) ที่ผู้รักจักรยานจะนำรถของตนมาขี่ชมการประดับไฟฟ้าส่องสว่าง (3) โบราณสถานอันสวยงาม (4) ในตอนกลางคืน และชมกรุงรัตนโกสินทร์อันสงบเงียบ (5) ในช่วงเช้า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จึงสำรวจและจัดทำเส้นทางจักรยานรอบเกาะรัตนโกสินทร์ขึ้น โดยเส้นทางดังกล่าวมีหลักอยู่ 3 ประการ คือ

ประการแรก ใช้ถนนปรกติให้มากที่สุด (6) เพื่อยืนยันแนวคิดที่ว่าจักรยานก็มีสิทธิในการใช้ถนนเช่นเดียวกับยานพาหนะที่ใช้เครื่องยนต์ทุกชนิด

ประการที่ 2 หลบเลี่ยงพื้นที่ที่มีการจราจรพลุกพล่านให้มากที่สุด (7) เพื่อความเพลิดเพลินในการขี่จักรยานชมเกาะรัตนโกสินทร์

ประการที่ 3 แวะชมสถานที่สำคัญ (8) ให้มากที่สุด (9) เส้นทางจักรยานรอบเกาะรัตนโกสินทร์อาจเริ่มต้นจากจุดใดก็ได้บนเส้นทางสายนี้ ขอเพียงอยู่บนเส้นทาง ผู้ใช้จักรยานก็จะมีคามมั่นใจในการใช้จักรยานมากขึ้น (10) และได้ชมสถานที่ที่น่าสนใจ (11) ได้อย่างครบถ้วน (12) ในที่นี้ขอใช้ถนนราชดำเนินนอกบริเวณหน้า ททท. เป็นจุดเริ่มต้นในการเดินทาง...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ขี่จักรยาน > เส้นทางที่น่าสนใจ > เกาะรัตนโกสินทร์)

จากตัวอย่างที่ (1) ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีการใช้คำขยายคือ อย่างสะดวกและปลอดภัย เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “สามารถใช้ถนนได้”, ตัวอย่างที่ (2) ใช้คำขยายคือ อันดี ขยายคำว่า “โอกาส”, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำขยายคือ ส่องสว่าง ขยายคำว่า “ไฟฟ้า”, ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำขยายคือ อันสวยงาม ขยายคำว่า “โบราณสถาน”, ตัวอย่างที่ (5) ใช้คำขยายคือ อันสงบเงียบ ขยายคำว่า “กรุงรัตนโกสินทร์”, ตัวอย่างที่ (6) ใช้คำขยายคือ มากที่สุด ขยายกลุ่มคำว่า “ใช้ถนนปกติให้”, ตัวอย่างที่ (7) ใช้คำขยายคือ มากที่สุด ขยายกลุ่มคำว่า “หลบเลี่ยงพื้นที่ที่มีการจราจรพลุกพล่านให้”, ตัวอย่างที่ (8) ใช้คำขยายคือ สำคัญ ขยายคำว่า “สถานที่”, ตัวอย่างที่ (9) ใช้คำขยายคือ มากที่สุด ใช้ขยายกลุ่มคำว่า “แวะชมสถานที่สำคัญให้”, ตัวอย่างที่ (10) ใช้คำขยายคือ มากขึ้น ขยายกลุ่มคำว่า “มีความมั่นใจในการใช้จักรยาน”, ตัวอย่างที่ (11) ใช้คำขยายคือ ที่น่าสนใจ ขยายคำว่า “สถานที่” และตัวอย่างที่ (12) ใช้คำขยายคือ อย่างครบถ้วน ขยายกลุ่มคำว่า “ได้ชมสถานที่ที่น่าสนใจได้”

“ความสวยงามของดวงดาวที่ส่องแสงระยิบระยับ (1) ในยามค่ำคืน ช่างเชิญชวนให้ผู้รักธรรมชาติอยากออกมาสัมผัสกับความงดงามเหล่านั้น และปล่อยจินตนาการให้ล่องลอยออกไป (2) พร้อมกับคำถามอันหลากหลาย (3) ที่ค่อยๆ ผุดขึ้นมาในหัวแห่งความนึกคิดถึงความลึกลับอันหาขอบเขตมิได้ (4) ของจักรวาล ยิ่งเมื่อเกิดปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่น่าสนใจ (5) เช่น ดาวหางพุ่งชนดาวเคราะห์ในระบบสุริยะ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ผู้คนทั่วโลก (6) กล่าวขานถึง มีความตื่นตัวที่จะเฝ้ารอชมปรากฏการณ์ หรือแม้แต่การเกิดสุริยุปราคาเต็มดวง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่หาดูได้ยากยิ่งในชั่วอายุขัยของมนุษย์ (7) ก็ยังเป็นสิ่งที่เราให้ผู้คนไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ตาม (8) มีความสนใจในวิชาดาราศาสตร์มากยิ่งขึ้น (9) และพยายามที่จะค้นคว้าหาความรู้ เพื่อให้มีพื้นฐานและมีความเข้าใจในปรากฏการณ์ของธรรมชาติเหล่านี้...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูดาว > เบิกฟ้าดูดาว)

จากตัวอย่างที่ (1) ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีการใช้คำขยายคือ ที่ส่องแสงระยิบระยับ เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “ความสวยงามของดวงดาว”, ตัวอย่างที่ (2) ใช้คำขยายคือ ล่องลอยออกไป ขยายกลุ่มคำว่า “ปล่อยจินตนาการให้”, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำขยายคือ

อันหลากหลาย ขยายคำว่า “คำถาม”, ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำขยายคือ **อันหาขอบเขตมิได้** ขยายคำว่า “ความลึกลับ”, ตัวอย่างที่ (5) ใช้คำขยายคือ **ที่น่าสนใจ** ขยายกลุ่มคำว่า “ปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์”, ตัวอย่างที่ (6) ใช้คำขยายคือ **ทั่วโลก** ขยายคำว่า “ผู้คน”, ตัวอย่างที่ (7) ใช้คำขยายคือ **ที่หาได้ยากยิ่งในชั่วอายุขัยของมนุษย์** ขยายกลุ่มคำว่า “ปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์”, ตัวอย่างที่ (8) ใช้คำขยายคือ **ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ตาม** ขยายคำว่า “ผู้คน” และตัวอย่างที่ (9) ใช้คำขยายคือ **มากยิ่งขึ้น** ขยายกลุ่มคำว่า “มีความสนใจในวิชาดาราศาสตร์”

“หมู่เกาะสิมิลัน

หมู่เกาะสิมิลันอยู่ในเขตจังหวัดพังงา เป็นหมู่เกาะเก้าเกาะกลางทะเลลึกที่วางตัวเรียงรายตามแนวยาวเหนือ-ใต้ (1) มีความสวยงามสุดยอด (2) **ทั้งเหนือผิวน้ำและใต้ท้องทะเล** (3) แนวปะการังของสิมิลันแผ่กระจาย **หลากหลายและหนาแน่น** (4) โดยเฉพาะทางทิศตะวันออก มีจุดดำน้ำตื้นและน้ำลึกที่**น่าสนใจมากมาย** (5) แต่ละจุดมีความสวยงาม น้ำทะเล**ใสสะอาด** (6) และมีลักษณะเฉพาะใต้ทะเลที่**สวยงาม** (7) แตกต่างกัน มีภูมิประเทศที่สามารถจอดเรือ หลบลม และเลือกแหล่งดำน้ำได้ จากคุณสมบัติ**อันยอดเยี่ยม** (8) เหล่านี้เองที่ทำให้หมู่เกาะสิมิลันมีความสำคัญในฐานะเป็นแหล่งดำน้ำลึกที่**มีคุณภาพสูงสุด** (9) ของประเทศไทย...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดำน้ำ > ทะเลตะวันตก > หมู่เกาะสิมิลัน)

จากตัวอย่างที่ (1) ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีการใช้คำขยายคือ **ที่วางตัวเรียงรายตามแนวยาวเหนือ-ใต้** เป็นส่วนขยายคำว่า “หมู่เกาะ”, ตัวอย่างที่ (2) ใช้คำขยายคือ **สุดยอด** ขยายกลุ่มคำว่า “ความสวยงาม”, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำขยายคือ **ทั้งเหนือผิวน้ำและใต้ท้องทะเล** ขยายคำว่า “ความสวยงาม”, ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำขยายคือ **หลากหลายและหนาแน่น** ขยายคำว่า “แผ่กระจาย”, ตัวอย่างที่ (5) ใช้คำขยายคือ **ที่น่าสนใจมากมาย** ขยายกลุ่มคำว่า “จุดดำน้ำตื้นและน้ำลึก”, ตัวอย่างที่ (6) ใช้คำขยายคือ **ใสสะอาด** ขยายคำว่า “น้ำทะเล”, ตัวอย่างที่ (7) ใช้คำขยายคือ **ที่สวยงาม** ขยายคำว่า “ใต้ทะเล”, ตัวอย่างที่ (8) ใช้คำขยายคือ **อันยอดเยี่ยม** ขยายคำว่า “คุณสมบัติ” และตัวอย่างที่ (9) ใช้คำขยายคือ **ที่มีคุณภาพสูงสุด** ขยายกลุ่มคำว่า “แหล่งดำน้ำลึก”

5.1.2.2 การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา

การใช้วัจนภาษาโดยใช้คำสรรพนามเรียกขานผู้อ่านที่มีลักษณะคล้ายกับการสนทนา ทำให้ภาษาเขียนที่ปรากฏบนเว็บไซต์มีลักษณะที่ไม่เป็นทางการมากนัก อาจผลิให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง คล้ายกับมีผู้เล่าเรื่องให้อ่านมากกว่าเป็นการอ่านเรื่องราวอย่างเป็นทางการ โดยสรรพนามที่นิยมใช้จะเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ บุรุษสรรพนามแทนผู้ที่เราพูดด้วย ได้แก่ ท່าน, คุณ, ใคร และสรรพนามบุรุษที่ 1 คือ บุรุษสรรพนามแทนผู้ส่งสารและรวมไปถึงผู้อ่านด้วย ได้แก่ เรา

ตัวอย่างการใช้สรรพนามเรียกขานที่พบในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

“เรา (1) ร่วมกันอนุรักษ์นกได้อย่างไร

เรา (2) สามารถจะช่วยอนุรักษ์นกกันได้ทุกคน โดยทำบ้านของเรา

(3) ให้เป็นแหล่งอาศัยที่ปลอดภัยสำหรับนก สร้างแหล่งอาหารขึ้นมา หาก

ใคร (4) มีบ้านที่มีบริเวณกว้างขวางก็เลือกปลูกต้นไม้ผล เช่น ต้นตะขบ

ไทร หม่อน ตำลึง เพื่อดึงดูดให้นกเข้ามาหากิน แต่ถ้าใคร (5) มีพื้นที่จำกัดก็

สามารถดึงดูดให้นกเข้ามาด้วยการเตรียมอาหารไว้ต้อนรับ เช่น วางกล้วย

ไว้สำหรับนกที่กินผลไม้ เตรียมที่ใส่น้ำหวานให้นกมาดูดกิน ทุกเช้าวาง

กระดาษใส่น้ำไว้หน้าบ้านให้นกมาอาบ หรือดื่มน้ำ เพียงแค่นี้ก็จะมียก

หลายชนิดเข้ามาอาศัยในบ้านให้เรา (6) ได้ชื่นชม

การสร้างรังเทียมให้นกที่บ้าน เป็นการช่วยขยายพันธุ์ให้นก โดย

เฉพาะนกที่อยู่ในเมือง รังส่วนใหญ่มักสร้างด้วยไม้เป็นทรงสี่เหลี่ยมขนาด

พอดีกับตัวนก และมีช่องทางสำหรับให้นกเข้าออก รังเทียมควรติดไว้ตาม

ต้นไม้หรือชายคาบ้าน เพียงไม่นาน เรา (7) คงจะได้เห็นนกเข้าจับจองใช้

เป็นที่ทำรังวางไข่และเลี้ยงลูกน้อย

หากเรา (8) ไม่นำนกมาเลี้ยงหรือบริโภค รวมทั้งไม่สนับสนุนการ

ซื้อนกเพื่อปล่อยเอาบุญ ก็เป็นการช่วยอนุรักษ์นกอีกทางหนึ่ง เพราะตลาด

ที่ยังคงมีการเลี้ยง หรือซื้อขายนก นกในธรรมชาติคงถูกจับมาขายมากขึ้น

หากเรา (9) ต้องการจะได้ชื่นชมกับนกก็ควรเลือกวิธีออกไปดูในธรรมชาติ

หรือดึงดูดให้นกเข้ามาอาศัยอยู่รอบๆ บ้านของเรา (10) จะเป็นหนทางที่

ดีกว่า การดูแลจึงเป็นกิจกรรมที่จะช่วยเชื่อมเรา (11) เข้ากับธรรมชาติ และ

ได้เรียนรู้ถึงชีวิตของนกชนิดต่างๆ ที่ล้วนดำรงอยู่ได้ด้วยความผูกพันและ
พึ่งพาธรรมชาติรอบข้าง จนในที่สุดทำให้เรา (12) ตระหนักในความสำคัญ
ในคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ และหันมาร่วมมือกันรักษาเอาไว้”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > คุณก > สิ่งที่เราควรรู้ > ร่วมกันอนุรักษ์นกได้อย่างไร)

“มีข้อเสนอแนะจากนักดูนกรุ่นเก่าๆ เพื่อว่าจะเป็นประโยชน์ในการ
เริ่มต้นดูนก ขั้นแรก ทำความรู้จักนกในถิ่นที่อยู่ของเรา (13) ก่อน โดยการ
จำนกที่พบเห็นบ่อยๆ บริเวณบ้าน เพื่อสร้างความชำนาญในการพิจารณา
ลักษณะและสีขน กิริยาอาการต่างๆ ของนก ซึ่งจะทำให้คุณ (14) เข้าใจถึง
พฤติกรรมและชีวิตนกได้ดีขึ้น”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > คุณก > สิ่งที่เราควรรู้ > เริ่มต้นดูนก)

จากตัวอย่างที่ (1) – (3) และ (6) – (13) มีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ คำว่า เรา ซึ่งหมายถึงผู้ส่งสารและผู้อ่าน ในตัวอย่างที่ (4) – (5) มีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 คือ คำว่า ใคร ที่มีลักษณะเป็นประโยคบอกเล่า โดยคำว่า ใคร จะใช้เป็นการกล่าวถึงโดยไม่ต้องกรอคำตอบ ส่วน
ในตัวอย่างที่ (14) มีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 คือ คำว่า คุณ เพื่อสื่อสารกับผู้อ่านด้วยถ้อยคำสุภาพ,
ตัวอย่างที่ (1) ใช้คำว่า เรา นำหน้าประโยคคำถาม “ร่วมกันอนุรักษ์นกได้อย่างไร”, ตัวอย่างที่ (2)
ใช้คำว่า เรา นำหน้าประโยค “สามารถจะช่วยอนุรักษ์นกกันได้ทุกคน”, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำว่า เรา
แสดงความเป็นเจ้าของ “เพื่อนของ...”, ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำว่า ใคร นำหน้าประโยค “มีบ้านที่มี
บริเวณกว้างขวาง”, ตัวอย่างที่ (5) ใช้คำว่า ใคร นำหน้าประโยคเงื่อนไข “ถ้า...มีพื้นที่จำกัด”,
ตัวอย่างที่ (6) ใช้คำว่า เรา นำหน้าประโยค “ได้ชื่นชม”, ตัวอย่างที่ (7) ใช้คำว่า เรา นำหน้าประโยค
“คงจะได้เห็นนกเข้าจับจ้องใช้เป็นที่ทำรังวางไข่และเลี้ยงลูกน้อย”, ตัวอย่างที่ (8) ใช้คำว่า เรา นำ
หน้าประโยคเงื่อนไข “หาก...ไม่นำนกมาเลี้ยงหรือบริโภค”, ตัวอย่างที่ (9) ใช้คำว่า เรา นำหน้า
ประโยคเงื่อนไข “หาก...ต้องการจะได้ชื่นชมกับนก”, ตัวอย่างที่ (10) ใช้คำว่า เรา แสดงความ
เป็นเจ้าของ “บ้านของ...”, ตัวอย่างที่ (11) ใช้คำว่า เรา ในอนุประโยค “ที่จะช่วยเชื่อม...เข้ากับ
ธรรมชาติ”, ตัวอย่างที่ (12) ใช้คำว่า เรา นำหน้าประโยค “ตระหนักในความสำคัญในคุณค่าของ
สิ่งเหล่านี้”, ตัวอย่างที่ (13) ใช้คำว่า เรา แสดงความเป็นเจ้าของ “ถิ่นที่อยู่ของ...” และตัวอย่างที่ (14)
ใช้คำว่า คุณ นำหน้าประโยค “เข้าใจถึงพฤติกรรมและชีวิตนกได้ดีขึ้น”

“เพื่อช่วยให้ท่าน (1) เลือกสรรสถานที่เรียนได้ง่ายขึ้น สิ่งที่เร (2) ต้องคำนึงถึงก็คือ ในปัจจุบันปัญหาการจราจรติดขัดเป็นปัญหาใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงควรเลือกเรียนกับสถาบันใกล้บ้าน หรือใกล้ที่ทำงานที่การเดินทางไปมาสะดวก เมื่อจบหลักสูตรแล้วร้านดำน้ำต่างๆ จะออกบัตรรับรองจากสถาบันดำน้ำสากล 2 สถาบันหลักของโลก คือ PADI (Professional Association of diving Instructors) หรือ NAUI (National Association of Underwater Instructors) เพื่อใช้แสดงเวลาต้องการเช่าหรือใช้อุปกรณ์ดำน้ำได้ทั่วโลก

หลายคนอาจตั้งแล้ว ว่าว่ายน้ำไม่แข็งพอ หรือได้น้ำคงจะมีอันตรายสารพัด หรือว่าคนแข็งแรงกล้าหาญเท่านั้นที่จะเป็นนักดำน้ำได้ จริงๆ แล้วคุณสมบัติของนักดำน้ำนั้น ไม่จำเป็นต้องมีอะไรพิเศษ เพียงแต่อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี อ่านออกเขียนได้ ว่ายน้ำเป็นบ้าง มีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้นก็พอ

เริ่มต้นการเรียน ครูผู้ฝึกสอนจะทำการทดสอบการว่ายน้ำตัวเปล่า (ไม่ใช้อุปกรณ์ช่วย) ประมาณ 500 เมตร ซึ่งไม่จำกัดเวลาหรืออาจจะพักเกาะขอบสระบ้าง ครูฝึกมักทำเป็นไม่เห็น เรียกว่าไม่เคร่งครัดนักในเรื่องของการทดสอบว่ายน้ำ ขอเพียงท่าน (3) ว่ายน้ำพอเป็นที่พอ ใคร (4) ที่ว่ายน้ำไม่แข็ง อาจใช้เวลาในช่วงที่เรียนปฏิบัติฝึกว่ายน้ำไปทุกวัน กว่าจะจบก็คงช่วยให้ว่ายน้ำคล่องแคล่วขึ้นเยอะ หลังจากทดสอบว่ายน้ำ ครูผู้ฝึกสอนก็จะทดสอบการลอยตัวโดยไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยประมาณ 5 นาที คล้ายๆ การทดสอบว่ายน้ำคือไม่เคร่งครัดมากนัก หากใคร (5) ที่อ่อนในเรื่องการว่ายน้ำ การลอยตัว ครูฝึกก็จะจับฝึกว่ายน้ำ ฝึกลอยตัวให้มากกว่าคนอื่นในระหว่างที่เรียน...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดำน้ำ > เรียนดำน้ำ)

จากตัวอย่างที่ (1) และ (3) ใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 คือ คำว่า ท่าน เพื่อสื่อสารกับผู้อ่าน ในตัวอย่างที่ (2) ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ คำว่า เร ซึ่งหมายถึงผู้อ่าน และในตัวอย่างที่ (4) – (5) ใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 คือ คำว่า ใคร ที่เป็นการกล่าวถึงผู้อ่านในลักษณะคล้ายคำถามแต่ไม่ต้องการคำตอบ, ตัวอย่างที่ (1) ใช้คำว่า ท่าน นำหน้าประโยค “เลือกสรรสถานที่เรียนได้ง่ายขึ้น”,

ตัวอย่างที่ (2) ใช้คำว่า เรา นำหน้าประโยค “สิ่งที่...ต้องคำนึงถึง”, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำว่า ท่าน นำหน้าประโยค “ว่ายน้ําพอเป็นก็พอ”, ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำว่า ใคร นำหน้าอนุประโยค “ที่ว่ายน้ําไม่แข็ง” และตัวอย่างที่ (5) ใช้คำว่า ใคร นำหน้าอนุประโยค “ที่อ่อนในเรื่องราวว่ายน้ํา การลอยตัว”

“เกาะเกร็ด

ถ้าท่าน (1) ล่องเรือในแม่น้ำเจ้าพระยาผ่านมาในช่วงปากเกร็ดก็จะเห็นเจดีย์เอียงทรงรามัญสีขาวตั้งเด่นอยู่ริมน้ำ ตรงหัวแหลมพอดี นั่นแสดงว่าท่าน (2) ถึงเกาะเกร็ดแล้ว

เกาะเกร็ดเกิดขึ้นจากการขุดคลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยาตรงส่วนที่เป็นแหลม ในสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระแห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อปี พ.ศ. 2265 เรียกว่า “คลองลัดเกร็ดน้อย” ต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางแรงขึ้นเซาะตลิ่งทำให้คลองขยาย แผ่นดินตรงแหลมจึงกลายเป็นเกาะ...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ > แม่น้ำ > นนทบุรี)

จากตัวอย่างที่ (1) – (2) ใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 คือ คำว่า ท่าน แสดงการกล่าวถึงผู้อ่าน โดยตัวอย่างที่ (1) ใช้คำว่า ท่าน นำหน้าประโยคเงื่อนไข “ถ้า...ล่องเรือในแม่น้ำเจ้าพระยาผ่านมาในช่วงปากเกร็ด” และตัวอย่างที่ (2) ใช้คำว่า ท่าน นำหน้าประโยค “ถึงเกาะเกร็ดแล้ว”

5.1.2.3 การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเพิ่มน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ

การใช้คำซ้ำเป็นการนำคำๆ เดียวกันมากล่าวซ้ำ เพื่อต้องการเพิ่มน้ำหนักของคำหรือกลุ่มคำให้น้ำหนักแน่นขึ้น หรือลดน้ำหนักให้เบาลง ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารจากทั้ง 5 เมนูหลัก จะมีการซ้ำคำในสองลักษณะ คือ การซ้ำคำโดยใช้ไม้ยมกเพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์หรือเพิ่มน้ำหนักให้แก่คำ เช่น สวยๆ มากๆ ง่ายๆ ฯลฯ และการซ้ำคำโดยใช้คำเดิมแต่กล่าวถึงหลายครั้งในบทความเดียวกัน เพื่อย้ำความให้น่าสนใจมากขึ้นเป็นพิเศษ

ตัวอย่างการใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเพิ่มน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำที่พบในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

“เส้นทางปาย-น้ำพุร้อนท่าปาย

เส้นทางจักรยานปาย-น้ำพุร้อนท่าปาย เป็นเส้นทางจักรยานง่าย ๆ (1) สบาย ๆ (2) สำหรับการขี่จักรยานในเมืองปาย ด้วยระยะทางเพียงไม่เกิน 10 กิโลเมตร

การเดินทาง ควรออกจากเมืองปายตอนเช้าเริ่มจากที่พัก ตรวจสอบสภาพจักรยานก่อนออกเดินทางให้เรียบร้อย ตรวจสอบเส้นทางกับแผนที่ เริ่มเดินทางโดยขี่ไปที่สี่แยกกลางเมือง เลี้ยวซ้ายผ่านหน้าโรงเรียนปายวิทยาคาร ข้ามสะพานข้ามแม่น้ำปาย จะแวะชมแม่น้ำปายซักพักก็ได้ จากสะพานไป เส้นทางเริ่มขึ้นเนินชันไปเรื่อยๆ (3) แต่ถนนยังคงเป็นถนนคอนกรีตอย่างดี ขี่ต่อไปอีกนิดจะพบทางแยกขึ้นอ่างเก็บน้ำแม่เย็น เส้นทางตรงนี้ไปจะมองเห็นทุ่งนาชั้นบันไดเป็นฉากหลังสวยงามมาก (4)

จากปากทางอ่างเก็บน้ำไปจะพบทางแยก ให้เลี้ยวขวา แล้วพบทางเข้าวัดแม่เย็น ซึ่งตั้งเด่นเป็นสง่าบนยอดเขา ทางเข้าด้านซ้ายมือ เลี้ยวซ้ายเข้าไปเลย คราวนี้ต้องออกแรงกันมากหน่อย ใต้เขาส่งชันลูกเดี่ยว ๆ (5) จากบนวัด สามารถชมวิวที่ราบลุ่มเมืองปายที่สวยงาม (6) ได้จากปากทาง เส้นทางจะนำต่อเข้าสู่หมู่บ้านแม่ฮี้ แต่มีทางแยกจะเข้าหรือไม่เข้าหมู่บ้านก็ได้ เพราะทางจะไปบรรจบกันเอง จากหมู่บ้าน เส้นทางยังคงเป็นทางลาดยาง ผ่านท้องทุ่งไร่นาที่สวยงาม (7) จนกระทั่งไปพบหมู่บ้านอีกแห่งหนึ่ง คือหมู่บ้านโป่งไหม้ ที่แห่งนี้มีช้างให้ขี่ท่องเที่ยวในป่า ถ้ามีเวลาจะลองไปขี่ช้างคูก็จะดีไม่น้อย เป็นเส้นทางที่สวยงามมาก (8) ราคาขี่ช้างจะคิดเพียงแค่ 200 บาทเท่านั้น จากที่ขึ้นช้างกลางหมู่บ้านอีกหน่อยเดี๋ยวก็ถึงปากทางเข้าน้ำพุร้อนท่าปาย มีป้ายบอกทางชัดเจน

น้ำพุร้อนท่าปาย เป็นบ่อน้ำพุร้อนธรรมชาติจำนวน 3-5 บ่อ โดยบ่อใหญ่เป็นสามบ่อติดกัน พื้นที่บริเวณนี้ได้รับการประกาศให้เป็นเขตวนอุทยาน สภาพธรรมชาติโดยรอบสวยงามมาก (9) มีที่อาบน้ำแร่เล็กๆ (10) ที่ถูกสุขลักษณะ แยกห้องหญิงชาย นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการได้ โดยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวนอุทยานฯ เมื่อขี่จักรยานไปถึงที่นี่แล้วจะแวะอาบน้ำแร่หรือใช้เป็นที่พักผ่อนปิกนิก รับประทานอาหารกลางวันด้วยก็ดี...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ขี่จักรยาน > เส้นทางที่น่าสนใจ > จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

จากตัวอย่างมีการใช้คำซ้ำโดยใช้ไม่ยืมกในตัวอย่างที่ (1) – (3), (5) และ (10) และมีการซ้ำคำในบทความเดียวกันในตัวอย่างที่ (4), (6) – (9) คือ คำว่า สวยงาม และ สวยงามมาก, ตัวอย่างที่ (1) ใช้คำซ้ำว่า ง่าย มีความหมายว่า ง่ายมาก โดยใช้ขยายกลุ่มคำว่า “เส้นทางจักรยาน”, ตัวอย่างที่ (2) ใช้คำซ้ำว่า สบาย มีความหมายว่า สบายมาก โดยใช้ขยายกลุ่มคำว่า “เส้นทางจักรยาน”, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำซ้ำว่า เรื่อยๆ มีความหมายว่า ไม่รีบเร่ง โดยใช้ขยายกลุ่มคำว่า “เริ่มขึ้นเนินชันไป”, ตัวอย่างที่ (5) ใช้คำซ้ำว่า เตี้ย มีความหมายว่า ไม่สูงมากนัก โดยใช้ขยายคำว่า “ลูก (ภูเขา)”, ตัวอย่างที่ (10) ใช้คำซ้ำว่า เล็ก มีความหมายว่า ไม่ใหญ่มากนัก โดยใช้ขยายคำว่า “ที่อาบน้ำแร่”, ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำว่า สวยงามมาก ขยายคำว่า “ฉากหลัง”, ตัวอย่างที่ (6) ใช้คำว่า สวยงาม ขยายกลุ่มคำว่า “วิวที่ราบลุ่มเมืองปาย”, ตัวอย่างที่ (7) ใช้คำว่า สวยงาม ขยายกลุ่มคำว่า “ท้องทุ่งไร่นา”, ตัวอย่างที่ (8) ใช้คำว่า สวยงามมาก ขยายคำว่า “เส้นทาง” และตัวอย่างที่ (9) ใช้คำว่า สวยงามมาก ขยายกลุ่มคำว่า “สภาพธรรมชาติโดยรอบ”

“การดูดาวให้เป็นคือการรู้จัก (1) ดาว รู้ (2) ดาวใดเป็นดาวเคราะห์ รู้จัก (3) กลุ่มดาวสำคัญ (4) รู้จัก (5) กลุ่มดาวเดือนต่างๆ (6) รู้จัก (7) ดาวฤกษ์ที่สว่างมาก (8) รู้ (9) ผลที่เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองคืออะไร (10) ผลจากการโคจรรอบดวงอาทิตย์คืออะไร (11) นอกจากนี้ยังควรรู้จัก (12) ปรากฏการณ์ เช่น สุริยุปราคา จันทรุปราคา ฝนดาวตก ดาวหาง รู้จัก (13) โครงสร้างของระบบสุริยะ ตลอดจนทั้งตำแหน่งของระบบสุริยะในดาราศาสตร์ บอกได้ว่าอย่างไรเป็นดาวเคราะห์ หรือดาวฤกษ์ ดาวเคราะห์ที่เห็นด้วยตาเปล่า 5 ดวง ล้วนปรากฏสว่างมาก โดยเฉพาะดาวศุกร์ซึ่งสว่างรองจากดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ หากเห็นทางทิศตะวันออกก่อนรุ่งอรุณเรียกว่า “ดาวรุ่ง” หรือ “ดาวประกายพริ้ว” หากเห็นทางทิศตะวันตกในเวลาหัวค่ำเรียกว่า “ดาวประจำเมือง” ดาวศุกร์จึงเป็นดาวที่ดูง่าย...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูดาว > เกี่ยวกับดาว > การดูดาว)

จากตัวอย่างมีการใช้คำซ้ำโดยใช้ไม่ยืมกในตัวอย่างที่ (4), (6) และ (8) และมีการซ้ำคำในบทความเดียวกันในตัวอย่างที่ (1), (3), (5), (7), (12) และ (13) คือ คำว่า รู้จัก, มีการซ้ำคำว่า รู้ ในตัวอย่างที่ (2) และ (9) และมีการซ้ำคำว่า อะไร ในตัวอย่างที่ (10) และ (11), ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำซ้ำว่า สำคัญ มีความหมายว่า สำคัญพอประมาณ โดยใช้ขยายคำว่า “กลุ่มดาว”, ตัวอย่าง

ที่ (6) ใช้คำซ้ำว่า ต่างๆ มีความหมายว่า หลายอย่าง หลายชนิด โดยใช้ขยายคำว่า “กลุ่มดาวเดือน”, ตัวอย่างที่ (8) ใช้คำซ้ำว่า มากๆ มีความหมายว่า มากกว่าปกติ โดยใช้ขยายคำว่า “สว่าง”, ตัวอย่างที่ (1) ใช้คำว่า รู้จัก เป็นคำนามในกลุ่มคำว่า “การรู้จักดาว”, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำว่า รู้จัก เป็นคำนามในกลุ่มคำว่า “การรู้จักกลุ่มดาวสำคัญๆ”, ตัวอย่างที่ (5) ใช้คำว่า รู้จัก เป็นคำนามในกลุ่มคำว่า “การรู้จักกลุ่มดาวเดือนต่างๆ”, ตัวอย่างที่ (7) ใช้คำว่า รู้จัก เป็นคำนามในกลุ่มคำว่า “การรู้จักกลุ่มดาวฤกษ์ที่สว่างมากๆ”, ตัวอย่างที่ (12) ใช้คำว่า รู้จัก ในกลุ่มคำว่า “ยังควรรู้จักปรากฏการณ์”, ตัวอย่างที่ (13) ใช้คำว่า รู้จัก ในกลุ่มคำว่า “ยังควรรู้จักโครงสร้างของระบบสุริยะ”, ตัวอย่างที่ (2) ใช้คำว่า รู้ว่า เป็นคำนามในกลุ่มคำว่า “การรู้ว่าผลที่เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองคืออะไร”, ตัวอย่างที่ (9) ใช้คำว่า รู้ว่า เป็นคำนามในกลุ่มคำว่า “การรู้ว่าผลที่เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองคืออะไร”, ตัวอย่างที่ (10) ใช้คำว่า อะไร ทำยประโยคว่า “ผลที่เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองคืออะไร” และตัวอย่างที่ (11) ใช้คำว่า อะไร ทำยประโยคว่า “ผลจากการโคจรรอบดวงอาทิตย์คืออะไร”

“แหล่งท่องเที่ยวบนเทือกเขานนทขัย

ช่วงฤดูหนาวกำลังจะ (1) จางหายไป ฤดูร้อนกำลังจะ (2) มาเยือนนี้
ใครขอแนะนำสถานที่แห่งหนึ่งของ จ.ตาก ที่ยังคงรักษาความเย็นสบายไว้
ตลอดทั้งปีด้วยอุณหภูมิตั้งแต่ 22 องศา และประมาณ 2-6 องศา ในฤดูหนาว ด้วย
ความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 800-1,200 ม. ห่างจากทางหลวงหมายเลข 1 ตาม
ทางหลวงหมายเลข 105 (ตาก-แม่สอด) ประมาณ 30 กม. อันเป็นที่ตั้งของ
“คอยมูเซอ”...”

(เมนูเทศกาลหน้าเที่ยว)

จากตัวอย่างที่ (1) และ (2) มีการซ้ำคำว่า ฤดู และคำว่า กำลังจะ โดยตัวอย่าง
ที่ (1) ใช้กลุ่มคำว่า ฤดูหนาวกำลังจะ ใช้คำขยายคือ “จางหายไป” และตัวอย่างที่ (2) ใช้กลุ่มคำว่า
ฤดูร้อนกำลังจะ ใช้คำขยายคือ “มาเยือนนี้”

5.1.2.4 การใช้คำสัมผัสคล้องจอง

การใช้คำสัมผัสคล้องจอง เป็นการใช้คำที่มีลักษณะคล้องจองกันโดยอาจ
เป็นการสัมผัสสระ เช่น “หน่อไม้ ไช้ผัดแดง แกลงผักหวาน” มีการสัมผัสสระไอ ในคำว่า ไม้ – ไช้
และสัมผัสสระแอ ในคำว่า แแดง – แกลง เป็นต้น หรือเป็นการสัมผัสอักษร เช่น “ลีลาการไหลของน้ำ”

มีการสัมผัสอักษรเสียง ล ในคำว่า ลีลา – ไหล เป็นต้น หรืออาจสัมผัสทั้งสระและอักษรในคำเดียวกันก็ได้

ตัวอย่างการใช้คำสัมผัสคล้องจองในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

“การดำเนินา

ชุมพรคานาน่า เป็นร้านดำเนินาเก่าแก่เจ้าแรกของจังหวัดชุมพร ก่อนที่จะมีร้านอื่นๆ เกิดขึ้น ใครๆ จึงพากันมาที่นี่ทุกครั้งที่มาดำเนินาที่ชุมพร จุดดำเนินาของชุมพรสวยงาม จุดที่น่าสนใจ ได้แก่ หินหลักง่าม อันเป็นแหล่ง BLACK CORAL ดีที่สุดในชุมพร หินแพ ภูเขาหินใต้น้ำ ที่ฉลามวาฬ **ยักษ์ใหญ่ใจดีแห่งทะเลไทย (1)** แวะมาเยี่ยมเยือนบ่อยครั้ง เกาะง่ามใหญ่ แหล่งดอกไม้ทะเลและปะการังหนังพื้นที่กว้างใหญ่มหาศาล และเกาะง่ามน้อย ซอกโพรงและแหล่งปลา...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดำน้ำ > ทะเลตะวันออก > เกาะง่าม)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำสัมผัสคล้องจองในคำว่า **ยักษ์ใหญ่ใจดีแห่งทะเลไทย** ซึ่งคำดังกล่าวมีการสัมผัสสระในคำว่า **ใหญ่ – ใจ** โดยใช้เสียงสระโอ และมีการสัมผัสอักษรในคำว่า **ยักษ์ – ใหญ่** โดยใช้เสียงอักษร ย และคำว่า **ทะเล – ไทย** โดยใช้เสียง ท

“น้ำตกห้วยขมิ้น จังหวัดกาญจนบุรี

ตั้งอยู่บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ เขื่อนศรีนครินทร์ ริมทะเลสาบเขื่อนศรีนครินทร์ เป็นน้ำตกที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี ด้วยสภาพของโครงสร้างผาน้ำตกที่เป็นหินปูน ทำให้**ลีลา (1)** การ**ไหล (2)** ของน้ำงดงาม เป็นเชิงชั้น**เล็ก ๆ (3) ลดหลั่นลง (4)** สู่แอ่งน้ำเบื้อง**ล่าง (5)** แบ่งออกเป็น 7 ชั้นใหญ่ๆ ด้วยกัน โดยแต่ละชั้นมีชื่อเฉพาะ เช่น ม่านขมิ้น วังหน้าผา ฉัตรแก้ว **ไหล (6)** จน**หลง (7) ดง (8)** ผีเสื้อ และ**ร่ม (9)** เกล้า **รอบ (10)** ข้าง**ร่มริน (11)** ด้วยพรรณไม้**ป่า (12) นานา (13)** ชนิด มีทางเดินเท้าสำหรับขึ้นไปชมน้ำตกแต่ละชั้น ช่วงที่เหมาะสมสำหรับท่องเที่ยวคือ เดือนตุลาคมถึงธันวาคม จากน้ำตกชั้น**ล่าง (14) สูดลง (15)** มายังบริเวณริมทะเลสาบเขื่อน

ศรีนครินทร์ ทางอุทยานฯ ได้จัดสร้างบ้านพัก**รับรอง (16)** นักท่องเที่ยวเป็น **เรือน (17)** **แพริม (18)** ทะเลสาบด้วย...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > น้ำตก > สิบยอดน้ำตกงาม > น้ำตกห้วยขมิ้น)

จากตัวอย่างมีการใช้คำสัมผัสคล้องจองโดยใช้การสัมผัสเสียงอักษร ล ใน ตัวอย่างที่ (1) – (7), (14) – (15) คือ คำว่า **ลิลล** – **ไหล** – **เล็ก ๆ** – **ลดหลั่นลง** – **ล่าง** – **ไหล** – **หลง** – **ล่าง** – **ลง**, มีการใช้สัมผัสอักษรเสียง ร ในตัวอย่างที่ (9) – (11), (16) – (18) คือ คำว่า **ร่ม** – **รอบ** – **ร่มรื่น** – **รับรอง** – **เรือน** – **ริม**, มีการใช้สัมผัสเสียงสระโอ ในตัวอย่างที่ (7) – (8) คือ คำว่า **หลง** – **ลง** และ มีการใช้สัมผัสเสียงสระอา ในตัวอย่างที่ (12) – (13) คือ คำว่า **ป่า** – **นา**

“สมัยหินใหม่

มนุษย์ในสมัยนี้เริ่มรู้จักการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์สำหรับใช้งาน และเป็นอาหาร จึงไม่ต้อง**เร่ร่อน (1)** **เก็บของป่าล่าสัตว์ (2)** สามารถตั้ง**ถิ่นฐานบ้านเรือน (3)** เป็น**หลักแหล่ง (4)** ทำให้มีเวลาว่างมากขึ้น การประดิษฐ์เครื่องมือหินจึงมีความประณีตมากขึ้น โดยมีการฝนผิวเครื่องมือหินจนเรียบ เรียกว่า “เครื่องมือหินขัด” รู้จักใช้ไฟ มีการทำเครื่องปั้นดินเผา และรู้จักหุงต้มอาหารให้สุกก่อนกิน สมัยนี้มีอายุประมาณ 8,000-3,000 ปี...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์ > ยุคก่อนประวัติศาสตร์)

“สมัยทวารวดี

อยู่ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12-16 เป็นช่วงเวลาที่เมืองต่างๆ ในดินแดนประเทศไทยพัฒนารูปแบบวัฒนธรรมของตนเองขึ้น โดยผสมผสานศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับจากอินเดียเข้ากับศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่น เกิดเป็นรูปแบบที่เรียกว่า วัฒนธรรมทวารวดี เป็นนครรัฐที่นับถือพุทธศาสนานิกายหินยาน มีการปกครองโดยระบอบกษัตริย์ ปรากฏหลักฐานเมืองโบราณในวัฒนธรรมทวารวดีอันมีลักษณะเด่น คือ เป็นเมืองรูปวงกลม มี**คูน้ำคันดิน (5)** ล้อมรอบและ**โบราณสถานโบราณวัตถุ (6)** กระจายอยู่ทั่วไปในดินแดนที่เป็นประเทศไทย

สมัยลพบุรี

อยู่ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 13-19 เป็นช่วงเวลาที่อารยธรรมขอม ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ในประเทศกัมพูชาเข้ามามีอิทธิพลในดินแดนที่เป็นประเทศไทย ดังปรากฏศาสนสถานปราสาทหินแบบขอมและเมืองที่มีแผนผังคูเมืองรูปสี่เหลี่ยมเป็นหลักฐานอยู่ทั่วไป ในสมัยนี้ศาสนาที่เป็นที่นับถือ คือ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และศาสนาพุทธนิกายมหายาน สมัยนี้เกิดการต่อสู้แย่งชิงอำนาจกันระหว่างอาณาจักรจามปา ซึ่งอยู่ในเวียดนามกับอาณาจักรขอม ทำให้เกิดช่องว่างของอำนาจทางการเมือง จึงเกิดความเคลื่อนไหวของบรรดาเมืองเล็กเมืองน้อย (7) ในดินแดนที่เป็นประเทศไทย มีทั้งรวมตัวกันบ้าง สลายตัวไปบ้าง เกิดเป็นแว่นแคว้นต่างๆ ขึ้น ได้แก่ แคว้นอโยธยา แคว้นสุพรรณภูมิ แคว้นทริภุญไชย แคว้นสุโขทัย แคว้นพะเยา แคว้นเชียงใหม่ แคว้นนครศรีธรรมราช...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์ > ยุคประวัติศาสตร์)

จากตัวอย่างมีการใช้คำคล้องจองทั้งการสัมผัสสระและการสัมผัสอักษร คือ ตัวอย่างที่ (1) ใช้คำว่า เร่ร้อน มีการสัมผัสเสียงอักษร ร ในคำว่า เร่ – ร้อน, ตัวอย่างที่ (2) ใช้คำว่า เก็บของป่าล่าสัตว์ มีการสัมผัสเสียงสระอา ในคำว่า ป่า – ล่า, ตัวอย่างที่ (3) ใช้คำว่า ถิ่นฐานบ้านเรือน มีการสัมผัสเสียงอักษร ถ ในคำว่า ถิ่น – ฐาน และสัมผัสเสียงสระอา ในคำว่า ฐาน – บ้าน, ตัวอย่างที่ (4) ใช้คำว่า หลักแหล่ง มีการสัมผัสเสียงอักษร ล ในคำว่า หลัก – แหล่ง, ตัวอย่างที่ (5) ใช้คำว่า ผู้นำคันดิน มีการสัมผัสเสียงอักษร ค ในคำว่า ค – คัน, ตัวอย่างที่ (6) ใช้คำว่า โบราณสถานโบราณวัตถุ มีการใช้สัมผัสเสียงอักษร บ และ ร ในคำว่า โบราณ (สถาน) – โบราณ (วัตถุ) และ ตัวอย่างที่ (7) ใช้คำว่า เมืองเล็กเมืองน้อย มีการใช้สัมผัสเสียงอักษร ม ในคำว่า เมือง (เล็ก) – เมือง (น้อย)

“หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทยโคกโก่ง...”

เป็นหมู่บ้านขนาดเล็กจำนวน 130 หลังคาเรือน มีประชากร 577 คน อากาศเย็นตลอดทั้งปี มีลำธาร (1) เล็กๆ (2) ไหล (3) ผ่านให้ชาวบ้านได้ใช้น้ำบริโภค เปิดต้อนรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนในบรรยากาศ ป่าเขาลำเนาไพร (4) อากาศบริสุทธิ์ ร่มรื่น สัมผัสวัฒนธรรมชาวผู้ไทย

รับประทานอาหารพื้นบ้านแบบพาดแลง (5) มีแกงอ่อม (6) หวายหมกเห็ด
 ชุปหน่อไม้ (7) ไข่มดแดง (8) แกงผักหวาน (9) แมลงต่างๆ (10) หมูนเวียน
 ไปตามฤดูกาล ชมการแสดงดนตรีพื้นบ้าน ฟังเสียงปี่ผู้ไทย ซอไม้ไผ่ พิณ
 แคน กลองตุ้ม ชมและสัมผัสการผลิตสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน การทอผ้า
 จักสานไม้ไผ่ และเพลิดเพลินกับการเดินทางชมป่าเขาลำเนาไพร (11) ถ้ำ
 น้ำตก ศึกษาพรรณไม้หายาก และพืชสมุนไพรท้องถิ่นที่ยังคงมีอยู่มากมายใน
 วนอุทยานภูผาแว้ว ด้านเหนือของหมู่บ้าน...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > โฮมสเตย์ > ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ >
 หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทย จ.กาฬสินธุ์)

จากตัวอย่างมีการใช้คำสัมผัสคล้องจองทั้งการสัมผัสสระและสัมผัสอักษร
 โดยตัวอย่างที่ (1) – (3) ใช้คำว่า ลำธาร – เล็ก – ไหล มีการสัมผัสเสียงอักษร ล, ตัวอย่างที่ (4) และ
 (11) ใช้คำว่า ป่าเขาลำเนาไพร มีการสัมผัสเสียงสระเอา ในคำว่า เขา – เนา, ตัวอย่างที่ (5) และ (6)
 ใช้คำว่า พาดแลง และ แกงอ่อม มีการสัมผัสเสียงสระแอ ในคำว่า แลง – แกง, ตัวอย่าง ที่ (7) และ (8)
 ใช้คำว่า ชุพหน่อไม้ และ ไข่มดแดง มีการสัมผัสเสียงสระไอ ในคำว่า ไม้ – ไข, ตัวอย่างที่ (8), (9)
 และ (10) ใช้คำว่า ไข่มดแดง – แกงผักหวาน – แมลงต่างๆ มีการสัมผัสเสียงสระแอ ในคำว่า แดง –
แกง – แมลง

“เทศกาลท่องเที่ยวแม่น้ำโขง “รับตะวันใหม่ก่อนใครในสยาม”

Date : 3 ธันวาคม 2548 - 31 มกราคม 2549

Place : จังหวัดอุบลราชธานี-จังหวัดอำนาจเจริญ

Activities

ล่อง (1) แม่น้ำโขง (2) /รับ-ส่ง (3) ตะวัน/ชมภาพเขียนสีก่อน
 ประวัติศาสตร์ผาแต้ม เทียวธรรมชาติป่านาทาม...”

(เมนูเทศกาลและงานประเพณี > World Events)

จากตัวอย่างมีการใช้คำสัมผัสคล้องจองทั้งการสัมผัสสระและการสัมผัสอักษร โดยตัวอย่างที่ (1) และ (3) มีการสัมผัสเสียงอักษร ล-ร ในคำว่า ล่อง – รับ, ตัวอย่างที่ (2) และ (3) มีการสัมผัสเสียงสระ โอ ในคำว่า โหลง – สูง

5.1.2.5 การใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์

การใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์ มีลักษณะเป็นการใช้คำให้เกิดภาพขึ้นภายในจิตใจของผู้อ่านซึ่งมีความชัดเจนมากกว่าการใช้คำปรกิติ ซึ่งจาก 5 เมนูหลัก มีการใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ความเปรียบแบบอุปมา การใช้ความเปรียบแบบอุปลักษณ์ และการใช้บุคลาธิษฐาน มีรายละเอียดดังนี้

1) การใช้ความเปรียบแบบอุปมา

การใช้ความเปรียบแบบอุปมาเป็นการใช้คำแสดงการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งว่าเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะอธิบายของสิ่งนั้นทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น การใช้คำว่า เหมือน, เสมือน, คล้าย, เปรียบ, ราวกับว่า, ดูจ, ตั้ง เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ความเปรียบแบบอุปมาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

“การเตรียมตัวไปดูนก

การดูนกถือเป็นการเดินทางไปชมธรรมชาติหรือป่าเขาลำเนาไพรที่เรามักนิยมทำกัน แต่ในการเดินทางไปชมธรรมชาติในครั้งนี้ เราจะเน้นที่นก ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องมีกล้องสองตา (Binoculars) หรือกล้องโทรทรรศน์ (Telescope) ติดตัวไปด้วย เพื่อช่วยให้เห็นนกได้อย่างชัดเจน เห็นรายละเอียดของรูปร่าง สีขน และพฤติกรรมต่างๆ ราวกับว่า (1) นกที่เราเห็นกำลังเกาะกระโดด หรือบินอยู่ใกล้ๆ ตัวเรา...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูนก > สิ่งที่ต้องรู้ > เตรียมตัวไปดูนก)

“การเริ่มต้นดูนก

การดูนก คือ จุดเริ่มต้นสำหรับการเรียนรู้ธรรมชาติ นักดูนกจึงควรเตรียมความพร้อมทั้งในการตระหนักถึงความเป็นผู้ไปเยือนที่ต้องเคารพใน

สิทธิ์ของสัตว์ป่า ซึ่งเปรียบเทียบ (2) เจ้าของบ้าน และการเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะช่วยให้เราเรียนรู้เรื่องราวจากธรรมชาติได้มากที่สุด...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูนก > สิ่งที่เราจะรู้ > เริ่มต้นดูนก)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปมาว่า ราวกับว่า โดยนำประโยค “เพื่อช่วยให้เห็นนกได้อย่างชัดเจน เห็นรายละเอียดของรูปร่าง สีขน และพฤติกรรมต่างๆ” มาเปรียบเทียบว่า “ราวกับว่านกที่เราเห็นกำลังเกาะ กระจาด หรือบินอยู่ใกล้ๆ ตัวเรา” ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว นกก็ไม่ได้มาเกาะ กระจาด หรือบินอยู่ใกล้เราจริงๆ และตัวอย่างที่ (2) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปมาว่า เปรียบเทียบ โดยนำคำว่า “สัตว์ป่า” มาเปรียบเทียบว่า “เปรียบเทียบเสมือนเจ้าของบ้าน” เพราะสัตว์ป่าต่างๆ ก็มีสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของป่าหรือเจ้าของบ้านนั่นเอง

“...ปะการังบนโขดหิน อยู่ในแนวน้ำลึก พบได้ในแหล่งน้ำที่ทั่วไปในหมู่เกาะสิมิลัน เช่น ที่เกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) หรือแฟนตาซีรีฟ เป็นต้น แนวปะการังชนิดนี้เปรียบดั่ง (1) โอเอซิสกลางทะเลทราย จึงเป็นที่รวมตัวของสัตว์ทะเลหลากหลาย โดยเฉพาะฝูงปลาต่างๆ ที่แวะเวียนเข้ามาหาอาหารอย่างสม่ำเสมอ...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดำน้ำ > ข้อมูลที่ควรรู้ > แนวปะการัง)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปมาว่า เปรียบดั่ง โดยนำกลุ่มคำว่า “แนวปะการังชนิดนี้” มาเปรียบเทียบว่า “เปรียบดั่งโอเอซิสกลางทะเลทราย” ซึ่งแนวปะการังมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและหล่อเลี้ยงชีวิตของสัตว์ทะเล เช่นเดียวกับทะเลทรายที่มีโอเอซิสเป็นแหล่งธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

“วัดอัปสรสวรรค์วิหาร

มีอีกชื่อหนึ่งว่า “วัดหมู” ประวัตติความเป็นมาของชื่อนี้ที่น่าสนใจเล่ากันว่าผู้สร้างวัดนี้เป็นเศรษฐีจีน ชื่อ อู๋ จึงเรียกวัดจีนอู๋ ต่อมาจึงเพี้ยนไปเป็นวัดหมู แต่ที่น่าสนใจมากกว่านั้น และผูกพันกับวิถีชีวิตชาวบ้านคือ

ชาวบ้านบริเวณวัดส่วนมากมีอาชีพเลี้ยงหมูและขายหมูเป็นหลัก ในวัดเองก็เต็มไปด้วยหมูที่ชาวบ้านนำมาปล่อยแก้บน ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 3 เจ้าจอมน้อย สุหรานากงผู้ที่มีท่วงท่าร่าเริงงดงามมาก **ดูจ** (1) นางอัปสรสวรรค์ เห็นสภาพวัดชำรุดทรุดโทรม จึงมาปฏิสังขรณ์เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้าพระยาพลเทพ ผู้เป็นบิดา จากนั้นจึงกำหนดให้เป็นชื่อของวัด...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ > ลำคลอง > กรุงเทพมหานคร)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปมาว่า **ดูจ** โดยนำกลุ่มคำว่า “เจ้าจอมน้อย สุหรานากงผู้ที่มีท่วงท่าร่าเริงงดงามมาก” มาเปรียบเทียบว่า “**ดูจ**นางอัปสรสวรรค์” ซึ่งในความเป็นจริงเจ้าจอมน้อยมีบรรดาศักดิ์เป็นสุหรานากง มิใช่ นางอัปสรสวรรค์จริงๆ แต่เนื่องจากเป็นผู้ที่มีท่าร่างงดงามจึงได้รับการเปรียบเทียบเช่นนั้น

“จุดสนใจ

กลุ่มเพิงหินทรายที่ถูกดัดแปลงเป็นศาสนสถาน ซึ่งเพิงหินทรายแต่ละแห่งจะถูกตั้งชื่อตามนิทานพื้นบ้านเรื่อง “อุสา-บา รส” ที่น่าสนใจ ได้แก่

หอนางอุสา เป็นเพิงหินรูป **คล้าย** (1) ดอกเห็ด สูงประมาณ 10 เมตร ด้านล่างมีใบเสมาหินล้อมรอบ ด้านบนมีการนำหินไปก่อเป็นห้องเล็กๆ สำหรับประกอบพิธีกรรม...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปมาว่า **คล้าย** โดยนำคำว่า “เพิงหิน” มาเปรียบเทียบว่า “รูป **คล้าย** ดอกเห็ด” เนื่องจากเพิงหินดังกล่าวมีรูปร่างคล้ายคลึงกับดอกเห็ด

“แม่จัน เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของชุมชนเชื้อสายจีนที่เดินทางมาจากประเทศจีนเมื่อกว่า 100 ปี และฝังตัวอยู่บนผืนแผ่นดินอันอบอุ่นตามลุ่มเขาของเขียงราย มีความหลากหลายของชนเผ่า ล้วนเรียกขานชื่อแตกต่างกันไป

เช่น อ่า ลีซอ เย้า มูเซอ ซึ่งทุกคนเผ่าล้วนมีพื้นฐานของขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภาษา ความเชื่อ การหาเลี้ยงชีพที่เป็นความ โดดเด่นของแม่จัน

ภายในงานได้จำลองบรรยากาศถนนของอำเภอแม่จันให้เสมือน

เป็น (1) แคนม้งกรน้อยๆ ของชุมชนเชื้อสายจีน ที่รวมการแสดงควม บันเทิงและวัฒนธรรม ตลอดจนสารพัดสินค้า อาหารนานาชาติ อันหา ดู ได้ยากกลับมาสร้างตำนานที่ยิ่งใหญ่กันอีกครั้ง โดยบรรยากาศตลาดนัดจีน โบราณ ประดับประดาไปด้วยซุ้มประตูโค้ง 2 ซุ้ม ซุ้มร้านขายของ 20 ซุ้ม รถเข็นขายของ 100 คัน ป้ายชื่อร้านค้า การตกแต่งโคมไฟหน้าร้านและ ประดับลวดลาย 80 ร้าน เวทีการแสดง 1 เวที รถเข็นแจ็ก 10 คัน ที่จะ เป็น ลีสันของงาน ทำให้แม่จันเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่น่าเที่ยว น่าสนุกใน บรรยากาศหนวยามค่ำคืน...”

(เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้ > ชาวฝักประชาสัมพันธ์)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปมาว่า เสมือนเป็น โดยนำ กลุ่มคำว่า “บรรยากาศถนนของอำเภอแม่จัน” มาเปรียบเทียบว่า “ให้เสมือนเป็น แคนม้งกรน้อยๆ ของชุมชนเชื้อสายจีน” เนื่องจากจากอำเภอแม่จันเป็นอำเภอที่มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็น จำนวนมาก

2) การใช้ความเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์

การใช้ความเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์หรือความเปรียบเทียบแบบอิงแนวเทียบ เป็น ความเปรียบเทียบแสดงลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยกล่าวถึงอีกสิ่งหนึ่งแทน เพื่ออิงความหมายของ สิ่งนั้นเชื่อมโยงไปยังสิ่งที่ต้องการจะกล่าวถึง ทั้งนี้ จะมีการใช้คำว่า เป็น, คือ ในการแสดงความ เปรียบด้วย

ตัวอย่างการใช้ความเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

“เที่ยวน้ำตก

น้ำตกเป็น (1) สัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่า ตาน้ำเล็กๆ ที่ซึมขึ้นมาจากพื้นดินค่อยๆ ไหลรวมกันเป็นธารน้ำ ผ่านพื้นที่ต่างระดับ แผลกว้างเป็น (2) ม่านน้ำสีขาว ตกลงสู่แอ่งน้ำเบื้องล่าง เป็นธารน้ำใสที่ให้ความชุ่มชื้นแก่สิ่งมีชีวิตในป่า และรวมตัวกันเป็นสายน้ำใหญ่มาหล่อเลี้ยงผู้คนให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ หากน้ำตกเหือดแห้งไป เพราะสาเหตุที่ป่าไม้ถูกทำลาย ไม่มีต้นไม้ที่ช่วยดูดซับน้ำ พื้นดินแห้งแล้ง ตาน้ำที่เคยไหลรินอยู่ตลอดมาก็จะพลอยแห้งหายไปด้วย ขอให้เยาวชนรุ่นใหม่ที่มีแต่ความหวังโยธรรมาชาติช่วยกันดูแลรักษาป่าอันเป็นต้นน้ำลำธารไว้ เพื่อเราจะได้มีน้ำตกสวยๆ ให้น้องๆ รุ่นหลังชื่นชม และให้เป็นสมบัติของโลกสืบไป...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > น้ำตก > เที่ยวน้ำตก)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ คือ คำว่า เป็น โดยนำคำว่า “น้ำตก” มาเปรียบเทียบกับ “เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่า” ซึ่งน้ำตกก็มีลักษณะที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของป่า จึงอาจเปรียบว่าเป็นสัญลักษณ์ของป่าได้ และตัวอย่างที่ (2) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ว่า เป็น โดยนำประโยคที่ว่า “ตาน้ำเล็กๆ ที่ซึมขึ้นมาจากพื้นดินค่อยๆ ไหลรวมกันเป็นธารน้ำ ผ่านพื้นที่ต่างระดับ” มาเปรียบเทียบกับ “แผลกว้างเป็น ม่านน้ำสีขาว” ซึ่งคำว่า ม่าน หมายถึง เครื่องกั้นบัง ปรกติทำด้วยผ้า ใช้ห้อยหรือกั้นห้องหรือประตูหน้าต่าง แต่ในที่นี้ ม่านน้ำสีขาว เป็นการเปรียบเทียบว่า น้ำตกลงมาแผลกว้างเหมือนม่าน แต่มิใช่ม่านที่ทำจากผ้าจริงๆ

“สายน้ำคือ (1) เส้นชีวิตของคนไทยที่ไหลหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศ และที่มาของสายน้ำนั้นมักจะมาจากป่าดงดิบอันชุ่มชื้น และไหลลงมาจากภูเขาสูงอันก่อให้เกิดธารน้ำที่ไหลแรงและกัดเซาะหุบเขาให้แคบและลึก ไม่มีที่ราบริมฝั่งน้ำให้เห็นมากนัก ลักษณะหุบเขาในพื้นที่ต้นน้ำจะเป็นรูปตัววี ตามลำน้ำมักจะพบเกาะแก่งขวางอยู่ตามลำน้ำ และสายน้ำตกสองฝั่งของธารน้ำมักเป็นหินล้วนๆ ร่องน้ำแคบและตื้น ระดับน้ำ

เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และท้องน้ำมีแต่หินและกรวด เนื่องจากตะกอนละเอียด เช่น ดินและทรายถูกน้ำพัดพาไปหมด”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ล่องแก่ง-แคนู-คัยค > ภูมิศาสตร์ของแก่งน้ำ)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้คำเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ คือ คำว่า **คือ** โดยนำคำว่า “สายน้ำ” มาเปรียบเทียบกับ “คือเส้นชีวิตของคนไทยที่ไหลหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศ” ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว สายน้ำก็มีใช่เป็นเส้นชีวิตหรือเกี่ยวข้องในเชิงกายภาพกับคนไทยโดยตรง แต่เป็นการเปรียบเทียบกับ สายน้ำมีคุณค่าต่อคนไทยเป็นอย่างมากและให้ประโยชน์นานัปการในการดำรงชีวิตของคนไทย

3) การใช้บุคลาธิษฐาน

บุคลาธิษฐานเป็นการนำคำหรือกลุ่มคำที่มีลักษณะเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต เช่น ป่าไม้, ท้องทะเล ฯลฯ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรมต่างๆ ให้มาแสดงกิริยาอาการหรือกระทำลักษณะต่างๆ เหมือนกับสิ่งที่มีชีวิตหรือบุคคลสามารถกระทำได้ เช่น เข้ามา, รอคอย, สัมผัส ฯลฯ เพื่อให้สิ่งไม่มีชีวิตนั้นมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับสิ่งมีชีวิต

ตัวอย่างการใช้บุคลาธิษฐานในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

“...ป่าลุ่มแม่น้ำ ป่าลุ่มแม่น้ำกำลังจะหมดไปพร้อมกับการเข้ามา แทนที่ของความเจริญ (1) แม่น้ำหลายสายถูกตัดแปลงให้เป็นเขื่อน ทำให้นกหลายชนิดต้องเดือดร้อน เช่น พวกนกกระเต็น (Kingfishers) นกยูง (Green Peafowl) และพวกนกพญาปากกว้าง (Broadbills) ที่ชอบทำรังใกล้ๆ น้ำ เช่น นกพญาปากกว้างท้องแดง (Black-and-Red Broadbill) เป็นต้น...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > คุณก > สิ่งที่เราควรรู้ > สภาพพื้นที่อาศัย)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้บุคลาธิษฐานคือกลุ่มคำว่า การเข้ามาแทนที่ของความเจริญ ซึ่งคำว่า ความเจริญ มีลักษณะเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตและเป็นนามธรรม จึงไม่สามารถแสดงกิริยาอาการได้เช่นเดียวกับมนุษย์ แต่ผู้ส่งสารใช้อาการว่า เข้ามาแทนที่ (ของความเจริญ) ทำให้นามธรรมดังกล่าวมีพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ได้

“ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน

ด้วยเสน่ห์อันชวนหลงใหลของภาคใต้ ดินแดนด้ามขวานทอง ในช่วงวันเวลาของการพักผ่อนด้วยบรรยากาศของท้องทะเลที่อ่อนโยนน่าสัมผัส (1) พร้อมด้วยแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่รอคอยผู้มาเยือนคนแล้วคนเล่า (2) ขอนำท่านท่องเที่ยว เขาหลัก อำเภอตะกั่วป่า เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางชายทะเลที่กำลังเป็นที่นิยมอีกแห่งหนึ่ง บริเวณชายหาดเขาหลัก มีหาดทรายกว้างและหินก้อนเล็กใหญ่เรียงรายอยู่มากมาย บรรยากาศที่น่าพักผ่อน เล่นน้ำได้ ชมพระอาทิตย์ตก...”

(เมนูเทศกาลและงานประเพณี > Calendar)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้บุคลาธิษฐานคือกลุ่มคำว่า อ่อนโยนน่าสัมผัส กลุ่มคำวิเศษณ์ดังกล่าวมักใช้ขยายคำนามที่เป็นบุคคลหรือสิ่งมีชีวิตที่มีลักษณะอ่อนนุ่ม แต่คำที่นำมาแสดงใช้คำว่า บรรยากาศของท้องทะเล ซึ่งเป็นสิ่งไม่มีชีวิต แต่สามารถแสดงลักษณะ อ่อนโยนน่าสัมผัส ได้ และตัวอย่างที่ (2) มีการใช้บุคลาธิษฐานคือกลุ่มคำว่า รอคอยผู้มาเยือนคนแล้วคนเล่า กริยาวลีดังกล่าวมักมีประธานของประโยคเป็นบุคคลหรือสิ่งมีชีวิต เพราะสามารถแสดงกริยา รอคอย ได้ แต่ในที่นี้ ประธานของประโยคคือ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต แต่กลับแสดงการรอคอยได้ เนื่องจากมีการใช้ลักษณะของบุคลาธิษฐาน

โดยสรุป เพื่อให้เห็นภาพของการใช้วจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงแสดงตัวอย่างลักษณะการใช้ภาษาดังกล่าว ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้วงเล็บในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการใช้วงเล็บในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างเนื้อหาในข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
<p>1. การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - “โดยเฉพาะทางทิศตะวันออก มีจุดน้ำร้อนและน้ำลึกลงที่<u>น่าสนใจมากมาย</u>” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > คำนำ) - “สมาชิกจะได้ตื่นตาไปกับศิลปะอันสวยงามของอารยธรรมล้านนาที่<u>เคยรุ่งเรือง</u>” (เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว) - “ชายฝั่งทะเลอันค้ำมั่งยังคมีสถานที่ท่องเที่ยวที่<u>งดงาม</u>น่าเยี่ยมชมที่น่าพักผ่อนที่<u>สุดแห่งหนึ่งของโลก</u>” (เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้) 	<ul style="list-style-type: none"> - คำขยายคือ <u>ที่น่าสนใจมากมาย</u> ขยายกลุ่มคำว่า “จุดน้ำร้อนและน้ำลึกลง” - คำขยายคือ <u>อันสวยงาม</u> ขยายคำว่า “ศิลปะ” และ <u>ที่เคยรุ่งเรือง</u> ขยายกลุ่มคำว่า “ศิลปะอันสวยงามของอารยธรรมล้านนา” - คำขยายคือ <u>ที่งดงาม</u> ขยายกลุ่มคำว่า “สถานที่ท่องเที่ยว” และ <u>ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก</u> ขยายคำว่า “น่าพักผ่อน”
<p>2. การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - “<u>ท่าน</u> จะได้รับความประทับใจจากสภาพสนามที่สมบูรณ์ในบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติที่สวยงาม” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > กิจกรรมในค่ายทหาร) - “เพื่อสร้างความชำนาญในการพิจารณาลักษณะและสีสัน กิริยาอาการต่างๆ ของนก ซึ่งจะทำให้<u>คุณ</u> เข้าใจถึงพฤติกรรมและชีวิตนกได้ดีขึ้น” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > คุณ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ คำว่า <u>ท่าน</u> นำหน้าประโยคเพื่อแสดงความสุภาพ - ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ คำว่า <u>คุณ</u> เพื่อแสดงความสุภาพ

ตารางที่ 5.2 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างเนื้อหาในข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
	<p>- “ขั้นแรก ทำความรู้จักกันก่อน ที่อยู่ของเรา ก่อน โดยการจําคนที่พบเห็นบ่อยๆ บริเวณบ้าน” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > คุณ)</p>	<p>- ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ คำว่า เรา ซึ่งหมายถึงผู้ส่งสารและผู้อ่าน</p>
<p>3. การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือนำหน้าหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ</p>	<p>- “เส้นทางจักรยานพาย-น้ำพุร้อนทำพาย เป็นเส้นทางจักรยานง่าย ๆ สบาย ๆ” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > จักรยาน)</p> <p>- “จากหมู่บ้าน เส้นทางยังคงเป็นทางลาดยาง ผ่านท้องทุ่งไร่นาที่สวยงาม จนกระทั่งไปพบหมู่บ้านอีกแห่งหนึ่ง คือหมู่บ้านโป่งไหม้ ที่แห่งนี้มีช้างให้ขี่ท่องเที่ยวในป่า ถ้ามีเวลาจะลองไปขี่ช้างดูก็จะดีไม่น้อย เป็นเส้นทางที่สวยงามมาก” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > จักรยาน)</p> <p>- “รู้จัก กลุ่มดาวสำคัญ รู้จัก กลุ่มดาวเดือนต่างๆ รู้จัก ดาวฤกษ์ที่สว่างมาก” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูดาว)</p>	<p>- ใช้คำซ้ำว่า ง่าย ๆ มีความหมายว่า ง่ายมาก และ สบาย ๆ มีความหมายว่า สบายมาก โดยใช้ขยายคำว่า “เส้นทางจักรยาน”</p> <p>- ใช้คำซ้ำว่า สวยงาม เพื่อย้ำความให้ชัดเจนขึ้น</p> <p>- ใช้คำซ้ำว่า รู้จัก เพื่อย้ำความ และใช้คำซ้ำว่า สำคัญ หมายถึง สำคัญมาก, ต่าง ๆ หมายถึง หลายอย่าง และ มาก ๆ หมายถึง มากกว่าปกติ</p>

ตารางที่ 5.2 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้วงเล็บในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วงเล็บในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างเนื้อหาในข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
4. การใช้คำสัมผัสคล้องจอง	<ul style="list-style-type: none"> - “รับประทานอาหารที่บ้านแบบ พาแดง มีแกงอ่อม หวายหมกเห็ด ชุปหน่อไม้ ไช้ผัดแดง แกง ผักหวาน แผลงต่างๆ” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > โสมสเคย์) - “ล่อง แม่น้ำโขง / รับประทานอาหาร ตะวัน” (เมนูเทศกาลและงานประเพณี > World Events) - “อากาศเย็นตลอดทั้งปี มีลำธาร เล็กๆ ไหล ผ่านให้ชาวบ้านได้ ใช้น้ำบริโภค” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > โสมสเคย์) 	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า พาแดง และ แกงอ่อม สัมผัสเสียงสระเอ ในคำว่า แดง-แกง, คำว่า ชุพหน่อไม้ และ ไช้ผัดแดง สัมผัสเสียงสระโอ ในคำว่า ไม้-ไช้, คำว่า ไช้ผัดแดง-แกงผักหวาน-แผลงต่างๆ สัมผัสเสียงสระเอ ในคำว่า แดง-แกง-แผลง - สัมผัสเสียงอักษร ล-ร ใน คำว่า ล่อง-รับ และสัมผัสเสียงสระโอ ในคำว่า โขง-ล่อง - คำว่า ลำธาร-เล็กๆ-ไหล สัมผัสเสียงอักษร ล
5. การใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์	<p style="text-align: center;">การใช้อุปมา</p> <ul style="list-style-type: none"> - “เจ้าจอมน้อย สุหรานางผู้ที่มี ท่วงท่าร่าเริงงดงามมากดุจ นางอัปสรสวรรค์” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เทียวคลอง-ล่องแม่น้ำ) <p style="text-align: center;">การใช้อุปลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - “น้ำตกเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอก ถึงความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่า” (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > น้ำตก) 	<ul style="list-style-type: none"> - นำคำอุปมาว่า ดุจ มา เปรียบเทียบว่า “ดุจนางอัปสรสวรรค์” - นำคำอุปลักษณ์ว่า เป็น มา เปรียบเทียบกับ “น้ำตก” ว่า “เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอก ถึงความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่า”

ตารางที่ 5.2 แสดงตัวอย่างลักษณะการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร	ตัวอย่างเนื้อหาในข้อมูลข่าวสาร	การอธิบายความ
	<p>การใช้บุคลาธิษฐาน</p> <p>- “แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ <u>ที่รอคอยผู้มาเยือนคนแล้วคนเล่า</u>” (เมนูเทศกาลและงานประเพณี > Calendar)</p>	<p>- บุคลาธิษฐานคือ <u>แหล่งท่องเที่ยว</u> ที่สามารถแสดงกริยาลึว่า “รอคอยผู้มาเยือนคนแล้วคนเล่า” ได้เช่นเดียวกับสิ่งมีชีวิต</p>

การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจนหรือหนักแน่นขึ้น การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ การใช้คำสัมผัสคล้องจอง และการใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์ เป็นลักษณะพิเศษในการใช้วัจนภาษาเพื่อสื่อสารเนื้อความด้านการท่องเที่ยวไปยังผู้รับสาร การใช้คำในลักษณะดังกล่าว ทำให้ภาษาเกิดความไพเราะ สละสลวย และอาจส่งผลให้ผู้อ่านสนใจข้อมูลข่าวสารนั้นๆ มากยิ่งขึ้นได้

5.1.3 ลักษณะของวัจนภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษาพบว่า การใช้วัจนภาษาทั้งสองลักษณะข้างต้น คือ การใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีลักษณะของภาษาดังต่อไปนี้

5.1.3.1 ลักษณะของวัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่มาจากชื่อเมนูหลัก ชื่อเมนูย่อย ชื่อหัวข้อใหญ่ที่อยู่ภายในเมนูย่อย ชื่อหัวข้อย่อยที่อยู่ภายในหัวข้อใหญ่ และชื่อของข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะมีลักษณะเนื้อหาที่เน้นความสนใจของผู้อ่าน โดยในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารลักษณะต่างๆ ได้แก่ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลี การตั้งชื่อหัวข้อ

ของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาวิลี การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคบอกเล่า และการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม มีลักษณะสำคัญที่สามารถสร้างความสนใจให้แก่ผู้อ่านได้ดังนี้

ประการแรก การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลี การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามที่เป็นสามัญนามและอาการนาม เช่น ทะล ภูเขา น้ำตก แนวปะการัง การเตรียมตัว ฯลฯ เพื่อให้ผู้อ่านที่มีความสนใจข้อมูลข่าวสารในเรื่องใด ก็สามารถอ่านรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นได้อย่างตรงประเด็น มีความชัดเจน เพราะชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารมีลักษณะเป็นคำนามที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ จึงสามารถสร้างความสนใจให้แก่ผู้อ่านข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ได้ ส่วนการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาวิลี ก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจลักษณะของข้อมูลข่าวสารต่างๆ เหล่านั้นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารมีส่วนขยายรายละเอียด ดังเช่น ชื่อเมนูหลัก “**เทศกาลน้ำทิพย์**” คำนามหลักคือ **เทศกาล** และมีส่วนขยายคือ **น้ำทิพย์** ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจว่า ในช่วงนี้มีเทศกาลใดน่าสนใจ น่าจะเดินทางไปท่องเที่ยวยังจังหวัดต่างๆ การใช้ชื่อที่เป็นคำนามอีกลักษณะหนึ่งที่น่าสนใจคือ การใช้ชื่อภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะที่สามารถดึงดูดใจผู้อ่านให้สนใจข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ได้ไม่น้อย เนื่องจากภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นสากล และคำบางคำก็ผสมกลมกลืนจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของการพูดในชีวิตประจำวันของคนไทย เช่น Highlight (ไฮไลต์) เป็นต้น นอกจากนี้ในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังมีลักษณะเป็นคำทับศัพท์ด้วย เช่น โฮมสเตย์ แคนู คยัค ฯลฯ คำในลักษณะนี้มักใช้ในกรณีที่ไม่มีการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้นใช้ หรือการให้คำนิยามที่เป็นภาษาไทยมีลักษณะยาวเกินไปหรือให้ความหมายที่ไม่ชัดเจน เนื่องจากกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมการพายเรือ**แคนู** เป็นกิจกรรมที่นำมาจากต่างประเทศ เป็นต้น

ประการที่สอง การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อนั้น จะเป็นการนำคำวิสามานยนามหรือคำนามที่เฉพาะเจาะจงมาเป็นชื่อหรือหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยคำลักษณะดังกล่าวนิยมนำชื่อสถานที่มาเป็นชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากมีความชัดเจนในการสืบค้น เช่น หากผู้อ่านต้องการจะไปเที่ยวยังหมู่เกาะสิมิลัน ก็สามารถอ่านรายละเอียดได้จากหัวข้อ “หมู่เกาะ

ลิมิลัน” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว หรือหากต้องการจะล่องเรือในแม่น้ำเจ้าพระยา ก็สามารถอ่านรายละเอียดได้จากหัวข้อ “เจ้าพระยา” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ ในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารยังมีการใช้ชื่อเฉพาะที่เป็นชื่อเทศกาลท่องเที่ยว งานประเพณี วันสำคัญ กิจกรรมพิเศษ หรือโครงการต่างๆ เช่น “ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ในเมนูหลักข่าวท่องเที่ยว หรือ “งานประเพณีกำฟ้า ประจำปี 2548” ในเมนูหลักเทศกาลน้ำเที่ยว ฯลฯ ซึ่งถือเป็นการสื่อความหมายถึงงานดังกล่าวโดยตรง ทำให้ผู้อ่านที่สนใจสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง

ประการที่สาม การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาลี

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารด้วยกริยาลี คือ ใช้กลุ่มคำที่แสดงอาการ เมื่อประกอบเข้าด้วยกันแล้วมีความหมายที่ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ซึ่งกริยาลีที่พบในเมนูต่างๆ มักปรากฏในลักษณะเป็นคำที่ชี้บ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ชีจักรยาน ดูดาว ดูนก ปีนหน้าผา ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน ฯลฯ ผู้อ่านที่สนใจกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใดก็สามารถเข้าไปสืบค้นและอ่านรายละเอียดตามชื่อของกิจกรรมนั้นๆ ได้ เช่น หากผู้อ่านต้องการไปดูนก แต่ยังไม่ทราบข้อมูลว่า มีสถานที่ใดบ้างที่มีนกอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และมีรายละเอียดเบื้องต้นอย่างไร ก็สามารถอ่านได้ที่เมนูย่อย “ดูนก” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากกริยาลียังใช้เป็นคำชี้บ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวแล้ว ผู้ส่งสารยังใช้กริยาลีเพื่อหลีกเลี่ยงประธานของประโยคด้วย เช่น “นมัสการพระธาตุบังพวน จังหวัดหนองคาย” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อให้ชื่อหัวข้อของข่าวสารไม่ยืดยาวจนเกินไป ลักษณะการใช้วลีอีกอย่างหนึ่งที่พบคือ การใช้บุพบทวลี เช่น “เกี่ยวกับดาว” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว ก็มีจุดประสงค์เดียวกันกับการใช้กริยาลีนั่นเอง

ประการที่สี่ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง ทั้งที่เป็นสัมผัสสระและสัมผัสอักษร มักอยู่ในชื่อเทศกาลหรืองานประเพณีเพื่อสร้างความสนใจแก่ผู้อ่าน เนื่องจากภาษามีความไพเราะสละสลวยของคำ อ่านง่าย และจดจำได้ง่าย ซึ่งตรงกับแนวคิดกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจที่ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ดีควรสร้างความจดจำให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับสาร เช่น ชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร “เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว ที่มีการสัมผัสเสียงสระอในคำว่า คลอง – ล่อง หรือ “หนาวนี้...มาชมป่า ชิมปลา ที่เขื่อนพระปราง” ในเมนูหลักท่องเที่ยว นำรู้ ที่มีการสัมผัสอักษรที่คำว่า หนาว – นี้ โดยใช้เสียงอักษร น และสัมผัสอักษรที่คำว่า ป่า – ปลา

– ประง โดยใช้เสียงอักษร ป, สัมผัสสระที่คำว่า มา – ป่า – ปลา โดยใช้เสียงสระอา, และเล่นคำว่า ชมป่า – ชมปลา โดยสัมผัสอักษรที่คำว่า ชม – ชม ใช้เสียงอักษร ช สัมผัสทั้งอักษรและสระในคำว่า ป่า – ปลา โดยใช้เสียงอักษร ป และใช้เสียงสระอา การใช้คำสัมผัสคล้องจองดังกล่าวทำให้ภาษาเกิดความสวยงามและไพเราะมากยิ่งขึ้น

ประการที่ห้า การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้คำแสดงการเชิญชวน หรือร้องขอ

คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ เป็นการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านสนใจอ่าน ข้อมูลข่าวสารหรือต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง มักเป็นคำขึ้นต้นประโยค เพื่อดึงดูดใจ เช่น คำว่า ขอ, เชิญ, ขอเชิญ โดยจะปรากฏอยู่ในการตั้งชื่อหัวข้อของข่าวสารจากเมนู ข่าวท่องเที่ยวและเมนูท่องเที่ยวน่ารู้เป็นหลัก เนื่องจากชื่อข่าวสารในเมนูดังกล่าวมักเป็นชื่องาน เทศกาลหรือประเพณีที่มีขนาดยาว เช่น “จังหวัดปราจีนบุรี **ขอเชิญ**แต่งขาร่วมปฏิบัติธรรมและ ฟีกสมาธิ งานเทศกาลมาฆปุรณิการปราจีน ครั้งที่ 19 “...สุขใจที่ได้ทำบุญร่วมกับชาวปราจีนบุรี...” 15-24 กุมภาพันธ์ 2548” ในเมนูหลักข่าวท่องเที่ยว หรือ “**เชิญ**เที่ยวงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ และ งานกาชาดจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปี 2548” ในเมนูหลักข่าวท่องเที่ยว เป็นต้น การให้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอที่วางไว้หน้าประโยคจึงเรียกร้องความสนใจให้ผู้อ่านอ่านข้อมูลนั้นๆ จนจบได้

ประการที่หก การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร โดยใช้ประโยคบอกเล่า

การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคบอกเล่า เป็นการให้รายละเอียดชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วน คือ มีทั้งภาคประธานและภาคแสดงของประโยค ทำให้ผู้อ่านที่ไม่มีเวลาอ่านรายละเอียดเนื้อหาข้างในข้อมูลข่าวสารสามารถรับทราบข้อมูลอย่างย่อๆ ได้จากชื่อที่มีลักษณะเป็นประโยคบอกเล่า หากผู้ใดสนใจรายละเอียดเพิ่มเติมก็สามารถอ่านได้จากเนื้อหา ดังแนวคิดของกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจที่ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ส่งออกไปนั้นควรมี ปริมาณที่เหมาะสมและชัดเจน ชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เช่น “นักท่องเที่ยวแห่เที่ยว เหนือช่วงหนาว เพิ่มมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา ยอดจองห้องพัก ร้อยละ 70-100” หรือ “แหล่งท่องเที่ยว ประเภทเกาะของสตูลและสุราษฎร์ธานีรองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ช่วงเทศกาลปีใหม่” ในเมนูข่าว ท่องเที่ยว เป็นต้น

ประการที่เจ็ด การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม จะมีคำว่า หรือ, ไหม, หรือไม่, ทำไม, เมื่อไร, ที่ไหน, อะไร, ใคร, อย่างไร อยู่หน้าหรือท้ายประโยค เช่น “ร่วมกันอนุรักษ์นกกได้อย่างไร” หรือ “ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมควรปฏิบัติตนอย่างไร” ในเมนูหลัก กิจกรรมท่องเที่ยว โดยประโยคในเชิงคำถามที่พบจะเป็นประโยคที่มีลักษณะเรียกร้องความสนใจ จากผู้อ่านมากกว่าเป็นการตั้งคำถามโดยมุ่งหวังคำตอบอย่างจริงจัง หรือเป็นการตั้งคำถามเพื่อ กระตุ้นความคิดให้ผู้อ่านสนใจ ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แล้วร่วมกัน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอันทรงคุณค่าต่อไป

5.1.3.2 ลักษณะของวัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษาพบว่า การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจาก 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวความรู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว เป็นการใช้ภาษาที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากการใช้ ภาษาเขียนทั่วไป โดยมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือ การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริม ความให้ชัดเจนหรือหนักแน่นขึ้น การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา การใช้คำซ้ำ เพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ การใช้คำสัมผัสคล้องจอง และการใช้คำเปรียบเทียบ แสดงภาพพจน์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ประการแรก การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจน หรือหนักแน่นขึ้น

คำหรือกลุ่มคำที่เป็นส่วนขยาย จะเป็นคำลักษณะพิเศษที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม หรือคำกริยาเพื่อบอกลักษณะต่างๆ เช่น สวยงามมาก ดีที่สุด มากที่สุด งดงามที่สุด ฯลฯ หรือเป็น กลุ่มคำที่มีลักษณะเป็นอนุประโยคเพื่อขยายคำนาม เช่น ที่หาดูได้ยากยิ่ง ที่มีคุณภาพสูงสุด ฯลฯ คำหรือกลุ่มคำดังกล่าวเป็นการสร้างภาพและเพิ่มความหนักแน่นให้เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้อ่าน ให้ผู้อ่านทราบถึงน้ำหนักของคำหรือกลุ่มคำนั้นๆ ได้ชัดเจนขึ้น ดังแนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์ ที่ว่า ข้อความในข้อมูลข่าวสารจำเป็นต้องใช้ศิลปะเป็นอย่างมาก เพราะมีเพียงตัวอักษรที่ทำหน้าที่ ในการสื่อความหมายและความรู้สึก ภาษาที่ใช้จึงต้องได้รับการกลั่นกรองและเรียบเรียงมาเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องได้ เช่น “...แนวปะการังของสิมิลันแผ่ กระจาย หลากหลายและหนาแน่น โดยเฉพาะทางทิศตะวันออก มีจุดดำน้ำตื้นและน้ำลึกที่ น่าสนใจ มากมาย แต่ละจุดมีความสวยงาม น้ำทะเล ใสสะอาด และมีลักษณะเฉพาะใต้ทะเลที่ สวยงาม

แตกต่างกัน...” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว มีกลุ่มคำที่เป็นส่วนขยายคือ หลากหลายและหนาแน่น, ที่น่าสนใจมากมาย, ใสสะอาด และที่สวยงาม หรือ “...สมาชิกบัตรเครดิตท่องเที่ยวธนาคารกรุงเทพ ได้สัมผัสกับธรรมชาติของเทือกเขาและป่าไม้ที่ร่มรื่น ประทับใจไปกับอุทยานประวัติศาสตร์ที่ยังคงคุณค่า คู่บ้านคู่มืองของชาวเหนือ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกมากมาย ของจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย...” ในเมนูหลักข่าวท่องเที่ยว มีส่วนขยายคือ ที่ร่มรื่น, ที่ยังคงคุณค่า และที่น่าสนใจอีกมากมาย

ประการที่สอง การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา

การใช้คำสรรพนามเรียกขานผู้อ่านในลักษณะคล้ายการสนทนา ทำให้ภาษาเขียนมีลักษณะไม่เป็นทางการมากนัก ผู้อ่านอาจเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง โดยสรรพนามที่นิยมใช้จะเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ บุรุษสรรพนามแทนผู้ที่เราพูดด้วย ได้แก่ ท่าน, คุณ, ไคร และสรรพนามบุรุษที่ 1 คือ บุรุษสรรพนามแทนผู้ส่งสารและรวมไปถึงผู้อ่านด้วย ได้แก่ เรา ตัวอย่างเช่น “ถ้าท่าน ล่องเรือในแม่น้ำเจ้าพระยาผ่านมาในช่วงปากเกร็ดก็จะเห็นเจดีย์เอียงทรงรามัญสีขาวตั้งเด่นอยู่ริมน้ำ ตรงหัวแหลมพอดิ นั่นแสดงว่าท่าน ถึงเกาะเกร็ดแล้ว” หรือ “เรา สามารถจะช่วยอนุรักษ์กันกันได้ทุกคน โดยทำบ้านของเรา ให้เป็นแหล่งอาศัยที่ปลอดภัยสำหรับนก” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น การใช้คำสรรพนามในลักษณะดังกล่าวสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้สนใจข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ได้ เพราะเมื่อผู้อ่านเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง จะทำให้เกิดการผ่อนคลายความตึงเครียด ส่งผลให้การอ่านเนื้อหาข้อมูลข่าวสารดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง แล้วอาจพัฒนาไปสู่การตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้

ประการที่สาม การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ

แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสาร โนมน์วาล์วกกล่าวว่า ข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจสมควรมีการกล่าวถึงซ้ำหลายครั้งในเวลาที่พอเหมาะเพื่อให้ผู้รับสารเกิดการจดจำได้ การใช้คำซ้ำที่ปรากฏในข้อมูลข่าวสารจาก 5 เมนูหลัก เป็นการนำคำๆ เดียวกันมากล่าวซ้ำ เพื่อต้องการเพิ่มน้ำหนักของคำหรือกลุ่มคำให้น้ำหนักแน่นขึ้น หรือคลายน้ำหนักให้เบาลง ซึ่งมีการใช้ใน 2 ลักษณะคือ การซ้ำคำโดยใช้ไ้ม้ยวมกเพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์หรือเพิ่มน้ำหนักให้แก่คำ เช่น สวยๆ มากๆ ฯลฯ และการซ้ำคำโดยใช้คำเดิมแต่กล่าวถึงหลายครั้งในบทความเดียวกัน เพื่อย้ำความให้ผู้อ่านสนใจมากเป็นพิเศษ เช่น “จากบ่อนวัด สามารถชมวิวที่ราบลุ่มเมืองปายที่สวยงาม ได้จากปากทางเส้นทางจะนำต่อเข้าสู่หมู่บ้านแม่ฮี้ แต่มีทางแยกจะเข้าหรือไม่เข้าหมู่บ้านก็ได้ เพราะทางจะไปบรรจบกันเอง จากหมู่บ้าน เส้นทางยังคงเป็นทางลาดยาง ผ่านท้องทุ่งไร่นาที่สวยงาม จนกระทั่งไป

พบหมู่บ้านอีกแห่งหนึ่ง คือหมู่บ้านโป่งใหม่ ที่แห่งนี้มีช้างให้ขี่ท่องเที่ยวในป่า ถ้ามีเวลาจะลองไปขี่ช้างดูก็จะดีไม่น้อย เป็นเส้นทางที่สวยงามมาก” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว มีการใช้คำว่า สวยงาม เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือ “เส้นทางจักรยานป่า-น้ำพุร้อนท่าปาย เป็นเส้นทางจักรยานง่าย ๆ สบาย ๆ สำหรับการขี่จักรยานในเมืองปาย ด้วยระยะทางเพียงไม่เกิน 10 กิโลเมตร” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว มีการใช้คำว่า ง่าย ๆ ให้ความหมายว่า ง่ายมาก และ สบาย ๆ ให้ความหมายว่า สบายมาก เป็นต้น

ประการที่สี่ การใช้คำสัมผัสคล้องจอง

การสร้างคำสัมผัสคล้องจองทั้งการใช้สัมผัสสระและสัมผัสอักษรในเนื้อหา ข้อมูลข่าวสารจะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน เนื่องจากคำในภาษามีความไพเราะสละสลวย และสร้างจินตภาพให้เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้อ่าน จนอาจเกิดอารมณ์คล้อยตามความคิดหรือวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารได้ในที่สุด ดังแนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจที่ว่า การสร้างสารที่ดีจะช่วยสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับสารได้ ซึ่งการใช้คำสัมผัสคล้องจองนั้นมีลักษณะที่สร้างความประทับใจและสร้างการจดจำให้แก่ผู้อ่านได้ เช่น “ฉลามวาฬ ยักษ์ใหญ่ใจดีแห่งทะเลไทย แวะมาเยี่ยมเยือนบ่อยครั้ง” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว ที่มีการใช้คำสัมผัสคล้องจองในคำว่า ยักษ์ใหญ่ใจดีแห่งทะเลไทย ซึ่งคำดังกล่าวมีการสัมผัสสระในคำว่า ใหญ่ – ใจ โดยใช้เสียงสระโ และมีการสัมผัสอักษรในคำว่า ยักษ์ – ใหญ่ โดยใช้เสียงอักษร ย และคำว่า ทะเล – ไทย โดยใช้เสียงท หรือ “ลีลา การไหล ของน้ำงดงาม เป็นเชิงชั้นเล็ก ๆ ลดหลั่นลง สู่อ่างน้ำเบื้องล่าง” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว ที่มีการสัมผัสเสียงอักษร ล ในคำว่า ลีลา – ไหล – เล็ก ๆ – ลดหลั่นลง – ล่าง เป็นต้น

ประการที่ห้า การใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์

แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารโน้มน้าวใจกล่าวไว้ว่า วิธีการสร้างสารเพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารนั้น จำเป็นต้องมีการสร้างสารให้มีน้ำหนัก เกิดความน่าเชื่อถือ อาจใช้วิธี “เปรียบเทียบ” แล้วท้ายที่สุด จึงสร้างแรงจูงใจในสารด้วยการกระตุ้นให้เกิดความสนใจทางด้านอารมณ์ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีการใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์ใน 3 ลักษณะ คือ การใช้ความเปรียบแบบอุปมา การใช้ความเปรียบแบบอุปลักษณ์ และการใช้บุคลาธิษฐาน โดยความเปรียบแบบอุปมาเป็นการใช้คำแสดงการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งว่าเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง เช่น การใช้คำว่า เหมือน, เสมือน, คล้าย, เปรียบ, ราวกับว่า, ดู, ดัง ฯลฯ ได้แก่ “ผู้ไปเยือนที่ต้องเคารพในสิทธิของสัตว์ป่า ซึ่งเปรียบเหมือน เจ้าของบ้าน” หรือ “แนวปะการังชนิดนี้เปรียบดังโอเอซิสกลางทะเลทราย” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว ส่วนการใช้ความเปรียบแบบอุปลักษณ์ เป็นความเปรียบ

แสดงลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยกล่าวถึงอีกสิ่งหนึ่งแทน เพื่ออิงความหมายของสิ่งนั้นเชื่อมโยงไปยังสิ่งที่ต้องการจะกล่าวถึง และจะมีการใช้คำว่า เป็น, คือ เป็นคำเปรียบ เช่น “น้ำตกเป็น สัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่า” หรือ “สายน้ำคือ เส้นชีวิตของคนไทยที่ไหลหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรกรรมทั่วประเทศ” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว สำหรับการใช้บุคลากรชั้นสูง จะเป็นการนำคำหรือกลุ่มคำที่มีลักษณะเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต เช่น ป่าไม้, ท้องทะเล ฯลฯ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรมต่างๆ ให้มาแสดงกิริยาอาการหรือกระทำลักษณะต่างๆ เหมือนกับสิ่งที่มีชีวิตหรือบุคคลสามารถกระทำได้ เช่น เข้ามา, รอคอย ได้แก่ “ป่าลุ่มแม่น้ำกำลังจะหมดไปพร้อมกับการเข้ามาแทนที่ของความเจริญ” หรือ “แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่รอคอยผู้มาเยือนคนแล้วคนเล่า” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น การสร้างคำในลักษณะดังกล่าวสามารถจูงใจผู้อ่านให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นได้

5.2 การใช้วงจภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การใช้วงจภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการถ่ายภาพที่ประกอบหรือแทรกอยู่ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีลักษณะเป็นการเพิ่มความชัดเจนให้เนื้อหามากยิ่งขึ้น ภาพถ่ายดังกล่าวจะปรากฏอยู่กับเนื้อหาในแต่ละหัวข้อย่อย อาจมีเพียง 1-2 ภาพ หรือมากถึง 3-5 ภาพก็ได้ อย่างไรก็ตามในบางหัวข้อย่อยก็ไม่ปรากฏการใช้ภาพถ่ายเลย เช่น เมนูย่อยปฏิทินข่าวในเมนูหลักข่าวท่องเที่ยว แต่ส่วนใหญ่แล้วทุกๆ เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้ และเมนูเทศกาลหน้าเที่ยว จะมีภาพถ่ายประกอบอยู่ด้วยเสมอ แม้ว่าจะปรากฏไม่ครบในทุกๆ หัวข้อย่อยก็ตาม

การใช้วงจภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

- 1) การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2) การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิง

นิเวศ

3) การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4) ลักษณะของอวจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5.2.1 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะหลัก คือ การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ มีรายละเอียดดังนี้

5.2.1.1 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

สถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เป็นสถานที่ที่ถือกำเนิดมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิประเทศที่มีความแตกต่างกัน เช่น ภูมิประเทศที่มีความอบอุ่น มีความชื้นเหมาะสม จะก่อให้เกิดสภาพป่าในลักษณะต่างๆ ดังนั้น สถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติจึงมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ภาพสถานที่ท่องเที่ยวในลักษณะนี้ ได้แก่ ภาพป่าไม้ ภูเขา น้ำตก แหล่งน้ำธรรมชาติ ทะเล สภาพแวดล้อมในท้องทะเล เช่น ปะการัง เป็นต้น

ตัวอย่างภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

ป่าใต้เขาหลวง

“อุทยานแห่งชาติเขาหลวง มีเนื้อที่ประมาณ 356,250 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอท่าศาลา อำเภอลานสกา อำเภอเมือง อำเภอพรหมคีรี อำเภอฉวาง อำเภอพิปูน และกิ่งอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ของอุทยานฯ เป็นเทือกเขา สลับซับซ้อน มียอดเขาที่สูงที่สุดในภาคใต้คือ ยอดเขาหลวง ซึ่งมีความสูงถึง 1,835 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง และเนื่องจากตั้งอยู่ในคาบสมุทรมุข จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมทั้งสองด้านทำให้มีฝนตกเกือบ

ตลอดปี โดยเดือนที่ฝนตกหนักที่สุดคือเดือนพฤศจิกายน แต่จะมีระยะที่ฝนทิ้งช่วงตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน

ด้วยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตของพืชพรรณและสัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติเขาหลวงจึงเป็นแหล่งรวมความหลากหลายทางชีวพันธุ์ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก มีพืชและสัตว์หายากอยู่มากมายหลายชนิด เป็นสิ่งมีชีวิตถิ่นเดียว (Endemic) พบได้เฉพาะที่เขาหลวงเท่านั้น

นอกจากนี้อุทยานฯ เขาหลวงยังมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติหลายแห่งที่เหมาะสมต่อการพักผ่อนสันทนาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องป่าศึกษาธรรมชาติ ชมพรรณไม้ ซึ่งมีให้เลือกหลายระดับหลายรูปแบบ อันได้แก่

เส้นทางศึกษาธรรมชาติ หน่วยพิทักษ์อุทยานฯ

ตามหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ หลายแห่งจะจัดทำเส้นทางเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินชมธรรมชาติได้สะดวก ซึ่งมีตั้งแต่เส้นทางเลาะเลียบริมน้ำตก ซึ่งจะผ่านป่าร่มรื่นและเต็มไปด้วยพรรณไม้ เช่น ที่น้ำตกอ้ายเขียวและน้ำตกพรหมโลก ส่วนเส้นทางพิเศษซึ่งตัดผ่านป่าให้เดินศึกษาธรรมชาติพร้อมชมน้ำตกไปด้วยนั้น จะมีที่น้ำตกกะโรม อันเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานฯ

ทางเดินศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง

น้ำตกกรุงชิงเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ อยู่ทางตอนเหนือของอุทยานฯ ตลอดสองข้างทางเดินเข้าสู่บริเวณน้ำตกเป็นป่าดิบชื้นเชิงเขาที่ยังคงสภาพป่าที่สมบูรณ์และสวยงาม เต็มไปด้วยพรรณไม้ป่าดิบที่ناسนใจมากมาย อย่างเช่น ต้นช้างร้องไห้ ปาล์มหายากของโลก ต้นประทีผลิบเป็นสีแดงสวยงามทั้งป่า...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เดินป่า > เส้นทางเดินป่า > ป่าใต้เขาหลวง)

จากตัวอย่างเป็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คือ น้ำตกที่ไหลผ่านป่าเขาหลวง และน้ำตกกรุงชิง ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาหลวง ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

เชิงนิเวศที่ประกอบภาพถ่ายจึงเป็นการอธิบายลักษณะของอุทยานแห่งชาติ สภาพพื้นที่ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ และลักษณะของน้ำตกทั้งสองแห่ง

หมู่เกาะสุรินทร์

“หมู่เกาะสุรินทร์ กองหินริเชลิว

หมู่เกาะสุรินทร์ในจังหวัดพังงา มีจุดดำน้ำลึกจำกัดอยู่เพียงไม่กี่แห่ง แต่แห่งหนึ่งในจำนวนนั้นนับเป็นจุดดำน้ำที่สวยงามสุดยอดของประเทศไทย ได้แก่ กองหินริเชลิว ลักษณะของกองหินริเชลิวเป็นภูเขาหินใต้น้ำอยู่ห่างจากเกาะสุรินทร์มาทางทิศตะวันออกประมาณ 10 กิโลเมตร

การดำน้ำ

กองหินริเชลิวมีความ

หลากหลายของสรรพชีวิตมาก

ที่ระดับผิวน้ำมีฝูงปลาสาคร ปลา

หูช้าง วนเวียนอยู่เสมอ ที่ระดับ

ยอดหินมากมายด้วยฝูงปลาใน

แนวปะการังทุกชนิด โดยเฉพาะที่

นักดำน้ำชื่นชอบมาก คือ หมึกกระดอง ที่มักจะอยู่กันเป็นคู่บ้าง สามตัวบ้าง

นักดำน้ำที่มีเวลาว่างมากสามารถเฝ้าสังเกตพฤติกรรมแปลกๆ ของสัตว์

เหล่านี้ได้อย่างเพลิดเพลิน

ที่ระดับกลางน้ำ มีฝูงปลาล่าเหยื่อหลากหลายที่วนเวียนเข้ามาหา

อาหารในบริเวณกองหิน เช่น กะมง ตะคอง เรนโบว์ รันเนอร์ อินทรี และ

สาครดำ ส่วนนักดำน้ำที่คุ้นเคยมักเฝ้ารออยู่ที่ระดับความลึกประมาณ 30-40

ฟุต เพื่อรอปลาลามวาฟที่จะเข้ามาเวียนหาอาหารอย่างสม่ำเสมอ บ่อยครั้ง

มากันคราวละหลายตัว สร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับนักดำน้ำเป็นพิเศษ ที่

ผิวพื้นรอบกองหินมากมายด้วยสรรพชีวิตนานาชนิด เช่น เหล่าปะการัง

ปะการังอ่อน กัลปังหาสีเหลือง สีส้ม สีแดง กอรั้นเนียน ฯลฯ ฝูงปลาเล็กๆ

โดยเฉพาะสิ่งมีชีวิตหลากหลายที่อยู่ในซอกโพรง เป็นที่ชื่นชอบของนักถ่ายภาพ

มาโคร เช่น ปลาสิงโต ปลาแมงป่อง กุ้งตั๊กแตน ปลาไหลมอร์เรีย

หลายชนิด และหมึกยักษ์ เป็นต้น ไกลออกไปที่ผิวพื้นความลึกตั้งแต่ 80 ฟุต

ลงไป จนถึงระดับ 150 ฟุต เป็นแหล่งกบดานของปลาใหญ่ เช่น ฉลามพันธุ์ต่างๆ ปลากระเบน ตลอดจนโรนัน ที่นักดำน้ำพบเห็นได้เสมอ...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดำน้ำ > ทะเลตะวันตก > หมู่เกาะสุรินทร์)

จากตัวอย่างเป็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คือ หมู่เกาะสุรินทร์ และใต้ท้องทะเลที่เป็นจุดดำน้ำบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัดพังงา ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่ประกอบภาพถ่ายจึงเป็นการอธิบายจุดดำน้ำของหมู่เกาะสุรินทร์คือ กองหินริเชลิว และแสดงรายชื่อสัตว์น้ำใต้ท้องทะเลที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ

ล่องออบหลวง

“ลำน้ำแม่แจ่มมีต้นกำเนิดจากเทือกดอยอินทนนท์ ลงมาทางอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านเข้าสู่อุทยานแห่งชาติออบหลวง “ออบ” เป็นภาษาเหนือแปลว่า ช่องแคบที่มีน้ำไหลผ่าน ด้วยช่องผาแคบๆ บริเวณนี้เองที่เรียกว่า ออบหลวง

การล่องแม่น้ำ สายน้ำแห่งนี้มีลักษณะเป็นธารน้ำตกที่ไหลเชี่ยวกรากรุนแรง มีแก่งในระดับ 2-5 รวม 8 แก่งใหญ่ในตอนบน เช่น แก่งประตูต้องห้าม แก่งระบำ ซึ่งน้ำตกสูงถึง 4 เมตร น้ำไหลรุนแรงเป็นอุปสรรคขวางหน้า เหมาะสำหรับมีอาชีพเท่านั้น ช่วงล่างลงมาจึงเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป เพราะมีแก่งระดับ 1-2 ผ่านช่องแคบหิน สภาพเป็นป่าเต็งรัง และหาดทราย ช่วงสุดท้ายสายน้ำกว้างขึ้นเหมาะสำหรับเล่นน้ำ ใช้เวลาล่องราว 2 ชั่วโมง...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ล่องแก่ง-แคนู-คยัค > ภาคเหนือ > ล่องออบหลวง)

จากตัวอย่างเป็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คือ ออบหลวง ซึ่งเป็นช่องแคบที่มีลำน้ำแม่แจ่มไหลผ่าน ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวประกอบภาพถ่ายจึงเป็นการอธิบายต้นกำเนิดลำน้ำแม่แจ่ม และแก่งน้ำต่างๆ ที่เหมาะสมสำหรับการล่องแก่ง

นอกจากการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว ยังมีการใช้ภาพที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับธรรมชาติได้แก่ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และสัตว์ป่า มีรายละเอียดดังนี้

- การใช้ภาพปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เนื่องจากการโคจรของดวงดาว ไม่ว่าจะเป็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ หรือดาวเคราะห์ต่างๆ เช่น การโคจรของดาวหาง ดาวตก เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ภาพปรากฏการณ์ทางธรรมชาติประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

เบิกฟ้าดูดาว

“ความสวยงามของดวงดาวที่ส่องแสงระยิบระยับในยามค่ำคืน ช่างเชิญชวนให้ผู้ที่รักธรรมชาติอยากออกมาสัมผัสกับความงดงามเหล่านั้น และปล่อยจินตนาการให้ล่องลอยออกไป พร้อมกับคำถามอันหลากหลายที่ค่อยๆ ผุดขึ้นมาในหัวแห่งความนึกคิดถึงความลึกลับอันหาขอบเขตมิได้ของจักรวาล ยิ่งเมื่อเกิดปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่น่าสนใจ เช่น ดาวหางพุ่งชนดาวเคราะห์ในระบบสุริยะ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ผู้คนทั่วโลกกล่าวขานถึง มีความตื่นตัวที่จะเฝ้ารอชมปรากฏการณ์ หรือแม้แต่การเกิดสุริยุปราคาเต็มดวง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่หาดูได้ยากยิ่งในชั่วอายุขัยของมนุษย์ ก็ยังเป็นสิ่งที่เร้าให้ผู้คนไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ตามมีความสนใจในวิชาดาราศาสตร์มากยิ่งขึ้น และพยายามที่จะค้นคว้าหาความรู้ เพื่อให้มีพื้นฐานและมีความเข้าใจในปรากฏการณ์ของธรรมชาติเหล่านี้...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูดาว > เบิกฟ้าดูดาว)

จากตัวอย่างเป็นภาพปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ คือ ดาวตก พาดผ่านท้องฟ้าในยามค่ำคืน ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพดังกล่าวเป็นการพรรณนาถึงความสวยงามของดวงดาวและปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์

การดูดาวให้เป็น

“การดูดาวให้เป็นคือการรู้จักดาว รู้ว่าดาวใดเป็นดาวเคราะห์ รู้จักกลุ่มดาวสำคัญๆ รู้จักกลุ่มดาวเดือนต่างๆ รู้จักดาวฤกษ์ที่สว่างมากๆ รู้ว่าผลที่เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองคืออะไร ผลจากการโคจรรอบดวงอาทิตย์คืออะไร นอกจากนี้ยังควรรู้จักปรากฏการณ์ เช่น สุริยุปราคา จันทรุปราคา ฝนดาวตก ดาวหาง รู้จักโครงสร้างของระบบสุริยะ ตลอดจนตำแหน่งของระบบสุริยะในดาราศาสตร์ บอกได้ว่าอย่างไรเป็นดาวเคราะห์ หรือดาวฤกษ์ ดาวเคราะห์ที่เห็นด้วยตาเปล่า 5 ดวง ล้วนปรากฏสว่างมาก โดยเฉพาะดาวศุกร์ซึ่งสว่างรองจากดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ หากเห็นทางทิศตะวันออกก่อนรุ่งอรุณเรียกว่า “ดาวรุ่ง” หรือ “ดาวประกายพริ้ว” หากเห็นทางทิศตะวันตกในเวลาหัวค่ำเรียกว่า “ดาวประจำเมือง” ดาวศุกร์จึงเป็นดาวที่ดูง่าย...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เกี่ยวกับดาว > การดูดาว)

จากตัวอย่างเป็นภาพปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ คือ กลุ่มดาวบนท้องฟ้า ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพดังกล่าวเป็นการอธิบายถึงวิธีการดูดาวให้เป็น การรู้จักดาวต่างๆ และระบบสุริยะจักรวาล

- การใช้ภาพสัตว์ป่า

สัตว์ป่า ถือเป็นทรัพยากรที่มีชีวิตอันมีคุณค่าเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสิ่งมีชีวิตที่ช่วยรักษาระบบนิเวศของป่าและท้องทะเลให้อยู่ในสภาพสมดุลอยู่เสมอ สัตว์ป่าที่นักท่องเที่ยวนิยมดูและนำมาศึกษากัน เช่น ปลาทะเล ช้าง นกต่างๆ เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายสัตว์ป่าประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

แหล่งดูนกภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

สภาพโดยทั่วไปเป็นป่าดงดิบ ป่าดิบเขา ป่าเบญจพรรณ ทุ่งหญ้า และป่าเต็งรัง รวมทั้งเต็งรังผสมป่าสนเขาธรรมชาติสภาพเช่นนี้ทำให้มีการพบนกได้ไม่ต่ำกว่า 360 ชนิด นกที่น่าสนใจก็เห็นจะเป็นนกอ้ายจ้าว (Oriental Darter) เป็ดก่า (White-winged Duck) นกขมิ้นปากเรียว (Slender-billed Oriole) ซึ่งทำรังวางไข่ที่ป่าแห่งนี้ ไก่ฟ้าหลังขาว (Silver Pheasant) และไก่ฟ้าพญาลอ (Siamese Fireback) นกหัวขวานชนิดต่างๆ เขี้ยวกิ่งก่าสีดำ (Black Baza) ซึ่งก็เป็นนกประจำถิ่นที่ป่านี้ด้วยเช่นกัน นกที่อาศัยอยู่ตามพื้นดินชนิดที่น่าสนใจก็มีนกกะทาทุ่ง (Chinese Francolin) นกแก้วแล้วหูยาว (Eared Pitta) และนกโกโรโกโส (Coral-billed Ground-Cuckoo) บริเวณที่เหมาะสมสำหรับดูนกอีกแห่งคือ ทุ่งกะมัง ทุ่งหญ้ากว้างใหญ่เขียวขจีล้อมรอบด้วยภูเขา...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูนก > แหล่งดูนกในประเทศไทย > ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

จากตัวอย่างเป็นภาพถ่ายสัตว์ป่า คือ นกที่อาศัยอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพจึงเป็นการอธิบายสภาพทั่วไปของป่าในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และนกชนิดต่างๆ รวมถึงบริเวณที่นิยมดูนกด้วย

ชีวิตในสายน้ำ

“ตามสองฝั่งแม่น้ำจะเป็นแหล่งที่นกน้ำหลายชนิดอาศัยหากินอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะนกที่ชอบกินปลาและแมลง เช่น นกกระเต็น ซึ่งก็มีอยู่หลายชนิดที่พบในบริเวณต้นน้ำ คือ นกกระเต็นน้อยธรรมดา นกกระเต็นอกขาว นกกระเต็นหัวดำ และนกกระเต็นลายขาวดำ เป็นต้น นกใน

ลำน้ำที่น่าสนใจอีกตัวหนึ่ง คือ นกกางเขนน้ำ ซึ่งมีสีขาวดำหางยาว มักอยู่ตามลำธาร ต้นน้ำ นอกจากนี้ยังอาจจะพบนกเงี้ยว นกกระยาง และนกในป่าเบญจพรรณที่ลงมาหากินตามลำน้ำ

ริมฝั่งน้ำโดยทั่วไปจะเต็มไปด้วยแมลงและผีเสื้อมากมาย โดยเฉพาะแมลงปอ แมงมุมน้ำ เป็นสิ่งมีชีวิตที่พบง่ายมาก บางแห่งตามหาดทรายจะเป็นที่ดินเค็ม ทำให้ผีเสื้อลงมาเกาะกันเป็นฝูง”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ล่องแก่ง-แคนู-คายัค > ชีวิตในสายน้ำ)

จากตัวอย่างเป็นภาพสัตว์ป่า คือ นกที่อาศัยและหากินอยู่ตามแหล่งน้ำธรรมชาติ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการอธิบายนกชนิดต่างๆ ที่น่าสนใจที่นิยมอาศัยอยู่ตามแหล่งน้ำ

5.2.1.2 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์

สถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ เป็นสถานที่หรือสถาปัตยกรรมที่ได้รับการสร้างสรรค์โดยมนุษย์ในยุคสมัยต่างๆ ได้แก่ การสร้างบ้านเรือน วัดวาอาราม ปราสาทราชวัง อนุสาวรีย์ โบราณสถานต่างๆ รวมถึงส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถานที่นั้นๆ เช่น พระพุทธรูปปูนปั้น ภาชนะสำริด เรือ เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร

“ความสำคัญ

เมืองกำแพงเพชร หรือชากังราว เป็นเมืองโบราณในสมัยสุโขทัย มีอายุอยู่ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 18-19 เป็นเมืองที่มีจุดเชื่อมต่อกับดินแดนล้านนาสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยา มีเอกลักษณ์ทางศิลปะที่มีรูปแบบและเทคนิคของตนเอง ที่เรียกกันว่าสกุลช่างกำแพงเพชร จึงได้รับการ

ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2534

จุดสนใจ

เอกลักษณ์สำคัญของกำแพงเพชร คือ การนิยมใช้ศิลาแลงในการก่อสร้างศาสนสถาน โดยที่ศิลาแลงนี้มีคุณสมบัติพิเศษ คือ เมื่อขุดขึ้นมาใหม่ๆ จะอ่อนนุ่มสามารถตัดแต่งเป็นรูปทรงต่างๆ ได้ง่าย แต่เมื่อแห้งแล้วจะมีความแข็งแกร่งมาก ช่างกำแพงเพชรจึงนิยมนำมาใช้แทนอิฐในการก่อสร้างอาคารศาสนสถานต่างๆ แม้กระทั่งพระพุทธรูปก็ใช้ศิลาแลงทำโคลนเป็นรูป แล้วจึงปั้นปูนทับอีกครั้ง เราจึงพบเห็นศาสนสถานในกำแพงเพชรสร้างด้วยศิลาแลงแทบทั้งสิ้น โบราณสถานที่น่าสนใจอาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 โบราณสถานที่ตั้งอยู่ใจกลางเมือง มีอยู่ 2 วัด เป็นวัดที่ไม่มีพระภิกษุสงฆ์จำพรรษา เช่นเดียวกับวัดพระศรีรัตนศาสดารามในกรุงเทพมหานคร คือ วัดพระแก้วกับวัดพระธาตุ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน จุดเด่นคือ พระ

พุทธรูปประธาน 3 องค์ ที่มีลักษณะสกุลช่างกำแพงเพชร คือ พระนลาฏกว้าง พระนาสิกเป็นสัน และพระหนุเหลี่ยม ซึ่งหาชมได้ยาก

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มโบราณสถานในเขตอรัญญิก ซึ่งมีวัดอยู่มากมายหลายสิบวัด ล้วนแล้วแต่สร้างด้วยศิลาแลงทั้งสิ้น วัดเด่นๆ ในกลุ่มนี้ ได้แก่ วัดพระสี่อิริยาบถ ซึ่งมีพระพุทธรูปยืนปางประทานพรเหลืออยู่องค์เดียว วัดช้างรอบ มีเจดีย์ใหญ่ประดับด้วยประติมากรรมช้างทรงเครื่อง 68 เชือก วัดพระนอน มีเสาศิลาแลงขนาดใหญ่ หนักตันละ 30 ตัน จำนวน 12 ตัน วัดพระสิงห์ มีโคลนพระพุทธรูปศิลาแลงขนาดใหญ่

กลุ่มที่ 3 โบราณสถานในเขตเมืองนครชุมเก่าทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง มีเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ตั้งอยู่กลางทุ่งเศรษฐี และมีวัดอื่นๆ อีก

หลายวัด แต่การเดินทางเข้าไปชมค่อนข้างลำบาก เนื่องจากยังไม่ได้รับการ
พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์ >
อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร)

จากตัวอย่างเป็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ คือ อุทยาน
ประวัติศาสตร์กำแพงเพชร และพระพุทธรูปประธาน 3 องค์ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการ
แสดงความสำคัญของอุทยานประวัติศาสตร์ดังกล่าว จุดสนใจที่อยู่ภายในอุทยานฯ รวมถึงความ
เป็นมาของสถานที่ดังกล่าว

“...เยี่ยมเรือนเยียนเหย้าชาวไทยทรงดำ

ไทยทรงดำ หรือลาวโซ่ง

เป็นกลุ่มชนเผ่าไทยที่ตั้งถิ่นฐานอยู่

ในแผ่นดินไทยมานานกว่า 200 ปี

มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์

เฉพาะตัว เช่น การแต่งกาย ทรงผม

ภาษา บ้านเรือน อาหารและการ

ประกอบอาชีพ รวมไปถึงความเชื่อ

ที่สืบทอดกันมานาน ก่อให้เกิดพิธีกรรมและประเพณีที่น่าสนใจมากมาย

แม้ในกระแสวัฒนธรรมจากภายนอกที่หลั่งไหลเข้าทดแทนวัฒนธรรม
ดั้งเดิมอย่างต่อเนื่อง แต่สำหรับชาวไทยทรงดำ วัฒนธรรมหลายอย่าง
หาได้สูญสลายไปตามกระแสไม่ แต่ยังคงปฏิบัติสืบทอดกันมาอย่างน่า
ประทับใจ เช่น ภาษา การแต่งกาย งานประเพณีและการดำรงชีวิตที่สมถะ
เรียบง่ายแบบดั้งเดิม ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ชาวไทยทรงดำพึงพอใจและดำรง
รักษาไว้อย่างภาคภูมิใจ

ในวันนี้ ชาวไทยทรงดำยินดีต้อนรับผู้มาเยือนด้วยไมตรีจิต เปิด
โอกาสให้สัมผัสกับวิถีชีวิตและร่วมชื่นชมวัฒนธรรมอันงดงาม กับประสบ
การณ์พักผ่อนแบบเรือนโซ่ง ชิมอาหารพื้นบ้าน ชมการละเล่น สัมผัสกับ

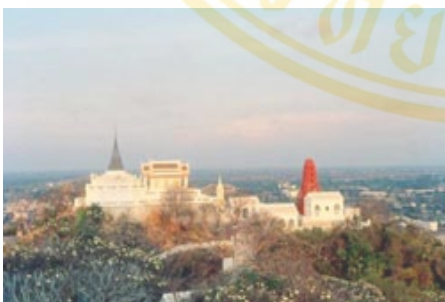
วิถีชีวิตและการประกอบอาชีพของชาวบ้าน เช่น การทำนาข้าวเหนียว นาข้าวเจ้า การทอผ้า ย้อมผ้า จักสาน เครื่องใช้ไม้สอย ฯลฯ...

ที่อยู่อาศัย เรือนไทยทรงดำ เป็นเรือนไทยที่มีเอกลักษณ์ในเชิงสถาปัตยกรรมเฉพาะตัว เดิมใช้วัสดุหาง่ายในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ หญ้า และไม้เนื้อแข็งต่างๆ ปลายเสาเป็นง่ามรองรับคาน พื้นใช้ไม้ไผ่ทาบ หลังคามุงแฝกโค้งเป็นกระโจม ชายคายาว คลุมเสมอพื้น ใต้ถุนสูงเป็นที่ทอผ้า ดำข้าว เก็บเครื่องมือทำนาและเลี้ยงสัตว์ ปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปมากคล้ายบ้านคนไทยทั่วไป แต่การจัดวางพื้นที่ใช้สอยในตัวบ้านยังเหมือนเดิม โดยในแต่ละบ้านจะมีห้องสำหรับผีเรือนอยู่ และใช้ในพิธีเช่นผีเรือนอันเป็นงานประเพณีที่สำคัญมากของชาวไทยทรงดำ...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > โฮมสเตย์ > ภาคกลาง > ไทยทรงดำ จ.เพชรบุรี)

จากตัวอย่างเป็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ คือ เรือนพักอาศัยของชาวไทยทรงดำ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการอธิบายความเป็นมาของชาวไทยทรงดำ และวิถีการดำเนินชีวิต

งานพระนครคีรีเมืองเพชร 200 ปี เชาวัง-เขาหลวง ครั้งที่ 19

“จังหวัดเพชรบุรี ร่วมกับกรมศิลปากร โดยการสนับสนุนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีและองค์การบริหารส่วนตำบลธงชัย กำหนดจัดงานพระนครคีรีเมืองเพชร 200 ปี เชาวัง-เขาหลวง ครั้งที่ 19 ประจำปี 2548 ในระหว่างวันที่ 4-13 กุมภาพันธ์ 2548 บริเวณพระนครคีรีและเขาหลวงอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

สำหรับกิจกรรมในปีนี้มีพิธีเปิดในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 เวลา 16.00 น. ณ บริเวณใกล้ทางขึ้นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรี โดยจะมีขบวนแห่เทิดพระเกียรติรัชกาลที่ 4 รัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 6 และขบวนแห่จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่แสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชาวเมืองเพชร จำนวน 12 ขบวน โดยใช้สถานที่จัดงาน 3 แห่ง

ประกอบด้วยสนามหน้าโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ บริเวณเขาวังและบริเวณเขาหลวง ซึ่งประกอบด้วยการสาธิตและการแสดงศิลปวัฒนธรรมบนพระนครคีรี การแสดงโขนชุดใหญ่จากกรมศิลปากร การจำหน่ายสินค้า OTOP ถนนสินค้าอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ ถนนหนังสือ ถนนเกษตร ถนนสายแรงงาน กิจกรรมกาชาด และการจุดไฟตลอดทุกค่ำคืน...”

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)

จากตัวอย่างเป็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ คือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรี ซึ่งตั้งอยู่บนเขาวัง-เขาหลวง จังหวัดเพชรบุรี ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการประชาสัมพันธ์งานพระนครคีรีเมืองเพชร 200 ปี แสดงกำหนดวัน-เวลาการจัดงาน สถานที่จัดงาน และกิจกรรมต่างๆ ภายในงาน

5.2.2 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นกิจกรรมต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถกระทำได้เมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น กิจกรรมการเข้าค่ายพักแรม กิจกรรมดูนก เป็นต้น โดยการใช้ภาพกิจกรรมเหล่านี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม และการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว มีรายละเอียดดังนี้

5.2.2.1 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม

เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นักท่องเที่ยวนิยมกระทำเป็นกลุ่ม ซึ่งมักจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เช่น กิจกรรมเดินป่า กิจกรรมล่องแก่ง ที่นิยมกระทำเป็นทีม, กิจกรรมดำน้ำ ซึ่งต้องกระทำเป็นคู่ เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่มประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

“หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี

จังหวัดลพบุรี เป็นที่ตั้งของหน่วยทหารที่มีกำลังพลมากเป็นอันดับที่ 2 ของประเทศ รองจากกรุงเทพมหานคร ถูกกำหนดให้เป็นจังหวัดหลักในการเริ่มโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวฯ พื้นที่ที่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมได้นั้น ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ของหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ กิจกรรมที่จัดขึ้น ได้แก่

หลักสูตรการดำรงชีพในป่า

หลักสูตร : การดำรงชีพในป่า

ระยะเวลา : 1-1.30 ชั่วโมง

คุณสมบัติผู้เข้ารับการอบรม : ไม่จำกัดเพศและความรู้

วัตถุประสงค์ : ต้องการให้ผู้ผ่านการอบรมมีความรู้พื้นฐานในการ

ดำรงชีพในป่า ดังนี้

- เพื่อให้รู้จักและเรียนรู้การดำรงชีพเมื่ออยู่ในป่า
- เพื่อให้สามารถเรียนรู้พืช/สัตว์ ที่จะนำมาเป็นอาหารได้ รวมทั้งสมุนไพรที่ใช้เป็นยารักษาโรค และที่เป็นพิษต่อร่างกาย
- เพื่อให้รู้จักวิธีจับสัตว์บกและสัตว์น้ำเพื่อนำมาประกอบอาหารและการถนอมอาหาร
- เพื่อเรียนรู้การหุงข้าวจากกระบอกไม้ไผ่
- เพื่อเรียนรู้การแสวงหาน้ำและไฟจากป่าและการจับงูพิษได้

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > กิจกรรมในค่ายทหาร > จังหวัดท่องเที่ยวในเขตทหาร > ลพบุรี)

จากตัวอย่างเป็นภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม คือ กิจกรรมการดำรงชีพในป่า ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดหลักสูตรการดำรงชีพในป่าและคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม

เรียนดำน้ำ

“จะมาเป็นสมาชิกแห่งโลกใต้น้ำนั้นไม่ยากเลย เพียงแต่เดินเข้าไปสมัครเรียนดำน้ำกับโรงเรียน หรือร้านดำน้ำที่เปิดสอนหลักสูตรการดำน้ำที่มีอยู่หลายแห่งในเมืองไทย โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล อย่าง พัทยา ตามหาดต่างๆ ของภูเก็ต เกาะพีพี หาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร เกาะเต่า เกาะสมุย เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามชายหาดที่มีร้านดำน้ำที่เปิดสอนหลักสูตรดำน้ำเบื้องต้น (Openwater Diving) นักท่องเที่ยวสามารถเดินเข้าไปสมัครเรียนได้ทันที หรือในกรุงเทพฯ ก็มีสถาบันสอนดำน้ำอยู่มากมายหลายแห่งด้วยกัน แต่ละแห่งมีมาตรฐานการเรียนการสอนใกล้เคียงกัน และราคาค่าสอนดำน้ำพอๆ กัน คือ ประมาณ 8,000 บาท และค่าอุปกรณ์พื้นฐาน (หน้ากาก ดินกบ บูท สनอร์เกิล และสายเข็มขัดตะกั่ว) 5,000 บาท

เพื่อช่วยให้ท่านเลือกสรรสถานที่เรียนได้ง่ายขึ้น สิ่งที่เราต้องคำนึงถึงก็คือ ในปัจจุบันปัญหาการจราจรติดขัดเป็นปัญหาใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงควรเลือกเรียนกับสถาบันใกล้บ้าน หรือใกล้ที่ทำงานที่การเดินทางไปมาสะดวก เมื่อจบหลักสูตรแล้วร้านดำน้ำต่างๆ จะออกบัตรรับรองจากสถาบันดำน้ำสากล 2 สถาบันหลักของโลก คือ PADI (Professional Association of diving Instructors) หรือ NAUI (National Association of Underwater Instructors) เพื่อใช้แสดงเวลาต้องการเช่าหรือใช้อุปกรณ์ดำน้ำได้ทั่วโลก

หลายคนอาจตั้งคำถามว่าว่ายน้ำไม่แข็งแรง หรือได้น้ำคงจะมีอันตรายสารพัด หรือว่าคนแข็งแรงกล้าหาญเท่านั้นที่จะเป็นนักดำน้ำได้ จริงๆ แล้วคุณสมบัติของนักดำน้ำนั้นไม่จำเป็นต้องมีอะไรพิเศษ เพียงแต่อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี อ่านออกเขียนได้ ว่ายน้ำเป็นบ้าง มีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้นก็พอ

เริ่มต้นการเรียนรู้ ครูผู้ฝึกสอนจะทำการทดสอบการว่ายน้ำด้วยเท้าเปล่า (ไม่ใช่อุปกรณ์ช่วย) ประมาณ 500 เมตร ซึ่งไม่จำกัดเวลาหรืออาจจะพัก เกาะขอบสระบ้าง ครูฝึกมักทำเป็นไม่เห็น เรียกว่าไม่เคร่งครัดมากนักในเรื่องของการทดสอบว่ายน้ำ ขอเพียงท่านว่ายน้ำพอเป็นที่พอ ใครที่ว่ายน้ำไม่แข็ง อาจใช้เวลาในช่วงที่เรียนปฏิบัติฝึกว่ายน้ำไปทุกวัน กว่าจะจบก็คงช่วยให้ว่ายน้ำคล่องแคล่วขึ้นเยอะ หลังจากทดสอบว่ายน้ำ ครูผู้ฝึกสอนก็จะทดสอบ

การลอยตัวโดยไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยประมาณ 5 นาที คล้ายๆ การทดสอบว่ายน้ำ คือไม่เคร่งครัดมากนัก หากใครที่อ่อนในเรื่องการว่ายน้ำการลอยตัว ครูฝึกก็จะจับฝึกว่ายน้ำ ฝึกลอยตัวให้มากกว่าคนอื่นในระหว่างที่เรียน

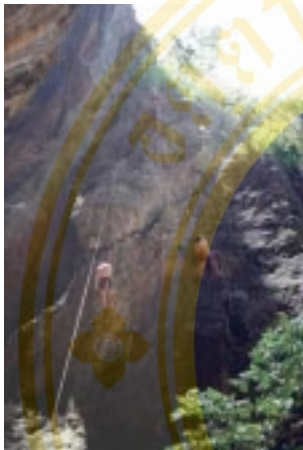
เมื่อทดสอบว่ายน้ำ ลอยตัวเสร็จ การเริ่มเรียนจะแบ่งเป็นเรียนทฤษฎีในห้องเรียน จะสอนให้นักดำน้ำรู้จักเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำน้ำ การใช้งาน จากนั้นก็จะเรียนเกี่ยวกับฟิสิกส์และสรีรวิทยา และการปรับตัวเข้ากับสภาพความกดดันใต้น้ำ เนื่องจากใต้น้ำนั้นความกดดันจะเพิ่มสูงขึ้นตามระดับความลึก จึงต้องมีหลักปฏิบัติในการปรับตัวเข้ากับสภาพความกดดันในระดับต่างๆ ระยะเวลาในการดำน้ำ ตารางการดำน้ำ กระแสน้ำ เพราะทะเลที่เราเห็นนอกจากจะมีคลื่นแล้ว ใต้น้ำยังมีกระแสน้ำที่ไหลขึ้นลง...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดำน้ำ > ข้อมูลที่ควรรู้ > เรียนดำน้ำ)

จากตัวอย่างเป็นภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม คือ กิจกรรมการเรียนดำน้ำ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียนหรือสถาบันสอนดำน้ำ วิธีการเรียนดำน้ำเบื้องต้น และข้อมูลสำคัญต่างๆ ที่ควรทราบเกี่ยวกับการดำน้ำ

กระบี่พร้อมให้บริการท่องเที่ยวชายแพ็คเกอร์ราคาพิเศษสุด

“สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ สมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่ ผู้ประกอบการโรงแรม บริษัทนำเที่ยวจังหวัดกระบี่ และสายการบิน จับมือร่วมกันจัด “โครงการฟ้าใหม่ สดใส...ที่กระบี่” แพ็คเกอร์ท่องเที่ยวราคาพิเศษ แสดงความพร้อมของจังหวัดกระบี่ในการให้บริการท่องเที่ยว ทั้งใน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งท่องเที่ยว เชิญชวนนักท่องเที่ยวไปสัมผัสความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวที่ยังคงความสมบูรณ์เหมือนเดิม

โครงการฟ้าใหม่ สดใส...ที่กระบี่ แฝกเงาท่องเที่ยวราคาพิเศษ 3 วัน 2 คืน ราคาตั้งแต่ 5,000 – 7,000 กว่าบาท โดยรวมค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน กรุงเทพฯ – กระบี่ – กรุงเทพฯ พร้อมที่พักจากโรงแรมต่างๆ ที่ร่วมโครงการทั้ง 30 แห่งตามระดับราคา รวมอาหารเช้า รถรับส่งตลอดรายการ พร้อมมัคคุเทศก์ และรายการท่องเที่ยวตามเลือก รวมอาหารกลางวัน อาทิ ทัวร์เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง – สระมรกต ทัวร์พายเรือคายัค อ่าวท่าเลน ทัวร์ท่องเที่ยวทะเลกระบี่ เกาะปอดะ เกาะไก่ เกาะทับ ถ้ำพระนาง ทัวร์ปีนผา อ่าวไร่เลย์ แฝกเงาเกาะลันตาหรือเกาะไหง หรือเลือกแพคเกจสปาเพื่อความงามและสุขภาพ...”

(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)

จากตัวอย่างเป็นภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม คือ กิจกรรมการพายเรือคายัค และกิจกรรมการปีนหน้าผา ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ตามโครงการฟ้าใหม่ สดใส...ที่กระบี่ โดยจัดเป็นแพ็คเกจการท่องเที่ยว รวมถึงให้รายละเอียดสถานที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวด้วย

5.2.2.2 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว

เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นักท่องเที่ยวสามารถกระทำได้เพียงลำพัง แต่ทั้งนี้ จะทำกิจกรรมหลายคนที่ได้ เช่น กิจกรรมขี่จักรยาน กิจกรรมขี่ม้า เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

“...กิจกรรมทางทหาร

- การกระโดดหอสูง 34 ฟุต
- กิจกรรมพักแรม
- โครงการจัดค่ายพักแรม
- โครงการทัวร์ไพร่ค่ายพักแรม
- ชมรมขี่ม้า

สอบถามรายละเอียดได้ที่
กองพันสัตว์ต่าง กรมการสัตว์
ทหารบก โทร. 0 5329 7477-8 ต่อ
204, 224

- การดำรงชีพในป่า
- การเดินป่าเชิงนิเวศ
- การกระโดดหอ

สอบถามรายละเอียดได้ที่ กรมรบพิเศษที่ 5 อำเภอมะริม
โทร. 0 5329 7808 โทรสาร 0 5329 7800...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > กิจกรรมในค่ายทหาร > จังหวัดท่องเที่ยวในเขตทหาร > เชียงใหม่)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว
คือ กิจกรรมขี่ม้า ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดกิจกรรมทางทหารของกองพัน
สัตว์ต่าง กรมการสัตว์ทหารบก จังหวัดเชียงใหม่

มารู้จักจักรยานเสือภูเขากันเถอะ

“วันนี้มีจักรยานพันธุ์ใหม่ที่เกิดขึ้น คือ เสือภูเขา
หรือ MOUNTAIN BIKE เป็นจักรยานอเนกประสงค์ที่
สามารถใช้ได้ในทุกพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นถนนธรรมดา หรือ
ทางป่าทางเขาทุรกันดาร จึงเป็นจักรยานที่เหมาะสมอย่างยิ่ง
สำหรับการเดินทางท่องเที่ยว เสือภูเขาได้ทำให้โฉมหน้าทาง

การท่องเที่ยวและคมนาคมในเมืองหลายๆ ประเทศ เปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ไปได้อย่างไม่น่าเชื่อว่าจักรยานคันเล็กๆ จะทำได้ถึงขนาดนี้

ลักษณะเฉพาะของเสือภูเขา คือ ความแข็งแรงของระบบโครงสร้าง การผ่อนแรงของระบบเกียร์ทดซึ่งมีมากถึง 24 เกียร์ การหยุดฉับพลันของระบบเบรก และความสามารถในการตะลุยทางยากลำบากของระบบล้อ ยาง และเกียร์ ทำให้การเดินทางด้วยเสือภูเขาสามารถบุกบั่นไปได้ทุกที่เป็นการเดินทางที่แม้จะเหนื่อยหนักแต่ก็สนุกสนาน

การขี่เสือภูเขาเช่นเดียวกับจักรยานทั่วไป เพียงแต่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมในระบบที่เพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อย ได้แก่

1. แชนด์ บังคับแชนด์ด้วย 2 มือ ให้ตรงทางอยู่เสมอ ไม่ว่าจะไรจะเกิดขึ้น บังคับแชนด์ให้ไปในทิศทางที่ถูกต้องไว้ เพียงเท่านี้เสือภูเขาก็จะพาคุณหลบเลี่ยงจากอันตรายทุกสถานการณ์ไปได้

2. เบรก เมื่อต้องการหยุด กดเบรคล้อหลังก่อนล้อหน้าเสมอ ถ้าเป็นทางลงชันควรกดเบรกแล้วปล่อย กดแล้วปล่อยอย่างสม่ำเสมอ อย่าปล่อยให้ความเร็วขึ้นสูงจนควบคุมไม่ได้

3. ระบบเกียร์ทด เริ่มเคลื่อนที่ด้วยงานหน้างานหลังตัวกลางอยู่เสมอ จากนั้นทดลองเปลี่ยนเกียร์จันทันหรือลง เพื่อทดสอบน้ำหนักการถีบที่เหมาะสมกับตนเอง ในการทดสอบจักรยานก่อนการเดินทาง ทดลองเปลี่ยนเกียร์อยู่เสมอ เพื่อหาน้ำหนักเกียร์ที่ตัวเองถนัด จำไว้เสมอว่า ผู้ใช้จักรยานแต่ละคนจะใช้เกียร์ไม่เหมือนกันตามแต่กำลังกายของแต่ละคน...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ขี่จักรยาน > สิ่งที่คุณควรรู้ > จักรยานเสือภูเขา)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว คือ กิจกรรมขี่จักรยานเสือภูเขา ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดของจักรยานเสือภูเขาและวิธีการขี่จักรยานอย่างถูกต้อง

5.2.3 การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชากรในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามภูมิภาคของไทย ซึ่งการใช้ภาพในลักษณะดังกล่าวสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ การใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.3.1 การใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เป็นการใช้ภาพงานเทศกาล ประเพณี วัฒนธรรม กิจกรรมของชาวบ้าน การประชาสัมพันธ์งาน หรือใช้สัญลักษณ์ของงาน เป็นตัวถ่ายทอดสีน้ำตาลในด้านอวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ภาพงานเทศกาลร่มบ่อสร้าง ภาพการแสดงแห่สิงโตในเทศกาลตรุษจีนจังหวัดนครสวรรค์ เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

“...วัฒนธรรมประเพณี

- งานสารทเดือนสิบ แรม 14, 15 ค่ำ เดือน 10
- ประเพณีชักพระ ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > โฮมสเตย์ > ภาคใต้ > หมู่บ้านคีรีวง จ.นครศรีธรรมราช)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ภาพงานสารทเดือนสิบ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการแสดงชื่อของงานดังกล่าว และบอกวันขึ้น-แรมในการจัดงานดังกล่าว

งานเทศกาลร่มบ่อสร้างและหัตถกรรมสันกำแพง ครั้งที่ 22

“Date : 21-23 มกราคม 2548

Place : บริเวณหมู่บ้านบ่อสร้าง ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่

Activities

ขบวนแห่วัฒนธรรมรถประดับ

การประกวดหัตถกรรม การออกร้านจำหน่ายสินค้า

การแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน...”

(เมนูเทศกาลและงานประเพณี > Calendar)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ คือ งานเทศกาลร่มบ่อสร้างและหัตถกรรมสันกำแพง ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้
รายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับชื่องานเทศกาล วัน-เวลา สถานที่จัดงาน และกิจกรรมภายในงาน

งานเทศกาลใหม่ ประเพณีผูกเสี่ยวและงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น

“Date : 29 พฤศจิกายน-10 ธันวาคม 2548

Place : สนามหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัด
ขอนแก่น

Activities

ชมขบวนแห่อันยิ่งใหญ่ การประกวดพานบายศรีสู่ขวัญและ
ประเพณีผูกเสี่ยว การประกวดกลองยาว การประกวดร้องสรภัญญะ การ
แสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นเมืองอีสาน การออกร้านของเหล่ากาชาดจังหวัด
ขอนแก่น การแสดงและจำหน่ายสินค้า OTOP...”

(เมนูเทศกาลและงานประเพณี > Highlight)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ คือ งานเทศกาลใหม่ ประเพณีผูกเสี่ยวและงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น ข้อมูลข่าวสาร
ประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับชื่องานเทศกาล วัน-เวลา สถานที่จัดงาน และ
กิจกรรมภายในงาน

5.2.3.2 การใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น

เป็นการใช้ภาพสินค้าพื้นเมือง และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชุมชนใน
แต่ละท้องถิ่น เช่น การขายสินค้าพื้นเมืองและผลไม้ในตลาดน้ำดำเนินสะดวก การทำสวนผลไม้ที่
จังหวัดนครปฐม เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นประกอบข้อมูลข่าวสาร
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

ล่องแม่น้ำ - นครปฐม

“แม่น้ำท่าจีน

เรือชมสวนผลไม้ อ.สามพราน นักท่องเที่ยวจะ
ติดต่อเรือได้ที่ท่าเทียบเรือ หน้าที่ว่าการอำเภอสามพราน
เส้นทางท่องเที่ยวจะผ่านแม่น้ำท่าจีนเข้าคลองบางช้างใต้
ไปยังคลองจินดา ซึ่งเป็นแหล่งการทำสวนกล้วยไม้ กุหลาบ
ไม้ดอก ไม้ประดับ สวนผลไม้ เช่น ส้มโอ ฝรั่ง มะม่วง
กระท้อน ชมพู มะพร้าว น้ำหอม เป็นต้น นักท่องเที่ยวจะได้
ชมและชิมผลไม้สดจากสวน รวมถึงลิ้มรสขนมไทยๆ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตราย

ใหญ่ที่ส่งให้กับห้างสรรพสินค้าทั่วไป พร้อมทั้งสัมผัสวิถีชีวิตของชาวสวน
จังหวัดนครปฐมที่ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายสุขสบาย ติดต่อสอบถามรายละเอียด
เพิ่มเติมได้ที่ พัฒนาชุมชน อ.สามพราน โทร. 0 3432 2785 บริการนำเที่ยว
เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดราชการ...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ > แม่น้ำ > นครปฐม)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ภาพสินค้าพื้นเมือง คือ มะปราง ข้อมูลข่าวสาร
ประกอบภาพเป็นการแนะนำการล่องเรือทางแม่น้ำท่าจีน แสดงชื่อพืชผลอันเลื่องชื่อของจังหวัด
แล้วเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยมชม

ราชบุรี

“สถานที่ตั้ง

อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

กิจกรรม

- ตอนเช้าจะมีพระสงฆ์พายเรือมาในหมู่บ้าน
- ศึกษาการทำอาหารไทยในช่วงเย็น
- ท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง

การดำเนินการ

อัตราค่าบริการ

- ค่าที่พัก 80 บาท/คน/คืน

- อาหารเช้า/เย็น/

เครื่องดื่ม 150 บาท/คน

250 บาท/ 2 คน

350 บาท/ 3 คน

การติดต่อ

- ศูนย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอำเภอดำเนินสะดวก 248 หมู่ 9
ถนนสุขาภิบาล 1 อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี โทร. (032) 345074, 241023,
346161

ศูนย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอำเภอดำเนินสะดวก เป็นศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตามกฎหมายอยู่ในความดูแลของรัฐบาลไทย และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

บริการฟรี แนะนำการเดินทางต่อไปอำเภอและจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ รับฝากกระเป๋าเดินทาง หรือสิ่งของชั่วคราวในขณะที่ต้องการท่องเที่ยวในท้องถิ่น หรือตลาดน้ำดำเนินสะดวก

สามารถพักผ่อนอยู่กับครอบครัวคนไทย ซึ่งศูนย์ประชาสัมพันธ์ได้ตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวแล้ว เป็นครอบครัวคนไทยที่ปลูกอาศัยตามวิถีชีวิตชาวคลอง...”

(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > โฮมสเตย์ > ภาคกลาง > ราชบุรี)

จากตัวอย่างเป็นการใช้ภาพสินค้าและการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชน คือ ภาพการขายสินค้าทางเรือที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับโฮมสเตย์ที่อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

โดยสรุป เพื่อให้เห็นภาพของการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงแสดงลักษณะการใช้วัจนภาษาดังกล่าว ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 แสดงลักษณะการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร	ลักษณะย่อยของอวัจนภาษา	ตัวอย่างการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร
1. การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1.1 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	- การใช้ภาพน้ำตกที่ไหลผ่านป่าเขาหลวง และน้ำตกกรุงชิงซึ่งตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาหลวง ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ประกอบภาพถ่ายจึงเป็นการ

ตารางที่ 5.3 แสดงลักษณะการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร	ลักษณะย่อยของวัจนภาษา	ตัวอย่างการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร
	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้ภาพปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ - การใช้ภาพสัตว์ป่า 	<p>อธิบายลักษณะของอุทยานแห่งชาติ สภาพพื้นที่ เส้นทางศึกษารธรรมชาติ และลักษณะของน้ำตกทั้งสองแห่ง</p> <p>(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เดินป่า > เส้นทางเดินป่า > ป่าไผ่เขาหลวง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้ภาพกลุ่มดาวบนท้องฟ้า ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพดังกล่าวเป็นการอธิบายถึงวิธีการดูดาวให้เป็น การรู้จักดาวต่างๆ และระบบสุริยจักรวาล (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > เกี่ยวกับดาว > การดูดาว) - การใช้ภาพนกที่อาศัยอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการอธิบายสภาพทั่วไปของป่าในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และนกชนิดต่างๆ รวมถึงบริเวณที่นิยมดูนกด้วย (เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ดูนก > แหล่งดูนกในประเทศไทย > ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ตารางที่ 5.3 แสดงลักษณะการใช้วณภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วณภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร	ลักษณะย่อยของวณภาษา	ตัวอย่างการใช้วณภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร
	1.2 การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์	<p>- การใช้ภาพอุทยานประวัติศาตร์กำแพงเพชร และพระพุทธรูปประธาน 3 องค์ ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการแสดงความสำคัญของอุทยานประวัติศาสตร์ดังกล่าว จุดสนใจที่อยู่ภายในอุทยานฯ รวมถึงความเป็นมาของสถานที่ด้วย</p> <p>(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์ > อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร)</p>
2. การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2.1 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม	<p>- การใช้ภาพกิจกรรมการพายเรือคายัค และภาพกิจกรรมการปั่นหน้าผา ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ตามโครงการฟ้าใหม่ สดใส... ที่กระบี่ โดยจัดเป็นแพ็คเกจการท่องเที่ยว รวมถึงให้รายละเอียดสถานที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวด้วย</p> <p>(เมนูข่าวท่องเที่ยว > ข่าว)</p>

ตารางที่ 5.3 แสดงลักษณะการใช้วงนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ต่อ)

ลักษณะการใช้วงนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร	ลักษณะย่อยของวงนภาษา	ตัวอย่างการใช้วงนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร
	2.2 การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว	<p>- การใช้ภาพกิจกรรมที่จัดจรรยาณเสื่อภูเขา ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดของกิจกรรมเสื่อภูเขาและวิธีการที่จัดจรรยาณอย่างถูกต้อง</p> <p>(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ี่จัดจรรยาณ > สิ่งทีควรรู้ > ี่จัดจรรยาณเสื่อภูเขา)</p>
3. การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมืองประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	<p>3.1 การใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีทีเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>3.2 การใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น</p>	<p>- การใช้ภาพงานเทศกาลรุ่มบ่อสร้างและหัตถกรรมสันัก้าแพง ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการให้รายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับชื่องานเทศกาล วัน-เวลาสถานที่จัดงาน และกิจกรรมภายในงาน</p> <p>(เมนูเทศกาลและงานประเพณี > Calendar)</p> <p>- การใช้ภาพชาวสวนถ่อมะปราง ข้อมูลข่าวสารประกอบภาพเป็นการแนะนำการล่องเรือทางแม่น้ำท่าจีน แสดงช่อพีชผลอันเลื่องช่อของจังหวัดแล้วเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชม</p> <p>(เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว > ่เที่ยวคลอง-ล่องแม่น้ำ > แม่น้ำ > นครปฐม)</p>

การใช้อวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วย 1) การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ การใช้ภาพปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การใช้ภาพสัตว์ป่า และการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ 2) การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม และการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว 3) การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ การใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น มีลักษณะเป็นการใช้อวัจนสารเพื่อเพิ่มความชัดเจนให้แก่เนื้อหาข้อมูลข่าวสาร โดยมุ่งเน้นไปที่ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ความสนุกสนานจากการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว ความบันเทิงจากเทศกาล งานประเพณีต่างๆ และรู้จักสินค้าพื้นเมืองของท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

5.2.4 ลักษณะของอวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษาพบว่า อวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มี 3 ประเภท คือ ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ซึ่งภาพดังกล่าวจะเป็นภาพถ่ายสีที่ถ่ายจากสถานที่จริง การใช้ภาพในลักษณะนี้สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เนื่องจากมีการใช้จุดเร้าใจในด้านอารมณ์ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารนำเสนอเรื่องใด ก็จะมีภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นประกอบอยู่ด้วย แม้จะปรากฏไม่ครบทุกหัวข้อย่อยก็ตาม และเป็นที่น่าสังเกตว่า สถานที่ท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวหลักๆ ซึ่งเป็นที่นิยมมากจะมีภาพประกอบข้อมูลข่าวสารค่อนข้างมากด้วย เช่น น้ำตก ทะเล หมู่เกาะ หรือกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน เช่น ล่องแก่ง ปีนหน้าผา เป็นต้น การใช้อวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ยังสามารถจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

ประการแรก การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในที่นี้ หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ ป่าไม้ ภูเขา น้ำตก แหล่งน้ำธรรมชาติ ทะเล สภาพแวดล้อมในท้องทะเล เช่น ปะการัง รวมถึงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ดาวตก กลุ่มดาวต่างๆ และสัตว์ป่า ได้แก่ นก ช้าง ฯลฯ นอกจากนี้ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศยังหมายถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างด้วยฝีมือมนุษย์ เช่น บ้านเรือน วัด พระราชวัง อนุสาวรีย์ โบราณสถานต่างๆ รวมถึงส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถานที่นั้นๆ เช่น

พระพุทธรูปปูนปั้น ภาชนะสำริด เป็นต้น การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่วนใหญ่จะมีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารนั้นๆ เช่น การใช้ภาพหมู่เกาะสุรินทร์ และภาพใต้ท้องทะเลที่มีปลาสีสันสวยงาม ประกอบข้อมูลข่าวสารเรื่อง “หมู่เกาะสุรินทร์” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว หรือการใช้ภาพบ้านเรือนของชาวไทยทรงดำ ประกอบข้อมูลข่าวสารเรื่อง “ไทยทรงดำ จ.เพชรบุรี” ในเมนูหลักกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น การใช้ภาพดังกล่าวนอกจากจะสามารถดึงดูดใจผู้อ่านให้สนใจภาพนั้นๆ แล้ว ยังอาจส่งผลให้ผู้อ่านสนใจที่จะอ่านข้อมูลข่าวสารประกอบภาพนั้นๆ ด้วย หรือในกรณีที่การอธิบายข้อมูลข่าวสารยังไม่มี ความชัดเจน การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศก็ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพดังกล่าวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประการที่สอง การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นกิจกรรมที่ผู้อ่านข้อมูลข่าวสารสามารถนำไปปฏิบัติได้ หากมีความสนใจและได้เดินทางไปท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว กิจกรรมเหล่านี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมในค่ายทหาร ล่องแก่ง ปีนหน้าผา ดำน้ำ ฯลฯ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว เช่น ซิม่า ซัจจกรยาน ฯลฯ การใช้ภาพกิจกรรมมักเป็นภาพกิจกรรมของผู้ทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ เช่น กิจกรรมที่กระทำเป็นกลุ่ม ใช้ภาพกลุ่มคนกำลังปีนหน้าผา จากหัวข้อ “กระบี่พร้อมให้บริการท่องเที่ยวชายแพ็คเกอร์ราคาพิเศษสุด” ในเมนูหลักข่าวท่องเที่ยว หรือกิจกรรมที่กระทำคนเดียว ใช้ภาพคนขี่จักรยาน จากหัวข้อ “จักรยานเสือภูเขา” ในเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น การใช้ภาพกิจกรรมเป็นการเชิญชวนและอาจกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอยากทำกิจกรรมนั้นๆ ได้ นอกจากนี้จะเป็นเพราะความสนุกสนาน เพลิดเพลินแล้ว ยังเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียนหรือการทำงานอีกด้วย

ประการที่สาม การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง จะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่นของไทย เช่น เทศกาลกินปลาที่จังหวัดสิงห์บุรี งานวิวาร์ใต้สมุทรที่จังหวัดตรัง งานเทศกาลร่มบ่อสร้างและหัตถกรรมสันกำแพงที่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น ซึ่งการใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง สามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ การใช้ภาพเทศกาลและงานประเพณีที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น การใช้ภาพในลักษณะดังกล่าว

มักจะเป็นภาพงานต่างๆ เช่น ขบวนการแห่ง การแสดง การประกวด การออกร้านและการจำหน่ายสินค้า ฯลฯ ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่น่าเสนอ โดยเป็นการแสดงภาพงานให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้อ่านสามารถเห็นภาพความยิ่งใหญ่ของงาน ความสวยงามของขบวน เอกลักษ์ณ์ประจำท้องถิ่น และความตื่นตาตื่นใจต่างๆ ซึ่งพยายามดึงดูดความสนใจให้ผู้อ่านสนใจอ่านข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม และอาจจะเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ดังกล่าวนั่นเอง

5.3 การวิเคราะห์วัจนภาษาและอวัจนภาษาที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในการวิเคราะห์วัจนภาษาและอวัจนภาษาที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น จะทำการวิเคราะห์โดยแบ่งตามผลการศึกษาในหัวข้อที่ 5.1 – 5.2 ดังต่อไปนี้

- 1) การวิเคราะห์วัจนภาษาในข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2) การวิเคราะห์อวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5.3.1 การวิเคราะห์วัจนภาษาในข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

วัจนสารหรือวัจนภาษาที่น่าเสนอข้อมูลข่าวสารนั้น เป็นข้อความในการเขียนที่ต้องใช้ศิลปะเป็นอย่างมาก เพราะมีเพียงตัวอักษรที่ทำหน้าที่ในการสื่อความหมายและความรู้สึก ภาษาที่ใช้จึงต้องได้รับการถ่วงถ่วงและเรียบเรียงมาเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และช่วยสร้างความประทับใจ ทำให้สามารถจดจำเรื่องราวได้ง่าย ซึ่งการใช้วัจนภาษาในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

- 1) การใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2) การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การใช้วัจนภาษาในที่นี้ สามารถนำมาวิเคราะห์โดยอิงกับลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ดังนี้

ประการแรก การใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการใช้ภาษาในการตั้งชื่อเมนูหลัก ชื่อเมนูย่อย ชื่อหัวข้อใหญ่ ชื่อหัวข้อย่อย และชื่อข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งชื่อหัวข้อดังกล่าวจะนำมาจาก 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวหน้ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว โดยจากผลการศึกษาพบว่า มีการตั้งชื่อดังกล่าวใน 7 ลักษณะ คือ การตั้งชื่อหัวข้อโดยใช้คำนามและนามวลี การตั้งชื่อหัวข้อโดยใช้ชื่อเฉพาะ การตั้งชื่อหัวข้อโดยใช้กริยาวิเศษณ์ การตั้งชื่อหัวข้อโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง การตั้งชื่อหัวข้อโดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ การตั้งชื่อหัวข้อโดยใช้ประโยคบอกเล่า และการตั้งชื่อหัวข้อโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม

วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารนี้ มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในแง่ของการนำเสนอชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชื่อเทศกาล งานประเพณี วัฒนธรรม โครงการ หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีการใช้ภาษาเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ ดังเช่น แม่จัน ถนนสายอารยธรรมจีน (ชื่อข่าวสารจากเมนูท่องเที่ยวหน้ารู้) โครงการรักเธอประเทศไทย...คืนความสดใสสู่อันดามัน (ชื่อข่าวสารจากเมนูเทศกาลและงานประเพณี) เทียวคลอง-ล่องแม่น้ำ (ชื่อเมนูย่อยจากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว) หนานี่...มาชมป่า ชิมปลา ที่เขื่อนพระปรอง (ชื่อข่าวสารจากเมนูท่องเที่ยวหน้ารู้) หรือการใช้ภาษาที่มีลักษณะเป็นประโยค เช่น ททท. ภาคเหนือเขต 4 เชิญนักท่องเที่ยวร่วมส่งตะวันทอทยานแห่งชาติแม่เมย (ชื่อข่าวสารจากเมนูท่องเที่ยวหน้ารู้) ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมควรปฏิบัติตนอย่างไร (ชื่อหัวข้อใหญ่จากเมนูกิจกรรมท่องเที่ยว) จากตัวอย่างเป็นที่น่าสนใจได้ว่า การใช้ภาษาจะมีความไพเราะ สละสลวย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านทราบว่า มีการท่องเที่ยวในเรื่องใดบ้าง รวมถึงทราบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีรูปแบบเป็นอย่างไร

ประการที่สอง การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการใช้ภาษาในเนื้อหาหรือบทความทางการท่องเที่ยวที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อนึ่ง ภาษาดังกล่าวนั้นมิใช่การใช้ภาษาเขียนต่างๆ ไป แต่จะมีการใช้คำในลักษณะต่างๆ เพื่อเร้าความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความรู้สึก หรือกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามเนื้อหาในข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น โดยมีการใช้วัจนภาษาใน 5 ลักษณะ คือ การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจนหรือหนักแน่นขึ้น เช่น “การเกิดสุริยุปราคาเต็มดวง เป็นปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่หาดูได้ยากยิ่งในชั่วอายุขัยของมนุษย์” หรือ “หมู่เกาะสิมิลันมีความสำคัญในฐานะเป็นแหล่งดำน้ำลึกที่มีคุณภาพสูงสุดของประเทศไทย” การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการ

สนทนา เช่น การใช้คำว่า ท่าน คุณ เรา แทนกันในบทความ การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ เช่น คำว่า สวยๆ มากๆ ง่ายๆ การใช้คำสัมผัสคล้องจอง เช่น “หินแพ ภูเขา หินใต้น้ำที่กลมวาว ยักษ์ใหญ่ใจดีแห่งทะเลไทยแวะมาเยี่ยมเยือนบ่อยครั้ง” หรือ “ล่องแม่น้ำโขง รับ-ส่งตะวัน” และ การใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ และบุคลาธิษฐาน เช่น “แนวปะการังชนิดนี้เปรียบดังโอเอซิสกลางทะเลทราย” “สายน้ำคือเส้นชีวิตของคนไทยที่ไหลหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรกรรมทั่วประเทศ” หรือ “แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ รอคอยผู้มาเยือนคนแล้วคนเล่า” เป็นต้น

วจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวนี้ แม้ว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง แต่มีลักษณะที่น่าสนใจคือ ลักษณะการโน้มน้าวใจในการใช้ภาษา ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับเนื้อหา โดยถ้อยคำที่ปรากฏจะพยายามดึงความสนใจของผู้อ่านให้เล็งเห็นภาพของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังเช่นที่มีการใช้คำขยายความสวยงามของสถานที่ การใช้คำสรรพนามแทนกันในเนื้อหาคล้ายสนทนาการสนทนากับผู้อ่าน การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความ การใช้คำคล้องจองซึ่งเป็นการนิยมนิยมของคนไทยมาแต่โบราณ หรือการใช้คำเปรียบเทียบให้เห็นภาพที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การใช้วจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารมีส่วนในการสนับสนุนประเด็นเนื้อหาทางการท่องเที่ยวที่ผู้ส่งสารเผยแพร่ออกไป ให้เกิดความไพเราะและสละสลวยมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาการใช้วจนภาษาทั้งสองลักษณะ คือ การใช้วจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร และการใช้วจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารนั้น พบว่า ทั้งสองส่วนต่างก็มีบทบาทสำคัญในการสื่อความหมายไปยังผู้อ่าน โดยการใช้วจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในแง่ของการนำเสนอชื่อสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ชื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และชื่อข่าวสารการดำเนินงานทางด้านการท่องเที่ยว เพื่อแสดงให้เห็นข้อมูลเบื้องต้นแล้วอาจคลิกเข้าไปอ่านเนื้อหาที่อยู่ภายในได้ ส่วนการใช้วจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารแสดงให้เห็นถึงการเลือกใช้ลักษณะสำคัญของภาษาในด้านการโน้มน้าวใจที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นเนื้อหาทางการท่องเที่ยว และการสร้างความสนใจทางด้านการท่องเที่ยวให้แก่ผู้รับสาร

5.3.2 การวิเคราะห์อวัจนภาษาในข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง

นิเวศ

อวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะเป็นการใช้ภาพถ่ายที่ประกอบหรือแทรกอยู่ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นการเพิ่มความชัดเจนให้กับเนื้อหามากยิ่งขึ้น โดยอวัจนภาษาดังกล่าว แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1) การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2) การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 3) การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การใช้อวัจนภาษาในที่นี้ สามารถนำมาวิเคราะห์โดยอิงกับขอบเขตทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ดังนี้

ประการแรก การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่ก่อกำเนิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา น้ำตก แหล่งน้ำธรรมชาติ ทะเล สภาพแวดล้อม รวมไปถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น ภาพปรากฏการณ์ธรรมชาติ และสัตว์ป่า และการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างโดยฝีมือมนุษย์ เช่น บ้านเรือน วัดวาอาราม ปราสาทราชวัง อนุสาวรีย์ โบราณสถานต่างๆ รวมไปถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือของมนุษย์ เช่น พระพุทธรูปปูนปั้น ภาชนะสำริด เรือ ฯลฯ

อวัจนภาษาในด้านการใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ มีความสอดคล้องกับขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว กล่าวคือ มีความเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และระบบนิเวศ โดยอวัจนภาษาดังกล่าว เป็นการใช้ภาพแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่นั้นๆ และเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Natural-based Tourism) ดังเช่น การใช้ภาพป่าไผ่เขาหลวงและน้ำตกกรุงชิงในจังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพหมู่เกาะสุรินทร์และกองหินริเชลิวในจังหวัดพังงา ภาพลำน้ำแม่แจ่มและ

ออบหลวงในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเกี่ยวเนื่องกับธรรมชาติ หรือการใช้ภาพอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชรในจังหวัดกำแพงเพชร ภาพเรือนไทยทรงดำของ ชาวไทยทรงดำในจังหวัดเพชรบุรี ภาพพระนครคีรีบนเขาวิ้ง เขาหลวงในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็น ภาพของแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่ท่องเที่ยว ซึ่งภาพ ดังกล่าวนี้ยังมีพื้นฐานอยู่กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติด้วย ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การใช้ อวัจนภาษาในด้านภาพสถานที่ท่องเที่ยว นั้น มีบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ แต่ ทั้งนี้ อวัจนสารส่วนใหญ่ก็ยังคงมุ่งเน้นไปที่ความสวยงามของธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และระบบนิเวศมากกว่าการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

ประการที่สอง การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ เป็นการใชภาพกิจกรรมต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถกระทำได้เมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวยัง สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น กิจกรรมการเข้าค่ายพักแรม (ตั้งแคมป์) กิจกรรมดูนก กิจกรรมดูดาว เป็นต้น โดยการใช้ภาพกิจกรรมเหล่านี้ สามารถแบ่งออกได้เป็นการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงนิเวศที่กระทำเป็นกลุ่ม เช่น การตั้งแคมป์ เดินป่า ล่องแก่ง ดำน้ำ ฯลฯ และการใช้ภาพ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กระทำคนเดียว เช่น จิ๋ม่า จีจักษ์ยานเสือภูเขา ฯลฯ

อวัจนภาษาในด้านการใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ มีความสอดคล้องกับ ขอบเขตของการท่องเที่ยวในหลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเน้นการท่องเที่ยวที่มี กระบวนการเรียนรู้ โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนัก และปลูกจิตสำนึกที่ ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมศึกษา ดังเช่น การใช้ภาพกิจกรรมการเดินป่าที่อยู่ในหลักสูตรของหน่วยบัญชาการ สงครามพิเศษในจังหวัดลพบุรี ที่เน้นการท่องเที่ยวแบบมีกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการดำรงชีพ ในป่า การใช้ภาพกิจกรรมดำน้ำตามใต้ท้องทะเลรอบเกาะต่างๆ ที่เน้นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบ การณ์ และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว การใช้ภาพกิจกรรมการขี่ม้าในจังหวัดเชียงใหม่และภาพ กิจกรรมการขี่จักรยานเสือภูเขา ที่เน้นการศึกษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว โดยสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับระบบนิเวศ ฯลฯ ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า การใช้อวัจนภาษาในด้านภาพกิจกรรมการท่องเที่ยว นั้น มีบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ เป็นการแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวมีกิจกรรมใดที่น่าสนใจบ้าง แต่ ยังไม่เน้นหนักไปที่การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องมากเท่าใดนัก

ประการที่สาม การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการใช้ภาพงานเทศกาล ประเพณี วัฒนธรรม กิจกรรมของชาวบ้าน การประชาสัมพันธ์งาน หรือใช้สัญลักษณ์ของงาน เป็นตัวถ่ายทอดสีสัน เช่น ภาพงานเทศกาลร่มบ่อสร้าง ภาพการแสดงแห่สิงโตในเทศกาลตรุษจีนจังหวัดนครสวรรค์ รวมถึงการใช้ภาพสินค้าพื้นเมืองและรูปแบบการดำเนินชีวิตของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น เช่น การขายสินค้าพื้นเมืองและผลไม้ในตลาดน้ำดำเนินสะดวก การทำสวนผลไม้ที่จังหวัดนครปฐม ฯลฯ

อวัจนภาษาในด้านการใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมืองนี้ มีความสอดคล้องกับขอบเขตของการท่องเที่ยวในหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ และมีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ ดังเช่น การใช้ภาพงานสารทเดือนสิบของหมู่บ้านคีรีวง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช การใช้ภาพงานเทศกาลร่มบ่อสร้างและหัตถกรรมสินค้าแพงในจังหวัดเชียงใหม่ งานเทศกาลไหม ประเพณีผูกเสี่ยว และงานกาชาดในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเน้นแหล่งวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ การใช้ภาพชาวสวนกับผลไม้ในจังหวัดนครปฐม การใช้ภาพตลาดน้ำดำเนินสะดวกในจังหวัดราชบุรี ที่แสดงถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติอันมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น จากตัวอย่างดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การใช้อวัจนภาษาในด้านภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมืองนั้น มีบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยเน้นไปที่แหล่งวัฒนธรรมและธรรมชาติในท้องถิ่นเป็นสำคัญ แต่ทั้งนี้ อวัจนภาษาดังกล่าวยังไม่เน้นหนักไปที่การมีส่วนร่วมในท้องถิ่นและการปลูกจิตสำนึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากนัก

จากการศึกษาการใช้อวัจนภาษาในด้านภาพถ่ายทั้งสามลักษณะ เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้อวัจนภาษาดังกล่าวนั้นยังคงเน้นไปที่ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ความรู้และประสบการณ์จากกิจกรรมการท่องเที่ยว และความสำคัญของงานเทศกาล ประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะทั่วไปมากกว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แม้ว่าจะพยายามสอดคล้องกับนโยบายและขอบเขตทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ก็มีลักษณะที่ยังไม่ชัดเจนมากนัก

โดยสรุป การใช้ภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการใช้วัจนภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้อวัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นั้น มีหน้าที่ในการสร้างจุดเร้าใจทางการท่องเที่ยว รวมถึงให้ความบันเทิงใจ ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดให้แก่ผู้รับสาร กล่าวคือ การใช้ภาษาดังกล่าวพยายามสร้างความสนใจให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกต้องการไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีการสอดแทรกคำแนะนำ ข้อปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้ผู้รับสารรู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างถูกวิธี เล็งเห็นความสวยงามของระบบนิเวศ โดยการใช้อวัจนภาษาในด้านภาพถ่ายประกอบข้อมูลข่าวสาร ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ส่งผลให้การใช้ภาษาทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่ส่งผ่านข้อมูลข่าวสารมุ่งเน้นไปที่รูปแบบของการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ โดยมีการสอดแทรกลักษณะบางประการทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ในระดับหนึ่ง

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

“วิจารณ์และอวิจารณ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” เป็นงานวิจัยเนื้อหาของสาร (Content Analysis) โดยศึกษาเนื้อหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ความเป็นมาของงานวิจัยคือ เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้น กระแสความนิยมของนักท่องเที่ยวในการเข้าไปพักผ่อนในพื้นที่ธรรมชาติจึงมากขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยวต่างๆ อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยังไม่ได้รับการจัดการดูแลอย่างเหมาะสม ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงไป ปัญหาดังกล่าวนั้นส่วนหนึ่งมาจากการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศในการท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สนใจในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมเท่าที่ควร ซึ่งในปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เผยแพร่และให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่น่าสนใจสื่อหนึ่งก็คือ สื่ออินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพราะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงปรับเปลี่ยนลักษณะการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านสื่อต่างๆ มากมาย เช่น การโฆษณาทางโทรทัศน์หรือสิ่งพิมพ์ ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นอย่างดี ดังนั้น เมื่อนักท่องเที่ยวต้องการค้นหาข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว วิธีที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และง่ายต่อการสืบค้นมากที่สุดก็คือ การเข้ามาใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยเข้ามาที่เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั่นเอง สำหรับการศึกษาวินิจฉัยและอวิจารณ์ในงานวิจัยนี้ ได้เลือกศึกษาข้อมูลข่าวสารทางการ

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพราะเป็นเว็บไซต์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเป็นเว็บไซต์ที่มีผู้เข้าชมเป็นจำนวนมากด้วย

ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาวัจนสารและอวัจนสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาบทบาทของสารดังกล่าวในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่วนวิธีดำเนินการศึกษาใช้การวิเคราะห์สาร โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์คือ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจาก 5 เมนูหลักที่อยู่ภายในเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว ซึ่งเมนูดังกล่าวเป็นเมนูที่มีผู้เข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก เป็นเมนูที่ผู้รับสารซึ่งมีความสนใจด้านการท่องเที่ยวจะเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อความรู้หรือต้องการข้อมูลทางการท่องเที่ยว และข้อมูลข่าวสารที่อยู่ภายในเมนูจะต้องมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง หรือเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวทั่วไปผสมผสานกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยช่วงเวลาที่นำเนื้อหาข้อมูลข่าวสารมาทำการศึกษา คือระหว่างวันที่ 1 – 31 มกราคม พ.ศ. 2548 ทั้งนี้ เนื่องจากอยู่ในช่วงเทศกาลปีใหม่ ช่วงการท่องเที่ยวในฤดูหนาวของจังหวัดต่างๆ และเป็นเดือนหลังจากเกิดเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิในจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ประการแรก ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว มีประเด็นเนื้อหาที่ผู้ส่งสารนำเสนอให้ผู้อ่านสนใจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรวมทั้งสิ้น 4 ประเด็น คือ

1) ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แบ่งออกเป็น การให้ข้อมูลโดยย่อ และการให้ข้อมูลโดยการขยายความ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด เป็นการปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจให้กับผู้รับสาร ทั้งในด้านการท่องเที่ยวโดยทั่วไปและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้ผู้รับสารเกิดการตระหนักรู้และซึมซับข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นไว้เป็นอันดับแรก แล้วจึงนำมาผ่านกระบวนการตีความ เกิดความเข้าใจในเนื้อหา แล้วจึงอาจคล้อยตามความคิดเห็นของผู้ส่งสารได้ ซึ่งในการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ จะเป็นการแสดงข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว งานเทศกาล กิจกรรมการท่องเที่ยว และข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ เมื่อนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณาความสอดคล้องกับขอบเขตการท่องเที่ยวเชิง

นิเวศ พบว่า มีความสอดคล้องกับหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว และหลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่สอดคล้องกับหลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน และหลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

2) ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีลักษณะเนื้อหาเป็นการแสดงความเป็นมาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรืองานประเพณีที่สำคัญ และให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ โดยมีนัยยะสำคัญเกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ผู้อ่านให้รู้จักการหวงแหน บำรุงรักษาและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงงานประเพณีที่เก่าแก่ไม่ให้สูญหายไป เมื่อนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณาความสอดคล้องกับขอบเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีความสอดคล้องกับหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว และหลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่สอดคล้องกับหลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน และหลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

3) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น (1) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอโดยใช้เนื้อหาที่สร้างความรู้สึกร่วมให้ผู้อ่านเกิดความสนใจไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรืองานเทศกาลและประเพณีต่างๆ เนื่องจากผู้อ่านได้รับทราบประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารว่า หากทำกิจกรรมดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด และได้รับความรู้เพิ่มเติมจากกิจกรรมนั้นๆ ด้วย ซึ่งเป็นการตอบสนองความพึงพอใจของผู้อ่านโดยตรง โดยมีนัยยะสำคัญตรงกับวัตถุประสงค์ของการส่งสาร คือ เพื่อสร้างความบันเทิง (to entertain) แก่ผู้รับสาร เมื่อนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณาความสอดคล้องกับขอบเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีความสอดคล้องกับหลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ในแง่ของการสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว, (2) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย เนื่องมาจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิที่จังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทยเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ส่งผลให้การท่องเที่ยวของไทยประสบความเสียหายเป็นอย่างมาก เมื่อนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณาความสอดคล้องกับขอบเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีความสอดคล้องกับหลักการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น ทั้งผู้ประกอบการ ชาวบ้าน และนักท่องเที่ยว แต่ไม่สอดคล้องกับขอบเขตด้านอื่นๆ, (3) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นูรักษาสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหาให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่ง

แวดล้อม โดยรู้จักห่วงใยสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ส่งสารพยายามชี้ให้เห็นถึงความงดงามทางธรรมชาติ และให้ผู้รับสารเกิดความตระหนักที่จะดูแลรักษาสภาพแวดล้อมไม่ให้สูญเสียไป มีนัยยะสำคัญคือ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของนักท่องเที่ยว เมื่อนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณาความสอดคล้องกับขอบเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีความสอดคล้องกับหลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ แต่ไม่สอดคล้องกับขอบเขตอื่นๆ และ (4) การนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว เป็นการนำเสนอเนื้อหาให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงความสำคัญของการมีสุขภาพดี โดยมุ่งไปที่การเสริมสร้างร่างกายด้วยวิธีการออกกำลังกาย ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดความเพลิดเพลินแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากมายอีกด้วย โดยมีนัยยะสำคัญคือ เป็นการนำเอาความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์มาแสดงให้เห็นชัดขึ้น คือ ความต้องการมีสุขภาพดี ทั้งนี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวหันมาออกกำลังกาย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหลายประเภทมีส่วนในการเสริมสร้างให้สุขภาพดีมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นดังกล่าวนี้ยังไม่สอดคล้องกับขอบเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากเท่าใดนัก

4) ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว และการแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว เป็นประเด็นที่ผู้ส่งสารนำมาใช้เพื่อเป็นกฎเกณฑ์ในการท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวทราบว่ามีสิ่งใดสามารถปฏิบัติได้ และสิ่งใดไม่ควรปฏิบัติ นักท่องเที่ยวจึงควรปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อบังคับของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด เพราะนอกจากจะช่วยให้ธรรมชาติยังคงสวยงามดังเดิมแล้ว ยังป้องกันอันตรายที่อาจเกิดแก่นักท่องเที่ยวด้วย ทั้งนี้ มีนัยยะสำคัญคือ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ อย่างปลอดภัยตลอดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ รวมถึงให้นักท่องเที่ยวรู้จักการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างถูกวิธี โดยไม่เบียดเบียนธรรมชาติ หรือทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เมื่อนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณาความสอดคล้องกับขอบเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีความสอดคล้องกับหลักการด้านการจัดการอย่างยั่งยืน แต่ไม่สอดคล้องกับหลักการด้านอื่นๆ

ประการที่สอง การใช้ภาษาในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 5 เมนูหลัก คือ เมนูกิจกรรมท่องเที่ยว เมนูเทศกาลและงานประเพณี เมนูข่าวท่องเที่ยว เมนูท่องเที่ยวน่ารู้ และเมนูเทศกาลน่าเที่ยว มีการใช้ภาษาใน 2 ลักษณะ คือ การใช้วัจนภาษาในข้อมูลข่าวสารและการใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสาร มีรายละเอียดดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในข้อมูลข่าวสาร สามารถจำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ การใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสาร และการใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

- การใช้วัจนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถจำแนกออกได้เป็น 7 ลักษณะ ได้แก่ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำนามและนามวลี การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ชื่อเฉพาะ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้กริยาวิลี การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้คำแสดงการเชิญชวนหรือร้องขอ การตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคบอกเล่า และการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารโดยใช้ประโยคในเชิงคำถาม การตั้งชื่อหัวข้อดังกล่าวเป็นการแสดงเนื้อหาในลักษณะของการบอกชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ชื่องานเทศกาล ประเพณี โครงการ กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบการดำเนินงาน และข่าวสารทางการท่องเที่ยว ทำให้ผู้อ่านทราบว่า มีการท่องเที่ยวในเรื่องใดบ้าง รวมถึงทราบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีรูปแบบเป็นอย่างไร

- การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถจำแนกออกได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความให้ชัดเจนหรือหนักแน่นขึ้น การใช้คำสรรพนามเรียกขานในลักษณะการสนทนา การใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความหรือเน้นน้ำหนักให้แก่คำหรือกลุ่มคำ การใช้คำสัมผัสคล้องจอง และการใช้คำเปรียบเทียบแสดงภาพพจน์ การใช้ภาษาในเนื้อหาดังกล่าวจะมีการใช้คำในลักษณะต่างๆ ให้ภาษาเกิดความไพเราะ สละสลวย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกหรือกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามเนื้อหาในข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น รวมถึงปลุกเร้าความคิดของผู้อ่านให้เกิดความต้องการไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเทศกาลงานประเพณีต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร การใช้วัจนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารนี้มีส่วนในการสนับสนุนประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวที่ผู้ส่งสารเผยแพร่ออกไป ให้เกิดความไพเราะและสละสลวยมากยิ่งขึ้น

2) การใช้วัจนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัจนภาษาดังกล่าวหมายถึงภาพถ่ายที่ประกอบหรือแทรกอยู่ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร โดยจะมีลักษณะที่กระตุ้นความรู้สึกและสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับสาร เพราะมีทั้งการใช้ภาพ สี และตัวอักษรเพื่ออธิบายความทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นๆ มีความชัดเจนและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ (1) การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการแสดงภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่

เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่สร้างโดยฝีมือมนุษย์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว กล่าวคือ มีความเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และระบบนิเวศ, (2) การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการแสดงภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งที่กระทำเป็นกลุ่ม และกิจกรรมที่กระทำได้เพียงลำพัง ซึ่งมีความสอดคล้องกับขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหลักการด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ เน้นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว, และ (3) การใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง เป็นการแสดงภาพงานเทศกาล ประเพณี และสินค้าพื้นเมืองของชุมชนต่างๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับขอบเขตของการท่องเที่ยวในหลักการด้านพื้นที่ท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ และมีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

การใช้ວັນภาษาในด้านภาพถ่ายทั้งสามลักษณะนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ภาพถ่ายส่วนมากจะเน้นไปที่ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ความรู้และประสบการณ์จากกิจกรรมการท่องเที่ยวและความสำคัญของงานเทศกาล ประเพณี และสินค้าพื้นเมือง ซึ่งมีลักษณะเป็นการเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่ท่องเที่ยวที่จัดเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะทั่วไปมากกว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แม้ว่าจะมีส่วนที่สอดคล้องกับนโยบายและขอบเขตทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ก็มีลักษณะที่ยังไม่ชัดเจนมากนัก

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในหัวข้อการอภิปรายผลการวิจัยนี้ จะเป็นนำเสนอความคิดเห็นของผู้ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การใช้ວັນภาษาและວັນภาษาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และວັນสารและວັນสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะนำมาพิจารณากับแนวคิดทฤษฎีเรื่องกระบวนการสื่อสาร โน้มน้าวใจ แนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์ แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแนวคิดเรื่องนักท่องเที่ยว เพื่อให้ผลการวิจัยมีแง่มุมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.2.1 ผลการศึกษาเรื่องประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้ส่งสารจะมีจัดลำดับสารอย่างเป็นขั้นตอน โดยนำเสนอสารในลักษณะคล้ายการแจ้งให้ทราบ แล้วสอดแทรกประเด็นต่างๆ ลงไปในเนื้อหาเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อถือ เกิดแรงจูงใจในสาร เนื่องจากถูกกระตุ้นให้เกิดความสนใจทางด้านอารมณ์ ผู้ศึกษาพบว่า เมื่อนำประเด็นเนื้อหาต่างๆ มาเปรียบเทียบกับความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของ Maslow (Maslow's Hierarchy of Human Needs) ทั้ง 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย ชั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง ชั้นที่ 3 ความต้องการการยอมรับ ชั้นที่ 4 ความต้องการการนับถือ และชั้นที่ 5 ความต้องการการสัมฤทธิ์ผล ผลการศึกษามีความสอดคล้องกับความต้องการดังกล่าวใน 3 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการการเรียนรู้ การรับรู้สิ่งกระตุ้นต่างๆ เป็นการสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ รวมถึงความพึงพอใจทางด้านอารมณ์และความต้องการทางกายด้วย เช่น ความต้องการทราบข้อมูลและความเป็นมาเกี่ยวกับอุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ เนื่องจากจะต้องเดินทางไปทำงานหรือท่องเที่ยวในสถานที่ดังกล่าว เป็นต้น

ชั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Need) เป็นความต้องการความปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น เกิดรู้สึกปลอดภัยเมื่อได้ไปท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เพราะทราบว่ามีเจ้าหน้าที่คอยดูแลเรื่องความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด หรือทราบคำเตือนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่มีอันตราย เช่น การล่องแก่งก่อนเดินทางไปเที่ยวในลักษณะดังกล่าว เป็นต้น

ชั้นที่ 4 ความต้องการการนับถือ (Esteem Need) เป็นความต้องการความภาคภูมิใจ มีชื่อเสียง หรือมีคุณค่าต่อสังคม เช่น การปฏิบัติตนเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมตามข้อปฏิบัติของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าต่อสังคม เนื่องจากเป็นผู้ที่ช่วยเหลือสังคมในการดูแลรักษาระบบนิเวศ เป็นต้น

ความต้องการของมนุษย์ทั้งสามระดับดังกล่าวนี้ สามารถแสดงจำแนกตามประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 แสดงแนวคิดความต้องการตามลำดับขั้นของมนุษย์ (Human Needs) ที่มีความสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความต้องการตามลำดับขั้นของมนุษย์	ประเด็นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ขั้นแรก ความต้องการทางด้านร่างกาย	1.1 ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นการให้ข้อมูลโดยย่อ - ประเด็นการให้ข้อมูลโดยการขยายความ
	1.2 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิง
	1.3 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพ
	1.4 ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ขั้นที่สอง ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง	2.1 ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว
	2.2 ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นการให้คำแนะนำ - ประเด็นการแสดงข้อบังคับ
ขั้นที่สี่ ความต้องการการนับถือ	ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว

จากตาราง พบว่า ความต้องการทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นความต้องการของมนุษย์ในขั้นแรก เป็นความต้องการที่มีลักษณะสอดคล้องกับ 3 ประเด็นหลัก คือ

1) ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการให้ข้อมูลโดยย่อและการให้ข้อมูลโดยการขยายความ มีเนื้อหาในการให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวในด้านการตอบสนองความพึงพอใจในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และสามารถทำความเข้าใจในสารนั้นได้

2) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น (1) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านความบันเทิง มีเนื้อหาการท่องเที่ยวในลักษณะที่ทำให้ผู้รับสารเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ และ (2) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านสุขภาพของนักท่องเที่ยว เนื้อหาจะนำเสนอประโยชน์เกี่ยวกับวิธีการทำให้สุขภาพแข็งแรง เช่น แนะนำการออกกำลังกายโดยการขี่จักรยานไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งนี้ เนื่องจากทุกคนต่างก็ปรารถนาที่จะมีสุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ เพื่อให้ชีวิตประจำวันดำเนินไปอย่างราบรื่น ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายของมนุษย์

3) ประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นประเด็นที่ทำให้ผู้รับสารได้รับทราบข้อมูลในระดับลึกมากกว่าการทราบเพียงข้อมูลเบื้องต้นว่า สถานที่นั้นๆ ตั้งอยู่ที่ใด แต่เป็นการแสดงถึงข้อมูลความเป็นมาของสถานที่ว่ามีต้นกำเนิดและความสำคัญอย่างไร ผู้รับสารจึงอาจเกิดความสนใจการให้ข้อมูลในลักษณะดังกล่าว โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น อุทยานประวัติศาสตร์ ฯลฯ ทั้งนี้ เพราะตอบสนองความของผู้รับสารในด้านการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ แล้วจึงเกิดความพึงพอใจในสารนั้น

ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง เป็นความต้องการของมนุษย์ในขั้นที่สอง เป็นความต้องการที่มีลักษณะสอดคล้องกับ 2 ประเด็นหลัก คือ

1) ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในด้านการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ซึ่งการนำเสนอประโยชน์ในลักษณะนี้สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิที่จังหวัดในภาคใต้ของไทย ทำให้มีผู้ประสบภัยเป็นจำนวนมาก ผู้ส่งสารจึงเผยแพร่ข่าวสารการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประสบภัยดังกล่าวในหลายๆ ด้าน เช่น การช่วยเหลือด้านเงินสงเคราะห์ การจัดเที่ยวฟรีให้แก่ผู้ประสบภัยโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกปลอดภัยและมั่นคงมากขึ้น แม้ว่าจะได้รับความทุกข์ แต่ก็ยังมีองค์กรของรัฐที่ให้การช่วยเหลือ ดังนั้น การส่งสารในลักษณะดังกล่าวนอกจากจะตอบสนองความต้องการของผู้รับสารแล้ว ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอีกด้วย

2) ประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบ่งชี้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการให้คำแนะนำและการแสดงข้อบ่งชี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดความต้องการดังกล่าว เนื่องจากเมื่อนักท่องเที่ยวจะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ก็ต้องการความปลอดภัยในการไปเยี่ยมชมสถานที่เหล่านั้น ดังนั้น เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับสารเกี่ยวกับการให้คำแนะนำหรือการแสดงข้อบ่งชี้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความปลอดภัย จึงเห็นว่า การเชื่อถือในสารนั้นอาจจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสภาพแวดล้อมที่ไปเยี่ยมชมด้วย

ความต้องการการนับถือ ซึ่งเป็นความต้องการของมนุษย์ในขั้นที่สี่ เป็นความต้องการที่มีลักษณะสอดคล้องกับประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในประเด็นนี้อาจทำให้สังเกตเห็นคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคม ดังเช่น การเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อม เป็นการสร้างประโยชน์ให้กับสังคม จะทำให้เป็นผู้มีเกียรติ มีคุณค่าต่อสังคม โดยเฉพาะในการร่วมกันรักษาสีงแวดล้อม

ตามแนวคิดในเรื่องความต้องการของมนุษย์นั้น ความต้องการของผู้รับสารจะดำเนินไปตามลำดับขั้น หากว่าความต้องการขั้นแรกถูกตอบสนองแล้วจึงจะเกิดความต้องการในขั้นต่อไป ดังนั้น ความต้องการทางด้านร่างกายจึงเป็นความต้องการที่ผู้ส่งสารสามารถสร้างความสนใจให้ผู้รับสารได้มากที่สุด โดยมีการนำเสนอในหลายประเด็นหลายหัวข้อย่อย ได้แก่ ประเด็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งการให้ข้อมูลโดยย่อและการให้ข้อมูลโดยการขยายความ ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยวในด้านความบันเทิงและในด้านสุขภาพของนักท่องเที่ยว และประเด็นการอ้างอิงเหตุการณ์ในอดีตหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องมาจากความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการขั้นแรกและเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์นั่นเอง ส่วนความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง มีการนำเสนอในประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว และประเด็นการให้คำแนะนำหรือแสดงข้อบ่งชี้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการให้คำแนะนำและการแสดงข้อบ่งชี้ จัดเป็นความต้องการที่ผู้ส่งสารให้ความสนใจรองลงมา เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับสารได้ในขั้นที่ 2 ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ความต้องการการนับถือ มีการนำเสนอในประเด็นเดียวคือ ประเด็นการนำเสนอประโยชน์ในการเป็นผู้รักษาสีงแวดล้อมของนักท่องเที่ยว เป็นความต้องการที่ผู้ส่งสารให้ความสนใจน้อยที่สุด เนื่องจากผู้รับสารต้องได้รับการตอบสนองในขั้นแรกและขั้นที่สองเสียก่อน จึงจะเกิดความต้องการการนับถือได้

6.2.2 ผลการศึกษาเรื่องการใช้วงนภาษาและอวงนภาษาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง

นิเวศ

แนวคิดเรื่องการประชาสัมพันธ์กล่าวว่า ข้อความที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์นั้น ถือเป็นข้อความในการเขียนที่ต้องใช้ศิลปะเป็นอย่างมาก เพราะมีเพียงตัวอักษรที่ทำหน้าที่ในการสื่อความหมายและความรู้สึก ภาษาที่ใช้จึงต้องได้รับการคัดกรองและเรียบเรียงจากนักประชาสัมพันธ์มาเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และช่วยสร้างความประทับใจ ทำให้สามารถจดจำเรื่องราวได้ง่าย ซึ่งในงานวิจัยนี้มีการใช้ภาษาใน 2 รูปแบบ คือ การใช้วงนภาษา และการใช้อวงนภาษา โดยการใช้อวงนภาษาแบ่งออกเป็น การใช้วงนภาษาในการตั้งชื่อหัวข้อ ที่แสดงถึงชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ชื่องานเทศกาล ประเพณี โครงการ กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบการดำเนินงาน และข่าวสารทางการท่องเที่ยว ทำให้ผู้อ่านทราบว่า มีการท่องเที่ยวในเรื่องใดบ้าง รวมถึงทราบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีรูปแบบเป็นอย่างไร และการใช้อวงนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร ที่มีการใช้คำในลักษณะต่างๆ ให้ภาษาเกิดความไพเราะ สละสลวย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกหรือกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามเนื้อหาในข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น รวมถึงปลูกเร้าความคิดของผู้อ่านให้เกิดความต้องการไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเทศกาลงานประเพณีต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร การใช้อวงนภาษาในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารนี้ยังมีส่วนในการสนับสนุนประเด็นเนื้อหาทางการท่องเที่ยวที่ผู้ส่งสารเผยแพร่ออกไปให้เกิดความไพเราะและสละสลวยมากยิ่งขึ้น

สำหรับการใช้อวงนภาษาประกอบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อวงนภาษาดังกล่าวหมายถึงภาพถ่ายที่ประกอบหรือแทรกอยู่ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร โดยจะมีลักษณะที่กระตุ้นความรู้สึก และสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับสาร เพราะมีทั้งการใช้ภาพ สี และตัวอักษรเพื่ออธิบายความ ทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นๆ มีความชัดเจนและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น จำแนกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การใช้ภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้ภาพเทศกาล งานประเพณี และสินค้าพื้นเมือง โดยการใช้ภาพทั้งสามลักษณะนี้ ภาพส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว รูปแบบลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยว และความรื่นเริงของงานเทศกาล ประเพณี และสินค้าพื้นเมืองที่น่าสนใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นการเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่ท่องเที่ยวที่จัดเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะทั่วไปมากกว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม อวงนสารในบางส่วนยังมีความสอดคล้องกับนโยบายและขอบเขตทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แม้ว่าจะมีลักษณะที่ไม่ชัดเจนมากนัก

6.2.3 ผลการศึกษาเรื่อง วิจารณ์และอวิจารณ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กับงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องวิจารณ์และอวิจารณ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น สามารถแสดงผลเปรียบเทียบหรืออ้างอิงกับงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้ ดังนี้

งานวิจัยเรื่อง การสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ของ นพรัตน์ มณีรัตน์ (2541) แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการสื่อสารของประชาชนในชุมชนและการจัดการกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งสามารถนำมาศึกษาในด้านการพัฒนาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ยังสวนทางกับการปฏิบัติของชุมชน ทำให้ทราบถึงที่มาของความต้องการจัดรูปแบบการสื่อสารเพื่อให้ผู้รับสารรู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกต้อง

งานวิจัยเรื่อง กระบวนการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเพื่อการรณรงค์โครงการ “ไทยเที่ยวไทย” ของ วราภรณ์ รัตนรักษ์ (2540) แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการนำเสนอสารโดยการใช้จุดเร้าใจต่อผู้รับสารในด้านต่างๆ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการสร้างความสนใจในสารที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งพยายามกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดความเชื่อถือในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทยของจังหวัดเชียงใหม่ การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ การมีส่วนร่วมสนับสนุนการท่องเที่ยวไทยของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ของ ศิริสา สอนศรี (2541) แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทย และแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเดินทางมาท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องวิจารณ์และอวิจารณ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ว่า การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นสื่อมวลชน ก็มีความสัมพันธ์กับการเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของผู้รับสาร

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนมอญเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของ นริศรา นงนุช (2544) แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการสื่อสารของชุมชนว่า ชุมชนมีบทบาทในการจัดการการท่องเที่ยวและมีส่วนกำหนดในเรื่องการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้วย

แสดงให้เห็นว่า ผู้รับสารก็มีส่วนในการกำหนดวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่อง วจนสารและอวจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ว่า ผู้อ่านข้อมูลข่าวสารหรือผู้รับสารก็มีส่วนกำหนดการนำเสนอเนื้อหาของผู้ส่งสาร

งานวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ของ วิธินี วรรณสกุล (2542) แสดงให้เห็นถึงการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้รับสารด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง วจนสารและอวจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เน้นการศึกษาไปที่การนำเสนอสารบนสื่ออินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ ซึ่งมีส่วนกระตุ้นให้ผู้รับสารสนใจข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

งานวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ของ ณัฐชามณูย์ สุวิทย์พันธุ์ (2545) แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ในระดับปานกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ มีแนวโน้มในการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในระดับสูง แต่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องโฮมสเตย์ในระดับต่ำ ทำให้นักท่องเที่ยวยังไม่ทราบถึงลักษณะของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์อย่างแท้จริง ซึ่งในเรื่องโฮมสเตย์นี้จัดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรูปแบบหนึ่งที่เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยเรื่อง การสื่อความหมายในการจูงใจนักท่องเที่ยวผ่านเนื้อหาในแผ่นพับ เพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ขององค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2536-2537 ของ พิชญ์สินี แสงขำ (2538) แสดงให้เห็นว่าการจูงใจผ่านอวจนภาษาสามารถนำไปสู่พฤติกรรมในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้ และจูงใจในด้านอารมณ์ ความรู้สึก และเหตุผลของการจูงใจผ่านวจนภาษาที่สามารถนำไปสู่การตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง วจนสารและอวจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ว่า การใช้วจนภาษาในด้านภาพถ่ายประกอบข้อมูลข่าวสารอาจสร้างความดึงดูดใจแก่ผู้รับสารให้มาท่องเที่ยวได้ และการใช้วจนภาษาทั้งในการตั้งชื่อหัวข้อของข้อมูลข่าวสารและในเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารต่างก็มีส่วนเสริมให้ประเด็นเนื้อหาทางการท่องเที่ยวมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดเชียงใหม่ ของ สุพัตรา พรประสิทธิ์ (2541) แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และมีความเข้าใจที่ถูกต้อง แต่ยังไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและไม่มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ มากนัก ซึ่งงานวิจัยเรื่องวารสารและอวารสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งผู้อ่านข้อมูลข่าวสารหรือนักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาสืบค้นข้อมูลก่อนการเดินทางไปท่องเที่ยวได้

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ของ สุชาดา วรธะมานี (2542 อ้างถึงใน สยามล ชัยรัตนอุดมกุล 2544 : 47-48) แสดงให้เห็นว่า ผู้รับสารได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากเท่าใด จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากเท่านั้น และมีความต้องการจะเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องวารสารและอวารสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่พบว่า ผู้ส่งสารพยายามเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนมากเพื่อกระตุ้นการรับรู้ของผู้รับสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จนอาจตัดสินใจเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ได้

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องวารสารและอวารสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านทางเว็บไซต์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ หรือสนใจศึกษาประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และลักษณะการใช้ภาษา สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ประเด็นเนื้อหาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการส่งเสริมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาได้ ซึ่งงานวิจัยเรื่อง “วารสารและอวารสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” จะเน้นไปที่การวิเคราะห์ข่าวสาร (Message) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร ทำให้ทราบถึงเนื้อหา

ที่ผู้ส่งสารส่งไปยังผู้รับสารด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งการใช้ประเด็นเนื้อหาและการใช้ภาษาที่เป็นวัจนภาษา และอวัจนภาษาในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวัจนสารและอวัจนสารของงานวิจัยนี้ ได้นำเนื้อหาข้อมูล ข่าวสารทางการท่องเที่ยวมาจาก 5 เมนูหลักในเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเท่านั้น ทำให้ข้อมูลดังกล่าวอาจแสดงเนื้อหาทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ไม่ครบถ้วน เนื่องจากข้อจำกัดในด้านกลุ่มตัวอย่างและด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางสื่ออินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ ซึ่งเป็นสื่อที่มีข้อดีคือ ผู้ที่เข้ามาใช้งานได้จำเป็นต้องมีคอมพิวเตอร์และโมเด็มเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ สื่อมวลชนอื่นๆ อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ ฯลฯ อาจนำเสนอเนื้อหาทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีความละเอียดและชัดเจนมากกว่าได้ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการศึกษาถึง วัจนสารและอวัจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ปรากฏบนสื่ออื่นๆ เพื่อให้ทราบถึง ประเด็นเนื้อหา การใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษา และบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความแตกต่างออกไป

6.3.2 ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรวิจัยนอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยในลักษณะอื่นๆ ที่น่าสนใจนำมาศึกษาหรือวิเคราะห์ต่อไป เช่น การศึกษาถึง วัจนสารและอวัจนสารในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานอื่นๆ หรือผ่าน สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ เพื่อศึกษาว่าประเด็นเนื้อหาและการใช้ภาษามีลักษณะเป็นอย่างไร หรือ การศึกษาถึงวัจนสารและอวัจนสารในเนื้อหาลักษณะอื่นๆ ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งปัจจุบันนี้ การศึกษาถึงสื่อดังกล่าว เป็นงานวิจัยที่มีบทบาทสำคัญมากขึ้น เนื่องจากเป็นสื่อที่กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย มีความน่าสนใจ โดยนอกจากจะมีการใช้ตัวอักษรเพื่ออธิบายให้รายละเอียดของข้อมูลข่าวสารแล้ว ยังมีการใช้อวัจนภาษาในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบเว็บไซต์ การใช้เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว สี ในลักษณะอื่นๆ ที่ดึงดูดความสนใจของผู้รับสาร ทั้งนี้ บางเว็บไซต์สามารถสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับสารได้มาก ดังนั้น การศึกษาถึงอวัจนภาษาที่อยู่ บนเว็บไซต์จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งสำหรับผู้สนใจการศึกษานี้อาชีพที่ปรากฏบนสื่ออินเทอร์เน็ต หรือ ถ้าเป็นการศึกษาทั้งกระบวนการสื่อสารก็จะทำให้เห็นภาพรวมของการศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2542). การวิเคราะห์สื่อ แนวคิด และเทคนิค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ, กิตติ กันภัย และปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. (2543). มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). การดำเนินงานเรื่อง Ecotourism ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- _____. (2538). นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปี พ.ศ. 2538-2539. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- _____. (2542). รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กองบริการที่ปรึกษา ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. (อัดสำเนา)
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กองสถิติและวิจัย. (2544). ลักษณะรวมหน่วยของผู้เยี่ยมเยือนการเดินทางภายในประเทศ ปี 2544. (อัดสำเนา)
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กองอนุรักษ์. (2544). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : บริษัทอัลซา จำกัด.
- ณัฐชามณูษ์ สุวิทย์พันธุ์. (2545). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชานิเทศการศึกษาศึกษาและพัฒนา หลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดวงพร คำคุณวัฒน์ และวาสนา จันทร์สว่าง. (2536). **สื่อสาร...การประชาสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์ จำกัด.
- คารุเรศ กาศโอสถ. (2543). **เอกสารคำสอนวิชา การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ (Persuasive Communication)**. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพรัตน์ มุณีรัตน์. (2541). **การสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศรา นงนุช. (2544). **รูปแบบการสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนมอญเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาคม ชีรสวรรณจักร. (2541). **ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พลอยศรี โปราณานนท์. (2544). **การท่องเที่ยวเบื้องต้น**. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์มิ่งเมือง.
- พิชญ์สินี แสงขำ. (2538). **การสื่อความหมายในการจูงใจนักท่องเที่ยวผ่านเนื้อหาในแผ่นพับ เพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ขององค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2536-2537**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). **การวิเคราะห์ผู้รับสาร**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยี่น ภู่วรรณ, ร.ศ. (บรรณาธิการ) (2545). **พจนานุกรมคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- รัชฎา คชแสงสันต์. (2543). **การศึกษาแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ : กรณีศึกษา เกาะลิบะ จังหวัดสตูล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2543). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. (อัครา) _____.

(2544). “ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ธรรมชาติศิลปวัฒนธรรม. 42 (4) : 118-119.

วรรณพร วณิชชานุกร. (2540). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : Ecotourism. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทรรปณ์ศิลป์.

วรางคณา รัตนรักษ์. (2540). กระบวนการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเพื่อการรณรงค์โครงการ “ไทยเที่ยวไทย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยา เกียรติวัฒน์. (2543). ความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

วิชนี วรรณสกล. (2542). การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิรัช ลภีรัตน์กุล. (2527). การประชาสัมพันธ์ : ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิรสา สอนศรี. (2541). การศึกษาพฤติกรรมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทยของจังหวัดเชียงใหม่ การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ การมีส่วนร่วมสนับสนุนการท่องเที่ยวไทยของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิติศาสตร์พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริลักษณ์ อริยบัญญัติ. (2540). ประสิทธิภาพของการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการอะเมซิงไทยแลนด์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิติศาสตร์พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิลปากร, มหาวิทยาลัย. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์. (2540). ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สยามล ชัยรัตน์อุดมกุล. (2544). **ความรู้และความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพัตรา พรประสิทธิ์. (2541). **การรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- เสาวลักษณ์ นวเจริญกุล. (2541). **พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรรธรณ ปิลันธน์โอวาท. (2537). **การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสิทธิ์ เมธาวรรักษ์. (2545). **ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุบลวรรณ ปิติพัฒน์โฆสิต. (2542). **การเขียนในสื่อต่างๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษาวดี พูลพิพัฒน์. (2545). **“การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : กรณีศึกษาการท่องเที่ยว” จุลสารการท่องเที่ยว**. 21 (4) : 38-48.

เว็บไซต์

- <http://conservation.forest.ku.ac.th/ecotourismdb/index2.asp>
- <http://www.bangkokbiznews.com/2003/03/03/comment/index.php?news=col7.html>
- <http://www.dola.go.thweb-pages/mo3090000/topic/tour.doc>
- <http://www.mail.kku.ac.th-4431800186/kohchang.htm>
- http://news.mweb.co.th/outwin/outwin_62793.html
- <http://www.sabuy.com/ttt/news/200302/20030205pk06.html>
- <http://www.senate.go.th/committee/khochang2.htm>
- <http://www.tat.or.th/thai>
- <http://www.tourism.go.th/mcontents/marticle.php?Ntype=9&id=43186>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวสุธาณี พ่วงพลับ

เกิดวันที่

19 ตุลาคม พ.ศ. 2522

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2544 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) เกียรตินิยมอันดับ 1 วิชาเอกภาษาไทย จากคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พ.ศ. 2546 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2548 จบการศึกษาระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) วิชาเอกภาษาเพื่อการสื่อสาร สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

EXECUTIVE SUMMARY

Verbal and Non-Verbal for Promoting Ecotourism on Website Tourism Authority of Thailand

1. Introduction

In the present, ecotourism in Thailand is mentioned and admired more than in the past. A great number of tourists both Thai and foreigner have been increased each year, which shows that tourists favour to travel and relax in natural attractions. On the contrary, the effect to environment is occurred in these places as well. Anyhow, an important cause comes from poor management in tourism. Natural resources and environment are ruined. These are due to the lack of the promotion of knowledge and information about the balance of eco-system in tourism might be unclear, and tourists are not interested in the environment. Thus the researcher is interested in how good ecotourism contents should be in order to stimulate readers and tourists. Anyway, an interesting electronic media which promotes and gives ecotourism knowledge is Internet : comfortable media, fast, decreased expenses, and easier to search for information; especially the website of Tourism Authority of Thailand (<http://www.tat.or.th>). This department also introduces ecotourism policy to public and adaptes old tourism pattern to ecotourism.

The reason why the researcher studies “Verbal and Non-Verbal for Promoting Ecotourism on Website Tourism Authority of Thailand” is because the researcher would like to know information about natural attractions and appropriate time to travel. Also, a lot of tourists like to search for tourism information from this media. However, some of them still do not know about ecotourism in a proper way. And without environmentally awareness, they keep on destroy the nature.

2. Purposes of the study

2.1 To study verbal and non-verbal about ecotourism on the website of Tourism Authority of Thailand.

2.2 To study the role of verbal and non-verbal in promoting ecotourism on the website of Tourism Authority of Thailand.

3. Methodology

This research is content analysis. The procedures are as follows;

3.1 Preparation

The researcher reviews the related literature in order to design the topic, discusses with consultants, and identifies the purposes of the study.

3.2 Sampling

The ecotourism information both Thai language verbal and non-verbal on the website of Tourism Authority of Thailand (<http://www.tat.or.th/thai>) is divided into five main menus : Activities, Festivals and Holidays, News, Travel Tips, and Coming Attractions between January 1-31, 2005.

3.3 Instrument of the study

The study is classified into two parts : verbal and non-verbal about ecotourism, and the role of verbal and non-verbal in promoting ecotourism, by showing in the table to present data details for taking into the study of result analysis.

3.4 Data Collection

The data collection procedures are as follows;

3.4.1 Firstly, the researcher reads ecotourism messages from five main menus on the website of Tourism Authority of Thailand and then, studies each issue of ecotourism content.

3.4.2 Naming verbal ecotourism information topics are studied. These names come from naming of main menus, sub-menus, main topics, sub-topics, and news. Then the messages are collected by considering the characteristics of language.

3.4.3 To study verbal ecotourism content, the researcher reads all messages again and then, divides them into each prominent characteristics of language in the content in order to consider how interesting they are.

3.4.4 The non-verbal, ecotourism pictures inserted in the content, are studied and divided into categories.

3.5 Data Analysis

The data analysis procedures are as follows;

3.5.1 Ecotourism content issues are analyzed by the ecotourism principles (travel area, sustainably management, activities and learning process, and involvement of local community).

3.5.2 The use of verbal and non-verbal language in ecotourism is to analyze the characteristics of naming information topics, contents, and pictures which are inserted in the content that relate to theories.

3.6 Conclusion and Discussion

The result of the study is concluded and discussed in other details.

4. The result of study

The result of the study is classified into two parts : ecotourism content issue and the role in promoting ecotourism, and the use of verbal and non-verbal language in promoting ecotourism are as follows;

4.1 Ecotourism content issue and the role in promoting ecotourism

Ecotourism content issues can be divided into four main issues.

- 1) The issue of giving primary ecotourism data is divided into two sub-issues :
 - 1.1) The issue of giving brief primary ecotourism data
 - 1.2) The issue of giving expanded primary ecotourism data
- 2) The issue of reference to past events or ecotourism historical evidence
- 3) The issue of presentations on the advantages of ecotourism for tourists is divided into four sub-issues :
 - 3.1) The issue of presentations on the advantages about tourists' entertainment
 - 3.2) The issue of presentations on the advantages about helping methods for tourists
 - 3.3) The issue of presentations on the advantages about tourists' environmental conservation
 - 3.4) The issue of presentations on the advantages about tourists' health
- 4) The issue of giving tourists suggestions or regulations regarding ecotourism is divided into two sub-issues :
 - 4.1) The issue of giving tourists suggestions regarding ecotourism
 - 4.2) The issue of giving tourists regulations regarding ecotourism

These issues are agreed with ecotourism principles in different ways as shown in the table (1).

The table (1). Ecotourism principles and agreement with content issues

Ecotourism principles	Ecotourism content issues
1. The principle of travel area	1.1 The issue of giving primary ecotourism data - The issue of giving brief primary ecotourism data - The issue of giving expanded primary ecotourism data
	1.2 The issue of reference to past events or ecotourism historical evidence
2. The principle of sustainably management	2.1 The issue of presentations on the advantages about tourists' environmental conservation
	2.2 The issue of giving tourists suggestions or regulations regarding ecotourism - The issue of giving tourists suggestions regarding ecotourism - The issue of giving tourists regulations regarding ecotourism
3. The principle of activities and learning process	3.1 The issue of giving primary ecotourism data - The issue of giving brief primary ecotourism data - The issue of giving expanded primary ecotourism data
	3.2 The issue of reference to past events or ecotourism historical evidence
	3.3 The issue of presentations on the advantages about tourists' entertainment
	3.4 The issue of presentations on the advantages about tourists' environmental conservation
4. The principle of involvement of local community	4.1 The issue of presentations on the advantages about helping methods for tourists

Following the table (1), the role of content issues in promoting ecotourism are as follows;

1) The principle of travel area is agreed with the issue of giving primary ecotourism data both giving brief primary data and giving expanded primary data, and the issue of reference to past events or ecotourism historical evidence, because their contents are about travel in endemic natural travel sources, and cultural and historical sources which connected with eco-system in that area.

2) The principle of sustainably management is agreed with the issue of presentations on the advantages about tourists' environmental conservation, and the issue of giving tourists suggestions or regulations regarding ecotourism, because their contents are about traveling with responsible which is not effect to environment and society, has sustainably management which cover resource conservation, environment management, preventing and destroying pollution, and controlling travel development.

3) The principle of activities and learning process is agreed with the issue of giving primary ecotourism data both giving brief primary data and giving expanded primary data, the issue of reference to past events or ecotourism historical evidence, the issue of presentations on the advantages about tourists' entertainment, and the issue of presentations on the advantages about tourists' environmental conservation, because their contents are about travel which have learning process, giving knowledge about environment and eco-system in travel sources, enriched knowledge, experiences, and impression for setting up realization and right conscience of tourists, local people, and related traders; so it was environmental education-based tourism.

4) The principle of involvement of local community is agreed with the issue of presentations on the advantages about helping methods for tourists because of Tsunami disaster situation in some provinces in the southern Thai. The content is about travel which involves local community or people's participation in the idea, planning, following plans, gaining advantages, catching up, checking, and taking care of travel resource, which creates advantages in local such as distributing income, raising a standard of living, and giving compensation in return to maintain and manage travel sources; and in the end, local people have participate in controlling and developing travel, so it is community participation-based tourism.

4.2 The use of verbal and non-verbal language in promoting ecotourism

The use of verbal and non-verbal language in promoting ecotourism can be explained into two parts : verbal language part, and non-verbal language part as follows;

4.2.1 The use of verbal language in promoting ecotourism

Verbal language in ecotourism information is divided into two aspects : the use of verbal language in naming ecotourism information topics, and the use of verbal language in ecotourism content are as follows;

1) The use of verbal language in naming ecotourism information topics has seven characteristics as follows;

1.1) Using nouns and noun phrases. For examples,

น้ำตก

[waterfall] (common noun)

(Sub-menu name in “Activities”)

จักรยานในแง่การออกกำลังกาย

[Bicycle for exercise]

(Main topic name in “Activities”)

โฮมสเตย์

Homestay (transliteration word)

(Sub-menu name in “Activities”)

1.2) Using specific names. For examples,

แม่จัน ถนนสายอารยธรรมจีน

[Mae Chan China Street]

(News name in “Travel Tips”)

งานศิลปะหัตถกรรมครั้งที่ 20

[20th Bangsai Arts and Crafts Fair]

(News name in “Festivals and Holidays”)

1.3) Using verb phrases. For example,

ดูดาว

[Observing Stars]

(Sub-menu name in “Activities”)

1.4) Using rhyme and alliteration. For examples,

กินปลา ชมหมาบางแก้ว เพชรแพรวผลิดอกที่ตำบล จังหวัดพิษณุโลก

[kin pla chom ma Bang Kaew phreut phraew pha lit ta phan tambon

= Eat fish , watch Bang Kaew dogs, charming Tambon products,

Phit Sanulok province

(News name in “Activities”)

ราชมงคลรักร์เหลืองจันทน์วันดอกไม้บาน จังหวัดจันทบุรี

[Raj Mongkon Rak Lueng Chan wan dok mai ban chang wat

Chanthaburi = Chanthaburi Orchid Blooming Day]

(News name in “Activities”)

1.5) Using invitation and request words. For example,

ขอเชิญร่วมงานสมโภชเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ประจำปี 2548

[Please (kho cheun) come to join the celebration of Princess

Lim Ko Niew, 2005]

(News name in “Festivals and Holidays”)

1.6) Using statements. For example,

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในญี่ปุ่นระดมสรรพกำลังฟื้นฟูภูเก็ต

[Tourism Authority of Thailand in Japan comes in force to

rehabilitate Phuket.]

(News name in “News”)

1.7) Using question sentences. For example,

ร่วมกันอนุรักษ์นกได้อย่างไร

[How can we conserve the birds]

(Sub-topics name in “Activities”)

2) The use of verbal language in ecotourism content has five prominent characteristics as follows;

2.1) Using intense words and phrases in order to add and emphasize content. For example,

จักรยานสามารถใช้ถนนได้อย่างสะดวกและปลอดภัย จึงเป็นโอกาสอันดีที่ผู้รักจักรยานจะนำรถของตนมาเข้าชมการประดับไฟฟาส่องสว่าง โบราณสถานอันสวยงามในตอนกลางคืน และชมกรุงรัตนโกสินทร์อันสงบเงียบในช่วงเช้า

[Bicycle can be used conveniently and safely on the road. It is a good opportunity for bicycle lovers to ride and view illuminated lights, beautiful ancient remains at night, and visit greenness Rattana Kosin area in the mornings.]

(Activities > Ride Bicycle > Interesting Route > Rattana Kosin Area)

2.2) Using pronouns of address in conversational aspect. For example,

เมื่อเรารู้จักดาวดวงใดแล้ว ดาวดวงนั้นก็จะเป็นเพื่อนเราไปตลอดชีวิต และเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์มาตรงเวลาเสมอ (ตามเวลาโคจร)

[When we (rao) know the stars, they will also know us and be our friends forever. They are honest friends because they are always on times (the orbit time).]

(Activities > Star-Observing > About the Stars > Observatory)

2.3) Using repetition of words or phrases in order to emphasize content.

For example,

การดูดาวให้เป็นคือการรู้จักดาว รู้ว่าดาวใดเป็นดาวเคราะห์ รู้จักกลุ่มดาวสำคัญๆ รู้จักกลุ่มดาวเดือนต่างๆ รู้จักดาวฤกษ์ที่สว่าง มาก รู้ว่าผลที่เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองคืออะไร ผลจากการโคจร รอบดวงอาทิตย์คืออะไร

[Star-observing is to know (ru chak) stars, to know (ru wa) which ones are planets, to know (ru chak) the important (samkhan samkhan) constellations, to know (ru chak) many (tang tang) groups of planets, to know (ru chak) very (mak mak) brilliant stars, to know (ru wa) what (a-rai) the result of the earth rotating is, what (a-rai) the result of orbit of the earth around the sun is.]

(Activities > Observe Stars > About the stars > Star-Observing)

2.4) Using rhyme and alliteration. For examples,

หินแพ ภูเขาหินใต้น้ำ ที่ถลามาพบ ยักษ์ใหญ่ใจดีแห่งทะเล ไทย แวะมาเยี่ยมเยือนบ่อยครั้ง

[Hin Phae, underwater rock mountain that whale-sharks, the big kind giants of Thai sea (yak yai jai dee haeng thalay thai), come to visit many times.]

(Activities > Diving > Eastern Sea, Ngam Island)

ล่องแม่น้ำโขง / รับ-ส่งตะวัน / ชมภาพเขียนสีก่อนประวัติ ศาสตร์ผาแต้ม เที่ยวธรรมชาติป่านาทม...

[Floats (long) down Khong river / greet (rap) – farewells (song) the sun / views prehistoric colour painting at Pha Taem / travels to Na Tham natural forest]

(Festivals and Holidays > World Events)

2.5) Using figurative language. It can be classified into three characteristics as follows;

1) Using simile. For example,

แนวปะการังชนิดนี้เปรียบดังโอเอซิสกลางทะเลทราย จึงเป็นที่รวมตัวของสัตว์ทะเลหลากหลาย

[These coral reefs are similar to (prieip dung) oasis in a middle of desert. They are the places for assembling of many kinds of sea animals.]

(Activities > Diving > Did you know > Coral Reefs)

2) Using metaphor. For example,

สายน้ำก็คือเส้นชีวิตของคนไทยที่ไหลหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศ

[A stream is (khue) Thai lifeline maintaining Thai agriculture land.]

(Activities > Rafting–Canoe–Kayak > Geography of the reef)

3) Using Personification. For example,

ด้วยเสน่ห์อันชวนหลงใหลของภาคใต้ ดินแดนด้ามขวานทอง ในช่วงวันเวลาของการพักผ่อนด้วยบรรยากาศของท้องทะเลที่อ่อนโยนน่าสัมผัส พร้อมด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่รอคอยผู้มาเยือนคนแล้วคนเล่า

[With the charming of southern Thai, the land of golden axe. During the relax time, gentle and touchable sea surroundings and several travel sources still wait for each and every guests.]

(Festivals and Holidays > Calendar)

4.2.2 The use of non-verbal language in promoting ecotourism

Non-Verbal language in ecotourism information are pictures which are inserted in the content. It has three types as follows;

1) Ecotourism attraction pictures consist of information are used. They are agreed with the principle of travel area, because they show about traveling in endemic natural travel sources, and cultural and historical sources which connected with eco-system in that area, such as the use of Khao Luang and Krung Ching waterfall pictures inserted in the content about travel information of Khao Luang in Nakhon Si thammarat province.

2) Ecotourism activities pictures consist of information are used. They are agreed with the principle of activities and learning process, because they show about the learning process for traveling and to give knowledge about environment and eco-system of travel sources, enriched knowledge, experience, and impression for setting up realization and right conscience for tourists, local people, and related traders, such as the use of diving activity around the islands picture which emphasizes knowledge, experience, and impression for tourists.

3) Festival, tradition, and local products pictures consist of information are used. They are agreed with the principle of travel area, because they show about traveling in endemic natural travel sources, and cultural and historical sources which connected with eco-system in that area, such as the use of festival of the tenth lunar month picture of Khiri Wong village in Nakhon Si Thammarat province which is cultural sources that connected with eco-system in that province.

5. Discussion

Ecotourism content issues can be analyzed with Maslow's Hierarchy of Human Needs. The results are as follows;

Physiological Need, the first need, is agreed with the issue of giving primary ecotourism data, the issue of presentations on the advantages about tourists' entertainment, the issue of presentations on the advantages about tourists' health, and the issue of reference to past events or ecotourism historical evidence, because their contents response curiousness of human.

Safety and security Need, the second need, is agreed with the issue of presentations on the advantages about helping methods for tourists, and the issue of giving tourists suggestions or regulations regarding ecotourism, because their contents present safety when tourists travel to ecotourism attractions.

Esteem Need, the fourth need, is agreed with the issue of presentations on the advantages about tourists' environmental conservation, because its content emphasizes environmental protection which human can see his value to society and eco-system.

Verbal and non-verbal language concur with some parts of ecotourism principles. Most verbal languages concentrate on the completion of content issues for setting up perception and stimulating tourists' interesting, while most pictures would emphasize beautiful nature, lively activities, and important festivals.

6. Suggestions

6.1 This research studies only verbal and non-verbal in promoting ecotourism on the website of Tourism Authority of Thailand from five main menus, so ecotourism information might uncomplete because of restriction of sampling and Internet media. Other media such as

television, radio, or publishing might present more absolute information. Further studies can apply this result with other media to consider the difference of content issues, language, and the role of ecotourism.

6.2 The study of non-verbal on website is a guideline to study ecotourism content on Internet media because of its interesting which persuaded receivers.

6.3 Further studies can be done in order to analyse the whole communication process and to understand details to a great extent.

